

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, SMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Danes boste listali po NT, ki je pred vami kar na 40 straneh. Izšli bomo spet šele po novem letu, 9. januarja. Z novimi močmi in voljo, da nam bo leto 1975 mnogo prineslo, mnogo zadovoljstva in delovnih zmag.

Zadnji NT v starem letu smo zasnovali tako, da smo vam prinesli skoraj iz vsake občine zanimiv reportažni zapis. A to še zdaleč ni vse. Prejšnji teden smo sedli v redakciji za okroglo mizo s predstavniki JLA in SLO. O tem berite danes. V torek dopoldne pa smo povabili na prednovoletni pogovor v redakcijo NT in RC sekretarje komitejev občinskih konferenc ZK in medobčinskega sekretarja. Poglejte na drugo stran. Na tej isti strani imamo tudi zapis o pripravah na veliko integracijo med proizvodnjo, trgovino in gostinstvom na celjskem območju. Pa še mnogo drugega privlačnega branja. Upam, da boste z NT in RC srečno preživel zadnje dni tega leta.

In kaj naj rečem tik pred zdajci, ko bomo spet na prehodu?

Srečno in zabavno. Zadovoljstvo. In z mnogo razumevanja. Pri nas in v svetu. Brez vojn in lakote. Dragi bralci in sodelavci, tudi iskrena hvala za naše prijateljstvo.

Srečno!

Vaš urednik

1975

Dva obraza, dvoje generacij. Nasmeh žene, ki so ji tegobe in skrbi življenja zarezale v obraz globoke brazde, nasmeh otroka, poln pričakovanja in sreče. Dva obraza, ki gledata v jutrišnji dan. Spet se je zaobrnilo leto, spet bomo smelo zakoračili v naš jutri. Kaj nam bo prinesel? Poln naročaj vsega, kar pač prinaša življenje. Lepega in morda tudi trpkega. Toda ob novem letu si želimo, da bi doživeli predvsem mnogo lepega in čim manj takšnega, kar nam pušča v ustih grenak okus. In naposled, kako bi mogli doživeti tisto lepo, po čemer vsi hrepenimo, če ne bi poznali tudi okusa pelina.

Novo leto je čas obračunov in čas načrtov za prihodnost. Zemlja je na svoji dolgi poti spet enkrat obkrožila sonce, naša miža je slavnostno pogrnjena, v zaupnih pomenkih se nizajo minute. V letu, v katerega stopamo, bo minilo trideset let, odkar smo spet svobodno zadihali. Poprijeli smo takrat, pred tridesetimi leti, in danes, ko obujamo spomine, vidimo, da je naše delo, naša zagnanost rodila obilen sad. In vemo, da bo tudi leto, ki prihaja, v naših rokah. Sami gnetemo življenje, sami mu dajemo podobo. In ta podoba je vsak dan lepša, vsak dan bogatejša, polnejša. »Iz roda v rod gre naša pot«, je pred desetletji napisal pesnik Oton Župančič. In ta pot je pot življenjske radosti, brezmejne vere v smisel življenja, zaupanje v žulje naših rok. Žena na naši sliki to ve, dekletce to sluti. Iz njenega objema veje sreča in prav takšno srečo, srečo življenjske radosti, želimo tudi mi našim bralcem v prihodnjem letu.

Zdenka Stopar
Slika: Drago Medved

SEKRETARJI MED NAMI

SMO BOGATEJŠA DRUŽBA

Tik pred zaključkom redakcije časopisa so nas v uredništvu obiskali sekretarji občinskih konferenc zveze komunistov celjske regije in sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahraštnik. Glavni urednik Jože Volfand jih je v imenu bralcev in nas zaprosil, da povedo glavne karakteristike dela komunistov v regiji in posameznih občinah v preteklem obdobju ter bodočih nalogah.

Janez Zahraštnik, sekretar medobčinskega sveta ZK: V kongresnem letu je bilo delo ZK v regiji in občinah usmerjeno predvsem v štiri ključna vprašanja: To so: 1. prizadevanja za uveljavljanje družbenoekonomskega položaja delovnega človeka, kot je zapisano v ustavi, 2. stabilizacija gospodarskih gibanj, 3. boj za uveljavljanje politike ZK na področju vzgoje in izobraževanja ter 4. bitka za kadrovske izgradnje ZK. Ta štiri vprašanja, poleg drugih seveda, so naša svoje mesto v občinah in v regiji kot celoti.

K prvemu bi dejal, da nismo nezadovoljni glede uveljavljanja položaja delovnega človeka, vendar še ni vse tako, kot bi moralo biti. Povsod smo odprli odlične fronte za uveljavljanje samoupravnega položaja delavca in dosegli tudi vidne rezultate. Kljub ugotovitvi, da je bilo doseženega marsikaj, pa lahko rečem, da rešitve niso bile vedno najboljše. So še komunisti, ki zavirajo ta proces. Pomembno pa je, da smo prišli do spoznanja, katere so sredine, ki niso dosegle premikov in kje gre za objektivne in kje povsem subjektivne vzroke.

Gospodarsko je bilo to leto za regijo eno najuspešnejših in smo presegli slovenska poprečja. Pomembno je, da je Celje kot občina prešlo iz krizne situacije stagniranja, manj razviti območji Sentjur in Šmarje pa sta na dobri poti razvoja. Med občinami so sicer določene razlike, vendar pa je celot-

no območje v močni gospodarski ekspanziji. Tudi če upoštevamo inflacijo, da so gospodarski dosežki zelo solidni v celi vrsti dominantnih kazalcev, je velika zasluga komunistov in usmeritve posameznih občinskih organizacij. Tudi v bodoče bo ena najpomembnejših nalog ZK boj za stabilizacijo.

Dosegli smo, da smo pozornost vseh socialističnih sil obrnili na vzgojo in izobraževanje. Tudi znotraj komunistov-prosvetnih delavcev smo zlomili določene vrste oportunitizma in odprli širok proces podružbljanja šolstva.

Bitka za kadrovske izgradnje ZK je bila zelo uspešna. Do oktobra smo sprejeli preko tisoč novih članov, od tega 68 odstotkov delavcev iz neposredne proizvodnje. Izrednega pomena je tudi formiranje številnih novih osnovnih organizacij tam, kjer jih do sedaj nismo imeli. Se beseda o integracijskih gibanjih. Leto 1974 je bilo za integracije pomembnejše kot zadnjih pet let skupaj. Vertikalna in horizontalna integracija proizvodnje in trgovine ter kmetijstva in trgovine je velikega pomena. Po podpisu bo nastopilo obdobje bitke za osmišljanje takšne integracije, ki je pomembna za celotno območje.

Franjo Korun, Velenje: Za nas je pomembno, da smo v tem letu dosegli veliko enotnost vseh komunistov in ljudi v dolini. V političnih, gospodarskih in negospodarskih ciljih smo dosegli zastavljenost. Naši dve veliki dejavnosti sta energetika in pre-

delovalna industrija. Pri prvi smo naredili ogromen premik naprej, vendar še nismo zadovoljni. Borba komunistov je v tem, da na podlagi ustvarjenega dela ne moremo razpolagati s takšnim dohodkom, kot smo ga zaslužili, ker je to dejavnost posebnega družbenega pomena. Komunisti smo se angažirali tudi na integracijskih procesih v šolstvu, kjer smo se povezali v enoten vzgojno izobraževalni zavod. Zdaj razpravljamo predvsem, kako se v prihodnje boriti za stabilizacijo in proti inflaciji. Naše delo bo imelo konkreten naslov: Varčevalna akcija 75.

Cveto Knez, Laško: Uspešno nam je s formiranjem TOZD pridobiti zaposlenim samoupravne pravice tam, kjer so bili sedaj pravzaprav brez njih. Za občino so značilna velika integracijska gibanja. Tu je začetek stanovanjske izgradnje, gradimo drugi del šole v Radečah in telovadnico v Laškem. Beležimo vrsto pomembnih investicij, zdravilišče, halo komunalnega podjetja itd. Formirali smo organizacije v dveh podjetjih, kjer komunisti do sedaj nismo bili prisotni. Dosežena je večja enotnost in aktivnost v vsej občini. Predvsem pa v Radečah.

Stane Seničar, Celje: Kot največjo vrednost v letu 1974 ocenjujem ponoven porast samozavesti in zaupanja delovnih ljudi, da se da ob konkretnih ciljih z znanjem in delom doseči konkretne rezultate. To smo dokazali pri

samoupravnih organiziranosti ljudi v TOZD in samoupravnih interesnih skupnostih, nekoliko slabše pa v krajevnih skupnostih. Posebej smo zadovoljni zaradi gospodarskih rezultatov, saj smo dohiti razvitejše centre v Sloveniji in tako ustvarili dobre pogoje za start v leto 1975. Bistven je premik v večanju deleža industrije v družbenem proizvodu in pri integracijah znotraj občine kot navzven vse do mednarodnega trga. Do konca leta bo vseljivih že 600 novih stanovanj, zgradili pa smo tudi nekaj vrtcev in šol. Orientacija v letu 1975 je, da ZK in ostali dejavniki v okviru celotnega skupščinskega sistema spodbudimo mobilizacijo ljudi za realizacijo ciljev srednjeročnega programa, za uveljavitev neposrednega odločanja ljudi, ker je to največja stimulacija za doseganje vseh rezultatov.

Franc Jelen, Zalec: V gospodarstvu smo dosegli uspehe tudi tam, kjer je bilo še nedolgo tega najtežje. Zaradi nizke stopnje akumulacije je najtežje v družbenem kmetijstvu, zato bo tudi družbena akcija usmerjena v to, da bo kmetijstvo deležno večje podpore. Značilna je še velika mera zaprtosti, razen za nekatere, zato ne bi mogel reči, da so bili storjeni bistveni premiki na področju integracijskih procesov ali poglabljanja samoupravljanja. Izborili pa smo pomembno politično bitko, ko smo sprejeli družbeni dogovor o gospodarstvu za izdajanje sredstev za gradnjo objektov širšega družbenega pomena in referendum. Zagotovili smo materialno osnovo za nadaljnji razvoj šolstva, varstva, varstva okolja in krajevnih skupnosti. Na področju vzgoje in izobraževanja oblikujemo enotno organizacijo, ki bo pričela z delom

marca 75.

Dariko Bizjak, Šmarje: Za Šmarje so značilne tri stvari. Dosegli smo bistven premik v politizaciji ljudi v krajevnih skupnostih in TOZD, predvsem seveda z uveljavljanjem ustave in močno akcijo ZK v vseh sredinah. Vse več ljudi odloča o svojih problemih. Drugo so uspehi, ki smo jih dosegli na področju manj razvitenosti. Beležimo nekaj ključnih investicij (vrsta novih tovarn, modernizacija cest), vendar z rezultati še vedno nismo zadovoljni, ker zaostajamo za poprečnimi rezultati razvoja v Sloveniji. Kljub temu delnemu nezadovoljstvu pa je politično razpoloženje glede reševanja manj razvitenosti izredno dobro in ZK vedno bolj pridobiva na ugledu. Tretje so vprašanja, kako odpraviti posledice potresa, kjer so bili doseženi izredni rezultati, zahvaljujoč veliki solidarnosti slovenskih delovnih ljudi.

Franc Ban, Slovenske Konjice: Dvoje. ZK si je vseskozi prizadevala za jasno orientacijo in da bi bili rezultati vsake delovne organizacije takšni, kot letos so. Še nedolgo smo bili na repu v regiji, po prvih devetih mesecih pa smo ugotavljali odlične rezultate. Nismo se ob tem uspavali, ampak konkretno delali naprej. Večjo pozornost smo posvečali področju tehnologije in znanstveno raziskovalne dejavnosti. Dobro smo zastavili investicijsko politiko (nove tovarne v Konjicah, Zrečah in Vitanju prihodnje leto), še bolj pa moramo razviti loško območje. Bodoča orientacija je uveljavljanje ustave v vseh sredinah.

Jože Rakun, Mozirje: V samoupravno organiziranost, s katero smo uspeli v delovnih organizacijah, smo pri-
tegnili tudi zasebni sektor,

predvsem kooperante. Rezultati gospodarjenja so ugodni, ocenjujemo pa, da so samoupravni odnosi še premalo poglobljeni. Ugodno ocenjujemo tudi drug dosežen premik: višjo stopnjo politizacije ljudi in enotnosti na terenu. Ustanovili smo dve novi krajevni skupnosti, pobudnik akcije pa je bila ZK. V prihodnjem obdobju želimo sanirati velik problem: ugotoviti, kako je z delavci vozači v občini je za poslano 3.200 ljudi, na delo pa se jih vozi v oddaljene kraje 920. Naš cilj je, da del teh ljudi zadržimo doma in jim uredimo delovne ter življenjske pogoje.

Franc Ogrizek, Sentjur: Ugotovitve iz Šmarja veljajo tudi za nas. V preteklem obdobju smo uspeli kadrovske, materialno in organizacijsko organizirati vse družbenopolitične organizacije v občini in tako zagotoviti večjo uspešnost dela. Kvalitetno smo začeli spreminjati kadrovske strukture in prenašati dolžnost na večji krog ljudi. Pri samoupravnih organiziranosti smo najbolj uspeli v krajevnih skupnostih, nekoliko manj v TOZD. Še v bodoče bo ena glavnih nalog stabilizacija gospodarskih gibanj.

Janez Zahraštnik: Razprave dokazujejo, da je zveza komunistov v središču vseh družbeno političnih in ekonomskih dogajanj v občinah in da se vse bolj srečujemo z uspešnimi rezultati dela komunistov. Vsem delovnim ljudem želimo srečno novo leto. Ob tem moram reči, da mora v nas prevladovati in nas spremiti zavest, da smo vedno bolj samoupravno organizirana družba, mnogo bogatejša družba in da je to porok, da bomo lahko obvladovali probleme, ki se vlečejo iz preteklosti, in tiste, ki jih sedanje razmere predstavljajo pred nas. Čas in situacija v svetu terjata, da se združimo v enotno fronto socialistične zveze pod vodstvom Zveze komunistov ter da tako strnjeno stopimo v še odločilnejšo bitko v vsaki sredini.

MILAN SENIČAR

TRGOVINA, GOSTINSTVO, PROIZVODNJA ZA

SAMOUPRAVNO ZDRUŽEVANJE

V sestavljeno organizacijo združenega dela se združuje 15 delovnih organizacij iz Celja, Laškega, Mozirja, Slovenskih Konjic, Sevnice, Sentjurja pri Celju, Šmarja pri Jelšah in Žalca.

Pred meseci začeta akcija okrog povezovanja v SOZD dobiva v teh dneh svojo pravo obliko in vrednost. Namreč, v razpravi je samoupravni sporazum o združevanju v sestavljeno organizacijo, ki ga je sprejelo okrog 10.000 delavcev in kooperantov. Do 28. decembra letos bodo delovni ljudje v organizacijah združenega dela CENTER Celje, Dravinjski dom Slovenije, Konjice, Hmezd Zalec, Jelša Šmarje pri Jelšah, Kmetijska kombinat Sentjur pri Celju, Kmetijska zadruga Laško, Kmetijska zadruga Slovenske Konjice, Merx Celje, Splošno trgovsko podjetje Radeče, Savinja Mozirje, Savinjski magazin Zalec, Trgovsko podjetje Sevnica Sevnica, Tehnocomercator in Tkana Celje na zborih delovnih ljudi v TOZD po temeljiti razpravi sprejeli samoupravni sporazum. Zatem bo sledil podpis samoupravnega sporazuma, volitve v delavski svet in ostale organe sestavljene organizacije, imenovan bo kolegijski poslovodni organ, ki bo vodil novo podjetje. In s tem bo

položen temelj nove sestavljene organizacije združenega dela ter ustvarjeni pogoji za njeno nadaljnje delo. Temu pa bi lahko rekli šele — PRAVI ZAČETEK.

Ne formalnost, temveč potreba

Kot rdeča nit se vleče skozi celotno akcijo spoznanje, da je takšno združevanje koristno in smotno, da pomeni torej kvalitetno osnovo za izboljšanje ekonomskega, finančnega in socialnega položaja delovnih organizacij in delovnih ljudi. In končno gre tudi za krepitev materialne osnove samoupravljanja. To pa je pogoj za dobre samoupravne odnose v združenem delu, za hitrejši napredek.

Ni težko ugotoviti, da do slej spontano ni skoraj nikjer prišlo do racionalne delitve dela. Ugotovitev velja tako za proizvodnjo kot tudi za trgovino. To je imelo za posledico vezavo znatnih finančnih sredstev, težave pri prodaji, visoke proizvodne in prodajne stroške in podobno. Veliko je tehničnih razlogov, ki

narekujejo združevanje. Naj jih nekaj navedemo: celovita ponudba blaga trgu regije, Slovenije in Jugoslavije, uvažanje sodobnih oblik organizacije dela za zmanjševanje materialnih stroškov, združevanje sredstev za hitrejšo realizacijo razvojnih načrtov itd. Delovni ljudje, povezani v SOZD bodo torej z nadaljnjim združevanjem dela in sredstev, z nenehno krepitev medsebojne povezanosti in solidarnosti, zagotavljali tudi večjo socialno varnost in enakopraven družbeno-ekonomski položaj vseh delavcev v sestavljeni organizaciji združenega dela. To pa je prava vsebina sedanjega in bodočega družbeno-ekonomskega procesa.

Velikost ni vse, pa vendar...

Po oceni rezultatov za leto 1974 bo sestavljena organizacija združenega dela kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva dosegla letos šest milijard din celotnega dohodka, dohodek bo znašal 666 milijonov din, porabljenih bo

400.000.000 din sredstev za osebne dohodke, ustvarjenih bo približno 206.000.000 din ostanka dohodka (seštevek poslovnega sklada, amortizacije, sklada skupne porabe in rezervnega sklada).

Sestavljena organizacija bo razpolagala s približno 60.000 kv. metri skladiščnih površin, TOZD s področja trgovine na malo imajo približno 70.000 kv. metrov prodajnih površin, na razpolago bo 253 tovornih vozil s skupno nosilnostjo 990 ton. Tudi kvalifikacijska struktura zaposlenih je razmeroma ugodna. Tako bo v sestavljeni organizaciji 3,1 odst. delavcev z visoko in višjo izobrazbo, 7 odst. s srednješolsko izobrazbo, 11 odst. VK delavcev, 42 odst. KV in približno 37 odst. polkvalificiranih in priučenih delavcev.

Večji obseg poslovanja

Analiza medsebojnih poslovnih odnosov po vrednosti nakupa in prodaje med TOZD oz. OZD je pokazala, da se zdalec niso izkorišče-

ne vse možnosti. Notranjo realizacijo bo mogoče znatno povečati, tako na področju kmetijstva, trgovine na debelo kot tudi izvoza in uvoza, saj predstavlja sestavljena organizacija potencialno kvalitetno tržišče, kjer bo preko koordinirane nabave in prodaje mogoče realizirati velik del prednosti in ekonomskih učinkov.

Možnosti nadaljnega povečanja obsega poslovanja pa niso zgolj na notranjem planu; temveč v znatni meri tudi z usmerjanjem na širši jugoslovanski in zunanji trg. Z večjo kvaliteto dela — boljše ponudba, večja izbira, solidno poslovanje, najkrajši pretok blaga od proizvodnje do potrošnje itd. — bo mogoče hitreje ustvarjati notranji in zunanji trg ter si s tem zagotavljati solidno mesto v regijskem, republiškem in jugoslovanskem gospodarskem prostoru.

Sodelovanje potrošnikov

Samoupravna organizacijska in poslovna povezanost

kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva širšega celjskega območja zagotavlja s svojo vsebinsko organiziranostjo najkrajši in najcenejši pretok blaga od proizvajalca do potrošnika. To pomeni, da je sestavljena organizacija obrnjena potrošniku in zadovoljevanju njegovih potreb. Z vključevanjem posebnih odborov potrošnikov, kot organov za opravljanje zadev skupnega pomena, se znotraj bodoče sestavljene organizacije združenega dela zagotavlja socialističnemu samoupravljanju skladen in neposreden vpliv potrošnika. Odbore potrošnikov bodo sestavljali delegati, ki jih bodo vanje delegirale krajevne skupnosti občin na območju katerih posluje SOZD, po posebnem družbenem dogovoru.

Za boljši jutri

Zal ni mogoče vsega zapislati, kar bi bilo potrebno omeniti v tem trenutku. Pustimo še kakšno misel za jutri. Zdal je najpomembnejše pogledati v prihodnost, videti ta jutri, čigar temelj gradi mo danes. Delovni ljudje smo znali vedno s premišljeno roko uravnati tokove našega družbenega in gospodarskega življenja. Prepričani smo, da bodo te roke znale tudi tokrat tesno povezati nastajajočo sestavljeno organizacijo združenega dela v funkcionalno celoto.

ZVONKO PERLIČ

KONJICE OBISKALA LIDIJA ŠENTJURC

V četrtek pretekli teden je obiskala Slovenske Konjice članica sveta federacije in CK ZKS Lidiya Šentjura. Ogledala si je proizvodne obrate Konus, z delavci Kovaške industrije in Cometa iz Zreč pa se je pogovarjala o nalogah komunistov na pod-

ročju socialne politike. Popoldan je Lidiya Šentjura prisostvovala tovariškemu srečanju komunistov, ki so člani ZK že dvajset in več let, občinski komite ZKS Slovenske Konjice pa je ob tej priložnosti podaril osmim komunistom, članom ZK

čez 30 let, lepa knjižna darila. Ob tovariškem srečanju dolgoletnih komunistov so v Konjicah pripravili tudi svečan sprejem tridesetih novih članov v Zvezo komunistov. Ob koncu jim je spregovorila Lidiya Šentjura, ki je v svojem govoru pou-

darila veliko vlogo KP in ZK v revolucionarnem boju naših narodov in pri graditvi socialistične domovine. Med drugim je dejala: »Vloga KP in ZK je v borbi za progres in v borbi za osvoboditev dela in delovnega človeka.«

D. S.

ŽALSKA ZK O GOSPODARSTVU

Danes bo v Zalcu seja komiteja občinske konference ZK, na kateri bodo govorili o gospodarskem položaju v občini ter o samoupravnih organiziranosti gospodarskih organizacij.

Komunisti bodo med drugim pregledali, kako so v gospodarstvu uresničevali sklepe 3. seje konference ZK v Zalcu, ki je za temeljne cilje postavila 10 odstotno realno rast družbenega proizvoda, uresničevanje antiinflacijskih in stabilizacijskih programov in podobno. Ne moremo mimo dejstva, da je do premikov v gospodarstvu prišlo. Vendar velja to predvsem za manjše kolektive, le izjemoma pa tudi za nosilce gospodarskega razvoja občine. Ti delno stagnirajo, ne iščejo svojih perspektiv v povezovanju znotraj pa tudi zunaj občine in podobno. Na seji komiteja bodo zato ponovno odločno zahtevali, da v gospodarskih organizacijah pričnejo uresničevati sklepe občinske kon-

ference, še posebej pa sklepe 4. seje predsedstva ZKJ in 10. seje predsedstva ZKS o gospodarski stabilizaciji. Komite bo tudi poudaril, da omenjeni sklepi ne veljajo zgolj za gospodarstvo. Prav tako jih morajo uresničevati tudi v samoupravnih interesnih skupnostih, občinski skupščini in izvršnem svetu, šolstvu, bankah in drugod.

Ena temeljnih nalog v prihodnjem obdobju bo tudi poglobljanje že doseženih samoupravnih odnosov. Se posebej velja to za tiste delovne kolektive, kjer kljub ugotovljenim dobrim možnostim za ustanovitev dveh ali več TOZD s tem odlašajo. Takih gospodarskih organizacij v občini ni malo, prav tako ni malo rezerv za poglobljanje samoupravnih odnosov. To in uresničevanje politike gospodarske stabilizacije bo osnova za delo žalskih komunistov v prihodnjem obdobju.

BRANKO STAMEJCIC

E. KARDELJ NA ZDRAVLJENJU

Pred dnevi je prišel v Rogaško Slatino na zdravljenje član predsedstva SFRJ, Edvard Kardelj. V Rogaško Slatino je prišel po uspešni operaciji v Kliničnih bolnišnicah v Ljubljani in se bo tukaj zdržal nekaj časa.

Ob prihodu v Zdravilišče so ga pozdravili direktor Zdravilišča Lojze Libuik ter primarij, dr. Albert Završnik. Kolektiv mu je zaželel dobrodošlico s šopkom cvetja.

Foto: Bato Batajski

CELJE

VEČJI PRI-SPEVEK

V torek popoldne je bila v Celju seja izvršnega odbora OBK SZDL. Dnevni red je obsegal tri točke, in sicer obravnavo odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, dogovor o organizaciji javne razprave o statutu in oblikovanje predračuna občinske konference SZDL. Najbolj živahna in zanimiva razprava pa se je vnela ob prvi točki dnevnega reda. Mestna zemljišča so se zdaj razdeljena na kategorije od I do IV, ki se bodo za različna območja mesta Celja spreminile, ker so postali nekateri predeli mesta enako komunalno opremljeni. Prispevek za uporabo mestnega zemljišča pa se ne bo povzelo. S temi sredstvi bo v Celju nujno treba urediti javno razsvetljavo, zelenice, makadamske ceste, podhode in podvoze. Pomembno za Celje je tudi, da je republiška skupnost potrdila program asfaltiranja cest na območju Celja. Tu pride predvsem v poštev rešitev celjskega križa, proboj na jug in razni podhodi. Zavod za napredek gospodarstva je pripravil predlog preureditve mestnega jedra in posameznih predelov mesta.

Predlog za povišanje prispevka za uporabo mestnega zemljišča je bil dan v javno obravnavo 5. decembra 1974.

Res je, da gre spet za podražitev, ki bo prizadela občanovo plačilno kuverto, vendar moramo vedeti, da bo to nam vsem v prid.

M. P.

NAROČITE
NOVI
tednik

NT IN RC PRED SILVESTROVIM

Ne mislim, da bi morali prav v zadnjih minutih starega leta misliti na vaš Novi tednik in na vaš Radio Celje. Toda skupno z nami ocenite v zadnjih dneh tega leta, kaj smo dobrega in slabega zapisali v naše delo. V poročanje, v pisanje in kaj moramo storiti, da bo leto 1975 boljše.

Ce sodim po vaših pismih, res, hvala zanje, nisem slabe volje. Cutim, da smo dobri prijatelji. Kritike ni malo, a tudi pohvale niso redke. Pri nas smo obojega veseli. Se vedno vas je nekaj, ki nas hudo grajate zaradi spotaljivih slik na zadnji strani. Drugi pa s prstom žugate in zapovedujete — da pustite pri miru to stran! Znajdi se, če se moreš. Včasih me kar mrzlo oblije zaradi vseh groženj. Pa se spomnim, da smo ljudje po srcu vendar dobri in raje kako grdo več povemo, kot pa zares naredimo. Ljubezen po svetu še nekaj časa bo, pa jo bo zmanjkalo. Ker nimamo več gradiva. A še pripravljamo zanimive zapise o poročnih obredih pri različnih narodih sveta.

Nekateri ste hoteli zdravniške nasvete. Sedaj so. Pa humor. Nekaj več ga je, to morate skoraj priznati. Kmetijska stran še ni čisto zlezla iz plenice, pa bo. Družinsko kroniko dela sedaj Mateja Podjedova. Z vašo pomočjo je lahko kronika boljša. Nekaj načrtov imamo za kroniko in druge strani.

Vsak predlog nam bo zares dragocen. Nisem vas še vprašal, ali ste zadovoljni s podlistkom na straneh, kjer so pisma. Kaj pa moda in Priporočamo?

Ocenjujte! Ocenjujte naše delo, saj je namenjeno vam. Vsakemu bralcu in poslušalcu.

Za naš radio smo letos še posebej lepo skrbeli. S samoupravnimi sporazumi in družbenimi dogovori z delovnimi kolektivi in občinami smo združili čez 35 starih milijonov za UKV oddajnik in potrebna preureditvena dela. Prav te dni smo končali z akustično opremo radia, kar nas je stalo 15 starih milijonov. Naročili smo novo mešalno mizo, za katero bomo morali odšteti okrog 30 starih milijonov. Kupili smo nove študijske magnetofone in druge tehnične naprave za čez 10 milijonov. Zakaj? Da bo radijski program še boljši. Da ga boste jasneje slišali. Da bo segel do Solčave in Radeč, da bo pajel celo celjsko območje. UKV oddajnik bomo postavili v letu 1975. RTV Ljubljana pravi, da ima težave. Mi pa smo OZD in TOZD na celjskem območju tudi za leto 1975 predlagali združevanje sredstev za sofinanciranje informativne dejavnosti NT in RC.

Zakaj? Da bi razširili obseg in kakovost lokalne informacije.

Ko smo se odločali za prepotrebne naložbe v studio našega radia, smo se zavedali, koliko nam tudi manjka do še boljšega programa. Če ne prej, v prihodnjih treh mesecih bomo sedanjemu, že obogateno programsko shemo še dopolnili. Nismo brez načrtov. Tri ure dnevnega programa pa seve ni enostavno spraviti v eter. V redakciji pa nas je malo.

Leto 1975 za oba regionalna medija NT in RC velja tiha, trdna želja — še večja kakovost. Razširjati se bomo samo toliko, kolikor nam bodo dovoljevala sredstva. Radi pa bi vas včasih razveselili s kakšno posebno številko NT. Pa z več javnimi radijskimi oddajami. Z letničnimi uredništvi, kot je bilo na Henini, na primer. Sredstva niso odvisna le od nas. Pisal sem že o tem, koliko preveč prostora odstopamo reklamam in propagandi. A moramo. V RC in NT bo manj reklam, če bomo dobili več družbenih dotacij. Če bomo združili več sredstev s sporazumi in dogovori. Kajti naša osnovna dva dohodka pritečeta iz »menjave na trgu« — s prodajo časopisa in reklam, s prodajo prostora v RC in NT. Smo potemtakem delovna organizacija posebnega družbenega pomena. Skrbno moramo gledati na vsak dinar in se dobro uveljaviti v tržni menjavi. Časopisa ne bi radi podražili. Do vaše jeze in kritik, zaradi pretirane količine reklam, bomo sicer razumevajoče obzirni, a tudi vas prosimo za sodelovanje in razumevanje.

Največ takrat, ko boste v kolektivnih govorili o obveščanju in se boste odločali, ali podpisete samoupravni sporazum o sofinanciranju informativne dejavnosti NT in RC.

Veste, naših nalog v delegatskem sistemu se prav dobro zavedamo. V NT in RC smo vnesli posebne rubrike in oddaje za delegate. Se nismo rekli zadnje besede. Ne bomo samo skrbno spremljali življenja delegacij. Predlagali bomo tudi delegatsko, samoupravno organiziranje informativne dejavnosti v Celju in na celjskem območju. Najbrž bomo s posebno samoupravno interesno skupnostjo za obveščanje lahko v večji meri spodbudili odgovornost za celotni sistem obveščanja — od TOZD do ravni občine in območja.

Ako pogledamo nazaj, potem vidimo, da našega dela nismo omejili le na pisanje. Organizirali smo srečanja z bralci in sodelavci z materami z več otroki. Dopisniki. Premalo in preveč kampanjsko. Se bomo popravili. Odsli smo z ekipo NT in RC med vas in vam zaigrali in zapeli na javnih oddajah. Izpeljali smo nagradne igre. Prevzeli smo skrb za novinarje na sindikalnem kongresu. Pred dnevi smo uspešno izpeljali Teden domačega filma. Ustanovili smo prvi sosvet — za športno stran NT in za športni pregled v RC. Postorili smo še to in ono — in obrnilo se je leto, kot da bi se šele včeraj zbudili z mačkom po hudi silvestrski noči. Je še dovolj časa za bilance. Zato — končam.

Tudi poslej bo tako. NT in RC bosta pisala in priporočala o človeku. Delavcu. Občanu. O naših uspehih in težavah. O tem, kako delamo. Kaj snujemo. Kako samoupravljamo. Kako smo začeli ravnanje naše družbene poti po delegatsko. Če bomo odgovorno in boljše delali, če bomo trdno samoupravno potezani, ne bo težav, ki jih ne bi zmogli.

A veste, na kaj ne smemo pozabiti? Na sočloveka! Naša pot do človeka ne vodi mimo človeka. Zato si zaželim v letu 1975 veliko človeškega v naših vsakodnevnihih srečanjih in odnosih.

Vaš urednik

ROGAŠKA STEKLARNA

NOVO OB STAREM

Kolektiv steklarne »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini ubira svoja pota. Pravzaprav nič nenavadnega, pa vendar... V tem ko so zaključevali delo v stari polirnici, so zgradili novo. Moderno. Vtem ko zaključujejo gradbeno dela za novo brusilnico, imajo tudi nove stroje, da delo med stenami ne bo stalo. Nova tovarna rase ob stari. In vendar ne stojijo niti en dan. Vse je preračunano, vse vsklajeno. Proizvodnja teče dalje.

V steklarni imajo dober razvojni program. Vedo, kaj hočejo. Takšni so tudi vidiki. Zato jih morebitni in trenutni problemi ne spravljajo s tira. Tudi takrat ne, ko spoznavajo nesmisel obračunavanja izvoznih premij. Zamislite se — dolar, plačan iz zahodnoevropskih držav je manj vreden kot tisti, ki pride čez veliko lužo. In četudi je blago namenjeno potrošniku v Ameriko in četudi ga ameriški kupec plača preko svojega evropskega predstavnika. Dolar ni dolar. Odvisno je, kje ga nakažejo. Če ga nakažejo v Ameriki, dobijo prekomorsko premijo, sicer pa ne. V steklarni

se sprašujejo, kako dolgo še tako?

V steklarni že nekaj let gradijo kar naprej. In tudi zdaj, ko se beli nova brusilnica in so spravili pod streho druge obrate, so že zakoličili novega.

»Naš cilj je v tem, da zadržimo v proizvodnem procesu vse tiste faze ročnega dela kot brušenje stekla, zaradi katerih smo postali znani, ugledni in cenjeni povsod in da mehaniziramo vse druge, ki jih lahko. Tako dosegamo tudi večje učinke, boljše kvaliteto... in uspeh, se kaže na vsakem koraku,« je dejal direktor dipl. inž. Vojo Djinovski.

Steklarna v Rogaški Slatini je tisti kolektiv, ki izvaža približno 60 % svoje proizvodnje. Njena letošnja realizacija bo okoli 14 milijard starih dinarjev, sicer pa bodo do konca leta samo v Rogaški Slatini izdelali okoli 1,3 milijona kg izdelkov.

Izreden uspeh dosega njihova trgovina v Beogradu, kjer so minule dni zabeležili že milijardo starih dinarjev prometa!

Te dni pa je rogaška steklarna presenetila tudi Za-

grebčane. Skupaj z muzejem umetnin in obrti je pripravila razstavo svojih izdelkov, ki je imela tudi spričo prodaje izreden odmev.

Kolektiv je pripravljen tudi na novo leto. Že od januarja dalje, lahko bi zapisali celo od prvega dne v novem letu, bo teklen izvoz na ameriško in zahodnoevropsko tržišče po sprejetem planu. Tržišče je zagotovljeno, pogodbe podpisane.

Steklarna pa se lahko pohvali še z nečim. Z novimi čistilnimi napravami, za katere je odštela blizu 300 milijonov starih dinarjev, je zagotovila zdraviliškemu kraju čisto okolje — zrak in vodo. Naprave že delajo in lahko bi bile zgled vsem drugim.

Ob novi tovarni pa rase tudi novi rod rogaških steklarjev. Novi zarodek je obrat v Kozjem, novi delavci pa prihajajo tudi z Veternika. Skoraj vsi se prvič srečujejo s tovarno, stroji in drugačnim načinom življenja. Novo jih miče in usvaja. Tudi brušenje stekla. Tudi tisti kristalni izdelki, ki vsak dan potujejo čez veliko lužo, bodo kmalu prišli iz rok mladih fantov z Veternika.

LIK SAVINJA

VIŠJI DOHODKI!

Delovna organizacija LIK Savinja iz Celja je v obdobju od januarja do oktobra v letošnjem letu zabeležila ugoden finančni rezultat in je dosegla do meseca oktobra že 88 % predvidenega celotnega dohodka. Tako je presegla podjetniško akumulacijo, ki je bila predvidena v gospodarskem načrtu za letošnje leto, za 3 %.

LIK »SAVINJA« proizvaja furnir že približno dvajset let. Proizvodnja se je pričela na doma izdelanem požu, kateremu se je kasneje pridružil še eden ter dve luščilki in sušilnice. Tako se je delo do danes in se v ta obrat ni že deset let nič investiralo, kapaciteta furnirja pa je ves čas enaka in znaša 4 milijone kv. m plemenitega furnirja in 2.400 kv. m luščenega furnirja. V tem času se je močno izboljšala strojna oprema in tudi tehnologija ne omogoča več primerne produktivnosti.

Ker pa se v svetu poraba plemenitega in luščenega furnirja povečuje, so v LIK-u Savinja v Celju na podlagi tržne analize v svetu ugotovili, da so da-

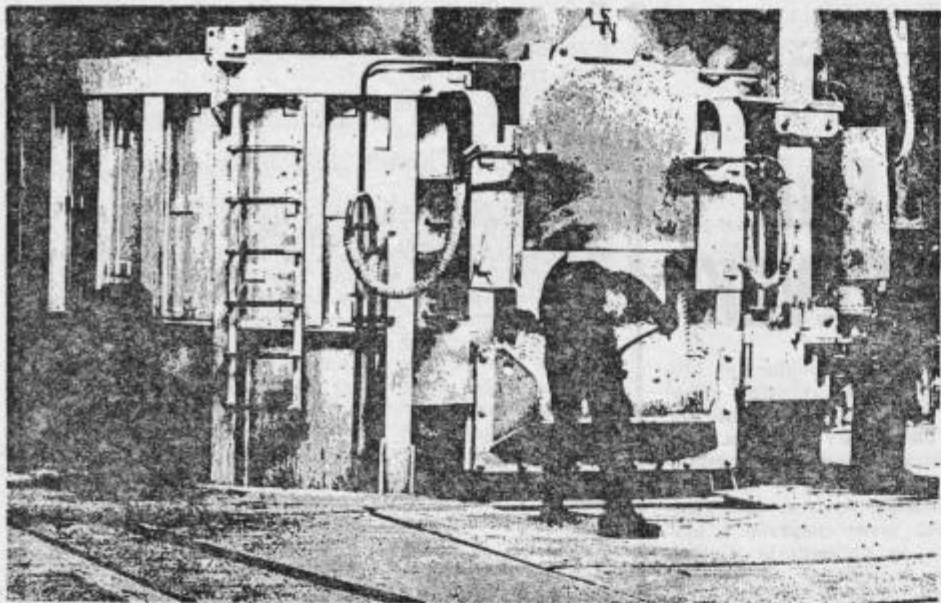
ne možnosti za večjo proizvodnjo furnirja. Izračunali so, da bi lahko prodali na svetovnem trgu okoli 20 milijonov kv. m plemenitega furnirja na leto.

Poleg domačih drevesnih vrst bodo kot surovino uporabljali pretežno tropeske lesove z lastno eksploatacijo v Centralno afriški republiki in drugod (Južni Ameriki, Severni Ameriki, Indokini).

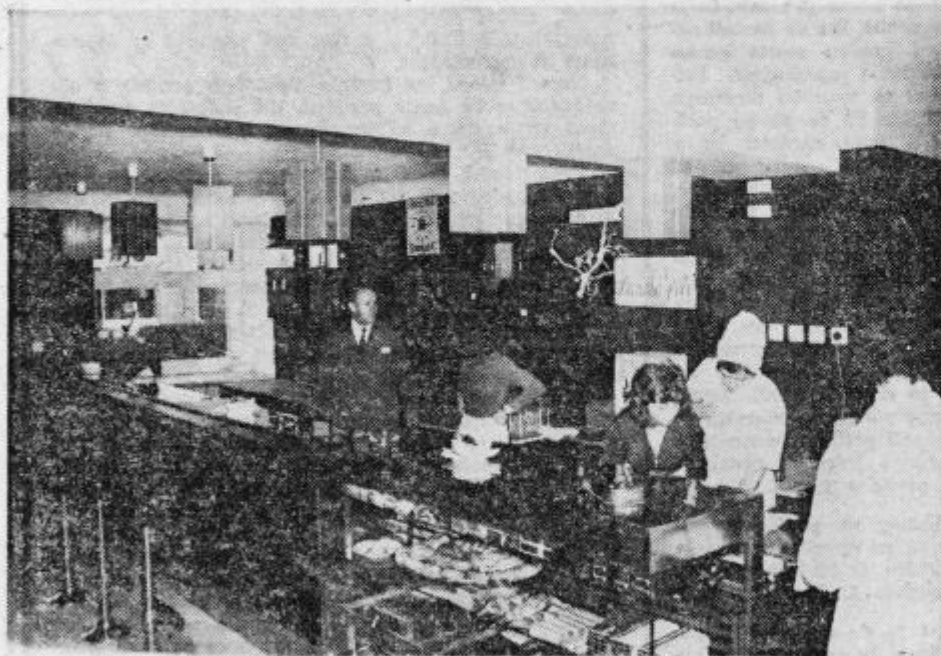
Obrat nove furnirnice bodo zgradili na novi lokaciji, stara furnirnica pa bo tako dolgo služila namenu, dokler ne bo stekla proizvodnja v novi. Skladišče hlodovine bo zajemalo cca 15.000 kv. m površine, proizvodnja pokrita hala bo velika cca 10.000 kv. m in skladišče furnirja bo veliko 10.000 kv. m. Hala bo

opremljena s 5 noži, tremi sušilnicami in dvema linijama škarij. Skladišče furnirja bo mehanizirano.

Ko bo izdelana celovita investicijska dokumentacija (do 15. januarja 1975), bodo v LIK »Savinja« in v razvojnem programu SLOVENIJALES pričeli z gradnjo nove furnirnice, katere vrednost ocenjujejo na 22,5 milijard starih dinarjev osnovnih sredstev. Za obratna sredstva pa bodo potrebovali še dodatnih 7,5 milijard starih dinarjev. Za opremo računajo v LIK-u »Savinja« na tuj kredit (6 milijard SD), 30 odst. naj bi bila udeležba bančnih sredstev, za ostalo pa bodo koristili lastna in združena sredstva SOZD »SLOVENIJALES«.

SAVINJSKI MAGAZIN OBNAVLA

Trgovsko podjetje Savinjski magazin Zalec je v tem mesecu odprlo kar dva prenovljena lokala in eno novo samopostrežno trgovino v Taboru.

Poslovalnico Zalec 2 so v celoti obnovili ter na novo opremlili. Dobila je centralno ogrevanje, novo hladilno tehniko in ves ostali inventar. Trgovina je tako s tem povečala kapaciteto in kvaliteto ponudbe.

V centru Zalca pa se lahko Savinjski magazin pohvali z novo adaptiranim lokalom, ki je precej popestril dosedanje monotonost v Zalcu. Gostilna Hmeljar je sodobno urejena in opremljena. Na posnetku novo gostišče Hmeljar.

Tekst in foto: T. Tavčar

ŽIVILSKÉ TRGOVINE V SOBOTO DO TREH?

Poslovno združenje Koneks in občinski odbor sindikata delavcev storitvenih dejavnosti v Celju sta se lotila akcije, katere rezultat naj bi bil skrajšan delovni čas ob sobotah popoldne v živilskih trgovinah.

Po tej pobudi naj bi bile živilske trgovine ob sobotah odprte samo do tretje (15. ure) ure popoldne in ne več tako kot doslej, do sedmih zvečer.

Gre za akcijo, ki naj olajša položaj zaposlenih žensk, v pretežni večini mater in jih izenači s trgovskimi delavkami v drugih trgovinah, ki že od dolgo poznajo prosto sobotno popoldne.

Pobuda pa ima v določeni meri tudi ekonomske razloge, saj trgovci ugotavljajo, da se po silnem navalu v jutranjih in opoldanskih urah, promet v poznih urah popoldne in proti večeru ob sobotah močno poleže. To hkrati pomeni, da so gospodinjke pravočasno opravile vse nakupe in da ne čakajo na zadnje trenutke.

Kot vse kaže, bo slednja pobuda sindikata in trgovcev naletela na razumevaloč odmev, saj je tudi ukinitve nedeljske dopoldanske dežurne službe v živilskih trgovinah pokazalo, da je bil korak upravičen. Gre samo za navade, ki pa jih je moč spreminjati. Tudi ob dobri volji in razumevanju položaja drugih.

Predlog, da naj bi bile živilske trgovine ob sobotah popoldne odprte samo do tretje ure, je v razpravi. Sicer pa se vsi skupaj zavzemajo, da naj bi začel veljati takoj po novem letu.

PRIZNANJE F. LUBEJU

V sredo se je na medobčinskem svetu ZKS v Celju sekretar Janez Zahraštnek zahvalil Franju Lubeju, dosedanjemu direktorju Ljubljanske banke, podružnice za kmetijstvo, za dosedanje delo, ki odhaja na novo pomembno dolžnost, na osrednjo institucijo LB v Ljubljano. Janez Zahraštnek je v svojem nagovoru poudaril dolgoletno ustvarjalno delo Franja Lubeja pri razvoju širšega celjskega območja, posebej za razvoj kmetijstva. Delež, ki ga je Franjo Lubej vložil v razvoj kmetijstva je izredno velik. To dokazujejo tudi uspešni rezultati investicijskih naložb, integracijski procesi in drugi uspehi, ki jih je doseglo kmetijstvo na celjskem območju.

Slovesnosti so prisostvovali tudi sekretarji regijskega aktiva komunistov za področje kmetijstva Peter Hlastenc, Božo Jurak in Vlado Gorišek.

SLOVENSKE KONJICE NOVOLETNA ŽELJA

V Konusu, v TOZD Krom, dela Jože Jurič, mlad fant, ki smo ga pred dnevi pobarali o njegovih novoletnih željah. Jože ni bil prezahteven. Nasprotno, vse, kar je povedal, je bilo pravzaprav globok izraz vseh mladih, ki delajo v Konusu in čutijo prav tako kot on in se spopadajo s prav takšnimi problemi kot on.

»Predvideno je bilo, da gremo na izlet, a bomo ta denar raje uporabili za novoletno zabavo. Morda si bo kdo to napačno razlagal, vendarle se nam to zdi najpametnejša rešitev. Tako malokdaj smo skupaj, tako redko si povemo, kar nas teži, kar želimo in kar nam je skupnega, da bo ta naša zabava pravzaprav edinstvena prilika, da se srečamo.

No, ob tem bi lahko razvil svoje misli naprej in povedal, da mladi v Konusu nimamo prostora, kjer bi se srečevali, poklepetali in da je to pravzaprav ne samo moja novoletna želja, pač pa želja vseh mladih v Konusu. Tudi bi bilo prav, če bi v Konusu nudili mladim več možnosti za izobraževanje, za dopolnilno izobraževanje ali da bi vsaj pokazali več pozornosti. Je že tako, mlad človek je željan znanja. Če pa do tega ne more priti postane zagrenjen. Tudi sam bi se v letu 1975 želel izobraževati, dokončati osemletko in se potem vpisati v srednjo šolo...

Se bi lahko našteval: želim, da bi bili boljši delovni pogoji, boljši osebni dohodek, več razumevanja med člani kolektiva...

Jožetove želje ob novem letu niso majhne, a so najbrž izpeditivne. Se več, njihova izpolnitev je čelo družbeno pomembna in utemeljena.

MILENKO STRASEK

KADRI

UČITELJ NA SESTANKU

Da manjka v Sloveniji nekaj več kot 1550, v naši regiji pa nekaj več kot 200 učiteljev, je skoraj vsem znano. Da je delo opravljeno — učni načrt moramo uresničiti — morajo drugi bolj stisniti, napeti vse moči, je že manj znano. Se bolj znano pa je, da gre na naših šolah ob tem kroničnem in težko ozdravljivem primankljaju kadrov skoraj vsak dan iz šole na strokovni samoupravni, družbeno politični itd. sestanek, seminar, razgovor itd. Še kak učitelj. Da pa ne bo preprirov — mogoče en dan res nihče, zato pa drugi dan veliko več! V šolah pač stisnejo delo še za enega.

Do sem, če se ne spuščamo v posledice, ki se tičejo učenca, je še vse v redu.

Ni pa več v redu, ko začnejo na šoli eni ugotavljati — jaz delam več, ker nadomeščam, zato mi pripada nadura. Oni drugi, ki sedi na seji in se izpopolnjuje, pa: jaz tudi delam, zato mi pripada normalni osebni dohodek. Že itak sem, tako bo marsikdo menil, zamudil dve naduri. Sedaj bi mi radi znižali še OD. Dnevnice tudi ni, ker je vse preblizu! Še huje pa zmoti ta razmišljanja tisti, ki ugotovi, da ima šola zaradi teh »izostankov« večje stroške, ki jih niso planirali, pa jih zato šola ne more »pokriti« iz rednih pogodbenih sredstev. Mogoče bodo zato »trpeli« vsi, ker bodo pač znižali vrednost točke, mogoče celo določili učne ure za seminarista popoldan itd. Po takem razmi-

šljanju in glasnem ugotavljanju na šolah je jasno: Nič seminarjev in sestankov, nič samoupravnega dela in izobraževanja, pa bo mir v hiši. Nihče ne bo zahteval kaj preveč.

Takšno nepravilno gledanje na šolah o samoupravnem delu v najširšem pomenu besede je mlo rečeno antisamoupravno in tudi antičloveško. Takšna razmišljanja je treba obsoditi in jasno povedati, da imajo člani delegacij, enako pa velja za vse, ki smo jih izvolili v različne družbeno-politične organizacije, kot delavci šole, ki se izobražujejo na različnih seminarjih pravico in dolžnost, da se vseh teh oblik dela, v katerih imajo svoje naloge in

obveze, udeležujejo! V tem času so opravili svoje delo, zato so opravičeni do svojega rednega osebnega dohodka. Dela pa ne more nadomestiti, ker je v tem času delal! Če bi bilo drugače, bi lahko na vse oblike dela izven šole hodil le tisti, ki ne uči. Zato je potrebno s plačanim nadomeščanjem dopolniti »šolsko« delo, saj je učinek v njegovem delu kasnejši večji. Tako vsaj mora biti. Ob tem spoznanju pa je jasno in to bi radi opozorili, da bodo morali sredstva za nadomeščanje iz najrazličnejših družbeno potrebnih virov primakniti v interesnih skupnostih. Ko bo denar, ne bo preprirov. Vsaj razlogov za preprirov ne!

J. ZUPANČIČ

DAMJAN BRVAR

Ni naključje, da je bil med tistimi, ki so v času celjskega Tedna domačega filma stopili na oder unionske dvorane in pre-

jeli priznanje, tudi Damjan Brvar, direktor Kinopodjetja Celje.

Damjan je že tako »star Celjane«, čeprav pravi zase, da je Zagorjan, da ni potrebno opisovati njegove življenjske poti, ki ga je vodila iz Izlake do Celja, od odrasčanja v skromni družini, sodelovanja in pozneje aktivne udeležbe v NOB let staršinstva v JLA do poznejšega predsedstva Okrajne zveze kulturno prosvetnih organizacij v Celju.

Ze več kot dobro desetletje je direktor majhnega kolektiva kinopodjetja, ki pa s svojimi uslugami »daje užitek« najrazličnejšim ljudem.

Je človek, na katerega večkrat gledalci stresajo prah in pepel — čeprav ne vedo zanj — saj nekateri ne marajo italijansko španski koprodukcij, drugi pa ne vzhodnih umetnin na naših platnih. Skratka, okus publike je

težko zadovoljiti, še bolj pa blagajne kinematografij.

Večkrat sta govorila o repertoarni politiki naših tih kinematografij, saj sem bil večkrat prepričan, da v Celju »vrtijo« slabše filme kot drugod. No, temu ni tako. V Celju vidimo vse, kar Jugoslavija na »filmskem trgu« kupi, zaradi malo denarja pa vidimo kvalitetne filme mnogo pozneje kot drugod, mi je dejal.

Damjanu zato ni vseeno, preveč skrben je, da bi samo skomignil z rameni. Kdor stopi v pisarnico Kinopodjetja, ga takoj začne gledati pisalno mizo občajno s telefonsko slušalko v roki, ko »nagovarja« distributerja, naj čimprej pošlje zaboje s filmom. Neprenehoma je v gibanju, skrbi, da se ne bi kje zataknilo, hkrati pa vedno najde toplo in prijazno besedo za prijatelja, ki je »zajadral« k njemu. To

OBRAZI

njegovo živahnost še bolj ponazarja dejstvo, da se vsakodnevno vozi v službo iz rodnega Zagorja.

Kadar kaj zaškrpije, je njegova prva skrb — kaj bo dejala publika. In ko vidi po predstavi med vrstami pravo smetišče, ne vzdihne, le pogleda okoli sebe in si misli svoje.

Vse njegovo delo pa je že vrsto let pretkano z ljubeznijo do filmske umetnosti. Zato je tudi eden aktivnih tvorcev poglobljenega spoznavanja filma preko mladinskega in pionirskega filmskega gledališča, ki že devet let načrtno vzgaja generacijo za generacijo, da bi tudi v veličastnih in bleščečih barvah na filmskem platnu ločili dobro od slabega.

M. SENICAR

LJUBNO OB SAVINJI

NAJVEČJA NALOŽBA

To, kar se je zdelo pred letom in prej kot neuresničljivo kot sanje, se zdaj izpolnjuje. Na Ljubnem ob Savinji so se v soboto, 21. t. m. lotili doslej največje investicije v zgodovini tega kraja — graditve 2.056 kv. metrov velike hale, za potrebe TOZD kovinarstvo gradbenega podjetja Gradbenik.

Nova proizvodna hala pa tudi usmeritev kolektiva splošnega gradbenega podjetja v kovinarsko stroko sta rezultat dela in uspehov, ki jih je ta skupnost dosegla v zadnjih letih. Razvila se je iz majhne obrtniške dejavnosti in našla svoje mesto tudi v kovinarstvu. In še več. Ljubenci so našli hvaležno oporo pri šempetrskem SIP. In tako je tudi nova hala posledica poslovnega sodelovanja s šempetrskim kolektivom. Pretežni del proizvodnje, okoli 90 odstotkov bo namreč prevzel SIP. To bodo sestavni deli — zvarjenci — za kmetijske stroje, ki jih izdelujejo v Šempetru. Poleg tega bodo nadaljevali s proizvodnjo roletnih okvirjev za GLIN Nazarje ter s kooperacijsko proizvodnjo s SKIP Ljubljana.

S postavitvijo nove hale in razširitvijo proizvodnje se

bo število zaposlenih v Gradbeniku povečalo za 120 ali od 218 na 340. To je za Ljubno veliko, izredno. Hkrati s tem se bo za okoli 50 odstotkov povečal celotni dohodek itd. Prednosti torej velike. In ne samo v tem. Odpiranje novih delovnih mest pri Ljubnem ni kjerkoli v Gornji Savinjski dolini pomeni tudi zmanjšanje tiste migracije, ki se suče okoli tisoč delavcev vsak dan. Toliko delavcev se namreč iz moziške občine vsak dan vozi na delo v druge občine. Poslej jih bo sto manj.

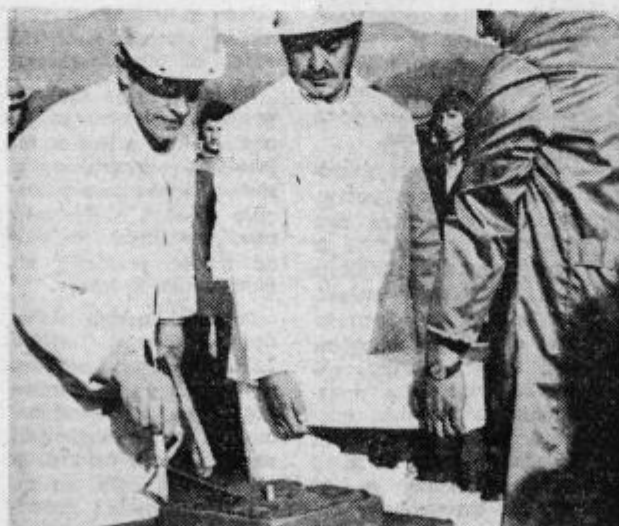
In dalje. Pospešeno zaposlovanje domačinov bo tudi prispevalo k zmanjševanju sedanjega odseljavanja na izredno občutljivem obmejnem območju. Vrh tega pomeni nova hala in razširjena proizvodnja pomembno gospodarsko krepitev kraja, Ljubnega. Ljubenci so močno podprli prizadevanja svojega kolektiva Gradbenika po gradnji nove hale. Zdej je na vrsti Gradbenik, da se še bolj oddolži svojemu zaledju in mu pomaga (tudi doslej te pomoči ni odedal) pri reševanju komunalnih in drugih vprašanj.

Za novo investicijo bo Gradbenik odštél okoli 1,1

milijarde starih dinarjev. Po načrtu naj bi novo pridobitev odprli za praznik moziške občine, septembra 1975. leta, ko bo na Ljubnem sploh velika proslava, združena še z drugimi uspehi.

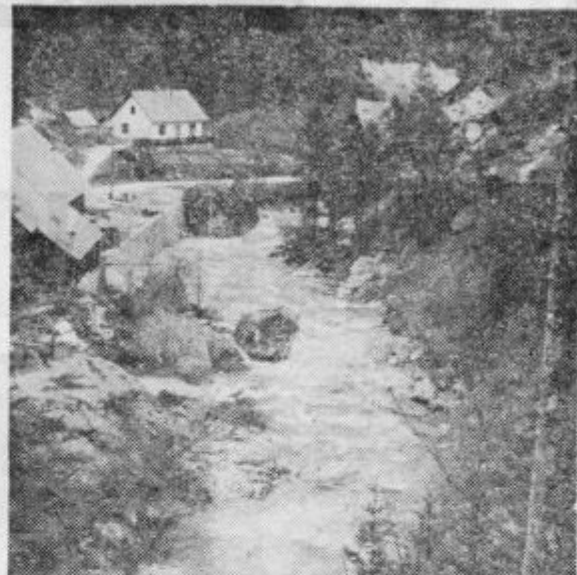
Vgraditev temeljnega kamna za novo proizvodno halo so povezali z zborom kolektiva, na katerem so sprejeli samoupravni sporazum o

združitvi dveh temeljnih organizacij združenega dela — gradbeništvo in kovinarstvo — v delovno organizacijo. Sicer pa so ta praznik, ki so ga z obiskom počastili tudi vsi najvidnejši predstavniki občinske skupščine in družbeno političnih organizacij občine, združili s prostovoljno delovno akcijo na novem gradbišču.

Trije najstarejši delavci ljubenskoga Gradbenika: Alojz Mikek, Ivan Pergovnik in Ciril Vratinar vgrajujejo temeljni kamen za novo halo.

TURIZEM

Savinja ob svojem gornjem toku, pred Solčavo. Sicer pa je ta prijazna vasica tudi znana turistična postojanka.

ROGAŠKA SLATINA OBETAJOČ LEPOTEC

O novem hotelu Donat v Rogški Slatini, slavnostna otvoritev je bila prejšnji teden, je bilo tudi v našem časopisu že toliko povedanega, da ne bi ponavljali starih resnic. Tudi ne bomo v današnjem zapisu ovekovečili besed slavnostnih govornikov. Povedali bomo le, da je otvoritvi prisostvovala množica gostov, med njimi je bil tudi podpredsednik izvršnega sveta SRS, Zvone Dragan ter drugi visoki gostje in da so bili vsi zelo zadovoljni z novim lepotečem, ki nosi zveneče ime hotela A kategorije.

Raje bomo poudarili ekonomsko utemeljenost nove zgradbe.

Rogaška Slatina je znano zdravilišče, zato je tudi povpraševanje po uslugah veliko. Domača vsi hoteli v Rogški so bili zgrajeni pred prvo svetovno vojno, po prvi pa le dva. V obdobju po drugi svetovni vojni Rogška Slatina ni gradila, z izjemo Terapije, ki je opremljena tako, da lahko konkurira tudi deželam, iz katerih prihajajo na zdravljenje gostje-pacienti. Povpraševanje je nenehno naraščalo, kapacitete pa so ostale enake, se pravi, premajhne. To je bil pravzaprav vzrok, da so se v Zdravilišču že pred leti odločili, da zgrade nov hotel. Zaradi investicijskih težav in nerazumevanja tedanje investicijske politike se je gradnja zavlekla vse do današnjih dni.

Prav gotovo je gradnja novega hotela v Rogški Slatini botrovala tudi dejstvu, da je bilo nujno treba izboljšati ponudbo in organizirati hotelsko službo na višjem nivoju. S sedanjimi hoteli to kljub maksimalnemu vlaganju ni bilo mogoče. Vse skupaj je postalo kritično zlasti še v zimskih mesecih, ko je sezona zaradi neurejenih razmer skorajda zaspala kljub velikem povpraševanju.

Ne bo odveč povedati tudi to, da je novi hotel edini hotel A kategorije v zdravilišču.

Končno je tudi investicijska naložba po predhodnih ekonomskih izračunih do potankosti utemeljena in upravičena. Investicija je tudi družbeno pomembna. Povečala bo devizni priliv in pomagala k razvoju manj razvitega območja naše republike.

Če upoštevamo, da je priliv gostov iz leta v leto večji, je takšna gradnja povsem upravičena. Zakaj to poudarjamo? Predvsem zato, ker so se ob vesti, da bo Rogška gradila hotel A kategorije, že pred leti našli nasprotniki, ki so neutemeljeno trdili, da je Rogška zdravilišče, ki je že renomirano, ki novih gradenj ne potrebuje in ki bo živelo dobro tudi brez tega.

Namesto komentarja si raje oglejmo nekaj števil za primerjavo. V letu 1967 je bilo v Rogški skupaj 185.894 gostov, tujih in domačih. Tri leta pozneje se je ta številka že povzpela na 229.616 gostov. Število gostov je naraščalo iz leta v leto, v prvih devetih mesecih letošnjega leta pa je doseglo rekordno število 252.798 in s tem tudi nekatere nezaželjene posledice: goste je bilo treba tako rekoč izganjati iz Rogške Slatine. Kapacitete zdravilišča so bile premajhne. Hkrati s temi ugotovitvami lahko zapišemo tudi to, da se je vzporedno z rastjo vseh nočitev večala tudi udeležba tujih gostov. Številke torej dovolj povedo nejevernim Tomažem.

Vrelci, torej kapaciteta načrpane vode, pa lahko nudijo še več, kot je že izkoriščeno. Maksimum še ni prekoranjen, zato je tudi še ni končana modernizacija zdravilišča, ki pa je vendarle s hotelom Donat dosegla zadostitev želja večine v Zdravilišču Rogška Slatina.

Milenko Strašek

OPERETNI KONCERT

V slovo od starega in v pozdrav novemu letu prireja celjsko olupševalno in turistično društvo jutri, v petek, 27. t. m. novoletni operetni koncert. Začel se bo ob 18. uri v veliki dvorani Narodnega doma.

Lepe operetne melodije Leharja, Gregorja, Zellerja, Tjardovića, Kalmana, Dostala, Milčickerja in Straussa bodo izvajali prvaki ljubljanske opere Zlata Ognjanović, Sonja Hočevar, Rudolf Franci, Drago Čuden in Marcel Ostaševski ob spremljavi Zdenke Lukeč-Čuden. Vmes bo zanimiva modna revija.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

LAŠKO

RAHITIČNO ZDRAVSTVO

Clovek je spoznal, da je zdravje dobrina, ki jo velja čuvati, ker je prvi pogoj za delazmožnost in človekovo srečo. Daje nam moč in oporo, da smo življenju kos.

Zdravstveno varstvo je po svetu močno razširjeno in vsaka država si ga je uredila po svoje. Pri nas je z novo ustavo postavljeno na trdne temelje. Kako pa se zdravstveno varstvo izvaja v posameznih primerih in posameznih občinah, je skupek vprašanj, kjer imajo svoje mesto zdravstvene strokovne službe, tradicija zdravstvene službe, posluh družbeno političnih organov za zdravstveno varnost občanov — in ne nazadnje so tu soudeleženi tudi krajani sami. Ni jim vseeno, ali imajo urejeno ali neurejeno zdravstveno zaščito. Zanimajo jih, ali se jim lahko nudi pomoč v sili ali morajo po njo daleč v sosednji kraj. Tudi za to jim je mar, ali imajo enega ali več zdravnikov, ali čakajo eno ali več ur po čakalnicah.

Ce bomo danes spregovorili o zdravstvu v laški občini, to ni naključje. Na neurejene razmere so nas opozorili občani, ki jim ni vseeno, kakšno zdravstveno oskrbo dobivajo. In spregovorili so tudi zdravniki, ki delajo v nemogočih razmerah.

Povejmo za začetek, da je pri opisovanju zdravstvenih razmer v laški občini izkazala zdravstvena postaja v Radečah, kjer se zdravstvena oskrba odvija v zadovoljstvo vseh občanov, pa tudi zdravnikov. Trakt, ki so ga na novo pridobili na ta način, da so zanj prostovoljno delali štiri delavnice, kmetje pa so prispevali vsoto po višini davkov, danes ponosno stoji in v njem lahko opravljajo delo strokovno in tako, da so ljudje zadovoljni.

Najbolj akutno je laško zdravstvo v Laškem samem. Srečujemo se z dvema problemoma: s prostorsko stisko in s kadri, ki jih ni.

Po sistematizaciji bi morali v Laškem delati štirje zdravniki, zdravita pa samo dva. Po novem letu bo ostal samo eden.

Zelo priljubljena zdravnica dr. Barborakova odhaja na novo službeno mesto v Brežice, ostaja pa dr. Tone Velikonja, ki je v razgovoru dejal: »Trenutno s kolegico delava sama. Eden kolega je že dalj časa na bolniškem dopustu. Iz Rinskih Toplic prihaja na pomoč naš strokovni vodja dr. Samo Pečar. To kar delam, ni več medicina. Hkrati delam v dveh čakalnicah. V čakalnici bolnega kolega in v svoji. — Na naš razpis za zdravnika se ni nihče javil, ker mu nismo mogli ponuditi stanovanja. Imeli

dr. Samo Pečar

so že stažista, pa je odšel v Soštanj. Naš stanovanjski fond je premajhen, da bi lahko z njim reševali stanovanjsko stisko naših zdravstvenih delavcev. V zdravstveni postaji Laško nas je zaposlenih 24 zdravstvenih delavcev, od teh imajo probleme s stanovanji kar deset, med njimi je šest nučnih. Vložili smo pri stanovanjskem skladu občine prošnjo za dve stanovanji. Videli bomo, ali ju bodo rešili.

Poglejmo si še delavni teden dr. Velikonje.

Ponedeljek: ambulantno delo od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer.

Torek: od sedme ure do 14. v ambulanti, popoldne v pripravljenosti (obiski).

Sreda: od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer delo v ambulanti, ponoči dežurni.

Četrtek: od 7. ure v ambulanti, popoldne v pripravljenosti, ponoči dežurni.

Petek: od 6. do 14. uri delo v dveh ambulantah, če ni dežuren.

Dežurstvo pa ga doleti vsak tretji petek, soboto in nedeljo. Enkrat mesečno se odpelje še v Ljubljano na specializacijo za medicinsko delo.

»Zdravstveno varstvo laških občanov je zaradi nesprejemljivega kadrovskega problema močno ogroženo,« nadaljuje v razgovoru dr. Velikonja. Zlasti pa imamo neurejene hišne obiske. Opravim le 28 do 50 hišnih obiskov, zdravniki v drugih občinah pa tudi do 150 obiskov na teden. Brez patronažne sestre smo že štiri leta. Preventiva je na psu. Sistematskih pregledov otrok ne opravljamo, enako ne pregledujemo 300 borcev, ki jih imamo, ne izvajamo cepjenja proti gripi in ne opravljamo pregledov starejših ljudi. Je to medicina, vas vprašam? Nihakor ne, čeprav je tudi res, da drugod tudi ni vse rožnato. Na vprašanje, če je kot zdravnik ali kot laški občan koga obvestil o nevarnem položaju, je odgovoril, da se na to pripravlja. Z razmerami namerava seznaniti samega župana.

Tudi v zdravstveni postaji v Rinskih Toplicah smo se oglasili. Tu ordinira dr. Samo Pečar, direktor strokovne službe ZP Celje — TOZD Laško. Našli smo ga v ordinaciji zdravstvenega doma v Rinskih Toplicah, ki je že nekaj let doraščal zdravstvenim potrebam kraja in okolice.

Čakalnico imajo samo eno in v njej čakajo na zobozdravnika in na splošnega zdravnika. Zdravniška ordinacija pa je majhen prostor v izmeri metra in pol krat dva metra. Komaj je prostora za stol in obiskovalca, ki sede lahko le tedaj, če so odprta vrata v sestirino sobo. Baje so načrti že pripravljeni nekaj let, a ker je nujna še hujša v Laškem, morajo z uredništvom počakati.

V pomožni ambulanti v Jurkloštru pa imajo lepe prostore, le oprema je dotrajana. Tudi tu ordinira enkrat tedensko dr. Samo Pečar.

Povrnimo se v Laško nazaj in pogledimo v kakšnih delovnih pogojih delajo zdravstveni delavci.

Tam, kjer delajo zobozdravstveni delavci, se boje, da se bo udri strop. Ordinacija splošne ambulate, kjer smo se zadrževali, je pregrajena s špansko steno in administratorka sliši vsak pogovor zdravnika s pacientom. Stavba, kjer delijo zdravstvene službe, je dotrajana. Pogovarjajo se o novi stavbi, oziroma zobozdravstvenemu traktu, kateremu bi v kasnejših letih prizidali še eno poslopje, ki bi služilo za

splošno medicinsko ambulantno. Načrti za prvo poslopje so pripravljeni, skupnost zdravstvenega varstva in zavarovanja Celje ima za to pripravljenih za sofinansiranje 60 starih milijonov. Kdaj se bo pričelo graditi in koliko bodo zmogli, če pa na stanovanjskem skladu občinske skupščine za to nimajo pripravljenega nobenega denarja? Ko smo se pogovarjali z vodilnimi predstavniki v laški občinski skupščini, so vedeli povedati, da problem njihovega zdravstva ni bil še nikoli načrt na nobeni seji njihove občinske skupščine. Z zadevo torej niso bili seznanjeni, vedeli pa so, da je gradnja novega zdravstvenega doma v Laškem nujno potrebna. Le kako priti do denarja? Morda bi jemali za vzgled Radečane, ki so alarm o zdravstvenih uslugah vzeli zares in sprožili akcijo, ki je vredna posnemanja. Na občinskem forumu v Laškem tudi niso vedeli, da je pri njih kadrovskega problema zdravstvenega osebja, predvsem pa zdravnikov izredno pored. Veliko več pa je vedel povedati Jože Krašovec, sekretar širšega političnega ZK Laško, ki pokriva pet krajevnih skupnosti. Povedal je, da so v ožjem sestavu ZK že razpravljali o problematiki v zdravstvu in mislijo za začetnike ukrepati tako, da bodo pohiteli z živavo stavbo za zobozdravstvo.

Se na krajevni skupnosti smo povprašali predsednika Jožeta Keržeta in

Ordinacija dr. Sama Pečarja v Rinskih Toplicah

odgovoril nam je, da vidi sanacijo Laškega zdravstva le tako, da bodo v prihodnjem letu razpisali podaljšan samopriskpek tudi za zdravstvo in ne le za šolstvo. Mimogrede, o tej možnosti razmišljajo tudi sami zdravstveni delavci.

Ce potegnemo niti skupaj, opazimo nekaj. Pri zadeti zdravstveni delavci v laški občini bijejo plat zvona, a ne dovolj močno, da bi ga slišali na občini ali po novem delegacije krajevnih skupnosti, od koder naj bi pobuda prišla. Občani se danes še vedno premalo zavedajo, da postajajo iniciatorji in izvrševalci problemov, ki jih najbolj žulijo. V Laškem je to njihovo zdravstvo. Kolikor bodo sami ukrepali,

toliko bodo imeli ali z drugo besedo, če bodo spoznali nujnost, da se laško zdravstvo okrepi (kadrovske in prostorske), potem verjetno ne bodo puščali ob strani možnosti, ki se jim nudi. Vzglej pa smo že omenili. Ni ga potrebno posnemati, verjetno pa bodo morali poiskati podobne rešitve, da bodo spravili na zeleno vejo zdravstveno varstvo občanov. Tako bodo prenehali kratki stiki, ki so nastali med izvajalci zdravstvenega varstva in odgovornimi činitelji na občinski skupščini, katerih posledice pa občutijo danes pacienti laške občine, delovni človek.

Tekst: Zdenka Stopar
Foto: Drago Medved

CELJE: GOSPODARSTVO - UGODNI REZULTATI

Izvoz celjskih delovnih organizacij je v devetih mesecih tega leta presegel vsa pričakovanja, ugotavljajo v poročilu oddelka za gospodarstvo celjske občinske skupščine. Načrtovali so, da se bo letos povečal za 40 odst., vendar pa so letne obveznosti dosežene že z 78,6 odst. Do konca septembra je izvoz dosegel vrednost 34,5 milijona dolarjev, po uspešnosti rezultatov pa močno prednjačita Železarna Store in Cinkarna.

Osnovni kazalci gospodarskega razvoja potrjujejo, da se ugodna rast celjskega gospodarstva iz prvega polletja nadaljuje tudi v tretjem tromesečju. Tako se je v primerjavi z enakim obdobjem lani (devet mesecev) povečala industrijska proizvodnja za 23 odst., realni družbeni proizvod za 15 odst., izvoz za 93 odst., osebni dohodki za 25 odst. in investicije v osnovna sredstva za 71 odst. Izredno pomembno

povečanje pa beležimo pri produktivnosti dela, saj se je ta glede na lansko obdobje povečala za 13 odstotkov. K tako kvalitetnemu premiku so prispevale nove kapacitete in boljše izkoriščenost proizvodnih zmogljivosti. Največje težave so še vedno v kovinski industriji, kar je tudi povzročilo, da planirana stopnja rasti (25 odst.) ni bila dosežena.

Povečala se je tudi zaposlenost, in sicer za 4,7 odst., žal pa s tem ni bil izboljšen kvalifikacijski sestav kadrovskega potenciala v občini, saj je med novo zaposlenimi še vedno največ pripučenih ali nepripučenih delavcev.

Poprečni osebni dohodek je dosegel višino 2.674 dinarjev, oziroma na področju gospodarstva 3.054 dinarjev. Če računamo, da so se življenjski stroški v tem času dvignili za 23,5 odst., so torej realni osebni dohodki porasli le za 2,3 odstotka.

ŠENTJUR: 58. MESTO

Kljub velikim naporom, ki so rodili tudi izredne rezultate, je Šentjur še vedno na 58. mestu vseh slovenskih občin glede na ustvarjeni narodni dohodek na prebivalca. Pomembna je ugotovitev, da Šentjur ne stagnira, temveč so po letu 1970 vse stopnje rasti nad stopnjo rasti v Sloveniji. K temu so odločilno pripomogle nove investicije, ki so sicer rešile problem zaposlovanja — predvsem žensk — vendar je to še premalo, saj je kvalifikacijska struktura kadrov nizka, pa tudi gospodarsko in poslovno povezovanje ne teče tako, kot bi moralo. Človek dobi nehoti občutek, da ostaja Šentjur z nekaterimi delovnimi organizacijami v času močnega povezovanja — osamljen. Takšna je tudi ocena, ki so jo v Šentjurju pripravili v izhodiščih za izdelavo srednjeročnega programa družbeno gospodarskega razvoja občine za obdobje 76—80.

Po predvidevanjih bodo vse stopnje rasti višje od slovenskih, za kar so

pogoji tudi ustvarjeni predvsem s težnjo — pospešiti razvoj manj razvitih območij. Tako planirajo poprečno letno stopnjo rasti družbenega proizvoda celotnega gospodarstva v višini 10,5 odst. (v Sloveniji 7,4), delež skupnih materialnih vlaganj v gospodarstvo 20 odst. (25,9), z modernizacijo nekaterih obratov pa bo rastle tudi zaposlovanje in sicer za 5,5 odst. (2,8). Stopnja rasti osebnih dohodkov naj bi bila 7 odst. (Slovenija 6,5), kar pa je tudi za Šentjur zelo občutljivo področje, saj ravno zaradi nizkih osebnih dohodkov v nekaterih delovnih organizacijah ni mogoče dobiti ustreznih strokovnih moči.

V izhodiščih so si zastavili vrsto nalog, katerih uresničenje naj bi zagotovilo realizacijo postavljenih predvidevanj. Med njimi so najpomembnejše povečati razdrobljenost gospodarstva, izboljšati kadrovske strukture in zagotoviti dolgoročen razvoj kmetijstva.

M. S.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

OTROŠKO VARSTVO

V IMENU OTROK

Celjska skupnost otroškega varstva je bila ustanovljena leta 1968 in tedaj je bilo v družbeno varstvo vključenih 9,5 odstotkov vseh predšolskih otrok. V obdobju 1968 — 1974 so bili zgrajeni 4 novi vrtci, postavljen Pionirski dom in adaptiranih več oddelkov, tako da je danes zajetih v vzgojno varstvene ustanove 24,6 odstotka vseh predšolskih otrok celjske občine. Stevilo otrok, zajetih v vrtce, se je v šestih letih pove-

čalo za skoraj dva in pol krat, pa vseeno lahko rečemo, da je to število še vedno premajhno in rast števila otrok v vrtcih prepočasna. Zakaj?

Odgovor na vprašanje moramo osvetliti s treh plati. V Celju in celjski občini je še veliko število zaposlenih staršev, ki nimajo urejenega varstva svojih otrok. Starši puščajo otroke v neurejenih razmerah, na delovnem mestu pa so zato zaskrbljeni, nezbrani in zato

manj produktivni kot delavci, katerih otroci se varno igrajo v vrtcih. Prvi del odgovora je torej čisto ekonomske narave. Trditev, da je še vedno premalo otrok vključenih v celjske vzgojnovarstvene zavode, lahko navežemo tudi na vedno glasnejšo zahtevo po širši družbeni vzgoji otrok, torej na dejstvo, da dobi otrokova vzgoja v vrtcu družbeni predznak, kar je za otrokov razvoj in njegovo bodoče delo še kako pomembno. In končno moramo reči, da zaradi prednosti, ki jo je morala dati reševanju nakopičenih problemov v industrijskih in mestnih predelih, skupnost otroškega varstva ni uspela kaj prida storiti za premagovanje razlik med mestnimi in podeželskimi otroki. Trditev, lahko podkrepimo s primerom, da razen v Celju, Vojniku in Štorkah ni v nobenem kraju celjske občine otroškega vrtca. Poraja se nam torej vprašanje, kaj smo v vseh teh letih storili za otroke, ki živijo zunaj mesta, zunaj Celja? Res je, da je poskušala skupnost otroškega varstva premagovati razlike med mestnimi in podeželskimi otroki tako, da je organizirala potujoče vrtce, ki so obiskovali otroke na podeželju enkrat tedensko.

Kako bomo poskušali vsi mi skupaj s skupnostjo otroškega varstva, ki je servis za uresničevanje naših potreb, želja in interesov, rešiti te probleme v prihodnjih letih? Kot izhodišče svojega dela si je skupnost zadala nalogo, da mora do leta 1980 vključiti v vzgojno varstvene zavode 50 odstotkov vseh predšolskih otrok. To pomeni, da mora skupnost vsako leto povečati število otrok v vrtcih za 5 odstotkov, da bi tako zajela leta 1980 50 odstotkov vseh otrok. Izpolnitev zadnje naloge pa terjajo skupnosti mnogo več naporov in sredstev kot v preteklih letih. Zato je tudi program, ki ga ponuja skupnost otroškega varstva v javno razpravo občanom in delovnim ljudem za leto 1975, znatno zahtevnejši. Tako program predvideva dograditev vrtca v Štorkah, ki bi sprejel v varstvo 120 otrok, ter dograditev oddelkov na Polulah in na Otoku za skupaj 80 otrok. Na novo pa programiramo skupnost gradnjo vrtca na Lavi v Celju za 160 otrok ter vrtcev v Smartnem v Rožni dolini in v Frankolovem za skupaj 80 otrok. Za 20 dojenčkov pa bo skupnost poskrbela tako, da bo s tečaji usposabljalna varuška.

Ce seštejeemo število vseh otrok, ki bi (po programu) dobili naslednje leto prostor v vrtcih, vidimo, da znaša to število 460 in da to res pomeni za 5 odstotkov večje število otrok zajetih v vzgojno varstvene zavode celjske občine. Vendar pa morajo ljudje sami odločiti o programu skupnosti otroškega varstva, v imenu svojih otrok, oziroma v imenu solidarnosti do vseh otrok

SOCIALNO SKRBBSTVO

VEČ ZA SOCIALO

Novoustanovljene samoupravne skupnosti bodo začele s prvim januarjem. Seveda pa ne pomeni ustanovitve interesnih skupnosti le formalno nove oblike delovanja, temveč gre pri tem za vsebinsko prelomnico, saj s tem uresničujemo na omenjenih področjih nove družbeno ekonomske odnose na temeljih nove ustave in utiramo nove samoupravne poti ter dajemo možnost delovnim ljudem za neposredno odločanje o vseh vprašanjih, ki jih zadevajo.

Med dejavnostmi, ki bodo začele delovati na novi samoupravni podlagi, je tudi dejavnost socialnega skrbstva, ki je bila doslej domena posameznih občin. Te pa so odmerja-

le toliko sredstev za to dejavnost, kolikor so jih imele.

S prehodom na samoupravne odnose na tem področju bodo poslej delovni ljudje in občani neposredno odločali o delovnih programih skupnosti ter prioritetnih nalogah na posameznih področjih, na osnovi programov pa se bodo tudi odločali, koliko sredstev bodo za to dejavnost prispevali.

Socialne skupnosti po novem naj bi pomenile tudi vsebinski premik v reševanju socialnih problemov. Svojo dejavnost bodo usmerile ne toliko v reševanje posameznih socialnih primerov, kot pa v ustvarjanje pogojev za popoln razvoj sleherne človeške osebnosti. Gre za

tako imenovano socialno varnost, ki bo preprečevala nastajanje socialnih problemov. Naloga skupnosti bo v tem, da bo opozarjala druge nosilce politike na potrebne ukrepe za varnost ljudi.

Ker pa se socialna varnost najbolj pozna in zagotavlja tam, kjer ljudje živijo in delajo, bo zato najbolj uspešna v krajevnih skupnostih. Doslej smo velikokrat zagotavljali, da je bila socialna varnost ljudem odtujena, zato pa bomo vlogo, ki jo je dobila v okviru krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, negovali ter jo skušali približati človeku. In tako bomo socialne probleme reševali tam, kjer se neposredno pojavljajo. Z. S.

MOZIRJE: PISANA PROBLEMATIKA

Nekaj mesecev dolgi koraki izvršnega sveta mozirske občinske skupščine so napravljeni. Tu so tudi prvi delovni rezultati, prvi uspehi. Dosedanja praksa je pokazala, da se bo izvršni svet moral sestajati vsak teden in si izbrati svoj dan za seje ali bolje rečeno za delo. Obseg je čedalje večji, odgovornost za reševanje vprašanj prav tako.

Enajsta seja, ki je bila v bistvu nadaljevanje desete, je prinesla nekaj pomembnih zaključkov: PLANINSKA KOČA POD OJSTRICJO — Izvršni svet je podprl prizadevanja solčavskega planinskega društva, da uredi planinsko postojanko pod Ojstrico, na Klemenškovi planini. Gre za okoli osem milijonov starih dinarjev in za pobudo, po kateri naj bi v sofinanciranju sodelovala ne samo občinska telesno kulturna skupnost, marveč še zlasti Planinska zveza Slovenije. To je pomembna in močno obiskana postojanka, ki si zasluži vso to pozornost.

SOGLASJE K USTANOVITVI TREH SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI — Clani izvršnega sveta so soglašali k samoupravnemu sporazumu o ustanovitvi občinske skupnosti zdravstvenega zavarovanja, interesne skupnosti za vzgojo in izobraževanje ter kulturne skupnosti. Navzlic tej formalnosti so bili kritični pri obravnavi samoupravnih sporazumov, še zlasti za vzgojo in izobraževanje ter za kulturno skupnost. Gre za nedorečene pristojnosti, razmerja in podobno. Zato so predlagali, naj bi vse to zajel statut obeh skupnosti. Vrh tega so odprli nekaj vprašanj, ki se porajajo na relaciji regionalne in občinske skupnosti za zdravstveno zavarovanje. Predvsem jih je zanimala vloga sekretarja regionalne skupnosti in pa na kakšno določilo, po katerem bi morala občinska skupnost spoštovati sklepe regijske. Kako naj se torej uveljavi samostojnost občinske skupnosti?

KOMISIJA ZA VARSTVO OKOLJA SE NAREJ — Ko je stekla razprava, ali naj bi v občini ustanovili tudi interesno skupnost za varstvo okolja, so ugotovili, da bi lahko ustanavljanje takšnih in podobnih skupnosti položaj samo poslabšalo. Ne gre pri tem za podcenjevanje nalog, marveč za realno stanje. Tako so se odločili, da naj to nalogo tudi v prihodnje oziroma do nadaljnjega zadrži komisija za varstvo okolja pri izvršnem svetu, ki pa naj razširi krog tistih, ki naj sodelujejo pri reševanju skupnih vprašanj in nalog. Zato bo delo prav tako opravljeno. Na vsak način bolje in kar je najvažnejše ceneje.

VETERINARSKA INŠPEKCIJA — Razprava o ugotovitvah republiške veterinarske inšpekcije je opozorila na nekatere pomanjkljivosti, hkrati pa potrdila, da so prizadevanja za njihovo rešitev na najboljši poti. Razen tega so se odločili, da bodo to delo po novem letu zaupali veterinarskemu inšpektorju Francu Nagliču iz Velenja, ki bo tako opravljal svoje delo za dve občini.

PRECEJ DENARJA ZA CESTE — V prihodnjem letu bo mozirska občina dobila iz republiškega cestnega sklada okoli 1,4 milijarde starih dinarjev za rešitev nekaterih perečih problemov. Tako bo 600 milijonov starih dinarjev namenjenih za modernizacijo ceste do Logarske doline, zatem 330 milijonov za solčavski most, 220 milijonov za most v Radmirju ter 180 milijonov starih dinarjev za asfalt na cesti od Soteske do Radmirja.

SODELOVANJE PRI GRADNJI TEHNIŠKEGA CENTRA V CELJU — Mozirska občina bo tudi v prihodnje sodelovala pri financiranju gradnje tehniškega šolskega centra v Celju. Tako je izvršni svet imenoval Stanka Prodnika za predstavnika v skladu za gradnjo te šole, vrh tega pa sklenil, da bo v sklad nakazal predvidena sredstva.

POGOVOR:

6. decembra je bila izvoljena v splošno delegacijo delovne skupnosti skupnih služb kombinata Konus Slovenske Konjice tudi LIDIJA TINTA. In čeravno se delegacija še ni sestala in delovne obveznosti delegatov še niso razdeljene, se Lidija zaveda nalog, ki jo čakajo kot delegata. »Če hočem biti delegat,« je dejala Lidija, »moram najprej opravičiti zaupanje ljudi, delavcev, zastopati moram resnično njihov interes. Povprašati jih moram po njihovem mnenju o določenih vprašanjih, poročati o svojem delu. O tem, kaj smo že naredili in kaj bomo naredili.«

»Kaj menite, se je vaša odgovornost povečala s tem, ko ste postali delegat?«

»Mislim, da se moja osebna odgovornost ni prav nič povečala, povečala se je samo, moja odgovornost do delavcev, mojih volilcev.«

»Kakšno vlogo pa pripisujete in formiranju delegatov in volilcev?«

»Informiranju pripisujem velik pomen, vendar se mi zdi, da vse prepočisto samo poudarjamo veliko vlogo informiranja, premalokrat pa se res potrudimo, da bi sistem informiranja vnesli tudi v prakso. In še nekaj. Čeprav vem, da igrajo interneta glasila in oglasne deske veliko vlogo pri informiranju delavcev vseeno trdim, da bi moral biti zgrajen sistem informiranja v delovnih organizacijah v glavnem na ustnem sporaznanju. Tako bi dosegli, da bi bili res vsi delavci dobro informirani.«

D. S.

CELJE

PREMALO SREDSTEV

Ceprav bo sklad za gradnjo osnovnih šol in vzgojno varstvenih ustanov občine Celje predvidoma zbral v letošnjem letu več sredstev, kot jih je načrtoval, to ne pomeni, da v uresničitvi sprejetega plana ne bo težav. Nasprotno, kljub večjemu dotoku sredstev iz samoprispevka (višji osebni dohodki), je denarja, spričo podražitev gradbenih in drugih del ter materialov, premalo. In tako se ob na videz ugodnem finančnem položaju pojavlja vprašanje, kako uresničiti celotni načrt.

Dela potekajo po načrtu in še več. V določenih primerih gre celo za prehitenevanje, kar je v sedanjem trenutku samo korak pametnega gospodarja. Zamude namreč ne prinašajo samo slabe volje, marveč tudi vse večje podražitve.

Osnovna šola »Slavka Šlandra« na Otoku je velik uspeh celjske solidarnosti in dela sklada. S sredstvi krajevnega samoprispevka so plačali samo gradbena dela, medtem ko so dela za ureditev okolja financirali iz drugih sredstev. Kot vse kaže, se bo končni obračun za to šolo z ureditvijo okolja vred sukal okoli 1,8 milijarde starih dinarjev.

Gradnja prizidka pri osnovni šoli v Vojniku teče po načrtu. Problem teh del je prav tako podražitev.

Isto velja za Dobrno, kjer je telovadnica že zgrajena; domačini pa jo bodo odprli 16. februarja na krajevni praznik. Tudi v tem primeru gre za precejšnjo podražitev.

Dela pri graditvi prizidka šole na Polulah potekajo zdaj v redu. Kratek stik, ki je tu nastal zaradi lokalnega dovoljenja, je samo odprti možnosti za boljšo rešitev zamisli. Sicer pa ta sprememba ne prinaša s seboj nobenih podražitev, marveč dosti boljše funkcionalno rešitev. Hkrati z deli, ki jih financira sklad pa tu teče še preureditev nekdanje stanovanjske hiše v vzgojno varstveno ustanovo. V njej bo prostor za štirideset otrok. Računajo, da bodo vrtec odprli prvega februarja prihodnjega leta.

V tem okviru ostane zdaj samo še nova osnovna šola na Lavi oziroma Ostrožnem. Načrti so pripravljani. Gre za izredno rešitev, ki znova kaže, da se je inž. Miran Polutnik tudi v tem primeru lotil naloge z veliko zavzetostjo. Tako kot pri šoli na Otoku. Sklad se bo zavzel, da bi dela na tem objektu zastavili čim prej in tudi tako prihranili nekaj sredstev. Sicer pa bo skušal doseči še sofinanciranje iz nekaterih drugih virov, kajti lahko se pripeti, da bo denarja za to gradnjo iz skupnega žepa krajevnega samoprispevka premalo. Navzlic tem predvidevanjem, bo šola zgrajena tako kot je načrtovana. To pa bo objekt, ki bo že odprti možnosti za celodnevno bivanje otrok in tako bo prav gotovo nov korak na tem področju.

Ob vsem tem je na dani, da sklad dobro gospodari s skupnimi sredstvi, s sredstvi krajevnega samoprispevka in da so uspehi njegovega dela in prizadevanja več kot vidni.

MB

Drago Predan

KULTURA JE KRUH

Že pred časom je slavil Drago Predan svojo sedemdesetletnico. Mnogim to ime veliko pomeni. Na primer vaščanom iz Vitomarcev v Slovenskih goricah. Tam je eno leto učil pred štiridesetimi leti in so mu ob nedavnem življenjskem jubileju poslali iskreno voščilnico! In kdor se je kakorkoli ukvarjal s kulturnim poslanstvom pri nas, ve, kakšno in kolikšno je to ime. Zato tudi ta naš novoletni zapis, namesto konvencionalnih besed, ki so v navadi ob jubilejih osebnosti, ki nam veliko pomenijo.

Najin pogovor sva začela nekako pri sredini, že ob izoblikovanih mislih o kulturnem delovanju, ki se sicer prepreda skozi vse njegovo življenje, kajti kultura mu je bila kruh in voda in mu je še danes in ne samo kruh in voda, tudi zlatorumeni kos potice in lesketajoče se vino v kozarcu. Da ne bo kdo preveč prozaično razumel teh besed, ki naj v bistvu samo ponazarjajo tisto voljo in entuziazem človeka, ki se je zapisala med glasne kulturno prosvetnega dela naših ljudi, tega prepotrebne poslanstva.

— Kako in kdaj ste se srečali s tem enkratnim čarom sveta kulture, te mamljive sirene, ki navadno tistega, ki ga ujame v svoje naročje, ne izpušči nikoli več?

— Že kot dijak učiteljskega sem v počitniškem času bil pri amaterski gledališki skupini. Sodeloval sem tudi v študentskem kvintetu, ki se je imenoval Kvintet s Ptujске

gore. Od tam sem namreč tudi doma. 1922. leta smo imeli celo koncert v Rogški Slatini. Bil sem tudi sokolski telovadec, od takrat tudi moja ljubezen do telesne vzgoje.

— Ker je vaše delo v življenju vezano na šolo, bi najprej osvetlila pot do šolskega katedra.

— Osnovno šolo sem delal na Ptujski gori, gimnazijo v Mariboru, višjo pedagoško pa po vojni v Ljubljani. Kot učitelj sem bil samo štiri leta, drugače pa veskozi ravnatelj ali kot šolski nadzornik. Moje prvo delovno mesto je bilo na Strojni. To je obmejna vasica na Koroškem. Tam sem ustanovil tudi pevski zbor, ki so ga sestavljali financarji in kmetje. Po enem letu službovanja na Strojni sem šel v Prebold, iz Prebolda v Vitomarci v Slovenskih goricah, od tam v Mozirje in iz Mozirja v Petrovce.

— Kakšno je bilo vaše učiteljsko življenje tiste čase?

— Bili smo predvsem polni energije, nič nas ni utrujalo, vsega smo se lotili z lahkoto, še danes ne vem, kje vse smo jemali moč in voljo. V vsej svoji učiteljski karieri sem se trudil, da bi se kar najbolje strokovno izpopolnil. Toda to je bilo premalo. Učitelj ni dober samo za v šolo. Mora biti tudi izven nje, mora se čutiti njegov vpliv njegovo delo povsod v kraju kjer živi in dela. Že takrat sem bil tudi pristaš takomenovane delovne šole, kjer je šlo za intenzivno sodelovanje med učenci in učitelji. Bil sem tudi pri »Učiteljskem pokretu«, kjer smo se seznanjali z družbenimi problemi in smo tudi študirali marksizem. Ko so zvedeli za nas, smo morali prenehati z delom, saj so učitelja Dušana Spindlerja zaradi tega celo suspendirali.

V Strojni sem bil samo eno leto, 1927. leta pa sem šel v Prebold. Tu sem spoznal tudi svojo ženo, učiteljico

co Leo in sva tako postala pravi učiteljski par in odšla v Vitomarci v Slovenske gorice. Garala sva od jutra do večera, žena na dveh, jaz pa na treh oddelkih. Pouk je bil od jutra do večera. Tam sem ustanovil sokolsko društvo in prišel na bojno nogo s tedanjim župnikom. Ustanovil sem tudi kmečko in gospodinjstvo nadaljevalno šolo in bil tako opozicija duhovščini. Mi je nekega dne rekel tedanji župnik Arh, če sem ob pamet. Ko sem ga vprašal zakaj, je rekel, da ne bi smel prosvetljevati ljudi, ker bolj bodo razgledani, bolj bi se slabo godilo meni in njemu. No, od takrat sva si bila kot pes in mačka.

— Kako vas je privleda pot v Savinjsko dolino?

— V Mozirje smo prišli (med tem sta se rodila sin Vasja in hčerka Tanja) 1934. leta, kjer sem režiral s štiridesetimi igralci Govekarjeve Rokovnjače, vodil sem pevski zbor, obrtno nadaljevalno šolo (sedanjo poklicno) in bil sploh okrožni sokolski prosvetar.

— Med vojno ste bili v izgnanstvu?

— Kmalu po prihodu okupatorja so nas trideset iz Mozirja prepeljali v Stari pisker, kjer so nas maltretirali in zasramovali. Tu smo bili šest tednov, potem pa so nas premestili v Brestanico, kjer smo morali delati taborišče za poznejše izseljence. Toda tudi tam smo ustanovili svoj pevski zbor. Iz Brestanice (takratnega Rajhenburga) so nas preselili z družinami v Vrnjačko Banjo.

Bilo nas je okoli sto in smo se takoj organizirali in tudi tukaj ni šlo brez pevskega zbora. Vodil ga je neki pravoslavni pop iz Bosne, jaz pa sem bil celo njegov namestnik. Ker kot učitelj nisem dobil službe, sem bil zaposlen kot pomožni organ finančne kontrole. Že takrat sem razpečeval ilegalni list »Slobodna Vojvodina«, bil 1944. leta sprejet v komunistično partijo, 1945. leta pa sem že bil personalni sekretar Bele crkve in spet pevovalja ter predsednik slovenskega OF odbora »Franc Rozman«. 1945. leta so mi dali štirinajst dni dopusta, ali da se vratima so mi rekli, a ko sem prišel v Ljubljano na prosvetno ministrstvo, me niso pustili nazaj. Tako sem šel nazaj v Mozirje in bil na prvih svobodnih volitvah izvoljen za predsednika — župana. Obenem

sem bil tudi predsednik okrajnega odbora ljudske prosvete. Jeseni 1946 sem šel v Petrovce in učil na pedagoškem tečaju, zatem pa sem bil šolski nadzornik za Celje. S kolesom sem prevozil velike krajeve, bil prašen in domala raztrgan od same vožnje na kolesu. Zato sem zaprosil za mesto v Zalcu, kjer sem učil devet let, vadil pevski zbor v Zabukovici in mladinski zbor v Zalcu, bil

med pobudniki žalske glasbene šole, upravljal dve leti delavsko univerzo. Nato sem zbolel na srcu in 1962 leta šel v pokoj.

— Za vprašanja sploh ni več priložnosti. Besede gradijo celovitost podobe vašega dela. Vendar samo še to — poleg dela v zvezi prijateljev mladine ste znan etnograf na našem območju. Kako ste se srečali s tem področjem raziskovalnega dela?

— Tudi pri tem so zametki že v Strojni, ko sem obiskoval domove mojih učencev. To so bile samotne kmetije in tako sem začel zbirati narodno blago. V Celju je etnografsko društvo namreč ustanovil dr. Fran Kotnik leta 1950. Izdali smo tudi njegov zbornik. Po njegovi smrti smo počivali in šele na pobudo slovenskega etnografskega društva iz Ljubljane sem prevzel vodstvo tega društva v Celju, pravzaprav podružnico. V teh letih smo temeljito obdelali Paški Kozjak, to bo pravkar izšlo tudi v Celjskem zborniku.

— Poleg tega, da ste urejali tudi vse tri doslej izšle Savinjske zbornike, da ste aktivni podpredsednik občinske zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije v Celju — kako se še povezuje s kulturnim delom, ki vam je toliko in vam toliko pomeni v življenju?

— Ko sem imel zdaj jubilej, so mi prišli čestitki iz Griž. Rezultat tega srečanja je bil, da sem ponovno prevzel vodstvo pevskega oklada in zdaj vadimo vsak četrtek!

Menim, da je ob koncu vsak komentar odveč. Morda le še enkrat tudi naša čestitka jubilarju, ki ni niti trenutka štedil moči in znanja pri delu z ljudmi, pri delu, ki je velikega pomena. Zelja pač — iskrena hvala za vse doslej v upanju in pričakovanju še dolgoletnega delovanja na širokem kulturnem polju. DRAGO MEDVED

Rifniške izkopanine

Južno od Sentjerne se iz voglanjske doline dviga 570 metrov visok hrib Rifnik, ki je že več kot pol stoletja torišče zelo zanimivih arheoloških izkopavanj. Prazgodovinske najdbe z Rifnika se nahajajo v dunajskem, graškem in celjskem muzeju. Prav zato, ker je Rifnik za arheologe tako zanimiv, bo maja prihodnjega leta v Sentjurju mednarodni arheološki kongres, na katerem se bo sestalo nad 100 najbolj znanih domačih in tujih arheologov.

Kustos celjskega muzeja prof. Bolta vrši že vrsto let izkopavanja na Rifniku, zato smo se obrnili nanj v vprašanju o kongresu ter o dosežkih dosedanjih izkopavanj in najdb. Naši prošnji se je prof. Bolta rad odzval ter povedal, da bo kongres trajal 4 dni, da bosta glavni

temi kongresa »Obdobje pozne antike in zgodnjega krščanstva na naših tleh« in »Pregled vseh najdišč tega obdobja pri nas«. Ta referata bosta imela univ. prof. dr. B. Grafenauer in dr. J. Šašl.

Pred vojno je na Rifniku opravil precejšnja izkopavanja dr. V. Schmid, vse te najdbe so v dunajskem muzeju. Prof. Bolta je pričel s sistematičnimi izkopavanji leta 1957 ter odkril grobove in kulture žarnih grobišč, ki segajo v obdobje 9. do 8. stoletja pred našim štetjem. Bogato je tudi hallstatiško obdobje od 6. do 4. stol. pred n.š. Iz tega obdobja so našli nekaj grobov in naselbino 8 hiš s suhim zidom (veje ometane z ilovko). Iz latenske dobe so našli lep novce, razno orodje ter keramiko. Antične stavbe zasledimo na Rifniku konec 1. stol. To je

tempelj, posvečen boginji Akvoni — verjetno je to krajevno vodno božanstvo (Voglanja). Poznoantična naselbina je nastala na Rifniku v 3. in 4. stol. po našem štetju. Prebivalstvo Voglanjske doline se je pred sovražniki umaknilo na hrib, kjer so bili varnejši. Zgradili so 221 m dolgi obrambni zid, ki je naselbino varoval pred sovražniki. Ko se je konec 4. stol. v naših krajih pričelo širiti krščanstvo, se je poganski tempelj spremenil v starokrščansko baziliko. Izkopavanja so od te bazilike odkrila ladjo in prezbiterij (to je prostor okoli velikega oltarja, določen za duhovščino) z notranjo apsido (to je polkrožen prostor s kupolo). Dva metra visoki zid na zahodni strani je še dobro ohranjen. Tej središčni stavbi je prizidana na severni strani še ena manjša bazilika, dolga 15 in široka 4 m. Pred obojema bazilikama je na zahodni strani narlek (to je prostor pred cerkvijo, kjer se zbirajo verniki). Med izkopavinami so našli tudi del kamnitega okna s podobo križa in del podboja od vrat, okrašenega z listom vinske trte. Našli so tudi bronaste novce bizantinskega cesarja Justinjana, ki je vladal od 527. do 565. (Ta vladar je nam znan iz romana F. Finžgarja »Pod svobodnim soncem«). V enem izmed poznoantičnih grobov so našli tudi zlatnik istega cesarja. Zanimivo je, da doslej na Rifniku še niso odkrili nikakih staroslovanskih prvin.

Vsa dosedanja izkopavanja, ki so bila izvedena pod strokovnim vodstvom prof. Bolte, so ustrezno zaščitena. Financer izkopavanj je raziskovalna skupnost Slovenije, delno pa tudi kulturna skupnost občine. Ko bodo zaključena izkopavanja, bodo z ustreznim načrtom in besedilom na licu mesta seznanjali obiskovalce z vlogo, pomenom in starostjo najdb.

E. RECNIK

Bronasti novce Domicijana iz druge polovice prvega stoletja

Klavirski recital
Laure de Fusco

Izvrstna italijanska pianistka LAURA DE FUSCO je igrala v sredo, 18. decembra v Celju za 5. abonmajske

koncert. V Jugoslaviji je nastopala prvič, za čudo pri nas ni znana, uživa pa v Italiji in v kulturnih središčih Evrope in preko nje velik ugled. To je pianistka izrednih kvalitiet kot jih v Celju še nismo doživeli. Program je svojevrsten, tehnično zelo zahteven in zanimiv: Clementijeva Sonata »Didone abbandonata« (Zapuščena Didona), Lisztova Španska rapsodija, Prokofjeva Suita št. 4, Skrijabinove »Štiri študije« op. 42 ter Stravinskega trije stavki iz baleta »Petruška«. Pianistka razpolaga z dovršeno tehniko; bravurozne oktave, grmeči akordi, preskoki, briljantna prstna igra, vse je dognalo in zanesljivo. Obenem diha iz nje muzikalnost, poetična milina, globoka občutenost, ki se odraža v prefinjeno izdelanih frazah. Izrazitost melodij prehaja iz desne roke v levo in obratno ne da bi zatajil en sam ton. In zopet prekipevanje tehničnih pasov, hitrih arpejdov in razplet gromkih akordov. Tehnično zahtevne skladbe obvlada zanesljivo na pamet, suvereno obvlada instrument, iz katerega izvalja orkestralne zvoke z enkratno pedalizacijo. Skratka, pianistka izrednih kvalitiet. Škoda, da je niste slišali! Maloštevilni, a tembolj hvaležni poslušalci so z dolgočasnimi aplavzi izprosilili še dodatek, Debussyjevo »L'ile joyeuse«, ki jo je pianistka prav tako čudovito impresionistično interpretirala. Bil je eden najlepših večerov letošnje bogate koncertne sezone.

Nagrada
Danilu
Bezlažu

V zadnji številki Novega tednika smo objavili, da bomo sporočili odločitev posebne dvajsetčlanske žirije Novega tednika in Radia Celje, ki je v dneh Tedna domačega filma spremljala vse slovenske filme in izbirala najboljšega igralca. Na sklepnem zasedanju žirije je »padlo« več predlogov. Vendar se je nato žirija soglasno odločila, da podeli denarno nagrado v znesku 1.000 din Danilu Bezlažu za vlogo strežnika v Klopčičevem filmu Strah.

Redakcija Novega tednika in Radia Celje se vsem članom žirije iskreno zahvaljuje za sodelovanje.

EGON KUNEJ

S polic
študijske
knjižnice

Dedijer S.: Osnovi transportnih uređaja. Beograd 1970. S. 36772.

Kvašev R.: Razvijanje kritičkog mišljenja kod učenika. Beograd 1969. S. 36774.

Radinović Đ.: Analiza vremena. Beograd 1969. S. 36779.

Matić M.V.: Logopedija. Beograd 1968. S. 36783.

Vuković R.: Rad u kombinovanom odeljenju osnovne škole. Beograd 1968. S. 36784.

Dorđević B.S.: Poređaj ritma srea. Beograd 1969. S. 36790.

Jakovljević V.: Uvod u socijalnu patologiju. Beograd 1971. S. 36795.

Ladstetter G.: Zeichnung. Aquarell... Frankfurt (M. & Berlin 1968. S. 21030). 4702.

Janeck A.: Metallplastik. Tonplastik. Wachsbildnis. Frankfurt (M. & Berlin 1968. S. 21030). 4705.

Frankfurt (M. & Berlin 1968. S. 21030). 4705.

Janković Lj. S.: Problem i teorija pojedinačne aritmetičnosti celine izvođenja orske igre i melodije. Beograd 1968. S. 23275—32.

Festschrift für Max Vasmer zum 70. Geburtstag am 28. Februar 1956. Wiesbaden 1956. S. 36075—9.

Becker A.: Schulphysik mit Spielzeug. Köln 1974. S. 37816—30.

Vouk V.: Osnove biologijske pragmatike. Zagreb 1971. S. II 1197—7.

Toš N.: Družbena enakost in razvoj. Vidiki socialne diferenciacije in zavest o njih. Maribor 1974. S. 41874—3.

DOGODKI

CELJE: O MAKEDONCIH IN MAKEDONŠČINI

Zelo delavna podružnica Slavističnega društva v Celju je pod vodstvom prof. Božene Orožne pripravila za svoje člane že drugo predavanje v letošnji sezoni. Lektor za makedonščino na filozofski fakulteti v Ljubljani Drago Sčifantja je predaval o južnoslovenskih jezikih. V zanimivem predavanju je opozoril na podobnosti in razlike med makedonščino, bolgarsčino, srbohrvaščino in slovensčino, predvsem pa glasoslovni in oblikovni ravni. Pri tem je posvetil posebno pozornost makedonščini in slovensčini. Po predavanju se je razmahnila živahna razprava, v kateri je predavatelj poleg ostalega prikazal vprašanje makedoncev, ki žive izven meja socialistične republike Makedonije. Večkrat je podčrtal podobnosti med usodo teh Makedoncev in usodo zamejskih Slovencev. Marsikaj novega je povedal posebno o Makedoncih v Grčiji, o katerih žal vse premalo vemo in bi bilo prav, če bi o tem problemu govorili tudi pred širšim občinstvom.

V kratkem, 26. decembra, pripravi podružnica še eno predavanje. O slovenskem kiparju Franju Bernčkerju, sodobniku Moderne, predaval bo prof. Alenka Glazer s Pedagoške akademije v Mariboru.

ŽALEC: REORGANIZACIJA SINDIKATA

Na nedavni seji plenuma občinskega sindikalnega sveta v Zalcu so največ razprave posvetili novi organizaciji sindikatov v žalski občini. Po občinskih zbiorih, ki bodo končani do 30. januarja 1975, bodo pričeli delovati novi občinski odbori strokovnih sindikatov. Prenehali bodo delovati sedanji odbori družbenih dejavnosti, industrije in storitvenih dejavnosti.

Po novem bo delovalo 10 občinskih odborov, in sicer: delavcev kovinske, kemične, tekstilne, ter lesne in usnjarske industrije; delavcev v kmetijstvu, gradbeništvu, obrti, vzgoji in izobraževanju, zdravstvu in socialnem skrbstvu ter upravi in pravosodju. V preostalih 17 sindikatih bo funkcije občinskega odbora opravljal neposredno izvršni odbor osnovne sindikalne organizacije.

Na seji plenuma so pregledali tudi izide volitev delegacij za skupščine SIS v žalskih TOZD. V občini so zabeležili 88,9 odstotno volilno udeležbo. Volilne rezultate so ugodno ocenili, s pripombo, da bi z nekoliko večjo zavzetostjo v nekaterih temeljnih organizacijah volitve še boljše uspele.

-stab-

ŽALEC: OB TEDNU SOLIDARNOSTI

Tudi v žalski občini so v tednu solidarnosti z vietnamskimi otroki in žrtvami imperializma pripravili vrsto prireditev. Osrednja je bila v Zalcu, kjer je občinska konferenca ZSMS skupaj s konferenco klubov OZN pripravila projekcijo dokumentarnega filma o borbi Vietnamcev za svobodo. Na proslavi je zbranim spregovoril tudi član CK ZKS Vlado Sestani, ki je predaval o osvobodilnem boju na Indokitajski podcelini.

Ob koncu so mladi sprejeli posebno resolucijo, v kateri so ostro obsodili svetovne imperialistične sile in volili apel na napredno mednarodno javnost, ki naj se še močneje kot doslej zavzema za mir, varnost na svetu, za enakopravne mednarodne odnose, spoštovanje mednarodnih pogojev in sporazumov ter spoštovanje resolucije OZN.

V tednu solidarnosti so tudi na vseh osnovnih šolah v žalski občini pisali spise posvečene temu tednu, v vseh klubih OZN na osnovnih šolah pa so pripravili posebna predavanja.

-stab-

KONJICE: SEJA SKUPŠČINE

Jutri bo v Slovenskih Konjicah seja vseh treh zborov občinske skupščine. Delegati bodo razpravljali o predlogih izvršnega sveta, sklepali bodo o dopolnitvi odloka o zadolžnem načrtu Rogle na Pohorju, o pristojbinah in dopolnitvah odloka o družbeni denarni pomoči borcem in o začasnem financiranju potreb občine Slovenske Konjice za prvo tromesečje prihodnjega leta. Delegati bodo razpravljali še o predlogih komisije za kadrovske zadeve ter volitve in imenovanja in o predlogih občinske volilne komisije, ob koncu seje pa bodo članom predsedstva skupščine zastavili še svoja vprašanja.

D. S.

KONJICE: NALOGE KOMUNISTOV

V ponedeljek je bila v Slovenskih Konjicah 3. seja občinske konference ZKS. Člani konference so razpravljali o nalogah komunistov pri ureditvi ustanova družbenoekonomskega položaja delavcev v TOZD ter o odgovornosti ZK po 10. seji predsedstva ZKS in 4. seji predsedstva ZKS na področju ureditve gospodarske stabilizacije. Ob koncu so komunisti sprejeli tudi program dela posameznih komisij pri občinski konferenci ZK.

D. S.

VITANJE: USPEH »MANEVROV«

V nedeljo, 15. decembra, je v Vitanju gostovalo amatersko društvo »Zarja« iz Trnovelj pri Celju s komedijo Jožeta Javorška: Manevri. Organizacijo nastopa je prevzelo domače prosvetno društvo, pevski zbor in mladina. Dvorana je bila nabito polna, še posebej zato, ker so vsi hoteli videti, kako bo domačin Milan Sešek predstavil Martina Krpana, znanega junaka iz Vrha pri Sveti Trojici. Že takoj na začetku so gostje našli stik z obiskovalci in so potem dolgi aplavzi spremljali igranje vse do zadnjega padca zavese. Srepeh rdečih nageljčkov so domačini poklonili gostom kot simboličnemu priznanju za njihov trud. Vsi, obiskovalci in igralci, so veseli odhajali iz dvorane kulturnega doma v Vitanju. Zahvala pa gre tudi kulturni skupnosti Slovenske Konjice, ki v vse večje kraje pošilja amaterska in poklicna gledališča ter dramske skupine.

SODIN KONRAD,
predsednik ZKPO,
Stranice

LJUBEČNA: DEDEK MRAZ PRIHAJA

V podružnični osnovni šoli v Ljubčini bo v soboto dedek Mraz kar dvakrat obiskal otroke. Najprej bo obiskal učence šole. Popoldan pa bo v prostorih šole obiskal še otroke delavcev v Opekarnah Ljubčna. Po dolgih letih bodo otrokom pripravili tudi krajši kulturni zabavni program. Vsakemu pa bo dedek Mraz izročil tudi darilni paket.

M. BREČI.

MATERINA SKRB PRED NOVIM LETOM

ŽIVLJENJE NI JEČA — JE BOJ!

Zetini ogorek je v Marijinih rokah dogoreval, vmes pa so se zvrstili spomini na mladost, ki jo je preživela Na okopih. Stiriideset let se ne izbriše tako kmalu, zlasti če so se vrstile slike življenja izmenično. Slabo, dobro, zasliševanja gestapovcev v njihovi hiši, sreča ob rojstvu sina in naslednjih treh deklet.

Ko so temne senice prekrile njen zakon, je ostala samo mati. In kot mati mi je spregovorila, ženo pa je zatajila v sebi. Obvezana roka ni zakrila njenih finih potez, razkrila pa mi je še eno stran Marijinega značaja. Ko jo je sosedov pes ugriznil, ga je vneto zagovorila, češ, »gotovo mi je hotel voščiti srečno novo leto, pa je bil neroden.« Humornost ni izginila niti tedaj, ko je povzdignila glas ob bolečini, ki jo je stiskala za grlo. Marijina inteligenca prodira na dan ob vsaki misli, in že naprej ugane, kaj jo bom vprašala.

REVOLTIRAJO ME NEGATIVNE STVARI

»Novoletne reportaže o ljudeh naj bi bile vzpodbudne. Jaz se ne pritožujem, čeprav so me zadnje podražile revoltirale. A ohranjam mir v sebi, ker le tako se da vzdržati.« Koliko ima denarja, da preživi družino? Sina Danija ima že pri kruhu, še vedno pa šola Mojca, ki hodi v gimnazijo ter Andrejo in Urško. Vse tri so že skoraj odrasla dekleta, ki življenje v družini pojmujejo po svoje. Oče se v njihovo vzgojo ne vtika in jo prepušča ženi. Seštejeva denar, ki pride okoli prvega skupaj in komaj naštejeva maksimalno vsoto 2.000 dinarjev. V njo je vključena tudi socialna podpora, ki jo Marija dobiva od krajevnih skupnosti. Dolgo polje že vrsto let. Majhna je, le 200 dinarjev velika, a Marija je srečna, da jo prejema, ker jo je velikokrat rešila iz hude stiske. Mož ji izroči doklade in že smo z dohodki pri kraju. Vsako leto poskrbijo, da dobi še paket Rdečega križa in dobri sosedje se je velikokrat spomnijo. Ne prosim, ni njena navada. Zda se je celo poiskala varstvo pri družini z malimi otroki. Pazila bo. Fantka in punčko, eno uro na dan pa bo tudi pospravljala ter tako zvečala družinski proračun.

Že dalj časa se srečujeva in pripravljava na razgovor. Vem, da ni zaposlena, a je žena moža, ki dela v cinkarni.

Vem tudi to, da je skrbno vzgojila svoje štiri otroke in da ji ti pomenijo vse na svetu. Zaradi njih je pustila službo in se posvetila njim.

Ko sem jo obiskala, je Marija pospravljala stanovanje v cinkarnškem bloku. Že dve leti je v njem, pa se nanj še ni privadila.

Sprva ni pustila do sebe, le o otrocih je govorila, jaz pa sem želela vedeti, kako živi z bornim denarjem, ki vsak mesec pride skupaj. A pred nami so noveletni prazniki in takrat se vsak malo zmehča in trda skorja dopusti, da se vidi pod njo. Zlasti, če je spodaj dovolj tistega, kar imenujemo srčna kultura in boj za obstanek.

PODPORO MORAM ODPOVEDATI

»Čim pride tovariš Koželj, mu moram povedati, da ne bom več jemala socialne podpore. Zda bom delala in tudi nekaj zaslužila. Moja Urška (njena najmlajša hči, ki je hudo bolna in jo že deset let vozi k zdravniku v Ljubljano), je že toliko samostojna, da bo tudi brez mene nekaj časa vzdržala. Sicer pa moji otroci niso razvajeni in vsak dinar, ki ga imajo, dajo meni. Tako so vzgojeni, da zglejamo urejevno družino, ki ji ničesar ne manjka. Če slišijo kaj slabega, ne bodo nikomur povedali. To je najboljša vzgoja, kar jih poznam. Denar bom ja vrnila, le

kako naj bi potem vzgajala otroke, ki iščejo v starših najboljše vzgleda.

Zelja ob novem letu nimam in nikoli ničesar ne planiram. Tako nisem razočarana. Tudi o sebi ne rada govorim in tudi pritožujem se ne. Tisti, ki so na istem kot jaz, vedo, kako je živeti iz rok v usta, tisti pa, ki jim gre bolje pa me ne bi niti razumeli. Otrok nisem silila v šolo, a kar rinejo. Rade se imamo med sabo in ta ljubezen nam daje poleta.«

MARIJA KORENJAKOVA je končala gimnazijo v Celju, potem pa se je šolala na srednji tehnični šoli v Ljubljani in postala kemijski tehnik. Bila je v službi v laboratoriju, a življenje jo je postavilo na stranski tir. Ni

razočarana, ker njena moč v njej nikoli ne dopusti obupa. Lačnih ust ni prenesla nikoli in tudi nikoli jih ne bo. Upa tudi, da so njeni otroci že dosegli zeleno vejo ali pa se vsaj po pravi poti vzpenjajo. Pomaga jim z ljubeznijo, z inteligenco, z materinskim nagonom, ki nikoli ne zataji. Stiske v družini obdrži zase in tako je naučila tudi svoje otroke. Zlatolas dekleti in kodrolaso Urško s fantovskim obnašanjem. Posebna ljubezen jo veže z njo. Prečute noči ob njenem vzglavju, nesreča, ki je terjala dodatne skrbi. Pred dvema letoma je njeno Urško povozil avto in od takrat je skrb za njo podeseterjena.

PONOS — MOJE BOGASTVO

Ničesar nimam, le svoj ponos in tega si ne dam vzeti. To je tudi edino kar mi je še ostalo, ker včasih še resnica zataji. A tudi ta se čez leta izkaže, življenje me je o tem podučilo. Za življenje je najbolj važno, da ima človek mirno vest, drugo se že vse prenese. Meni ni nikoli prizanašalo, pa se zato ne pritožujem. Delavčeva žena sem, pa kaj zato? Moje prijateljice se me vseeno spominjajo, le bolj poredko. Na nje me veže čisto posebna ljubezen. Internatska, še iz Ljubljane. Skupaj smo hodile v opero in še potem, ko sem bila že v Celju, sem se v Ljubljano še vračala. Zaradi muzike in to ljubezen so sprejele moja dekleta, zlasti Mojca. S ponosom mi je pokazala njene z klade, gramofonske plošče, ki jih vrtil na rabljenem gramofonu, ki ga je dobila v poklon. Če ima nekdo nekaj resnično rad, potem že gleda, da ljubezen ne zastari. Mojca obožuje resno glasbo, Urška kolo, Andreja pa pisano besedo. Kadar hočejo uskladiti želje, se vname tudi preprič, kot na primer ob Tednu domačega filma. Mati bi gledala Vesno, ker je veliko igralcev v resnici poznala. Mojca bi rada spoznala kaj bolj svežega in Urška bi strmela v vojne prizore. Pa je rekla mati Marija odločno besedo in morale so jo poslušati. Le kdo je ne bi, ko pa je dobra kot kruh, sladka kot med in trdna kot granit. Vse ob svojem času, je rekla ter me dudo mušno povabila na Zetini čik. ZDENKA STOPAK

ljubljska banka

PODRUŽNICA CELJE

110 let

obvešča poslovne prijatelje, da zaradi internega dela posluje za stranke dne 31. 12. 1974 od 7. do 11. ure dne 3. 1. 1975 za stranke ne posluje dne 4. 1. 1975 je strankam v Celju na voljo Celjska Mestna hranilnica in enota v Vodnikovi ulici 2 v času od 7. do 11. ure.

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

OKROGLA MIZA NT-RC O SLO

GLOBOKA ZAVEST O SAMOODGOVORNOSTI

Franc Planinc: »Splošna ljudska obramba ni nič drugega, kot jugoslovanski pristop k obrambi domovine!«

To, da namenimo v Jugoslaviji veliko pozornost na vseh področjih splošni ljudski obrambi domovine, ni nič novega. Ker pa smo pred dnevi praznovali triintriideseti rojstni dan naše armade, smo se v uredništvu odločili, da organiziramo »okroglo« mizo z delovnim naslovom »enotna obramba domovine«, kjer bi se pogovorili tako o SLO, kot o JLA oziroma njihovem skupnem nastopu v pripravi vseh za učinkovito in enotno obrambo domovine v primeru napada morebitnega sovražnika.

Za »okroglo« mizo so sedeli: Jaka Rojšek, Vaso Starović, Vid Jerič, Boris Arzenšek, Avgust Jakše, Franc Planinc, Aleksander Jakel, Milan Aksentijević in Milan Vujičić ter s strani uredništva Jože Volfand, Drago Medved in Tone Vrabl.

Srečanje v naši redakciji ni bilo zgolj priložnostno srečanje, kljub temu da je bilo pripravljeno pred Dnevom JLA, 22. decembrom. Zavedno smo se odločili za delovni naslov »enotna obramba domovine« in poleg predstavnikov JLA povabili k sodelovanju vse tiste sile, ki skupaj s pripadniki vojske tvorijo celotno jedro splošne ljudske obrambe. To so predstavniki SLO, teritorialne obrambe, civilne zaštite, mladine, sveta za narodno obrambo, zveze borcev in drugih. Skupaj smo poskušali v nekaj več kot dveh urah spregovoriti o aktualnem in pomembnem področju, ki mu v Jugoslaviji — upravičeno — posvečamo vso pozornost. Saj ne želimo, da nas bi morebitni sovražnik kdaj pričakal nepripravljene postaviti se mu temeljito v bran in varovati tisto najdragocenejše, kar smo doživeli po drugi svetovni vojni — svobodo in samoupravljanje delovnih ljudi. Dokaj obširno smo spregovorili tudi o novostih življenja v naših vojašnicah in o tem kako daleč smo pri sodelovanju vojak — občan. Pa kako zagotoviti deficitarnost slovenskega starejšinskega kadra in drugo.

Milan Aksentijević je poudaril, da je osnovna novost v tem, da se vojska prilagaja življenju, delu in sodelovanju z občani. To sodelovanje je v Celju zelo dobro razvito, preseglo pa je že tudi občinske meje, saj sodelujejo z občani Hrastnika, Velenja, Šentjurske, šmarske in moziške občine ter drugimi. To sodelovanje se kaže v dajanju strokovnih nasvetov, skupnem nastopu pri

raznih spominskih akcijah, pomoč pri spraviljanju letine, urejevanju komunalnih objektov in odpravljanju elementarnih nesreč (potres, požari, poplave in drugo). Vojska je sestavni del Celja in zato tudi vse mlade fantje, ki pridejo v Celje služiti vojaški rok, najprej seznanijo s Celjem, jih popeljejo v muzeje in na Stari grad ter v delovne organizacije. Prav slednji obiski so že krepko prerasli zgolj vijudnostno sodelovanje in se razvili v nujno potrebo, ki mladim fantom še kako koristi po povratku iz vojske v njihov kraj, kjer lahko razširjajo znanje in spoznanje dobljeno med vojaškim rokom v Celju. »Mi smo sestavni del Celja in drugega vprašanja ni, kot dejstvo, da smo tu. Mnoge starešine ostajajo za stalno v Celju, prav tako tudi vojski po odsluženem vojaškem roku. Vsako podjetje v Celju nas je sprejelo in nihče nam ni zaprl vrat.«

Milan Vujičić je izrazil zadovoljstvo, da se zgleduje razlika med vojsko na eni strani in občani na drugi. »Vsi smo kot ena armada in to je naše največje bogastvo in garancija, da nas nihče ne more presenetiti. Veseli me, ko vidim, da se občani zanimajo, kako je v vojski. To ni več tista »otročka radovednost«, ampak resno zanimanje in sodelovanje. Izredno velike spremembe smo dosegli zlasti v zadnjih letih, ko smo tudi v vojski drugače zastavili delo, pač v duhu kompletnega dela vse domovine. Velike spremembe smo dosegli pri modernizaciji tehničnih sredstev, izboljšanju življenjskih pogojev vojakov itd. Vse to pozitivno vpliva

tudi na rezultate, ki so več kot samo ugodni.«

Jaka Rojšek je spregovoril o vse širšem odpiranju vrat vojašnic. »Včasih je bila armada zaprta in težko je prišel civil v vojašnico. Armija je bila ustvarjena, zemlja opustošena. Vojaki so ležali na slamnicah. Zdaj je vse drugače. Danes lahko damo za vojsko, včasih nismo mogli. In zato tudi lahko pokažemo vsakemu, kaj imamo.«

Vid Jerič: »SLO v Jugoslaviji ni nobena novost. Kar spominimo se druge svetovne vojne, ko je poleg vojske sodeloval sleherni pošteno misleči človek proti okupatorju za dosego svobode. Po vojni smo začeli resno delati, saj smo se zavedali, da sama vojska ne more zagotoviti popolne varnosti, če ni zraven vse ljudstvo. Naše delo smo prilagajali času. Tudi agresor danes razpolaga z drugačnimi prijemi kot pred leti, zato se moramo tudi mi stalno prilagajati. Tudi armada je našla tu svoj položaj in se prilagaja našemu hotenju, ker samo skupaj pomenimo moč in strah za agresorja. Seveda pa še zdaleč nismo vsega dosegli. Kot se bodo razvijala tehnična sredstva, tako se bomo morali prilagajati tudi mi, če hočemo, da bomo uspešni. Naš obrambni sistem dopolnjujemo z narodno zaščito in družbeno zaščito, predvsem pa moramo razvijati zavest vsakega občana, da bo znal ceniti domovino in da se bo znal obnašati danes v miru in jutri v vojni.«

Franc Planinc: »SLO za mene ne pomeni drugega, kot jugoslovanski pristop k obrambi domovine in prav obramba domovine je možna

Avgust Jakše

Aleksander Jakel

Boris Drzenšek

samo v enotni jugoslovanski skupnosti. Razveseljivo je, da je zavest o samoodgovornosti globoko prodrla med nas vse. Pri SLO nihče ne sme biti nerazporejen, vsak mora vedeti, kje mu je mesto in kaj ter kako mora delati. Zavedati se moramo, da oborožena struktura SLO brez organiziranega civilnega dela ne more obstojati in zato vsak dan skupnega življenja pomeni stopničko do popolnega »skupaj!«

Avgust Jakše: »Danes smo dejansko na poti podružabljanja na tem pomembnem področju. V vse akte — od ustave do statuta krajevnih skupnosti — smo zapisali, kakšna je vloga posameznika v SLO. Prav zaradi takšne organiziranosti, ki pa jo je treba še prilagajati, utrjevanje in dopolnjevanje na znanstvenih spoznanjih, bo eventualnemu okupatorju težko. Da pa bomo dosegli popolnost, je potrebna maksimalna pripravljenost sodelovanja nas vseh. Poleg tega se mi zdi izredno pomembno, da damo pri nas velik poudarek tudi civilni zaščiti. Njena glavna naloga je, da ohrani vse tisto, kar je potrebno za življenje, kot hrana, obleka, zdravila in drugo.«

V nadaljevanju je spregovoril o tem, da letos poteka trideset let, kar so se slovenski mladinci »napotili« v Beograd in se vključili v vojaške šole. V zadnjih letih pa je situacija pri vključevanju mladih Slovencev v vojaške poklice vedno težja in se čuti precejšnja deficitarnost. 8 odstotkov vsega vojaškega starejšinskega kadra bi morali biti Slovenci, pa jih je komaj za nekaj več kot 2 odstotka. Vsi odgovorni v celjski občini — od sveta za narodno obrambo, zveze borcev, mladine, zavoda za zaposlovanje, šol, delovnih organizacij, družbeno — političnih organizacij in drugih — so si zato zadali nalogo, da v naslednjih letih z ustreznimi akcijami usmerijo zadostno število mladih za vojaške poklice.

Nanizal je tudi rezultate letošnjih naborov, ki se jih je udeležilo 941 mladih fantov, vojaških obveznikov. Za služenje vojaškega roka jih je bilo sposobnih 680 ali 73 odstotkov, za omejeno sposobne je komisija spoznala 112 nabornikov ali 12 odstotkov, za začasno sposobne od 2 do 4 let 55 ali 6 odstotkov nabornikov in za nesposobne 86 nabornikov ali 9 odstotkov! Zaskrbljujoč je zlasti zadnji podatek, ki je posledica različnih boleznih, kot zlatenice, duševnih bolezni, bolezni oči, dihal, ledvic in želodca, poškodbe po nesrečah (prometnih in delovnih) ter veliko pomanjkanje telesne vzdržljivosti.

Jaka Rojšek vidi vzroke za takšno stanje v veliki komo-

diteti in standardu mladih, saj že skoraj nihče več ne zna hoditi, ker se poslužuje avtomobila.

Vaso Starović je opozoril predvsem na to, da moramo za to področje odgovarjati vsi, ne pa samo posamezni referenti. Če bomo s takšno prakso nadaljevali, ne bomo dosegli uspehov, ampak bomo doživeli še hujše poraze. Utrditi je treba SLO v krajevnih skupnostih, kjer smo še premalo naredili. Delo posameznih krajevnih skupnosti kot osnovnih celic naše države življenja pa je prav na tem področju izredno pomembno in dragoceno, zato ga je treba negovati, razvijati in utrjevati ter prilagajati času. Tudi glede vključevanja Slovencev v vojaške šole je tako kot že mnogi pred njim poudaril misel, da mora to biti skrb vseh, ne pa samo tistih, ki naj bi za to področje odgovarjali »na papirju«. Večjo pozornost je treba tudi posvetiti mladini v specializiranih organizacijah in jim nuditi ustrezno pomoč za njihov razvoj. Poseben problem je vključevanje žensk v SLO, ki je še vedno nezadovoljivo. Če govorimo, da je SLO skupek nas vseh, to potem velja tudi za ženske, ki jim je treba dati opravljanje tistih nalog, ki so njim najbližje.

V nadaljevanju naše »okrogle« mize se je razvnela živahna razprava o že tolikokrat omenjenem problemu — vključevanju Slovencev v vojaške šole. Kateri so poglavitni vzroki, ki »odvrčajo« mlade Slovence od vključevanja v vojaške poklice? Na prvem mestu je vsekakor neustrezno poznavanje (tako staršev, kot njihovih otrok) vojaških šol in njihovega načina dela, sledijo oddaljenost od domačega kraja (marsikdo bi šel, če bi bila vojaška akademija bližje), po končani akademiji večkrat omenjenemu problemu — vključevanju Slovencev v vojaške šole. Kateri so poglavitni vzroki, ki »odvrčajo« mlade Slovence od vključevanja v vojaške poklice? Na prvem mestu je vsekakor neustrezno poznavanje (tako staršev, kot njihovih otrok) vojaških šol in njihovega načina dela, sledijo oddaljenost od domačega kraja (marsikdo bi šel, če bi bila vojaška akademija bližje), po končani akademiji večkrat omenjenemu problemu — vključevanju Slovencev v vojaške šole. Kateri so poglavitni vzroki, ki »odvrčajo« mlade Slovence od vključevanja v vojaške poklice? Na prvem mestu je vsekakor neustrezno poznavanje (tako staršev, kot njihovih otrok) vojaških šol in njihovega načina dela, sledijo oddaljenost od domačega kraja (marsikdo bi šel, če bi bila vojaška akademija bližje), po končani akademiji večkrat omenjenemu problemu — vključevanju Slovencev v vojaške šole.

Jasno je, da so tu še drugi vzroki, kot težavnost in velika odgovornost poklica, na primer, vendar so zgoraj omenjeni med primarnimi. Na tem področju bo torej potrebnega še veliko sistematičnega dela, v katerem bodo zajeti vsi faktorji, če želimo, da bodo željeni rezultati vidni čez dve, tri ali več let. To je dolgotrajna akcija, ki zahteva čelga človeka in torej bistvenih sprememb takoj ni mogoče pričakovati.

Aleksander Jakel, predstavnik mladine, je bil mnenja, da je mladina do sedaj na tem področju premalo naredila, ker »smo se preveč dogovarjali in premalo akcijsko delali. Vse preveč so se srečali med vojski in mladino zgolj priložnostnega značaja, recimo ob raznih spominskih svečanostih. Mislim, da bi bilo treba enakovrediti vojaški poklic s civilnim. Sprostiti je treba delovne obveznosti, bolj plačati in urediti še nekatere druge stvari pa bo vsekakor bolje. Predvsem pa akcija ne sme biti »kampanjska.«

Boris Arzenšek je spregovoril o pomenu oborožene komponente (JLA) in neoborožene komponente (gospodarski potencial, vloga družbeno — političnih organizacij od ZK, SZDL, mladine, zveze borcev do krajevnih skupnosti). Okrepiti je še treba vlogo zveze komunistov pri obrambnih pripravah. Doseči je treba, da bodo ljudje znali ceniti tisto, kar smo pridobili in da bodo znali razumeti naš odnos do zunanjega sveta. Dosedaj opravljeno družbeno-politično delo dobro poteka in je že precej prispevalo k borbeni pripravljenosti naših enot, vendar bo treba kljub temu še marsikaj narediti. »In borci so poklicani, da pri vsem tem z največjimi močmi pomagajo.« je menil Jaka Rojšek, Franc Planinc pa ga je dopolnil, da moramo paziti predvsem na tri komponente: »Samoupravljanje, splošna ljudska obramba in človek. Samo razviti samoupravni odnosi v delovni organizaciji izredno pozitivno vplivajo na človeka pri njegovem gledanju na SLO. Za naše uspešno delo potrebujemo samostojno osebnost, ki jo pa gradi samoupravni sistem.«

Tudi Milan Aksentijević je omenil, da v vojski razvijajo samoiniciativnost oseb, od starešin do vojakov, kajti »našo vojsko smo spremenili v šolo za morebitno bodočo vojno. Ljudi moramo usposobiti in pripraviti. Budno spremljamo situacijo v svetu in temu se prilagajamo.«

Marsikaj je v naši »okrogli« mizi pod delovnim naslovom »enotna obramba domovine« ostalo nedorečenega. Pripravljeni pa smo, da smo vsaj delno osvetlili smisel enotnega nastopa na pomembnem področju, kot je splošna ljudska obramba. Vrsta komponent vpliva na to, najpomembnejša komponenta pa je vsekakor človek. Zato smo s trenutnimi rezultati lahko povsem zadovoljni, saj vlada med vsemi globoka zavest o samoodgovornosti, to pa je tudi porok za nadaljnje delo.

Tekst pripravil:

TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

Udeleženci okrogle mize

teden domačega filma

ZAHVALA ODBORU

Redakcija Novega tednika in Radia Celje se iskreno zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri uspešni organizaciji Tedna domačega filma 74. Zahvaljujemo se vsem članom organizacijskega odbora, še posebej pa Jožetu Lipniku, Damjanu Brvarju, Stefanu Zvižaju, Antonu Askercu, Stanetu Hafnerju, Stanetu Perčiču, Zdravku Božičniku, Ivo Potočniku in Jožetu Domjanu. Nepogrešljiva je bila beseda »spikerja« Mitje Umnika in sodelovanje filmskega igralca Demetra Bitenca, ki je prizadevno pomagal pri organizaciji srečanj z mladino na šolah in z delavci v Kovinotehni in EMO.

Zahvaljujemo se tudi kolektivu hotela Europa in še enkrat vsem delovnim organizacijam, ki so nam priskočile na pomoč z izrednim razumevanjem: Kovinotehna kot glavni pokrovitelj in pokrovitelji posameznih ekip, to so Moda, Gorenje, Tehnomercator, Tkalinna in Aero. S praktičnimi darili pa so sodelovali: TIM Laško, Volna Laško, Merx, KIL Liboje, Steklarna Boris Kidrič Rogaška Slatina, Tehnomercator, Tovarna polnenih odevi Skofja vas, Libela, Etoi, Center, Metka in Toper.

Izredno naklonjeno je spremljala TDF 74 celjska temeljna kulturna skupnost in tudi kulturna skupnost Slovenije, kar je organizacijski odbor spodbujalo v naporih za najboljšo izvedbo te pomembne kulturne manifestacije.

Ce ne bi bilo dobrega in iskrenega sodelovanja mnogih posameznikov in kolektivov v Celju in na celjskem območju, čudovitega občinstva in razumevanja celjske občinske skupščine, vsega Celja, ki je živele s prireditelji, kar so dokazali tudi aranžerji trgovskih delovnih organizacij potem TDF 74 ne bi mogel uspeti.

Zato — vsem in vsakomur še enkrat hvala in vabilo k sodelovanju pri TDF 75.

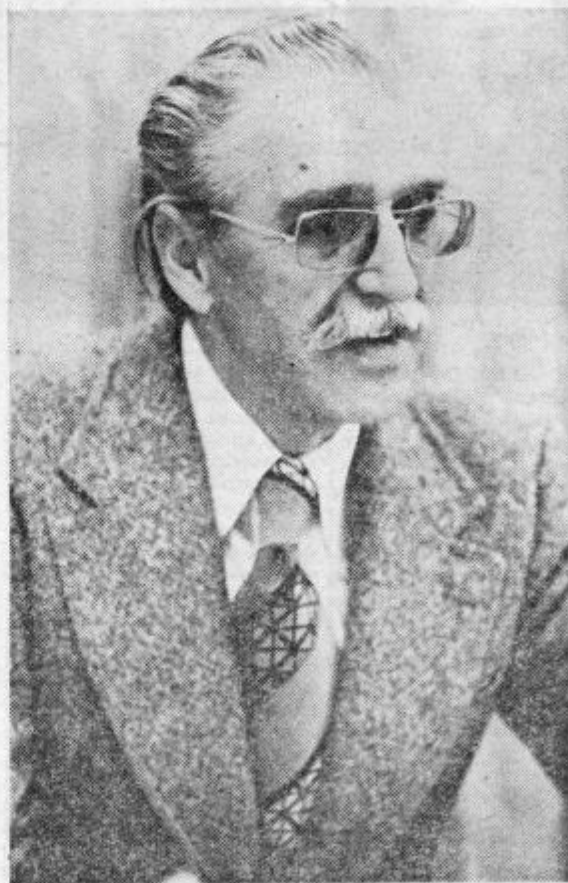
Jože Voljand, predsednik organizacijskega odbora TDF 74

FILMSKA SREČANJA

FILMU DRUŽBENOVREDNOST

je dejal režiser France Štiglic

V Celju smo imeli priložnost videti v Tednu domačega filma retrospektivo filmov režiserja FRANCETA ŠTIGLICA, režiserja prvega slovenskega celovečernega pa tudi njegovega filma »Na svoji zemlji«. To je bilo 1948. leta in od takrat do danes je ustvaril France Štiglic še dvanaest celovečernih filmov. Prav gotovo tvorijo najkvalitetnejši krog tega filmskega opusa Dolina miru, Deveti krog in Balada o trobenti in oblaku. V slednjem je pokazal kot režiser tudi izredno ustvarjalnost kot scenarist, saj je iskal kot »filmski delavec« vrsto nakazanih izraznih možnosti v Kosmačevem tekstu. Za slovenski film so že večkrat ugotovili, da ima v sebi vse polno elementov, ki mu dajejo specifično poetičnost. Nedvomno je režiser France Štiglic dodal s svojim načinom dela, s svojo »baladnostjo« velik delež k tej oznaki slovenskega filma. Zato smo ga tudi naprosili za kratek pogovor v času, ko se je mudil v Celju ob Tednu domačega filma, da bi nam povedal kaj več o svoji ustvarjalnosti, ker je občinstvo ob njegovi retrospektivi izredno toplo sprejelo njegove filme.

srečanje starejše in mlade vrste umetniškega izražanja. V literaturi je pač treba najti in uporabiti zanimive teme, ideje, obdelave. V enem samem romanu je lahko vrsta tem za filmsko obdelavo. V odnosu do naše domače literature pa imamo še velike možnosti, saj doslej praktično nismo skoraj nič črpali iz nje. Sicer pa se časovno nimamo kaj bati, kajti dobro nikoli ne zastara.

— Kako ocenjujete položaj slovenskega filma?

— Slovenski film je mlada umetnost, nastala po vojni. Začeli smo iz nič. Dobro veste, da še sedaj ni urejena produkcija, ki bi zagotavljala v določenem času ustrezno število filmov. Iz tega izhajajo pogoji in položaj filma. Ne trdim, da ne bi moglo biti bolje, kot je. Mislim pa, da ima slovenski film v odnosu na druge dober položaj. Če se samo spomnimo na šestdeseta leta, ko smo ravno Slovenci pričeli z družbeno kritičnim filmom, bili smo tako rekoč prvi v Jugoslaviji, ki smo načeli to temo.

— Končali ste snemanje filma »Povest o dobrih ljudeh« po romanu Miška Kranjca. Kakšen film bo to?

— »Povest o dobrih ljudeh« predvsem ostaja roman. Čeprav je dramaturško prilagojen govorici, kakršno pač zahteva film. Kranjčeve misli iz romana so mi bile vodilo, čeprav drama ooli izstopa kot v knjigi — a ljudje si prizadevajo, da do drame ne pride. Zato izaveni film v molu.

— Rekli ste, da je občutek po končanem delu pri filmu veselo žalosten. Končali ste snemanje omenjenega filma. Veseli del občutka gre verjetno bodočemu načrtu. Izdajte nam ga!

— To naj bi bil film po Francu Rudolfu, in sicer z naslovom Praznovanje pomladi. Gre za kurentovanje, za balado prvobitnih stvari v naših ljudeh. To so primarni, odnosi med ljudmi, dokazi, kako si civilizacijska tisei izbiri pot med ljudi.

— In še eno vprašanje bodočnosti — bodočnosti slovenskega filma?

— Za razvoj bo nujen potreben enoten koncept, repertoar, zagotovljena produkcija, teamsko delo. Na vsak način bo potreben kader. Zdaj je na akademiji samostojen oddelek za film. Poudarjam pa, da je bil domači film premalo populariziran, premalo pozornosti mu je bilo posvečeno tudi v časopisih in poročilih. Drugače ga moramo družbeno ovrednotiti, pa si bo tudi sam lažje utiral doslej ne prelahko pot.

DRAGO MEDVED

SREČANJE V EMO

V Tednu domačega filma je bilo drugo srečanje v organizaciji združenega dela v EMO. Zbrali so se ljubitelji sedme umetnosti in člani fotokluba Ljudske tehnike. Od filmske ekipe pa so bili režiserka Marika Milkovič, režiser Matjaž Klopčič, igralec Demeter Bitenc in snemalac Ivan Marinček.

Delavce v EMO je najbolj zanimal repertoar in razvojne možnosti slovenskega filma. Primerjali so v razgovoru dosedanje slovensko filmsko proizvodnjo in pokazali dokaj odklonilno stališče do sodobnih eksperimentov. Toda v celoti se s tem niso vsi strinjali, predvsem mlajši predstavniki ne. Čeprav je šlo v vsebini razprave za razkorak med željami, pa je bilo vse skupaj le enotno prizadevanje za jasnejšo

podobo slovenskega filma in za angažiranost neposrednih proizvajalcev pri odločanju, kam bo vložen njihov dinar na kulturnem področju. Razgovor v EMO je pokazal tudi to, da je takšnih in podobnih srečanj vse premalo in da bi z večkratnim dialogom med ustvarjalci in porabniki naši marsikatero skupno izhodišče pri nadaljnjem oblikovanju slovenskega filmskega repertoarja. Zanj je seveda potrebna zadostna proizvodnja filmov, ki so dragi, toda denar da neposredni proizvajalec in je zato nujen neposreden stik z njim. Letošnja izkušnja pogovorov v Kovinotehni in EMO je pokazala, da bomo prihodnje leto v TDF organizirali še več takšnih pogovorov, najmanj v šestih OZD celjskega območja.

gove filma.

— Kakšno je vaše vodilo pri režiji glede na poetično toplino vaših filmov, četudi obravnavajo vojno tematiko?

— Mislim, da je to stvar človeka. Prav gotovo vplivajo na delo, posebej pa na delo režiserja tudi njegovi notranji odnos in pogled na svet, njegov karakter. Vedno so me privlačile dramske situacije in pa seveda to, kako zgodbo približati gledalcem. Zato me tudi baladna snov izredno privlači. Imam veliko izraznih smeri, lahko sprostim tudi fantazijo, ne da bi s tem okrnili srž.

— Kot režiser imate film pred končanim delom pa tudi pred začetim delom še pred sabo, imate njegovo vizijo. Kako povezuje delo s posameznimi igralci, ki snemajo po delih, neenotno, drugače kot v gledališču?

— Odnos med igralcem in režiserjem je pri filmu še posebno važen. Ze zaradi povezovanja vloge v celoto. Toda treba je prepustiti individualnost igralcu, čeprav mora biti pri filmu bolj v režiserjevih rokah kot pa v gledališču. Igralca moraš prepustiti situaciji, a obenem ga moraš voditi. Toda to tako, da igralec ne sme čutiti tega podrejanja, ker igralec se podreja režiserju v filmu.

— Kakšno je vaše mnenje o naših igralcih?

— Igralci v naših filmih znova in znova potrjujejo svojo kvaliteto. Seveda je na prvem mestu talent in

profesionalnost. Ta bi morala podirati razliko med gledališko in filmsko igro. Vsak igralec, ki je že večkrat pred filmskimi kamerami, vedno bolj razumeva filmski prostor.

— Kakšen je občutek, ko končate snemanje filma, ko končate film?

— Ta občutek je veselo žalosten.

— Ze ob scenariju, še bolj pa ob snemalni knjigi se vam izoblikuje podoba filma. Če niste sam scenarist, kako sodelujete s scenaristom?

— Scenarij in režija sta zelo povezana. Zato je tudi veliko primerov v filmskem svetu, da je režiser in scenarist v isti osebi. Sicer pa je treba s scenaristom dobro sodelovati. Tako, da ga pripelješ v izrazni svet samega sebe, pri snemanju pa odkrivaš seveda še nove izrazne možnosti, ki jih scenarij ni dal.

— Koliko prispeva sodobna filmska tehnika k vsebini filma?

— To je zelo relativno. So stvari, ki jih te prispeva sodobna tehnika, so pa pri filmu tudi stvari, ki so stare že dva'set let in še več, na pri snemanju ne moremo mimo ali brez njih.

— Kako je z literaturo v filmu, z iskanjem motivov iz naše literarne zakladnice?

— Vsak narod ima svojo literarno dediščino. Literatura in film sta tesno povezana, čeprav gre za

CELJSKA SOLIDARNOST V MESTINJU

ŠOLA ZA DAN MLADOSTI

To solidarnost je žal rodila nesreča, junijski potres. Akcija za pomoč po potresu prizadetemu območju je našla v Celju in njegovi občini na izreden odziv. V Celju je solidarnost namreč doma. Res je, da ni hrupna, zato pa toliko bolj iskrena, topla. Takšna je tudi akcija za zgraditev nove osnovne šole v Mestincu. To je dalo celjske občine temu čedalje močnejšemu industrijskemu kraju v šmarnski občini.

Formalno se je akcija začela s položitvijo temeljnega kamna ob koncu oktobra. Dva meseca za tem je gradbišče že toliko napredovalo, da objekt že pokriva. Delo je prevzel celjski Ingrad. Z ljubeznijo in zavzetostjo.

Ob robu novega in bodočega stanovanjskega naselja rase prikupno poslopje. Šola. Zda jo je moč že spoznati in po zidovih ki silijo kvišku, po notranji razporeditvi in strehi tudi misli in hotenja mladega arhitekta Mirana Polutnika. Bo mar postal specialist za šole?

Nova šola — pa tudi prva v tem kraju — bo prinesla Mestincu nov življenjski utrip. Veselijo se je otroci, starši, težko pa jo pričakujejo tudi drugi, saj jim bo odprla nove možnosti za kulturno prosvetno, politično in družabno udejstvovanje.

Antonija Gobec

FRANC KLEMEN, šef sektorja Ingrada za Kozjansko: Dela potekajo v redu. Zamud ni. Oporni zid, ki je pravzaprav rešil lokalizacijo, je postavljen. S tem pa je odstranjena nevarnost plazov.

Po pogodbi bi morali dela končati do dneva mladosti 1975. leta. Menim pa, da bomo z gradnjo končali dva meseca prej. Seveda, če se ne bo kaj nepredvidenega zataknilo. Sicer pa, šola bo v novem šolskem letu že sprejela svoje prve učence.

Franc Klemen

To bo podružnična šola šmarnske osemletke. Imela bo tri učilnice, prostor za varstvo, kuhinjo in v sredini sto kvadratnih metrov velik večnamenski prostor.

Poslopje bo izredno. Arhitekt Miran Polutnik je s skromnimi izraznimi sredstvi našel tisto, kar temu okolju ustreza. Arhitektura je enostavna, topla, štajerska in se lepo vsklajuje z okoljem. Izredna bo osvetlitev prostorov, da ne govorim o funkcionalnosti.

Vojko Božić

V Mestincu pa nismo samo zaradi te gradnje. Tu je naša baza za Kozjansko in odtod se razpredajo naše niti. Tu smo si uredili delovne in bivalne prostore ter skladišče. Od tod smo hodili v Imeno, kjer smo že končali s sanacijo štirih hiš, od tod tudi v Male in Velike Rodne nad Rogaško Slatino. Pa tudi na Sladko goro in še kam. Začetek ni bil lahek, predvsem zaradi slabih cest. Spomladi bo dosti bolje. V Mestincu nas čaka še gasilski dom, prav tako v določen meri celjska solidarnostna akcija, in morda še trgovina in še kaj. Dela nam ne bo kmalu zmanjkalo.

ANTONIJA GOBEC, gospodinja: Veselimo se nove sode, šole. Čeprav sem že izven skrbi za šolanje otrok, moja sta že odrasla, bo nova šola velika pridobitev za kraj. In zlasti za najmlajše, saj bodo vanjo hodili le-ti.

VOJKO BOŽIĆ, učenec: Hodim v šesti b razred osnovne šole v Šmarju. Vsak dan sem na poti do šole in domov. To ni težko, ker nas vozi šolski avtobus. Navzlic temu se veselimo nove šole, veselijo pa se je predvsem mlajši. Ker bodo imeli šolo doma, jim bo odpadla pot do Šmarja ali Lemberga.

M. BOŽIĆ

KONJICE:
DELEGACIJA
KONUSA

Splošna delegacija Konusove TOZD Konit Slovenske Konjice, ki delegira svoje delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, šteje 10 članov. Delegati splošne delegacije so: Rudi Konec, Karel Orož, Drago Ungar, Jože Rebernak, Franc Pišotek, Marija Bezenšek, Franc Bezenšek, Franc Pintarič, Franc Fijavž in Stjepan Mihoci.

D. S.

ŽALEC: ZADNJA
SEJA IS

Včeraj se je zadnjič letos sestal izvršni svet žalske občinske skupščine. Seja je bila tokrat v prostorih Garanta na Polzeli. Tudi zato so člani v prvi točki pristuhili poročilo o poslovnih dosežkih, razvoju in načrtih Garanta, ki se s svojimi izdelki pohištvene industrije lepo uveljavlja.

V nadaljevanju se je sledila razprava o proračunu občine Žalec, ob koncu pa so člani izvršnega sveta spregovorili še o programu financiranja izgradnje tehniškega šolskega centra v Celju.

TGO GORENJE

GLEDAMO
REALNO

Tudi v tovarni gospodinske opreme Gorenje v Velenju se temeljito pripravljajo na delovni program, ki ga bodo izvedli v prihodnjem letu. Ker so letošnji rezultati kljub najrazličnejšim težavam ugodni, pričakujejo tudi v prihodnjem letu ugoden start. Direktor TGO Gorenje Slavko Geratič nam je pred novoletnimi prazniki postregel z nekaterimi zanimivimi podatki o letošnjem poslovanju in programu ter o željah za prihodnje leto.

»Proizvodni plan za to leto v višini 300 milijard starih din, je povsem zadovoljiv. Izvozni plan preko 60 milijard starih din je tudi dosežen. Ostanek dohodka pa je občutno manjši zaradi znanih problemov gibanja cen na svetovnem tržišču in devalvacije. Logično je, da pri tako velikem deležu izvoza v bitki na tujih tržiščih sami zelo težko prenašamo udarce, posebej še takrat, ko uvažamo z devalvacijo.«

Katere pomembnejše uspehe ste dosegli letos? Kako je z rezultati v primerjavi z lanskim letom in kje so se pojavile največje težave?

»Tak zaključek poslovnega leta močno vpliva na planiranje v prihodnjem letu, ko bomo morali proizvodnjo povečati in povečati izvoz pri manjši reprodukcijski zmoglosti. Dosti rezerv iz prejšnjega leta smo porabili. Dosegli smo sicer planirane efekte v proizvodnji in investicijski izgradnji, toda mnogo dražje. Presek skoz materialne in investicijske cene je večji za več kot 30 odstotkov, kar smo pokrivali z večjimi napori pri delu, z varčevanjem in porabo vseh rezerv. Prav gotovo pa vse težave letos rezultirajo skozi nenehno povišanje cen materialov na domačem in tujem tržišču.

Pomembnejši uspehi pa so: notranje prestrukturiranje v 9. TOZD, katere so dejansko zaživele in dokazale z učinki dela in boljši organizaciji svojo pomembnost pri smotrnem gospodarjenju. Notranja ureditev v sodobni organizaciji dela Work — faktor in s tem višji rezultati dela. Nadaljnja širitev proizvodnih programov izgradnje tovarne keramičnih ploščic, sintetičnega marmorja, osvojitve proizvodnje zmrzovalnih omar in pomivalnih strojev ter razširjanje programa skoraj vseh vej proizvodnje.

Vemo, da v podjetju ne razvijate samo proizvodnje, ampak da istočasno skrbite tudi za razvoj življenjskih pogojev delavcev. Kaj lahko poveste o tem?

»V letošnjem letu je bila dejavnost pri izgradnji stanovanj zelo velika, tako smo zgradili 181 stanovanj, zastavili pa gradnjo 120 stanovanj, povečali mrežo avtobusnih pre-

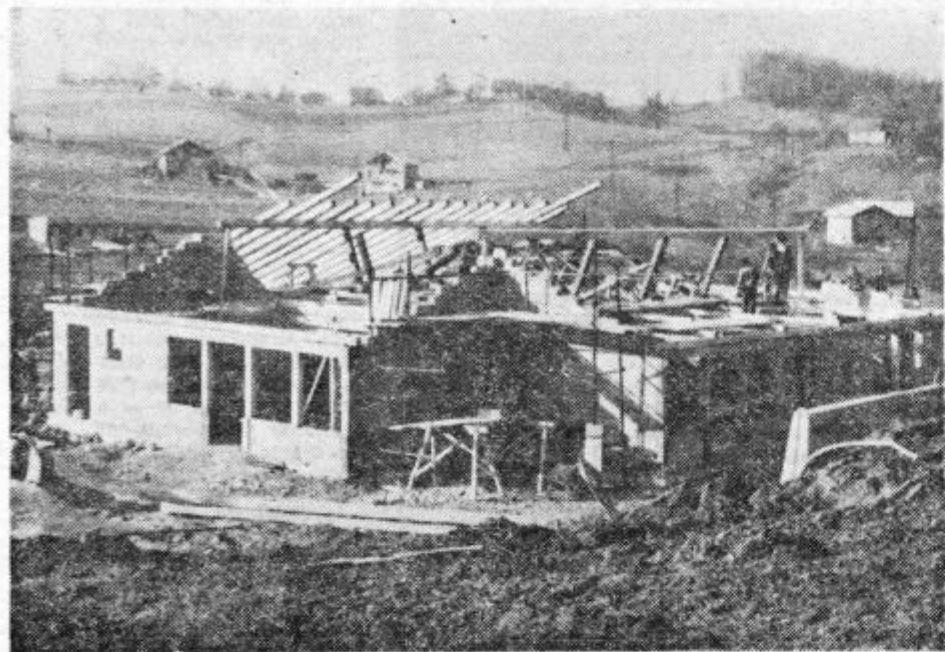
Slavko Geratič

vozov, zgradili vrtec, omogočili sredstva za 100 servisnih kreditov za individualne gradnje, da ne omenjamo velikih rasti osebnega in družbenega standarda zaposlenih.

V prihodnje leto stopamo sicer optimistično, vendar vsi skupaj v precej težki situaciji. Kako pri vas gledate na to in kaj pripravljate?

»V prihodnje leto stopamo s programom 400 milijard starih din, od tega 85 milijonov ameriških dolarjev izvoza. Vse, kakor bo naša pot mnogo težja kot pretekla leta. Že dejstvo, da so naša vlaganja v reprodukcijska sredstva nižja, kot bi bilo to normalno, pove, da bomo morali zategniti pas. Pričakujemo pa, da bodo naši domači dobavitelji sledili gibanjem cen na svetovnem tržišču in ne bo anomalij, kot danes, ko npr. cene uvozne pločevine padajo, domače pa rastejo v razliki 40 odstotkov, kar ni osamljen primer. Monopolni položaj nekaterih vej domače industrije v skrajni konsekvenci direktno ogroža standard našega delavca, kar v nobenem primeru ne bomo dovolili, saj imamo vendar vsi enake interese za boljši jutri. In če je to v rokah socialistične skupnosti samoupravljalcev, bo takšen, kot si ga želimo. Narediti moramo mnogo, graditi nove tovarne, pri nas imamo načrtovane tri. Še nadalje moramo razvijati integracijska gibanja. Za standard delavcev planiramo izgradnjo 120 stanovanj v Velenju in 20 v Šmartnem ob Paki. Sodelujemo pri izgradnji športne dvorane in skoraj vseh objektih družbenega standarda v občini. V prihodnje leto gledamo realno. Od družbe le pričakujemo, da dokončno ustali zahteve, da umiri gibanje v cenah, predvsem pa, ker je že skrajni čas, določi nepreklicno vse instrumente gospodarskih gibanj, med njimi carinske dajatve in režime do izvoznih bonitet itd. Tedaj bomo naše planirane naloge tudi v prihodnjem letu uspešno izpeljali, kot smo jih letos.«

TONE VRABL

Gradnja solidarnostne osnovne šole v Mestincu hitro napreduje. Na vrsti je že streha...

DELEGATKA DOLGEGA POLJA:
PREVEČ SE DROBIMO

Upokojena učiteljica Boža Svetek je kot delegatka splošnega zbora krajevne skupnosti Dolgo polje v Celju opozorila predvsem na razdrobljenost posameznih tem, ki jih sproti delegati, a nanje ne dobijo direktne odgovora.

»Če delegat na seji občinske skupščine sproži vprašanje, dobi le pismeni odgovor. Mene pa zanima, kako je potem, če z odgovorom ni zadovoljen. Kam naj se obrne in kako naj ukrepa. Na prihodnji seji občinske skupščine bo prisoten drug delegat in tudi on ima lahko pripravljeno vprašanje, ne ve pa za prejšnjega delegata, je v razgovoru razmišljala Boža Svetkova.

O onesnaževanju okolja je na seji občinske skupščine že razpravljala ter

zahtevala, da se javnost seznani, kolikšna je še dopustna mera onesnaženega zraka v Celju. Odlučno se je tudi zavzela, da se držijo urbanističnega načrta, ker so se že pojavila odstopanja. Načrt za Dolgo polje je napravljen tako, da bi potekala zazidava v obliki pahlače, vmesni prostor pa bi bil izpolnjen z zelenicami. Gradnja pa že bloke v Vruncu ulici in s tem že rušijo prvotni sistem.

Prav resno pa se misli delegatka Boža Svetkova zavzela za zrej repertoar Slovenskega ljudskega gledališča v Celju. Veliko pripomb je že slišala in tudi sama se ne ogreva za eksperimentalno gledališče. Rada ima Finčgarja in Partiča, drugim predstavam pa ne da prostora v svojem srcu. Je

pa enako ogreta za kulturo, okolje in zdravstvo in če bomo imeli takšne delgatk v naši skupščini, potem ne bomo nikoli v zadregi, kadar jih bomo pooblastili, da bodo spregovorili namesto nas. Z. S.

TURISTIČNA RAZMIŠLJANJA

VRATA SE ODPIRAJO!

Ko sva pred dnevi, več ali manj mimogrede, s predsednikom izvršnega sveta mozirske občinske skupščine Hubertom Herčkom govorila o turizmu v mozirski občini, zlasti pa v njenem skrajnem delu, je približno takole ocenil stanje in vidike:

»Res je, da je turizem za naše območje izredno pomembna gospodarska panoga. Če doslej smo dosegli lepe uspehe. Navzlic temu pa z njimi ne moremo biti povsem zadovoljni. Napravili bi lahko še več. Toda, tisto več, nas čaka zlasti zdaj. Modernizacija ceste v Logarsko dolino bo ta alpski svet še bolj odprla in približala delovnim ljudem, turistom, izletnikom. Večji obisk pa bo hkrati opozoril, da so zmogljivosti v dolini premajhne. Zato se bomo že jutri, pojutrišnjem srečali z vprašanjem, kaj narediti, da narave ne bomo oskrunili in da bomo vendar lahko sprejeli večje število obiskovalcev.«

Svet pred Ljubnim ob Savinji. Zadaž zasnežena Raduha.

Logarska dolina in z njo vred celotna Gornja Savinjska dolina pa tudi svet ob Dreči se odpirata. Asfalt bo poslej privabil dosti več motoriziranih turistov in izletnikov kot jih je doslej slaba cesta. Vse kaže, da bo cesta v celoti modernizirana prihodnje leto. Domačini imajo zagotovilo, da bo republiški cestni sklad namenil za ta dela okoli 600 milijonov starih dinarjev. Tako bo končno opravljeno veliko delo, na katerega so prebivalci Gornje Savinjske doline in vsi tisti, ki radi semkaj prihajajo na izlete, dopuste in podobno čakali dolgo vrsto let. Makadam bo zamenjal asfalt.

Turistični vidiki Gornje Savinjske doline in zlasti še Logarske doline, Solčavskega pa tudi Luč in Ljubnega, Mozirja in sveta pod Menino planino se bodo šele začeli odpirati.

Kaj napraviti? Odgovora na vprašanje trenutno ni, čeprav se vsi zavedajo in slutijo, kaj bi morali storiti. V teku je posebna študija, ki naj pokaže urbanistično rešitev Logarske doline in sploh gornjega konca mozirske občine. V tej zvezi bo padla tudi odločitev glede gradenj, zlasti turističnih.

Naj bo tako ali drugače, turistične perspektive Gornje Savinjske doline so velike, zlasti Logarske. V tem pa se bodo srečali z novimi in stariimi nalogami, problemi. Sedanja zasedenost nočitvenih

zmogljivosti je v dolini več kot skromna. V povprečju manj kot 10 odstotkov. To hkrati pomeni, da je kapacitet dovolj, v povprečju seveda, da pa se bo treba bolj zavzeti za to, da bodo bolj zasedene. Ali z drugimi besedami — turistično sezono bo treba podaljšati od sedanjih dveh na več mesecev, da ne zapišemo na celo leto. Če je bilo doslej v prvem planu samo turizem v poletnih mesecih, bo treba poslej prav tako misliti tudi na zimski čas. To še predvsem velja za Luče, Ljubno, Mozirje in Gornji grad. Temu primerno bo treba urediti tudi nočitvene zmogljivosti in še marsikaj drugega.

Prižadevanja za uresničitev tega načrta so stekla. Po sklepu izvršnega sveta so v občini formirali poseben konzorcij, ki ga sestavljajo vsi, ki so tako ali drugače vezani na turistično dejavnost. Pridobili so si tudi prve izkušnje. Pogledi so torej jasni. Zdaž bo treba sile le združiti in jih postaviti na skupni imenovalec. Ta pa je — turizem skozi celo leto!

Posebno mesto v tem programu ima kmečki turizem kot sestavni del turističnega gospodarstva. Pospeševalna služba pri gornjesavinjski kmetijski zadrugi je zaradi tega v veliki aktivnosti. Preusmeritev in specializacija kmetij odpira tudi nove možnosti v kmečkem turizmu. Občinska skupščina podpira

to tradicijo, prav tako drugi činitelji. Turistična usmeritev lahko prinese marsikateri specializirani kmetijski pomemben vir dohodka. Dosedanje izkušnje so pokazale, da je to delo donosno.

V integralni del gornjesavinjskega turizma sodi tudi center na Golteh. Tu je in zasluži si enako pozornost kot turizem v dolini. Morda še večjo, saj lahko v marsičem prispeva k povečani razgibanosti, obiskov in prometu v dolini.

Golte doživljajo težke čase. Sneg se izogiba pobočjem pod Medvedjakom. Lanska zima je bila kratka. Tudi letošnja bo krajša kot bi lahko bila. Zato bo manjkalo tudi v skupnem dohodku. Prav ta okolnost kaže, da problem Golt ni in ne more biti le obveznost kolektiva, ki ga upravlja, Izletnika, prav tako ne mozirske občine, marveč širše skupnosti. Z združenimi močmi bi lahko marsikaj uredili. Tudi z razumevanjem, čeprav ekonomska računica trenutno govori drugače in odganja misel na kakršno koli integracijo. Bodimo poštejni in zapišimo, da je tako. Če bi bile Golte rentabilne, bi ženinov ne manjkalo. Sicer se tudi na Golteh bije bitka za celoletno sezono. Le tako se bodo skopali iz težav in večne izgube.

In končno, če že pišemo o turizmu v Gornji Savinjski dolini, je tu še planinstvo in planinski turizem. Izredno

pomemben dejavnik. Razveseljiva je ugotovitev, da je čedalje več ljudi, ki hodijo v gore. Hoja je spet postala potreba človeka današnjega časa. Zato bo treba v okvir turističnega obravnavanja Gornje Savinjske doline zajeti tudi to dejavnost. To pa hkrati pomeni, da bodo nekaj investicij terjale tudi planinske postojanke. Prva nalozba bo bržčas na Klemenškovi planini.

Dolina ob Gornjem toku Savinje in ob Dreči se odpira. Navzlic temu hoče zadržati svojo prvobitnost. To ne velja samo za Logarsko dolino in Solčavsko, marveč prav tako za Robanov in Matkov kot, za ves tisti svet pod Savinjskimi Alpami, ki ga po vsej pravici imenujemo biser naše zemlje. Naj tak tudi ostane.

M. BOZIC

STRELJANJE
DOBOVIČNIK
REPUBLIŠKI
PRVAK

V Domšalah je bilo republiško prvenstvo v streljanju z zračno puško in pištolo. Celjani so dosegli lep uspeh. Marjan Dobovičnik je v kategoriji pištole osvojil prvo mesto z novim republiškim rekordom. Začetek je 379 krogov. S tem pa je premagal vse najboljšje strelce s pištolo iz Ljubljane in Kranja.

Strelci s puško so bili nekoliko slabši. Serien je deset s 358 krogi. Jager štirinajst s 363 in Jeram dvajset s 343 krogi.

JK

CELJE

BO KORAK
ZASTAL?

Železničarjem so se pridružili delavci v cestnem potniškem prometu. V vsej Sloveniji, v okviru sestavljene organizacije združenega dela. Da bi opozorili na svoj ekonomski položaj, da bi povedali, da ob sedanjih cenah za avtobusni potniški promet ne morejo zagotoviti normalnega dela kolektivov. Ne gre za zahtevo po višjih cenah zaradi dobičkov, marveč edinole zaradi normalnega poslovanja, zaradi razširjene reprodukcije, zaradi skladov, zaradi osebnih dohodkov, standarda in še kaj.

Zahteva je glasna in utemeljena (katera le ni bila). V tem smislu je izvenela tudi na zboru kolektiva celjskega Izletnika, ki je bil v nočnih urah od torka na sredo samo zato, da bi omogočili čim večjemu številu šoferjev in sprevoznikov udeležbo na njem.

Začet se je ob desetih zvečer in končal kmalu po drugi uri po polnoči! Izletnikov položaj je težak. Ekonomski rezultati niso takšni kot so jih pričakovali. Akumulacija se je zmanjšala za okoli 15 odstotkov. Cene v potniškem avtobusnem prometu ne dajejo dovolj sredstev za formiranje skladov. Vrh tega so se močno povečali materialni stroški. V desetih mesecih letos so samo za nafto porabili za okoli 370 milijonov več kot lani. Tu so še višje cene za avto plašče, dražji avtobusi, večje družbene in pogodbene obveznosti in še kaj.

Njihova zahteva je po 32-odstotnem zvišanju cen v avtobusnem potniškem prometu.

Analiza poslovanja kaže, da so v vseh postavkah zaenkrat dosegli ugodne rezultate, čeprav minimalne, da pa je ostanek dohodka običal na indeksu 22! Vrh tega so tu osebni dohodki, ki so pod povprečjem. Sredstev za razširjeno reprodukcijo ni, vsaj ne v takšnem obsegu, da bi zagotavljala normalen razvoj, tid.

In vendar so pri Izletniku dobro gospodarili. O tem govorijo uspehi v vseh enotah. Le Golte so tradicionalno v izgubi. To

dejstvo je znova sprožilo debato, ali naj breme tega centra nosi Izletnikov kolektiv sam? In še več — rekli so, naj ga nosi tisti, ki jim je ta center vsilil!

Izletnikovi uspehi so vidni. Samo letos 34 novih, modernih avtobusov. Zastareli vozniki park je zdaj že preteklost. Začeli so z gradnjo mehanične delavnice. Uredili so hotel Celje, prav tako Celjsko kočjo. Načrtov pa je še več. Med njimi tudi nujno potrebna avtobusna postaja, da ne pišemo o programu, ki bi ga morali uresničiti na Golteh pa tudi pri Celci, pri nabavi novih avtobusov itd. Ali naj ta razširjena reprodukcija zastane, so se vprašali?

Nalog pa s tem ni konec. To je beneficirani delovni staž za šoferje, kategorizacija mehanikov, izboljšanje delovnih pogojev, vlaganja v družbeni standard itd.

Skratka, s ceno v avtobusnem prometu je povezan nič koliko vprašanj. Težko jih je razporediti, prav tako rešiti, še zlasti v trenutnem položaju.

Vprašanja zahtevajo rešitev. V celoti, delno ali postopoma. To delo bo tudi preizkušnja za sestavljeno organizacijo združenega dela, ki ima na dolgu še nekaj odprtih točk. Med njimi tudi vsklajenost voznih redov. In končno, rešitev tega spleta problemov je odvisna od samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja. To delo na področju novih cen doživlja kratko krizo. Rešitev teh vprašanj zavisi tudi od dela in uveljavitve samoupravnih interesnih skupnosti. Skratka, gre za vprašanja, ki jih ni moč izločiti iz samoupravnega dogovarjanja, iz dela samoupravne prakse. Le tu je mesto za njihovo rešitev!

Tako je Izletnik odprl izredno pisana in zahtevna vprašanja na pragu svoje 45-letnice. Tudi ta proslava, ki je bila ob koncu minulega tedna, je opozorila na uspešno pot, ki jo je ta celjski kolektiv prehodil v štirih desetletjih in pol.

M. BOZIC

Spomin na Okrešelj, najlepšo krnico naših Alp, kjer je tudi lepa planinska kočja — Frischaufov dom.

UNIOR
EXTRA

CELJE: SPET HITER VZPON

CELJSKEGA GOSPODARSTVA

Delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine se bodo na jutrišnji seji med drugim srečali s predlogom resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine v prihodnjem letu.

Četudi so predvidene stopnje rasti nekoliko nižje od letošnjih, se nam tudi prihodnje leto obeta hiter vzpon. To še posebej velja za industrijsko proizvodnjo kot glavnega nosilca gospodarskega in družbenega razvoja. Novi obrati v črni in barvasti metalurgiji pa tudi boljše izkoriščanje zmogljivosti v predelovalni industriji so tisti temelji, na katerih slonijo glavna predvidevanja.

To, kar je veljalo za letos, bo držalo tudi za naslednje obdobje. Celjsko gospodarstvo preuaja iz kriznega obdobja in hitro napreduje. Zato je tudi delež njegovega družbenega proizvoda v slovenskem merilu vse večji. Gre za strm in hiter korak naprej, ki bo značilen tudi za naslednje obdobje.

Razvojne ocene kažejo, da se bo realni družbeni proizvod prihodnje leto povečal za 8%, nominalni za 33, zatem industrijska proizvodnja za 10, izvoz za 16, zaposlenost za 2,5, produktivnost dela za 5, realni osebni dohodki na zaposlenega za 2 in nominalni za 25%. Investicije v osnovna sredstva naj bi bile prihodnje leto večje od letošnjih za 12%.

To so številke. Na videz suhe pa vendar dovolj zgovorne. Postavljene so na trdnje temelje, in ni bojazni, da bi jih ne dosegli. Značilno je to, da je v večini postavkah stopnja rasti celjskega gospodarstva močnejša od republiškega povprečja. Tudi to govori o mestu celjskih gospodarskih prizadevanj v slovenskem prostoru.

Po teh ocenah se bo izvoz povečal za 16%, sicer pa bo prav gotovo najmočnejši faktor rasti proizvodnje. Več kot doslej bodo morale delovne organizacije napraviti za boljše sodelovanje z deželami v razvoju.

Pomembna so merila gle-

de zaposlovanja novih delavcev. Letošnja stopnja (4%) je govorila o ekstenzivnosti zaposlovanja. Prihodnje leto napoveduje zmernejšo rast, sicer pa resolucija nalaga delovnim organizacijam strožje kriterije glede zagotovitve osnovnih življenjskih in kulturnih pogojev, usposabljanja delavcev pa tudi glede njihovega družbenega standarda.

Večji investicijska potrošnja se v prvi vrsti nanaša na nekatere pomembne ključne objekte kot na novo furnirnico pri LiK Savinja, na tovarno traktorjev v železarni Store, na obrat za proizvodnjo klinov opeke v opekarni Ljubecna, na rekonstrukcijo žveplene kisline v cinkarni in še nazadnje na razširitev zlatarne z novim obratom Auree.

V stanovanjskem gospodarstvu pričakujemo tudi naslednje leto 500 novih stanovanj v družbenem sektorju. Pomembne so naloge na področju kmetijstva, tako glede zaščite zemljišč s kakovostno zemljo, preureditve kmetij kot tudi intenzifikacije proizvodnje. Novi koraki so predvideni v mlekarstvu in klavnici. Medtem ko bodo v prvem primeru že stekle priprave za gradnjo nove mlekarne, bo tudi klavnica prisla do dodatnih prostorov in hladilnice.

Gradbeništvo je na pragu nujnih integracij in povezovanj v širšem prostoru. K izboljšanju cestnega potniškega prometa bo prispevala nova mehanična delavnica Izletnika. Za trgovino je nakazana graditev nove veleblagovnice, prav tako samopostrežnih trgovin v novih stanovanjskih soseskah.

Resolucije opozarja na obrt, ki ima vse pogoje za okrepitev tako v družbenem kot zasebnem sektorju. Prvi integraciji v gostinstvu znajo slediti še druge, sicer pa se bo moralo celjsko gostinstvo lotiti izgradnje ustrezne samopostrežne restavracije v Celju.

MB

PROTIPOŽARNA SKUPNOST V ŽALCU

V Žalcu so minuli teden ustanovili prvo protipožarno interesno skupnost na celjskem območju. Z ustanovitvijo te interesne skupnosti so pričeli bolj organizirano delo na področju požarnega varstva s ciljem, da bi usmerjali in usklajevali požarno varstvo s splošnim in skupnim razvojem ter omogočili lažje zadovoljevanje potreb občanov po požarnem varstvu.

Podpis samoupravnega sporazuma o ustanovitvi protipožarne skupnosti so združili tudi z ustanovnim zborom skupščine SIS za požarno varstvo. Skupščina ima 45 delegatskih mest. 25 delegatskih mest je za zbor uporabnikov iz OZD in krajevnih skupnosti, 20 mest pa za delegate gasilskih organizacij v občini, teritorialnih in industrijskih gasilskih enot, občinske gasilske zveze in zavoda za požarno varnost. Izvolili so tudi že vodstvo skupščine. Predsednik skupščine je postal FRANC JELEN iz Tovarne nogavic Polzela, predsednik izvršilnega odbora skupnosti pa ANTON FARNČNIK iz Tekstilne tovarne Prebold. Samoupravni sporazum o ustanovitvi in konstituiranju skupščine SIS za požarno varstvo so že podpisali vsi podpisniki — predstavniki temeljnih in drugih organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in specializiranih — gasilskih — organizacij.

B. STAMEJČIČ

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

OBISK PRI LUDVIKU CIZEJU

ZEMLJA TERJA PRIDNE ROKE

Zemlja je kruta! Ali morda ne? Morda ta krutost ni le krutost. Morda je resničnost. Resničnost vsakdana. Zemlja daje sama. Zemlja jemlje sama. Včasih da rada, včasih ji moraš trgati iz črevesja vsako bilko zase. Pridne roke terja zemlja. Dušo in telo, um in vsakodnevno garanje.

A kljub vsemu je v njej nekaj, kar ne izpusti človeka. Kdor je od mladih nog duha vonj zorane zemlje, le stežka ubeži njenemu klicu. Tudi če zbeži, se vrača nazaj, četudi le za nekaj ur, nekaj zamahov z lopato, nekaj zoranih vrst...

Zemlja terja pridne roke. Priklene jih nase in jih ne izpusti.

Za družino Ludvika Cizeja sem slišal prvič pred meseci, ko me je prijatelj napotil na demonstracijo kmetijskih strojev. Njihovo uporabnost so prikazali prav na zemlji Ludvika Cizeja, ki ima res vzgledno posestvo. Tedaj sem bil nadvse presenečen, ko so mi povedali, da ostaja Ludvik Cizej na zemlji sam z ženo. Njuno posestvo meri 10 hektarov. Pa vendar jima uspeva, da ga sama obdelata. Na Cizejevi zemlji ni neobdelanih površin.

»Kako jima le uspeva? mi je tiste dni ključevalo po glavi. Vedel sem, da sta nakupila vsemogoče kmetijske stroje, s katerimi si pomagata. Toda, stroj je le stroj, ki brez človeške roke ni drugega kot kup železja, žic, vijakov. Se bolj se je vprašanje zavrtalo vame, ko sem videl, da je Ludvik Cizej invalid. V partizanih mu je zdrobilo desno dlan.

Kako to, da kljub svoji samoti ostaja na zem-

lji? Kako živita? Kako jima uspeva, da je njuno posestvo med najlepšimi v Savinjski dolini? Zakaj tudi onadva ne pobegneta s kmetije v tovarno, kot je to storilo toliko Savinjsčanov pred njima?

Malokateremu je ta beg uspel. Malokdo je odšel v mesto in ubežal klicu zemlje. Veliko jih je, ki se znova in znova vračajo na kmetije, na čestokrat že opuščeno zemljo, poprimajo za plug, brano, pograbijo grablje ali vilo, čeprav le za dan, popoldne... Ludvik Cizej ni ti ne poskuša bežati. Saj ne bi mogel že od rojstva je imel veselje do zemlje, živina mu je pomenila več kot usodek za mleko ali »sočne zrezake«. Sedem otrok je bilo v družini. Brat in pet sestra. Le on je ostal na zemlji. Ostali so ubežali. Kdo ve, če uspešno?

Ludvik Cizej nerad govori. Pravi, da ni za to. Nisem se strinjal z njim. Se posebej ne, ko se je

le nekoliko razgovoril.

»Kmet je nekaj posebnega, pripoveduje. »Z nobenim poklicem ne moreš primerjati kmetovanja. Zemlja zahteva človekovo dušo in telo. Res, rad moraš imeti vonj zoranih brazd, pripadati moraš ovotočnemu sadnemu drevju, vonju hlevskega gnoja. »Kdor ni takšen kmet, sploh ni kmet! Dvoživka je. Dopoldne v tovarni, popoldne na zemlji. To ne gre. To je le zasilni izhod, da zemlji povsem ne ubežiš.

Ludvik Cizej je samotni gospodar že 22 let. Težko je bilo začeti, pa saj je vsak začetek težak. Pomembno je, da imaš pred seboj cilj. Dovolj velik cilj, da si pripravljen zanj veliko žrtvovati, se mnogočemu odpovedati. Beseda od kmetovanja spel nanese na kmet.

»Kako neboljen je pravzaprav kmet. Odvisen od zemlje, prirode... A ta ni dovolj! Najbolj se je zim, ko slišim, da sad-

je, pšenica, koruza... vse to raste samo. Tako je to, kot bi dejali, da voda sama dela elektriko. In zato tudi ne razumem politike cen v kmetijstvu. Nepravilna je do kmeta. Če je letina dobra, cena pada. Po tej logiki bi morali v deževnih letih, ko je veliko vode, poceniti tudi elektriko...

Veliko, veliko moraš zemlji dati, da ti to z obrestmi vrne. Potem pa pride nenadoma pozeba, toča ali suša, in celoletni trud je lahko zaman. Vendar obupati tedaj ne smeš. Najhuje je, če ne najdeš prave mere pri specializaciji. Preveč kulture ne smeš imeti, ker se ne izplača. Zgolj ena kultura ali panoga je premalo, saj slej ko prej pride v krizo. V ognju moraš imeti vsaj nekaj železa, da ti ob slabi letini ostane mleko, v mesni krizi sadje in podobno.

Pobaram ga po vseh strojih, ki jih premore. Ali niso predragi za eno družino.

»Da, res je, stroji so dragi, prav tako priključki. Sam vem, da se mi noben ne bo amortiziral v celoti. Premalo so v pogonu in za stroj ni dobro, če stoji. Kot ni dobro za zemljo, če ni posejana.

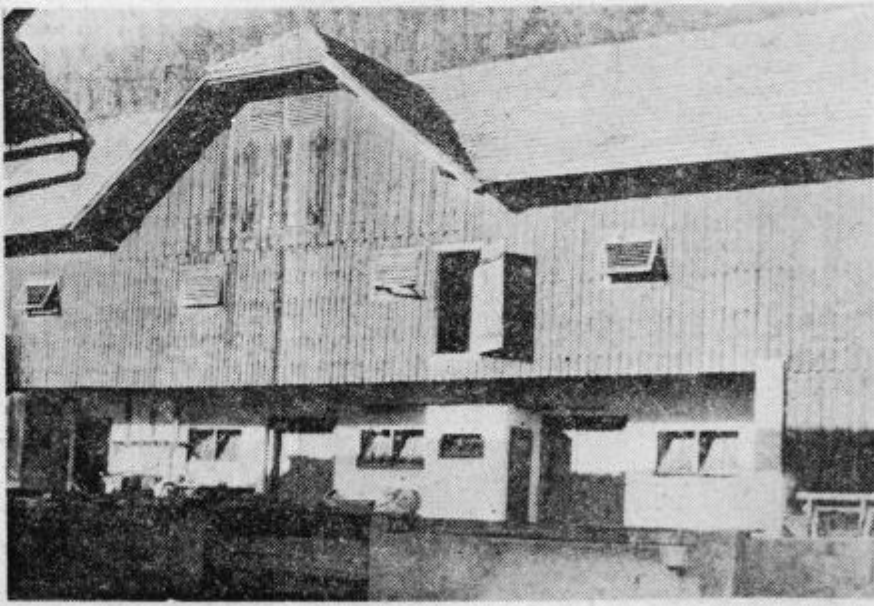
Vendar sva z ženo sama. In če hočeš na zemlji ostati, jo negovati, kot zahteva in zasluži, rabiš stroje. Ze zato, ker sva sama in je brez strojev ne bi obdelala.

Veste, težko je, a ni lepšega, ko vidiš, kako se tvoje delo spreminja v sad.

Da, lepše je to, kot v tovarni, kjer delavec ne spremlja vseskozi tisto, kar soustvarja. Vendar je naporno. Za kmeta ni veliko nedelj, ne pozna osemurnega delovnika, za njegovo delo tudi ni ustrezne nagrade.

»Tudi zato se kmetije praznijo. Tudi zato! Čeprav zemlji ne moreš ubežati. Bežiš in bežiš, a njen klic je vedno za teboj.

BRANKO STAMEJČIČ

Takole je gospodarsko poslopje, v katerem imajo Cizejevi hlev. Enega najlepših, kar sem jih videl pri zasebnikih.

ZREČE

NE KUJEMO LE PLAČ

Ko sem se nedavno tega pogovarjala s starim kovačem Martinom o vseh tistih žuljih, ki mu jih je prizadejalo kovaško kladivo v dolgih letih, ko je še koval žarečo kačo v zreški kovačnici, mi je Martin dejal: »Poglej to veliko tovarno! Jaz sem jo zgradil s krvavimi žulji! In tisto cesto, in šolo, in igrišče — to je moje delo! Zatorej me ne vprašuj, če ljubim ta kraj, to tovarno in te ljudi, kajti tu sem pustil svoje življenje.«

In Martin ni edini, ki misli tako. Zreče pomenijo marsikomu življenje, pomenijo mu simbol trdega dela, simbol minulega dela. Kajti Zreče so zgradili delavci, zgradili so jih z lastnim denarjem in lastnimi rokami, zgradili so jih z željami, da bo jutrišnji dan v Zrečah lepši.

Obiskala sem delavce Kovaške industrije in Cometa iz Zreč, pogovarjala sem se s krajanji. Hotela sem izvedeti, kako sami čutijo povezanost tovarn s krajem, kako uresničujejo in zadovoljujejo svoje skupne potre-

be in interese v krajevni skupnosti ter tako uresničujejo in zadovoljujejo svoje skupne potrebe in interese v krajevni skupnosti ter tako uresničujejo načela, zapisana v ustavi.

ANTON NOVAK, član delavskega sveta Kovaške industrije: »Naša tovarna je prispevala velik delež za hitrejši in boljši razvoj kraja. V Začetku so bili v kolektivu tudi delavci, ki so odločno nasprotovali takšni politiki Kovaške industrije, vendar pa so bili potem, ko so videli sadove sodelovanja tovarne s krajem, tudi sami zadovoljni. In kaj ne bodo veseli in zadovoljni, saj se vozijo po asfaltiranih cestah, urejene imajo komunalne zadeve, postavljene številne umetniške skulpture! Vsem pomeni sodelovanje kolektiva Kovaške industrije in Cometa s krajevno skupnostjo samo zagotovilo, da bo naš kraj v bodoče še lepši.«

JOZE POTOČAN, orodjar v Kovaški industriji: »Doma sem iz Zreč, zato sem še toliko bolj vesel hitrega razvo-

ja našega kraja. Vendar bi rad poudaril tudi to, da kolektiv naše tovarne ne prispeva veliko denarja samo za razvoj samega kraja Zreč, ampak pomaga urejevati tudi okoliška naselja, posebej še tista, kjer prebivajo delavci Kovaške industrije. Tako so krajanji okoliških vasi na račun tesnega sodelovanja s Kovaško industrijo in Cometom popravili nekaj cest, dogradili vodovode. Kolektiva obeh tovarn morata še naprej tako sodelovati s kraji, od koder so njihovi delavci, saj tako vračata delavcem del tistega, kar so sami dali za razvoj obeh tovarn.«

MAJDA GORJUP, članica delavskega sveta Cometa: »Kolektiva obeh tovarn se morata povezovati s krajem tako finančno, kot tudi strokovno. In dejala bi, da je ta povezava tekla v preteklih letih dokaj sinhronizirano. Dokazi za to so več kot jasni in o njih ni treba posebej govoriti. Toda vseeno bi poudarila naslednje: zanimivo je, da je denar, ki ga porabimo v Zrečah za zgraditev druž-

benih objektov mnogo vrednejši od denarja, denimo, v Konjicah. To pravim zato, ker smo letos postavili tu v Zrečah telovadno igrišče za 8 milijonov starih dinarjev, v Konjicah pa so res malce lepše igrišče postavili za okrog 16 milijonov starih dinarjev. Tako se vidi, da je denar veliko vrednejši tam, kjer ga plemenitijo prizadevanja vseh krajanov.«

MARTIN MRZDOVNIK, strojni ključavničar v Cometu: »Obe tovarni v Zrečah sta močno povezani s krajem. In delavci smo si vsi edini, da mora postati to povezovanje v prihodnjih letih še tesnejše. Zanimivo je tudi to, koliko sta zreška kolektiva namenila kulturi. Namreč, v Zrečah so skoraj čez noč zrasle številne skulpture kiparja Cetkovića, ki so na prvi pogled malce komplicirane za razumevanje, vendar pa so zreškimi delavcem blizu, razumejo jih, ker so vse skulpture sestavljene iz minulega dela zreških delavcev: iz brusov in odkovkov. In tudi v bodoče moramo takšno

Anton Novak

Jože Gorjup

obliko umetnosti, ki vznikne iz človekovega dela, še bolj gojiti.«

PAVLA DRAME, upokojenka iz Zreč: »Leta 1945 sem se preselila v Zreče in se takoj tudi zaposlila v Kovaški industriji. Ne morem vam z besedami opisati, v kakšnih razmerah smo tedaj delali in kakšne so bile tedaj Zreče. Ena sama velika njiva so bile, hiš je bilo zelo malo in še tiste so bile umaknjene v hrib. Pa poglejte Zreče danes! Kakšna lepota! In to samo zaradi tolikšnega posluha dveh delovnih kolektivov za probleme kraja.«

CVETKA KOTNIK, doma iz Zreč: »Zreče so kot kraj vsak dan lepše. Vedno več je asfaltiranih cest, veliko je umetniških spomenikov, postavljena je nova šola, kmalu bodo Zreče dobile tudi nov vrtec. Seveda smo za vse to prispevali svoj delež tudi občani, ali v obliki

samopriskupka ali še kako drugače, velik delež pa sta prispevala kolektiva Cometa in Kovaške industrije. Krajanji upamo, da bo tako tudi v bodoče.«

Načrtov imajo v Zrečah veliko, že v prihodnjem letu bodo uresnili enega večjih: zgradili bodo stanovanjski blok za delavce Kovaške industrije in Cometa. Konec novembra letos sta namreč obe tovarni odprli nove proizvodne obrate, obe sta zaposlili veliko novih delavcev, ki pa so brez stanovanj. In ker je med novimi delavci tudi veliko takih, ki so mladi in imajo majhne otroke, bodo v Zrečah zgradili v prihodnjem letu nov vrtec. In ker... Da, v Zrečah je vse povezano v veliko celoto in to celoto po delcih že oblikujejo, kajti v Zrečah ne kujejo le plač...

Damjana Stamejčič

Majda Gorjup

Martin Mrzdovnik

Pavla Drame

Cvetka Kotnik

NAROČITE
NOVI
tednik

ŠE SO DOBRI LJUDJE

SMREČICA NA OSOJNIKOVEM SLEMENU

»Menimo, da smo lahko zadovoljni. Vsi kritični problemi v obeh, šmarski in šentjurski občini, so rešeni. Ni je družine, ki bi še živela pod šotori ali v slabih razmerah. Šole so več ali manj zgrajene, pouk se odvija normalno, obnova doma počitka Jelšingrad je v pripravi, sredstva so zagotovljena. Kljub deževju smo vendarle dosegli veliko. Tudi tokrat slovenska solidarnost ni zatajila. Še več, izkazala se je več kot zadovoljivo. Sredstva, ki smo jih zbrali, smo morali porazdeliti zelo racionalno in še enkrat poudarjam, da je natančno sleherni govoričenje, da zbrani denar ne gre na Kozjansko, da si zanj občinski in republiški ljudje kupujejo avtomobile.

Vemo, da bomo morali še delati in da smo opravili na potresnem območju le najnujnejše... (Boris Mikoš, predsednik republiškega koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa na Kozjanskem, Šentjur 17. decembra 1974)

Do tistega dne, ko je pod Rudnico zatreslo, da so se srnjaki prestrašili, je Osojnik živel tako, tako: toliko da ne iz rok v usta. Z Gelco si kaj dosti nista mogla privoščiti. Imela pa sta veliko, tristo let staro hišo, mogočno stavbo, ki nekako nehoti spominja na grajsko žitnico. Morda je to tudi kdaj bila. Ko je potres začrtal po hiši velike razpoke, sta z Osojniko zatarnala. Nikakršne poti naprej ni bilo zanj, nikakršnega upa in obeta na bolje. Strmela sta v razpoke kot začarana...

NASLI SO SE DOBRI LJUDJE

Osojnikova negotovost ni trajala dolgo, morda le mesec, dva, potem se je zganil družbeni mehanizem: obljubljeni jim je bilo, da bodo dobili posojilo, da zgrade novo hišo, da preženo strah. Pri Osojnikovih je kmalu zaživelo. Dobila sta posojilo,

tistih dvajset starih milijonov je nenadoma obarvalo prihodnost popolnoma drugače. Prišli so tudi delavci iz Dravskih elektrarn, začela sta kopati temelje, pomagali so domačini in temelji so bili kmalu izkopani.

Osojnik je dan za dnem prebiral v časopisju vesti o slovenski solidarnosti. Bilo je kot pravljica.

»Z Gelco sva bila čisto obupana, ja, kaj bomo pa zdaj, sva rekla in nisva vedela. Pa so se našli dobri ljudje. Veste, vi, da so še dobri ljudje na svetu. So Jaz sicer ne vem dosti o teh rečeh, žena vodi vse skupaj, jaz slabo vidim, samo štiri odstotke vida mi je še ostalo, ampak moja Gelca je pridna.«

Tako je dejal Osojnik in naslanjal hrbet sončnim žarkom. Bil je sam, žena je odšla v Celje po opravih, sin Nande je v kmetijski šoli v Mariboru, hčerka Romana je

poročena v Zagrebu. Za Novo leto bodo prišli domov. Skupaj bodo praznovali Silvestrovo. Le malo je manjka lo pa bi praznovali v novi hiši, ki se že svetlika tik stare hiše in ob Pevčevi dočiji.

»Nekaj dinarjev smo pridali tudi mi, a bolj malo, saj veste, kako je. Denarja ni nikoli dovolj, ja. Če ne bi bilo, no, kako se že to reče, tiste slovenske solidarnosti, ne vem, kako bi. Človek kar verjeti ne more, da je tako.

Manjkajo nam okna pa vrata, ampak smrečico so nam dali na sleme že pred kakšnimi trinajstimi dnevi in ko se bo drugo leto malo otoplilo, bomo šli v novo hišo. Tako je imenitna, da je kaj, ja.«

Osojnikova ne spita v domači hiši, v tristoletni stavbi, za katero pravi Osojnik, da jo bodo menda obnovili, ker je tako stara. Nekega dne so prišli ljudje, inteligentni ljud-

je in so rekli, da je to znamenita hiša in ne gre, da bi jo vrag vzel. Osojnik to verjame, ampak spati v njej si ne upa. Z Gelco spita na kozolcu, močno se pokrijeta, staknil je že prehlad, do vse litve v novo hišo pa bosta vzdržala.

PRIDNI SO BILI, DA JE LE KAJ

»Nova hiša imenitno izgleda, saj so jo tudi gradili pridni. Tisti ljudje, menda so bili iz Radgone, saj rekli so tako, so zares pridni delavci. Pa kaj ne bi bili, ja, moja Gelca jih je stregla ko male bogove. Vse kure smo poklali, bilo je hujše kot na gostiji, ampak bajto pa le imamo. Ja.«

Osojnik ne more prehaliti graditeljev, iz njegovih ust gre sama hvala.

»Ce bi bila Gelca doma, potem bi vam šele povedala, veste, ona je bolj zgovorna. Jaz sem se sicer tudi sukal

njega dni v bolj finih krogih, ampak zdaj sem star, ja.«

Osojnik tudi ni pozabil, da bo nova hiša imela šest sobic, da bo v njej toplo, da ne bo več strahu, da bo vse lepše in boljše. Zdaj, na stara leta, se vse spreminja. Sicer je res, da so se zadovoljili. Obresti niso hude in Osojnik to ve.

Pogovor se je bližal koncu. Osojnik je premleval besede in hvalil. Bil je zadovoljen, srečen, govoril je o novem

letu pa o Silvestrovanju in o tem, da bo Nandek, ki študira kmetijstvo, prevzel doma, kaj ne bi, zemlje je dovolj, le pridne roke je treba, pa novo hišo bo imel. In slovenske solidarnosti ne bo pozabil.

Tam okoli Olimja, kjer živi Osojnikova družina, so si že vsi postavili nove domače. Smrečice veselo drhte v zimskem vetru.

MILENKO STRASEK

Osojnik: Imamo jo, naša je...

TEHNOMERCATOR CELJE

HITREJŠA POT OD PROIZV

Delitev na TOZD je omogočila celotnemu kolektivu hitrejšo rast, ki je niso zabeležili le v ugodnih poslovnih rezultatih, temveč tudi v odnosu do potrošnikov in do poslovnih partnerjev — To je neizpodbitno dejstvo, ki ga občutijo vsi zaposleni, tako v Tehnomercatorju, kot v temeljni organizaciji združenega dela Veleprodaja

Ob zadnjih podražitvah je bilo mnogo ljudi, ki so menili, češ, trgovina je tista, ki jo drago plačujemo. Veliko celjsko trgovsko podjetje TEHNOMERCATOR je kljub enakim težkim pogojem gospodarjenja, kot ostale delovne organizacije zabeležilo letos vrsto uspehov. Čemu?

Z veliko doslednostjo pri izpolnjevanju zastavljenih nalog!

Z veliko požrtvovalnosti vsakega posameznika!

Z veliko poslušnosti do potreb potrošnika!

Z veliko ...

O poslovnih uspehih, samoupravljanju, delu sektorjev, mladih in komunistov smo govorili pred dnevi v temeljni organizaciji združenega dela »Veleprodaja«, ki ima sedež v Bukovem Žlaku. Rdeča nit pogovora pa je bila vključevanje temeljnih organizacij v sestavljeno organizacijo združenega dela kmetijstva in trgovine. Zato jim nismo postavljali posebnih vprašanj, ljudem, ki so v tej TOZD odločilno prispevali k dobrim, celo zelo dobrim rezultatom gospodarjenja.

Pred obiskom v TOZD Veleprodaja smo povprašali po načrtih v prihodnjem letu glavnega direktorja Trgovskega podjetja TEHNOMERCATOR, STANKA SELŠKA:

»Podjetje Tehnomercator želi v prihodnjem letu v okviru sestavljene organizacije združenega dela kmetijstva, trgovine in proizvodnje povečati svojo dejavnost predvsem na območju Slovenije, takoj zatem pa tudi ne glede na povezovanje v ožjem smislu preko poslovnih skupnosti navezati stike na celotnem tržišču Jugoslavije.

Predvsem pa je naš namen, da se povežemo kar se da tesneje z različnimi članicami SOZD nje oziroma dogradnje pogledu in v osebnem spoznavanju s kadri, ki sestavljajo novo SOZD.

Z investicijsko dejavnostjo bomo nadaljevali v okviru najnujnejših potreb na področju izgradnje oziroma dogradnje skladišč za kemikalije in pa osnovne izgradnje maloprodaje v okviru sek-

torja Šmartno ob Paki.

Naj ob tej priložnosti zaželim vsem poslovnim prijateljem in sodelavcem srečno in veselo Novo leto ter veliko osebne sreče in poslovnih uspehov.»

ZVONKO PERLIC,
DIREKTOR TOZD
VELEPRODAJA

Kljub težjim pogojem gospodarjenja v letu 1974 (ti so bili tudi za trgovino, predvsem pa za grosistično, ki je oskrbovala z določenim reprodukcijskim materialom proizvodnje), ki so bili evidentni predvsem v drugem polletju, medtem ko je bilo prvo polletje gospodarsko zelo ugodno, so uspehi dobri. Kljub znanim težavam, kot so nelikvidnost, večanje cen, itd. smo letos v fizičnem obsegu prodaje napravili odločilen korak naprej. Zakaj kljub temu uspehi?

V drugi polovici tega leta smo pridobili nove skladiščne prostore, in sicer 8500 kvadratnih metrov pokritih površin, kar ni veliko, vendar smo lahko sprostili na drugi stru-

ni do sedaj zasedene možnosti in tako imeli večji manvrski prostor.

Ustvarili smo optimalne pogoje za delo poslovne dejavnosti, to je za delo nabavno prodajne službe, ki je bila pred tem razbita po vsem mestu. Dobili smo nove poslovne prostore in tako lahko še bolj skoncentrirali naše moči.

Intenzivno smo delali na naši novi organizaciji, saj je vse to zahtevalo tudi samoupravne spremembe. Trenutno še vedno delamo na celoviti organiziranosti, ki bo zaključena koncem leta.

Racionalnejše poslovanje

Menim, da bo nova organizacija odločilno prispevala k racionalnejšemu poslovanju in zmanjšanju stroškov, za kar moramo poudariti, da tudi v trgovini izredno hitro naraščajo, mnogo hitreje kot vsi drugi elementi. Nedvomno je izrednega pomena tudi to, da smo izpopolnili kadrovske strukture predvsem v prodajno

nabavni službi ter teren-sko prodajo in razširili teritorij grosistične prodaje. Jasno je, da bodo rezultati vsega tega dela najbolj očitno evidentni šele leta 1975 in v bodočih letih. Pomembno mesto pri vsem tem zavzema predvsem skupen dogovor in obveznost iz meseca avgusta, ko smo to sprejeli in zajema tako delovno disciplino pri manipulaciji z blagom, področje obvladovanja stroškov, finančne situacije, kadrov in nagrajevanja, doseganje odstotka, organizacije in razvoja itd.

Izredno pomembno pa je dejstvo, da je trenutno v izdelavi dolgoročni program razvoja Tehnomercatorja, ki bo opredelil vlogo in naloge OZD za naslednjih 10 let.

Dosledno upoštevanje vseh teh nalog, mislim da je lahko le to garancija uspeha, je prispevalo k dobrim rezultatom. Zato ni čudna želja, da vsem našim ljudem lahko čestitamo za opravljeno delo, saj smo letos naredili ogromno takšnega, kar se bo v svetli luči pokazalo

Stanko Selšek

v prihodnjih letih.

Važno je spoznanje, da nam je uspelo strniti vse sile in se tovarniško dogovoriti o nadaljnji poti, ki vodi v največjo kakovost.

Ustava in dogovori postavljajo trgovino v nov položaj. Se že in se še bomo povezovali s proizvodnjo in transportom, s katerim je najpomembnejša naloga grosistične prodaje — dvigniti kvaliteto našega dela in zagotoviti hitrejši pretok blaga od proizvajalca k potrošniku po čim krajši poti ter v čim večji količini in izbiri. Osnova je torej, potrošniku skupno s trgovino na malo zagotoviti najbolj celovito ponudbo.

Mi in SOZD

Kaj je pogojevalo naša razmišljanja o vključevanju v SOZD? Dejstvo je, da se sedaj odločamo o povezovanju. Ne samo ustava, temveč tudi to, da smo bili razdrobljeni in

Emil Bah

razdrojeni, nas usmerja v takšno povezovanje. Na področju investiranja je bilo veliko dvotirnosti, premalo usklajevanja, poslovnih odnosov niso bili takšni kot bi lahko bili, tako da je to veliko področje dela, na katerem bomo mogoče v prihodnje kvalitetno sodelovali.

V posameznih OZD je dokaj skromna materialna baza v manjši meri pogojevala oziroma ni nudila možnosti za kvaliteten razvoj samoupravljanja.

Osnovni motiv bomo dosegli s skupno akcijo in to z združenim delom, sredstvi in z združevanjem znanja (kadrov) — novo kvaliteto. Od tod poudarek na skupnem delu povsod tam, kjer bo skupen nastop najbolj potreben in bodo zato tudi rezultati najbolj vidni:

1. skupna razvojna politika
2. usklajen in skupen nastop na poslovnem področju
3. usklajevanje na področju investiranja in

AJALCA DO POTROŠNIKA

4. skupen nastop do bank.

Od vseh teh investicij pa je najpomembnejši za grosistični del Tehnomercatorja usklajen in skupen nastop na poslovnem področju.

Ekonomski in finančni razlogi združevanja so pokazali, da je prav na tem področju znotraj SOZD tudi največ rezerv. Normalno je, da postavljamo tudi vprašanje, kaj bodo imele posamezne OZD od tega. *Ze sami motivi povezovanja so dovolj zgovoren dokaz, da gre za novo kvaliteto, to pa sta predvsem usklajevanje in skupen nastop.* Da bomo to dosegli pa je potrebno dovolj dobre volje, širine, in ne zaprtosti in ozkosti, ampak optimizma in v nekem smislu tudi vizije o veličini in kvaliteti tega kar danes delamo, vendar še temu ne moremo dati povsem konkretnih dimenzij.

Seveda ima poleg teh skupnih ciljev naše podjetje kot celota in tudi TOZD Veleprodaja svoje lastne cilje:

- utrditi naš položaj na trgu
- okrepiti materialno bazo in omogočiti nadaljnji kvaliteten razvoj samoupravljanja
- nadaljevati intenziven razvoj posameznih dejavnosti
- konkretnije pristopiti k akciji povezovanja in združevanja z drugimi OZD in TOZD na nivoju našega podjetja
- hitreje spreminjati in vnašati v vsakodnevno delo sodobna spoznanja teh-

tem, da se je vsak član kolektiva dosledno vključil vanj, zato pa je bilo potrebno ustvariti pogoje.

Delavec mora vedeti kaj se dogaja v TOZD in OZD, zato da lahko uveljavlja svoj glas preko vseh možnih oblik. Le dobra informiranost o vsem da je vsakemu zaposlenemu možnost odločanja in zapiranja vase, da je dejansko sestavni del samoupravljanja tega podjetja. Zeleli bi, da bi bil vsakdo izmed zaposlenih čim bolj aktiven, saj ugotavljamo, da tu niso vsi najbolj tvorno — predvsem po lastni krivdi — vključeni. Prav to aktivno tvornost vsakega posameznika pogrešamo in bo to v bodoče ena naših najpomembnejših nalog. Zavedamo se, da če hočemo vestno delo, moramo tudi ljudi primerno nagraditi. Zato smo tudi na tem področju zastavili vse sile, tako v okviru sporazuma kot finančnih možnosti TOZD.

V delavskem svetu so predstavniki vsake službe v TOZD, tako da lahko dejansko posredujejo in pozneje prenašajo naloge, stališča, sklepe ter naloge sprejete na zasedanjih delavskega sveta.

Na vključevanje naše TOZD kot delčka v SOZD gledam zelo pozitivno, ker bo prišla do izraza enotna poslovna politika in racionalnejše koriščenje vseh možnosti (od prostorov do raziskave tržišča). Seveda pa TOZD ne bo zanemaril lastnih ambicij, temveč jih bo prilagodil skupnim interesom SOZD.

STANE RUPNIK, šef sektorja I:

S formiranjem TOZD je prišlo tudi do ustanavljanja sektorja I in II po komercialni strani. Sektor I zajema elektroinstalacijski material, široko potrošnjo, akustiko, kovinsko galanterijo in dislocirano poslovalnico v Mariboru, ki se ukvarja z elektroinstalacijskim blagom. Sektor II je sestavljen nekdanje poslovalnice s steklom, barvami, laki, kemikalijami in gradbenim materialom. V takem organizacijskem sestavu je TOZD Veleprodaja imel možnost poenotiti nastop na jugoslovanskem tržišču, dane so bile možnosti aktiviranja vseh, ki se ukvarjajo v TOZD s prodajo, oskrbovanjem tržišča in njegovo obdelavo po zunanjih sodelavcih. Z enotno komercialno politiko je bilo tudi lažje pravilno angažirati skromna obratna sredstva, saj vemo, da so se zaradi inflacije zelo skrcila. Tudi kratkoročni krediti niso bili dostopni, zato je bilo nujno dosegati konfrontacijo v sektorjih. Sektorja I in II letos se nista dala tistih rezultatov, ki jih lahko pričakujemo, saj je leto 1974 pomenilo predvsem borbo za večjo realizacijo in reševanje podedovanih problemov. Ti so bili predvsem v skladiščanju in odpremi blaga. Prav zato je sektor III opravil veliko delo in tudi ustvaril pogoje za boljše delo ostalih sektorjev.

Pripravljam se za se boljše organiziranost, hkrati pa želimo temeljito izboljšati kvalifikacijsko strukturo prodajnega osebja ter tako z večjimi možnostmi nastopiti na tržišču.

SOZD zelo pozdravljam in menim, da bo potrebna izredna doslednost zaradi dosege čim večjih efektov, manjših stroškov in racionalizacije. Vključevanje v SOZD v predvidenih razmerah ne sme dajati občutka zaprtosti, temveč nenehne povezave TOZD in to ne samo s področji kot so predvidena.

MIRKO CHIBA, šef sektorja III:

Z reorganizacijo Tehnomercatorja in ustanovitvijo TOZD se je funkcija — teža skladiščne službe, transporta in ekspedita zelo povečala. Zelo jasne opredelitve so sektorju III naložile mnoge nove naloge. Skladiščenje in transporta in ekspedita neposredno vezano na posamezne poslovalnice, je sedaj skoncentrirano v sektorju II, to pa pomeni boljše organizirano, učinkovitejše in racionalnejše razpolaganje z družbenimi sredstvi. S takšno koncentracijo služb skladiščenja, transporta in ekspedita je tudi mnogo lažje načrtovati njihov razvoj ter s tem pridobiti najsodobnejše rezultate poslovanja in dela.

Sestavljena organizacija združenega dela pomeni velik napredek in z mo-

Stane Rupnik

Stane Bohinc

Miha Hliš

ga stališča tudi večjo možnost koncentracije celjskih skladiščnih kapacitet.

Ugodni pogoji

MILAN LEVPUSCEK, sekretar OO ZK veleprodaje in predsednik samoupravne delavske kontrole: Pri vseh teh ugodnih rezultatih je potrebno poudariti vlogo mladih in komunistov tako v Tehno-mercatorju kot v naših TOZD, saj je ta vloga zares velika. To je tudi razumljivo, saj smo zelo mlad kolektiv. Čeprav smo kot organizacija ZK v TOZD številčno šibki, menim, da je bilo vseh 14 komunistov vzor ostalim. Sicer pa ni bila naša miselnost o kvaliteti dela, disciplini, lastna samo nam, temveč tudi vsem zaposlenim.

V letu 1974 smo naredili občuten korak naprej v doslednem načrtovanju nalog in delovnih obveznosti. Z ustanavljanjem TOZD smo dosegli boljše delitev dela, večjo kvaliteto in boljše samoupravne odnose. Na nivoju Tehno-mercatorja smo že lani formirali delavsko kontrolo, ki je zelo hitro zaživela, s celotno reorganizacijo pa smo organizirali delavsko kontrolo v TOZD. Prehod je nekoliko zavril njeno delo, ki je zelo odgovorno, tako da je zopet zaživel pravzaprav v drugi polovici tega leta. Menim, da že sama ustanovitev delavske kontrole pomeni v delovnem in disciplinskem smislu

zelo veliko. Rešili smo več primerov in lahko rečem, da smo z našimi stališči in odločitvami uspeli.

STANE BOHINC, predsednik aktivna mladih v veleprodaji:

»Kot že rečeno, smo zelo mlad kolektiv, zato bi tudi lahko pričakovali da smo izredno aktivni. Zai, temu ni tako. Se vedno je prisotna trditve dokaj znana za mladinsko organizacijo pred leti, da smo mladi ljudje vse premalo zainteresirani za dogajanja okoli sebe. Sicer je res, da se vključujemo v razne akcije v okviru OZD, občine, in tudi drugih delovnih organizacij. Položaj mladega človeka v Tehno-mercatorju je dober, če pomislimo na vse možnosti, ki jih ima. Menim, da je najpomembnejša možnost, možnost izobraževanja, saj je v naši TOZD še več takšnih, ki nimajo končane osemletke. Omogočamo jim, da nadaljujejo svoje šolanje, enako kot tistim, ki se želijo še dodatno izobraževati na svojem delovnem mestu.«

Vedno več potrošniku

MIHA HLIS, predsednik osnovne organizacije sindikata:

»Družbeni standard našega delavca se vidno izboljšuje. Lani smo pričeli še z aktivnejšim delom na področju izboljšanja delovnih pogojev, s tež-

njo — manj fizičnega dela in več mehanizacije. Lahko rečem, da smo to dosegli že v začetku tega leta, namreč pridobili smo številnejšo in novo opremo, izboljšali pa tudi naše delovne prostore.

Dosegli smo tudi, da dobiva delavec pri podaljšnem delovnem času kosilo, medtem ko je topla malica normalno vključena v redni delovni čas. Še vedno so problem stanovanja, zastavili pa smo vse sile, da bi čim preje uredili tudi ta problem. Značilno je tudi to, da smo pri selitvi v nove prostore v Bukovem žlaku organizirali tudi vsakodnevni avtobus, ki pripelje in odpelje delavce na delo.

Moram reči, da je bil kolektiv na začetku različnega mnenja o SOZD, kot je pač temu tako, pred vsako občutnejšo spremembo. Zdaj, ko vedo za kaj gre, menijo, da je to zelo koristno. Veseli smo, da bo pot od proizvajalcev do potrošnikov s tem čim krajša in čim cenejša. To pa je tudi osnovni namen, ki ga zasledujemo vsi zaposleni pri nas.«

Tako zaposleni v Tehno-mercatorju TOZD Veleprodaja stopajo v Novo leto z ugodnimi rezultati, z željo, da bi tudi v prihodnjem letu lahko čim bolj zadovoljili potrošnike in poslovne partnerje na vseh področjih in na čim širšem območju.

Jože Bratina

Milan Levpušek

nike in znanosti — krepiti vse oblike izobraževanja, tako na delovnem mestu kot izven njega.

Akcija pristopa za povezovanje v SOZD kmetijstva, trgovine, gostinstva in turizma v Celju je v polnem teku. Trajala je od letos spomladi in je sedaj v zaključni fazi. V tem času smo se velikokrat pogovarjali o SOZD in prepričan sem, da bodo delovni ljudje sprejeli samoupravni sporazum, ki je najpomembnejši dokument SOZD.

Moramo vedeti

EMIL BAH, predsednik delavskega sveta TOZD Veleprodaja:

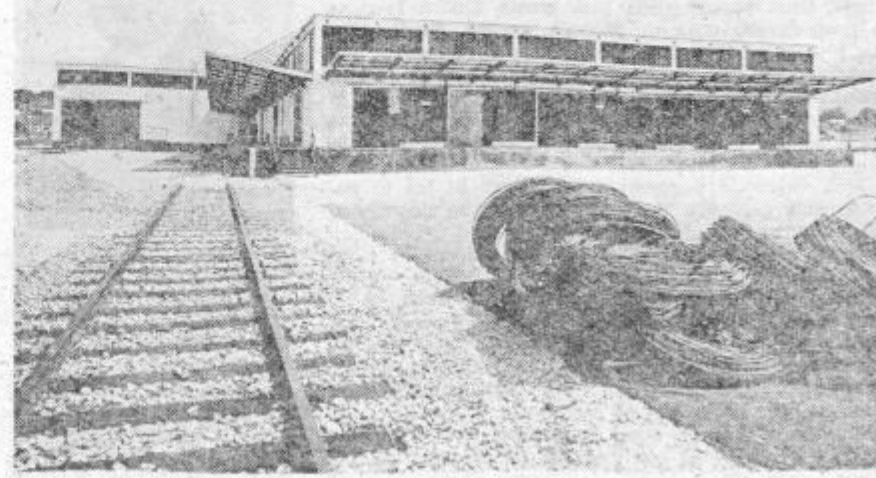
Menim, da je osnova razvitega samoupravljanja v

Delitev dela na sektorje

JOŽE BRATINA, šef sektorja II:

Sektorji, ki so bili ustanovljeni pred letom dni, so nedvomno izpolnili svojo vlogo, predvsem pa to velja za sektor III. Glede sektorja II pa je pomembno, da dosledno upoštevamo racionalno koriščenje sredstev med poslovalnicami. Čeprav so sektorji šele na začetku svoje poti, so se hitro konsolidirali in je bil uspeh dokaj viden.

Priprava akcije za SOZD je zelo pozitivna, saj bo prišlo do specializacije nekaterih strok in delitve dela, kar pa lahko prispeva k izboljšanju organizacije dela in večji kvaliteti.

pisma

OBCNI ZBOR

Pred kratkim je imel mešani pevski zbor gimnazije Celje pomemben občni zbor. Najprej smo pregledali delo in uspehe prejšnjega šolskega leta, od katerega je vredno predvsem omeniti turnejo po Češkoslovaški in do-seženo 1. mesto na mednarodnem festivalu v belgijskem mestu Neerpeltu. Zadal pa smo si tudi nove naloge. Ze sedaj se temeljito pripravljamo na proslavo ob 30-letnici našega zbora in na mladinski pevski festival, ki bo naslednje leto v Celju. Redno bomo sodelovali na prireditvah ob kulturnih praznikih in obdržali še naprej tesne stike z dekliskim zborom iz Velenja. V kratkem pričakujemo izid naše prve plošče, preko katere nas bo lahko spoznala še širša javnost. V avgustu leta 1975 imamo v programu študijsko letovanje, ki naj bi bilo hkrati priprava za naslednje šolsko leto.

Občnemu zboru je prisostvoval tudi Stefan Zvižej, ki nam je v imenu ZKPO predal priznanje in denarno nagrado v vrednosti 5000 din.

Novo izvoljeni predsednik zbora Matjaž Lesjak se je v imenu vseh pevcev zahvalil za to vzpodbudno priznanje.

Zbor smo zaključili s sklepom, da se bomo čim bolj potrudili pri uresničevju zastavljenih nalog.

Darja Jaklič
Gimnazija Celje

OKRASITEV OB NOvem LETU

Priznati moram, da imamo v Celju zelo sposobne aranžerje, saj so izložbe naših trgovin vedno lepo in okusno urejene in v tem pogledu prav nič ne

zaostajamo za drugimi evropskimi mesti. Le nekaj pogrešam: že nekaj let opažamo iste noveletne okraske, ki so razpeti preko celjskih ulic. Mnogi izmed njih so že polomljeni, umazani in zato prav nič ne oznanjajo tega, čemur so bili namenjeni prvo leto. Predlagam, da bi se aranžerji iz vseh trgovin domenili za skupen nastop ob noveletni okrasitvi ulic in uspeh gotovo ne bi izostal.

HERMAN MUSEC
Celje

POHVALA INGRADU

V 49. številki Novega tednika smo brali anketo o zimskih težavah potresnih poškodovancev. Ker ste v anketi objavili samo »rdeče slike«, vam sedaj pošiljam še naše mnenje, čeprav v anketi nismo sodelovali.

Dovolite, da vam povemo, da nam je gradbena operativna GIP »Ingrad« zgradila hišo C-2 do kletne plošče za končni znesek 70.000 din in da smo bili z njimi zelo zadovoljni. Vse delo so namreč opravili v devetih delovnih dneh, istočasno pa so se zelo trudili, da bi še letos dogradili streho na mestnjsko šolo.

ANTON IN ELIZABETA
STIPLOVSEK

ZAHVALE PO KONGRESU NT IN RC

Dragi drugovi! Najlepše vam se zahvaljujem na srdačnem gostoprimstvu in pomoči za prijetno druženje kongresa sindikata Slovenije u vašem gradu. Posebno se zahvaljujem drugu Senčarju.

Ante Filipović,
Večernji list,
Zagreb

Spoštovani kolegi iz uredništva Novega tednika

Ker se v naši nenehni poklicni naglici nikoli ne moremo niti pošteno posloviti, kaj šele zahvaliti, se vam ob tej priložnosti ponovno v imenu celotnega moštva Televizije Ljubljana, ki je spremljalo kongres v Celju, najpri-srčneje zahvaljujem za nenadkriljivo pozornost do našega bivanja v vaši sredini. Bili smo na vseh letošnjih kongresih, zato lahko rečem, da nikjer nismo bili toliko dobrodošli kot pri vas. Ob tem, ko se vam zahvaljujemo za nenehno skrb, pa se seveda sprašujemo, kdaj vam bomo to lahko vrnili, seveda v upanju, da bo enkrat priložnost tudi za to. Še posebno zahvala velja tovarišu Milanu Senčarju. Upajmo, da nas je to skupno delo na kongresu in zabava ob njem še bolj združilo v tovarštvu, ki ga ga želimo kre-piti ob pogostejših srečanjih uredništva in ne samo na kongresu.

Tovariški pozdrav vsem!
Urednik notranje-politične redakcije TV Stane Grah

Spoštovani Jure in Tvoji najbližji sodelavci!

Slučajno sem videl vašo novinarsko ekipo na zadnji »platie« vašega »cajtn-ga«, pa sem si rekel — čestitaj tem ljubim fantom in seveda neznanim dekletom k prazniku. No, bolje bi rekel »za vesele popraznike«.

Jure! Ne pozabi pozdraviti vrliga Savinčana Draga Medveda in vsem skupaj SREČNO!

S. Matelič

SPAKEDRANKE ALI UDOMAČENKE

V zvezi s člankom Beri Strmčnika pod naslovom »Regijsko posvetovanje o treh dokumentih«, ki je bilo objavljeno v Novem tedniku 25. novembra 1974 na četrti strani, vas prosim, da objavite sledeče:

Tovariš Berni Strmček piše v Novem tedniku članek, v katerem pa je že v podnaslovu uporabil kar petkrat besede: regija, regionalni, regijski. V na-

daljnem besedilu je štirikrat uporabil besedo: regionalen. Beseda regija je za slovenski jezik zelo žaljiva, to je spakedranka germanskega izvora, ki jo je k nam prinesel nihče drug kot sam Hitler. Ob okupaciji štajerske dežele je namreč ukazal: »Machen Sie mir diese Region wieder deutsch!«

Sicer pa v omenjenem članku kar mrgoli tudi drugih spakedrank, kot so: kvantifikacija, informatika, kvalitativna, polcen-trizma, koordinacije.

Če se je pisec tega članka šolal v tujini in se tam nalezal spoštovanja do tujih izrazov, bi se moral osvestiti, da piše za slovenski časopis in zato ne bi smel rabiti takih spakedrank, saj jih je v kratkem članku uporabil kar 14. Del sramote pa pade tudi na uredništvo časopisa, ki ni iz članka odstranilo spakedrank, ali pa piscu vrnilo članek. Da precejšen del odgovornosti nosi tudi uredništvo, dokazuje tudi članek na isti strani časopisa pod naslovom »Polzela«, kjer avtor tega članka v prvem odstavku uporablja besedo: območje, v tretjem odstavku pa je uporabil spakedranko: re-gija.

Franc Stojan,
Zalec

Resnično mi je žal, da so vas tako razjarile ne-katere tujke, ki sem jih uporabil v svojem poročilu. Beseda »regija« v nobenem primeru ni spakedranka (to vam je dvakrat uspelo narediti iz mojega imena in priimka), temveč povsem udomačen izraz določene vsebine. »Območje« in »regija«, to ni eno in isto. Tudi ostale besede (ne rečem, da se jim ne bi bilo moč izogniti), so se danes že toliko udomačile, da njihova raba ni prepovedana, nekatere pa je celo težko ustrezno posloveniti.

Kar pa se Hitlerja tiče, »lepo prosim, pustiva ga v miru!!!«

BERNI STRMČNIK

AVTOBUSNA KONTROLA

Ni mi všeč, kar se dogaja na avtobusu, ki vozi

v Savinjsko dolino. Ze precej časa se neka tovaršica, ki se vozi na delo v Celje, vozi zastoj. Ta tovaršica ima tudi stalno svoj sedež, na katerega se ne sme nihče drug vnesti. Nad takšnim ravnanjem sprevednika in soferja smo ostali potniki zelo ogorčeni.

V zvezi z zadnjo stranjo Novega tednika pa naj pripomnim, da ustemu, ki ga golota ne zanima, naj obrne časopis na drugo stran in naj se ne spotika ob njo.

Bralec V. V.
Savinjska dolina

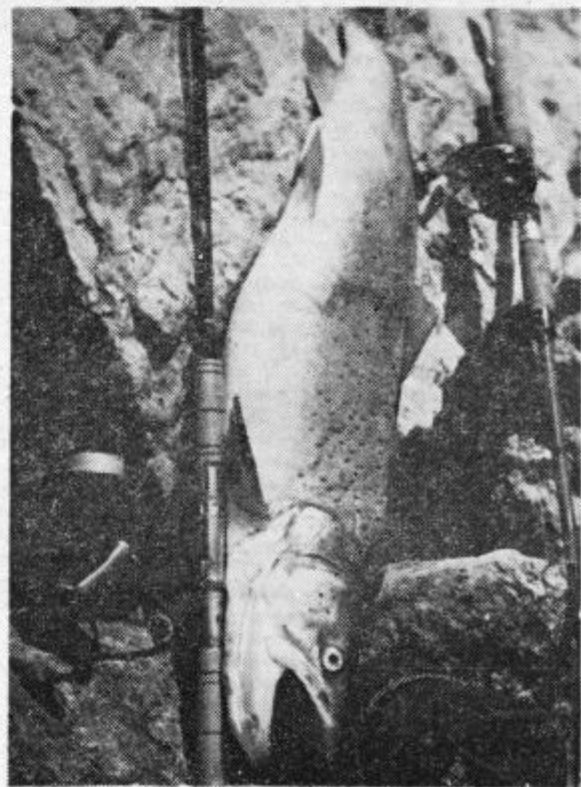
Odgovor:

Dragi bralec iz Savinjske doline, v obširnem pismu, ki ste nam ga poslali, ste nam podrobno polfenovali vse osebe, kraje in podjetja, sami pa se niste niti podpisali, niti povedali, iz

katerega kraja ste, zato je razumljivo, da vašega pisma nismo mogli objaviti tako detajlno, kot ste to vi želeli. Drugič pa se le pogumno podpisite in mi vam bomo pismo objavili v celoti.

JAMA V LUTERJIH?

V eni izmed novembrskih števil sem prebrala članek o jami, ki bi se naj nahajala nekje v bližini Ponikve in ki jo je neka bralka iz Luterij poimenovala kar Lucifer, češ, Pekel da že tako imamo v Sempetru. Doma sem iz Ponikve in me zelo zanima, kje bi lahko bila ta jama. Jaz se je namreč nikakor nisem mogla domisliti, pa sem v mislih prebrala vse bližnje jame in prepade. Zato prosim bralko iz Po-

Sulci vznemirjajo »zeleno« kri celjskim ribičem. Odkar ne obratuje rudnik rjavega premoga v Zabukovici pri Zalcu, je Savinja do izliva Voglajne pod Starim gradom še dokaj čista reka. Ko bi vsaj taka ostala še v prihodnje, potem bi še marsikateri »kralj« obvisel na trnku. Tale »kraljica« rib, ki jo vidite na fotografiji, je merila v dolžino 81 cm, tehtala pa je več kot 7 kg. Ujel jo je član Ribiške družine iz Celja Ivo Leskovšek, in sicer v Liscah pod Petričkom.

Sandi Uderman

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

12

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Zandarji in politična policija so šli od časa do časa, bolje povedano, po partizanskih akcijah, na »čiščenje« Smartnega in okolice. V zapore so odpeljali veliko vaščanov. Trije so bili ustreljeni, devet so jih odvedli v internacijo in od tam se štirje niso vrnili. Ko se je bila v Smartnem ob Dreti 9. avgusta 1944 oborožena borba z vermani, so bila požgana tri gospodarska poslopja, stara stanovanjska hiša kmeta Zidarn Martina in gospodarsko poslopje Slapnik Franca. Sredi oktobra 1944 je vdrla v Smartno policija z Vranskega. Požgana je bila vsa vas razen tistih hiš, kjer se je kak družinski član nahajal v nemški vojski. Vaščanom je uspelo rešiti nekaj hiš ob robu vasi in delno zaščititi redke stavbe v sredini naselja, da niso zgorele čisto do kraja.

Med vojno je pogorelo v Smartnem 64 hiš in gospodarskih poslopij. V spomin medvojnemu dogodkom so prebivalci vzdali na gasilskem domu ploščo, posvečeno spominu 32 padlim borcem, talcem in v taboriščih preminulim žrtvam.

Okupatorjeve represalije v Smartnem ob Dreti

Zandarji in politična policija so šli od časa do časa, bolje povedano po partizanskih akcijah, na »čiščenje« Smartnega in okolice. V zapore so odpeljali veliko vaščanov. Trije so bili ustreljeni, devet so jih odvedli v internacijo in od tam se štirje niso vrnili. Ko se je bila v Smartnem ob Dreti 9. avgusta 1944 oborožena borba z vermani, so bila požgana tri gospodarska poslopja, stara stanovanjska hiša kmeta Zidarn Martina in gospodarsko poslopje Slapnik Franca. Sredi oktobra 1944 je vdrla v osvobodeno Smartno policija iz

Franc Skok-Abesinc, član prvega odbora OF za Rečico ob Savinji in Brdo.

Vranskega. Požgana je bila vsa vas razen tistih hiš, kjer se je kak družinski član nahajal v nemški vojski. Vaščanom je uspelo rešiti nekaj hiš ob robu vasi in delno zaščititi redke stavbe v sredini naselja, da niso zgorele čisto do kraja.

Med vojno je pogorelo v Smartnem 64 hiš in gospodarskih poslopij. V spomin medvojnemu dogodkom so prebivalci vzdali na gasilskem domu ploščo, posvečeno spominu 32 padlim borcem, talcem in v taboriščih preminulim žrtvam.

Prvi zaupniki in sodelavci osvobodilnega gibanja v Rečici ob Savinji

Okupatorjeva oblast je kaj kmašu po svojem pri-

hodu zaprla neka kmetov, jih po tednu ali dveh izpu-stila, zaprla in odselila večje število prebivalcev in med njimi učiteljico in njenega moža — gozdarskega inženirja, trgovsko družino, zavarovalnega zastopnika, potem še župnika in kaplana.

Prve zanesljive ljudi, ki so v Rečici in njeni okolici spoznali zle namere okupatorja in se zato opredelili za podtalno borbo proti njemu, je povezal v zaupniško mrežo Franc Skok, doma iz Brda pri Smartnem ob Dreti. Med zaupniki so bili Zunter Ivan, vulgo gornji Menčon, Dolinar Rudi, spodnji Menčon iz Sentjan-ža, Veninšek Ladvik in Jože, Jeraj Alojz, vulgo Slatin-šek iz Rečice, Završnik Jože, po domače Stefc iz Hom-ca, Bitenc iz Pobrežja, gostilničar Deleja iz Trnovca in Vršnak, po domače Lešnik iz Homca. To je bilo v marcu 1942 leta, dočim je pričel odbor OF delovati v prvih dneh 1943.

Nekateri od naštetih somišljenikov OF so v naslednjih mesecih in letih naredili marsikaj dobrega političnim aktivistom in takrat še redkim partizanskim skupinam, katerim je bilo to področje kot prehodna pot iz Dobroveljskih hribov proti Mozirskim planinam. Redki so postali pasivni, je bil pa tudi kakšen med njimi, ki je na žalost postal okupatorjev ovaduh.

Taborišče v Leški frati

V Leški frati so se politični aktivisti zadrževali že od spomladi 1942. leta. Tu so imeli svoje taborišče in bunker, v katerem so se nahajali preko dneva in odhajali pod noč med ljudi po Savinjski in Zadrebski dolini.

Tudi letos so celjske ulice oživele v novoletnem bliscu

nikve, da se še enkrat oglasi in to jamo bolj natančno opiše, saj je sicer tudi jamarji ne bodo našli.

Milka Jurše
Luterje, Ponikva

Odgovor:

Upamo, da je te vrstice prebrala tudi bralka iz Ponikve ali iz okolice, ki je pisala o jami, za katero zdaj vi sprašujete, kje bi mogla biti. Morda pa bo naneslo, da se bosta srečali sredi vasi in se o vsem pogovorile, tudi o tej jami.

OB KONCU LETA

Blizu se konec leta 1974 in želim vam sporočiti moje najlepše pozdrave in izraze priznanja ob dobro urejenem celjskem glasilu, ki je vsestransko pridobilo tako po vsebini kot obliki. Ob tem se spominjam časov pred več kot dvajsetimi leti, ko sem bil nekaj časa član uredniškega odbora »Celjskega tednika« in je bilo pri listu malo denarja in tudi malo sodelavcev, list pa je prav zaradi tega pomanjkanja sredstev stalno izhajal na dveh straneh. Bili so to težki časi, ki smo jih pri listu preživljali s težavo, a pogumno. Zdaj vidim, da smo zelo dobro začrtali pot in da je čas dvajsetih in več let dokazal uspehe še lepših prizadevanj generacije, ki je delo nadaljevala in ga tudi uspešno vodi. Sedaj imate pri listu lepo družino, ki skrbno in preudarno zbira gradivo, postrkovno dela in pripravlja vse to, kar potem bralci z veseljem prebiramo. Ob vaših skupnih uspehih vam prav iskreno čestitam.

Dovolite mi, da ob tej priložnosti navedem tudi nekaj predlogov za izboljšavo lista.

Predlagam, da bi uvedli posebno stran, na kateri bi kratko in jedrnatno sporočali bralcem vse dogodke doma in po svetu, ki so se dogodili v enem tednu. Tako bi oili tudi bralci Novega tednika z vsemi novicami na tekočem, list pa bi s tem pridobil na kvaliteti.

In še to! Na podoben način bi prikazali tudi kulturno-prosvetno dogajanje pri nas. Zelo pohvalno je, da ste uvedli

pri listu feljton s stalno obliko in predlagam, da v tem smislu nadaljujete s pisanjem reportaž, literarnimi črticami, za katere bi angažirali predvsem celjske avtorje.

Vsem članom redakcije želim srečno novo leto! prof. Albin Podjavoršek

Odgovor:

Tovariš profesor, hvala za prijazno pismo, vzpodbudne besede, zanimive predloge in voščilo za novo leto. Vaše predloge bomo poskušali upoštevati, sicer pa se bomo še naprej trudili, da bo Novi tednik vseh vsem našim bralcem. Tudi mi vam voščimo veselo in zdravo novo leto 1975 in vas vabimo, da se nam še večkrat oglasite.

DRAGO LETO

Staro leto solze briše,
ki po licih mu teko,
grehov svojih se
sramuje,
saj jih je precej bilo.
Cene še naprej

popravlja,
misli, da prenizke so.
Vsak naj se navadi,
da debelo s sabo nosil
bo mošnja.
Kaj je treba kavo piti
in sladkati jo močno!
Z žganjem moraš grlo
poplakniti,
pa bo vse kar lepše šlo.
In če olje je predrago,
zabeli jed si z mastjo.
Saj ni važno kaj bo
zdravje reklo,
morda pa le ne bo ti!

Rozika Goligranc

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI GRIŽE

Na seji Izvršnega sveta krajevne skupnosti Griže, ki je bila 22. decembra 1974, je bil glavni poudarek na komunalni problematiki v kraju in pogostitev ostarelih občanov ob koncu leta. Ugotovljeno je bilo, da so prebivalci Pod Gozdnikom krepko zastavili vse svoje sile v želji, da si uredijo cesto do svojih domov. Krajevna skupnost je prvotno nametala za to cesto 10.000 din. To je bila samo vzpodbuda prebivalcem, ki so sklenili, da letos uredijo cestnišče, naslednje leto pa ga asfaltirajo. Letos so izkopali in očistili 2.825 m

obcestnih jarkov, uredili 4.800 m bankin, očistili 20 propustov in 2.500 m cestnišča posuli s 670 kučnimi metri gramozu. Delali so 8 dni in opravili 1.160 prostovoljnih ur.

Krajevna skupnost jim je zato namenila še naslednjih 5.000 din, na pomoč jim je priskočila tudi Minerva Zabukovica, ki ima veliko razumevanje za pomoč kraju, kjer ima svoj sedež. Gozdno gospodarstvo je za pomoč temu kraju prispevalo 13.000 din in Lovska družina 2.500 din. Zbran denar je služil za nabavo materiala in prevozne stroške, delo pa je bilo, kot rečeno, opravljeno brezplačno.

Za asfaltiranje so do sedaj zbrali 168.200 din, in sicer od devetinšestdesetih zaposlenih na tem področju. Najvišji prispevek je 8.000 din. Družina, kjer so trije zaposleni, prispeva 9.000 din.

Kljub temu, da je pred račun za dela 800.000 din, se mora takšna akcija podpreti, saj so krajanje zbrali že skoraj eno četrtino sredstev, pa tudi pri referendumu so bili med prvimi v krajevni skupnosti. Na seji je bilo tudi podano poročilo o ureditvi 1.100 m vodovoda v spodnje Griže. Tudi tni šlo brez prostovoljnih prispevkov. Osemindvajset ljudi je zbralo 28.000 din in zasulo vsak po 50 m jarka.

Dogovorjeno je tudi bilo, da se organizira pogostitev ostarelih ljudi ob koncu leta, saj je na področju te krajevne skupnosti kar 195 krajanov starih nad 70 let. Organizacijo pogostitve je prevzela OO RK Griže. Osnovna šola iz Griž in pevsko društvo pa bosta poskrbela za kratek kulturni program.

Krajevna skupnost Griže, bo za državna odlikovanja, predlagala: Rafka Funkla, Tineta Zakonjška, kot dolgoletna družbenopolitična delavca, Ignaca Mastnaka za nemurno in prizadevno delo v krajevni skupnosti in ob referendumu ter prostovoljno gasilsko društvo Zabukovica in Griže, za uspehe pri delu dru-

štva in pri izgradnji gasilskih domov.

FRANC JEZOVIK,
Griže

POKLICNO USMERJANJE

Redno prebiram Novi tednik, pri tem pa nikoli ne prezrem rubrike »Poklicno usmerjanje«. Ta rubrika je velika pridobitev za veliko bralcev, toda opažam, da v njej preveč pozabljate na nas, ki končujemo srednje šole. Verjemite, da se je nam včasih zelo težko odločiti, kje in kako bi nadaljevali s šolanjem.

Sem dijak SKIMC — Store in mi šolanje ne dela težav, saj imam odlične uspehe, zato tudi mislim, da bi lahko šolanje nadaljeval, ker bi z višjo izobrazbo še bolj koristil naši družbi.

Toda zares ne vem, kam naj se vpišem in kakšne pogoje imam za vpis na določenih višjih in visokih šolah. Podobne probleme ima tudi veliko mojih sošolcev in vrstnikov na naši in tudi na drugih poklicnih šolah, saj nas je že v našem razredu vsaj polovica takih, ki bi radi nadaljevali šolanje.

Upam, da boste našli prostor v vaši rubriki tudi za naše težave in vas prosim, da nam posvetite nekaj vrstic.

Dijak SKIMC
Store

Odgovor:

Dragi dijak, hvala za opozorilo, ki si ga vsakakor velja zapomniti in bomo na vaše želje opozorili strokovnjake, ki se ukvarja s poklicnim usmerjanjem. Ker je do konca leta še veliko časa, ti svetujemo, da ta čas temeljito izrabiš za učenje, da boš dosegel čim boljši uspeh, saj se ti potem ne bo težko vpisati na katerokoli višjo ali visoko šolo.

ZADOVOLJEN SEM

Dolžan sem vam s hvaležnostjo sporočiti, da sem zelo zadovoljen z rubriko zdravnik svetuje in odgovarja. Mislim, da je tudi velika večina drugih bralcev zadovoljna z njo, kar sem že tudi sam ugotovil iz pogovorov z

znanci in prijatelji.

Vaša zamisel, da ste to rubriko uvedli, je zares izvrstna in vredna vse pohvale, ki gre seveda v veliki meri tudi vsem zdravnikom, ki odgovarjajo na naša vprašanja.

Vaš bralec

KRITIKA IN POHVALA

V rubriki pisma bralcev, sem že večkrat zasledil kritiko okoli tega, da se o nekaterih občinah zelo malo piše. Naj omenim le moziško občino. Bralci sicer tega ne bi smeli opaziti, ker je naročnina za Novi tednik povsod enaka, vendar pa je iz naše občine bolj malo novic. Vem, da se za vsako številko Novega tednika zelo potrudite, da bi zadovoljili večino bralcev, vendar vam žal, v našem primeru to ne uspe najboljše.

Samo za ilustracijo navajam list »Večer«. Čeprav je Maribor geografsko bolj oddaljen kot Celje, veliko več piše o naših ljudeh in krajih.

Glede ostalih rubrik, naj povem, da so mi všeč in sem mnenja, da se je tednik zadnje čase precej popestril. Zanimiva je posebno zadnja stran. Tako naj ostane še naprej. Zelo zanimiv in prijeten za branje je potpis glavnega urednika »V dvajsetih dneh okoli sveta«. Te vrste reportaže so zares zelo zanimive za veliko večino bralcev. Upam, da bo prijetna in zabavna tudi zadnja številka Novega tednika, da bomo lahko ob njej pozabili na vse težave in tegobe iztekajočega se leta. Rad bi našel v njej veliko humorja, kakšno krajšo zgodbo in še kaj prijetnega za zadnjo noč v tem letu.

Bralec iz Savinjske doline

Odgovor:

Dragi bralec, v prihodnjem letu se bomo vsakek bolj potrudili in bomo bolj pogosto prihajali v lepo Savinjsko dolino, kar nam je letos zaradi pomanjkanja moči včasih spodletelo. Hvala za prijetne pohvale in mnenja, z zadnjo številko v tem letu pa mislim, da boste zadovoljni.

Odgovor:

Dragi bralec, v prihodnjem letu se bomo vsakek bolj potrudili in bomo bolj pogosto prihajali v lepo Savinjsko dolino, kar nam je letos zaradi pomanjkanja moči včasih spodletelo. Hvala za prijetne pohvale in mnenja, z zadnjo številko v tem letu pa mislim, da boste zadovoljni.

ŠE VEČ PODOBNIH REPORTAŽ

Zdenka Stoparjeva, iskreno vam čestitam za nadvse uspešno reportažo: Dvakrat rojeni Primož! Ob priložnosti poiščite še več takih spreobrnencev in družin, ki so trpele za

radi alkohola. Novi tednik bo s tem pridobil veliko bralcev. Bolnice za zdravljenje alkoholikov so polne, prepolne in treba bo nekaj ukreniti! Zdravljenju alkoholizma bi morala posvetiti naša družba še več denarja. Povsem razumljivo je, da ljudje, ki prihajajo vinjeni na svoja delovna mesta, za našo družbo niso koristni in jim je treba čimprej pomagati. To so ljudje, ki često pridejo ob koncu meseca le po plačo, pa še ta jim kmalu zdrsi po grlu. Veliko je po naših podjetjih takih ljudi. Ti ljudje bi morali najino oditi na zdravljenje v bolnico, med zdravljenjem pa bi lahko na svoj način pripomogli k izgradnji kakšnega prizidka bolnice; ki bi ga financirala skupnost. Razen tega bi si ti ljudje pridobili tudi delovne navade, ki so jih v času popivanja ovrgli. Svoje zdravljenega alkoholika pa bi morala podpreti družba vsaj toliko časa, dokler ne bi bil alkoholik spet popolnoma zdrav in sposoben za delo. Potrebni so tudi še več klubov za zdravljenje alkoholike.

Tudi v moji družini smo imeli alkoholika. Pred štirimi leti sem prepričala moža, da je odšel na zdravljenje. Vsi smo si oddahnili. Mož je doma le sitnaril, bil je zadržan in prepirljiv, zmerjal je mene in otroke. Bilo je nevarno. Bilo je mučno meniti, še bolj hudo je bilo zaradi otrok. Skoraj sem se obupala. Mož sem se bala in celo zdravniku nisem upala vsega povedati, ker sem se bala, da me ne bi razumel.

Zdaj se je vse uredilo. Mož se je pozdravil, sedaj je abstinent. Vsi smo srečni, še posebno otroci. Vsi skupaj tudi redno prebiramo vse članke v časopisih, ki jih napišejo ozdravljeni alkoholiki, njihove žene ali novinarji. Tudi to mu daje voljo, da ostaja abstinent. Zdaj mi doma veliko pomaga pri delu, kar se je prej poredkoma zgodilo. Pod težkim bremenom bi se skoraj zrušila in utopila v solzah. Vse bolj pogosto sem mislila na razvezo zakona. Toda vzdržala sem in ni mi žal. Vse to je zdaj za mano.

In še nekaj bi rada svetovala: družba naj bi podražila alkohol, ne pa hrano. Abstinentom pa bi svetovala, da bi se izognili obiska vseh lokalov in naj ne hodijo ob robu prepada, da ne bodo padli vanj.

Vaša bralka

TA NAŠA ŠOLA

Ob otvoritvi šole v Orlovi vasi so pripravili tudi kulturni program, v katerem je še posebno izstopala pesem posvečena šoli, ki jo je napisala Tilčka Turk iz Trnave.

Vsi skupno smo se res zavzeli, vse sile in moči napeli — zavestno — denarno in udarno, storili vse zares preudarno.

Da naša šola Orla vas — spet dolini je v okras — res nekaj šlo navzkriž — pa nič zato — pouk pa le ima tu »naš drobiža«.

Pridno bodo se učili — v veselje staršev — domovini — ostali zvesti in zavedni.

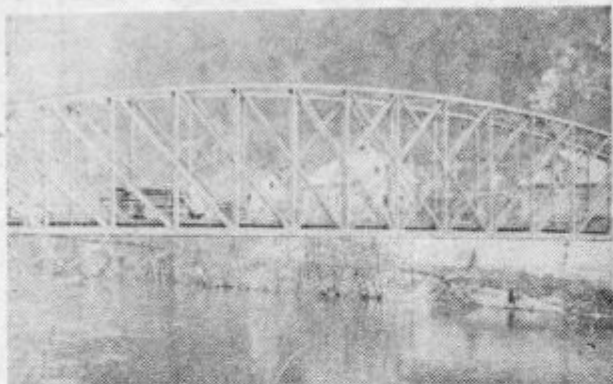
»Slovenci hrabri«, zdaj še mali in preudarni. Le v slogi moč je! Ta prelepi rek bo vodil naše malčke preko vseh zaprek.

In svetli zgledi padlih v borbi hudi vodili bodo jih v življenje in v šoli tudi.

Prav vsem — vaščanom, občini, okoličanom, ki poskrbeli ste za prenovljeno šolo — iskrena hvala in obljuba sveta:

»Mladina bo za lepo in pošteno vsa zavzeta!«

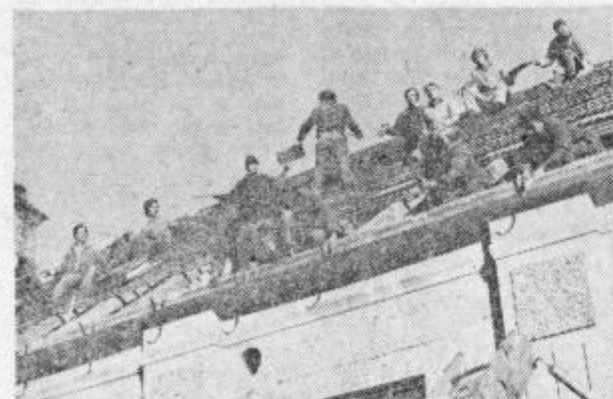
FOTOKRONIKA

Stara jeklena konstrukcija radeškega mostu, se bo ob zgraditvi nove ceste, ki bo peljala iz Radeč v Krško, morala umakniti novemu armiranobetonskemu mostu. Čeprav se zdaj včasih most pod bremenom težkih tovornjakov kar malo nevarno zagaja, je vendarle edina vez Radečanom z levim bregom Savinje in železniško postajo. Mateja Podjed

»Kako se je le mogel prevrniti na ravni cesti? Kako ga naj dvignem sam? Mi bo kdo pomagal?« Tako je modroval možak na cesti ob prevrnjenem vozčku s senom. In posnetek? Na Mariborski cesti v Celju. Nismo čakali, kako je rešil problem. Bržkone pa mu je kdo vendarle pomagal. Foto in tekst: Milan Brecl

Minulo soboto so se udeležili pripadniki enot teritorialne obrambe občine Slovenske Konjice delovne akcije pri izgradnji Doma teritorialnih enot. V lepem vremenu so si veselo podajali opke in kot bi mignil je bila streha bodočega doma na novo prekrita. (Foto: V. Lušene)

Tudi v Zalcu so ob dnevu JLA pripravili sprejem za člane sveta za ljudsko obrambo pri skupščini občine, član Zveze rezervnih vojaških starešin, pripadnike teritorialnih enot in nekatere druge goste. V svojem govoru na sprejemu je predsednik občinske skupščine Vlado Gorišek med drugim dejal, da se teritorialna enota v občini lepo razvija, in da je strokovno in moralno usposobljena. Svečanemu govoru je sledila proslava, ki so jo pripravili skupaj pripadniki naše armade ter učenci žalskih osnovnih šol, sodeloval pa je tudi oktet moškega komornega zbora iz Celja.

NAŠ KRAJ

ŠENTJUR: O ŠAHU IN POŠTI

Sentjurski šahovski klub, ki deluje v okviru TVD Partizan in združuje 40 šahistov, je imel svojo letno konferenco, na kateri so ugotovili, da je bilo delo kluba v minulem letu plodno. Dvakrat tedensko šahirajo v mladinskem klubu, tedensko pa imajo tudi konsultacijske partije z mladino. Za uspešnejši razvoj bodo nabavili še demonstracijsko desko in šahovske ure. V novem poslovnem letu bo vodil klub povsem novi pomlajeni odbor, ki ima tudi referenta za mladinski šah.

Pred dnevi so pričeli preurejati šentjurske poštne prostore. Vsi pritični prostori stare občinske stavbe bodo posihmal služili pošti. Sedanja ATC (avtomatska telefonska centrala), ki ima le 160 števil, bo v prvi fazi povečana na 400 števil. Šentjur je telefonsko vozlišče za Grobelno, Goričco pri Slivnici, Ponikvo, Svetelko, Vinški vrh, Prevoje in Breze, zato je sedanja centrala premajhna. Nova centrala bo gotova do konca 1. 75. Vprašanje zase je kabelsko omrežje, ki ga v novih šentjurskih naseljih ni. Prav sedaj, ko se trg kmunalno urejuje, bi morali misliti tudi na telefonsko omrežje, ker brez tega nova centrala ne bo dosegla svojega smotra.

DVE DROBNI

Podjetje TEHNOIMPEX iz Ljubljane, ki ima patronat nad osnovno šolo v Loki pri Zasu, bo za letošnje leto obdarovalo vse učence te šole, z darili v vrednosti 100 din na otoka. Podjetje MARLES iz Maribora, ki je zgradilo šolsko stavbo v Loki, pa bo prispevalo 3.000 din za obdaritev. List Kmečki glas bo obdaril šolo in otroke z mladinskimi in leposlovnimi knjigami v vrednosti 10.000 din. Modna hiša iz Ljubljane je povabila 40 otrok iz Kozjanskega področja v Ljubljano, kjer bodo obdarovani. Kino Union jim bo nudil filmsko predstavo, hotel Slon pa pogostitev. Podjetje Sava film bo dalo kot darilo nekaj ozkočrtnih filmov, ki bodo nekak začetek občinske šolske kinoteke.

Pionirska organizacija na osnovni šoli Šentjur deluje zelo živahno. Delajo v komisijah za učni uspeh, izvenšolsko dejavnost in diagrafne. Veliko skrb posvečajo čiščenju okolja ter urejanju spominskih obeležij iz NOB. Poleg doseganja dobrih učnih uspehov, ki jim je osnovno vodilo, so zelo aktivni v krožkih, športu in prireditvah za javnost.

ŠENTJUR: ŠOLA V SPOMIN

Skienjeno je, da dobi nova šola v Šentjuru ime junaka Franja Malgaja, šentjurskega rojaka. Tako se bo Šentjur oddolžil njegovemu spominu. Prijetna je ta vest, zlasti še za nas, že maloštevilne njegove borce-prostovalce, ki smo z Malgajem 6. novembra 1918 odšli na Koroško, da osvobodimo naše rojake. Kdo bi si mogel misliti takrat, da bo ta hrabri junak že 6. maja 1919, torej točno pol leta po prihodu na Koroško, končal svoje mlado življenje za ideale takratne mlade generacije, zlasti celjske.

Primeroma bi bilo, da bi šola oziroma občina Šentjur na šolski zgradbi vzdala spominsko ploščo s kratkim opisom Franja Malgaja, saj je malo verjetno, da bi dobil ta junak svoj spomenik v domačem kraju, kakor je to bilo pred leti pod predsedstvom sedaj že pokojne Svetine nameravano.

Dr. E. Mejek, Celje

LJUBEČNA: RAZLAGA URBANISTIČNEGA NAČRTA

Pretekli teden so v Ljubelci poslali razlago krajevnega urbanističnega načrta. Po dolgih letih pričakanj je pred krajane postavljen načrt, ki jim prinaša vrsto pričakovanih prednosti. Komunalna urejenost in možnost večjega vlaganja v infrastrukturo je večino prebivalcev razveselila. Nekateri so urbani rešitvi Ljubelčne nasprotovali. Žal je bilo med njimi mnogo takih, ki so bili nenatančno seznanjeni

z novostmi, ki jim jih načrt prinaša. Po učinkoviti razpravi pa je iz prostorov krajevne skupnosti odšlo le malo krajanov, ki v urbanističnem načrtu niso vedeli njegove pomembnosti za kraj in za njihov nadaljnji napredek.

ŠMARJE: PREMALO MLADIH

Šmarska kultura je zadnje čase naredila kar močne korake, če upoštevamo minimaina sredstva in pa seveda, osredotočenost te kulture v centrih kot so Rogaska Slatina, Rogatec, Kozje in Bistrica ob Sotli ter še nekatere manjše. Razveseljivo je dejstvo, da je kolikor toliko močna pevska dejavnost, da obstaja nekaj pevskih zborov, ki pa so, žal, sestavljeni le iz starejših pevcev in da je priliv mladih v te zборе preskromen. Doslej so bili v občini le pevski zbor v Rogški Slatini, zdraviliški pevski zbor, ki je imel povrhu vsega probleme s pevovalcem, kar pa so končno le rešili, na novo je ustanovljen pevski zbor v Šmarju pri Jelšah, ki zelo uspešno dela ter partizanski pevski zbor v Pilštajnu, ki pa je izrazita domena starejših, kot smo to zapisali že v eni prejšnjih števil našega časopisa. Poleg navedenih zborov obstajajo še zbori v posameznih krajih, ki pa ne dosegajo kvalitete zgoraj navedenih. Skoraj vsi ti zbori se spopadajo s problemom, kje dobiti pevovodjo in so domala vsi vse preveč samonikli.

Zmčelnost teh pevskih zborov je, da so sestavljeni iz starejših pevcev, torej ljudi, ki že dolga leta pojejo in le tako uspejo obdržati zbor pri življenju. Delež mladih je mnogo mnogo premajhen.

Nekaj podobnega se dogaja tudi z amatersko gledališko dejavnostjo, ki je sicer v občini dobro razvita, primerno dotirana, obogatena s seminarji, strokovno pomočjo in nasploh s pomočjo kulturne skupnosti. Vsekakor velja poudariti, da je v večini prorusvetnih društev na terenu edina dejavnost prav gledališka dejavnost. Tudi v teh gledaliških skupinah imajo primate starejši, vendar njihovo vlogo za spremembo od pevske dejavnosti, če dalje bolj prevzemajo mladi.

Da bi se ta dejavnost čimbolj razvila, predvidevajo na šmarski kulturni skupnosti nekake gledališke podmladke na osnovnih šolah, ki naj bi to tradicijo, sicer globoko zasidrano v šmarskih ljudeh, razvijali in kvalitetno dopolnjevali še naprej.

Cetudi sredstev ni ravno največ, lahko rečemo, da jih je prav za to osnovno dejavnost na področju kulture kar dovolj. Ker pač drugih kulturnih dejavnosti v občini ni, so sredstva porazdeljena na to, kar pač je. Iz tega seveda sledi sklep, da lahko dobe sredstva vsa društva, ki le hočejo in ki morejo delati.

No, prosvetno kulturna dejavnost v občini je v drugi polovici leta nekoliko zamrla, kar je zaradi posledic nedavnega potresa povsem razumljivo, saj je bilo precej kulturnih domov, ali dvoran poškodovanih, delo v njih pa je bilo tako onemogočeno. Nekoliko bolje je bilo v južnem predelu občine, v Spodnjem Obsotelju in pa na Kozjanskem. Povedati je treba, da se tam ta dejavnost pospešeno razvija in da ni razlogov, da se ne bi še naprej. Tu in tam, na primer v Lesičnem, dosegajo prav zadovoljive rezultate, vsaj tako nekako nam je zagotovil tajnik kulturne skupnosti Šmarje pri Jelšah, Franček Drobne.

Zelo zanimivo je bilo srečanje gledaliških igralcev z obiskovalci gledališkega abonmaja Kozjansko, ki je v celoti uspešno. Ta srečanja namerava kulturna skupnost še razvijati in jih dopolnjevati v takšni meri, da bi postala tradicionalna in da bi tako trg Pilštajn dobil neko novo obliko kulturnega dogodka. S takšnimi novostmi nameravajo nadaljevati, kakšne pa naj bi bile te oblike, pa zaenkrat še ne vedo. V te oblike spada seveda tudi že v ideji zasnovani kozjanski kulturni teden. Vsekakor pa bi nujno morali pritegniti večje število mladih in jim dati mesto, ki jim v tem procesu nedvomno pripada.

V šmarski kulturni skupnosti menijo, da je bila letošnja kulturna bera zadovoljiva in da takorekoč raste iz leta v leto, da pa je tudi pripravljenost ljudi čedalje večja, kar je seveda porok za dobro nadaljnje delo.

MILENKO STRASEK

UPOKOJENKA

PRIJE

V domu upokoencev v Laškem živi skupaj s svojo mamo Mira Jezernik, upokojenka tekstilne stroke. Pri-povedovala je o sebi, o svojem življenju v domu, o problemih, ki se jim noben človek ne more izogniti, in o svojem »delovnem dnevu«.

»Doma sem iz Laškega, tu, v domu živim skupaj z mamo. Kar prijetno je tukaj in nad ničemer se ne pritožujem. Veliko mi pomeni, da je pri nas vedno toplo, starejši ljudje potrebujemo še več toplote, še posebno, ker smo večkrat bolni. In kopalnica s toplo vodo! Mnogi izmed nas je prej sploh nismo imeli, zato nam zdaj še več pomeni.

Čeprav sem upokojenka, imam tudi jaz svoj delovni dan. Seveda se od ostalih ljudi, ki so redno zaposleni bistveno razlikuje, pa vendar... Treba je živeti neka-ko po voznem redu. Še posebej je to važno takrat, ko živi več ljudi, ki sčasoma postanejo ena sama velika družina, skupaj. Tudi kolektiv-

MLADI

Posnetek je s predavanja o ške šolarje je najbolj zanim

Znano je, kako malo r-vencev se odloča za vojo oziroma šolanje na vojaški davno tega smo ugotovili, mladini bolj organizirano i vojaške šole in jo navduše-jaški poklic. Tudi v žalski tega močno zavedajo. Tako budo sveta za ljudsko o skupščini občine ustanovi delovno skupino za usn aktiviranje mladine za voje poklice. Skupina deluje v ol nega akcijskega programa, no in ob pomoči družbe

SREČNO
1975!

NO JE TU!

mu življenju se je treba prilagoditi. Jaz sem se na načinu življenja kar ro privadila. Saj res, go-tila sem o delovnem dne-ju. Zjutraj ostanem malo e časa v postelji, potem rada vzamem v roko ka-so dobro knjigo. Tako, da

me razvedri, ne preveč na-peto. Kadar je lepo in son-čno vreme, greva z mano na sprehod, da se naužijeva sve-žega zraka. Človek se zunaj v naravi razvedri in razgiba hkrati, to pa je nam starej-šim ljudem zelo potrebno. Imam tudi svojega konjička! Izdelujem narodne noše in vanje potem oblečem lutke. Precej sem jih že naredila. Nekaj jih podarim znanecem in prijateljem, nekaj jih pro-dam. Tako mi dan hitreje in bolj prijetno mine. Na žalost pa me zadnje čase precej boljijo oči, kar me seveda pri takem delu zelo ovira. Zvečer gledamo televizijo, se pogovarjamo, nekateri igrajo šah, drugi pa samo navija-mo za kakšno ekipo. Rada poslušam glasbo; všeč mi je lepa domača pesem in ved-no ji z veseljem prisluhnem. Zares, nič mi ne manjka v domu, če bi le bila malo bolj zdrava, pa bi bilo še veliko bolj prijetno.

Tekst in foto: Mateja Podjed

VOJAŠKI POKLIC

amembnosti in uporabnosti pehotnega orožja. Petrov-ina.

adih Slo-ki poklic šolah. Ze-bo treba distavljati ti za vo-ščini se o na po-mbo pri posebno tanje in e šole in u poseb-rganizira-političnih organizacij, predvsem Zveze socialistič-ne mladine. Delu primerno tudi rezul-tati niso izostali. Samo letos so usmerili 8 kandidatov za vojaške šole, 4 med njimi so bili sprejeti. Ob dnevu JLA je delovna skupina pripravila na vseh matičnih šolah v žalski občini poseben program, s katerim so želeli mladim prikazati vojaški poklic in vojaške šole. Zavrteli so jim filme iz življenja vojakov in kadetov na akademijah, razstavili in prikazali orožje ter mladim spregovorili o vojaških poklicih. Ta akcija je trajala v občini ves mi-nuli teden. -stab-

DRUŠTVO INVALIDOV NI PROSTORA

Ob koncu leta navadno vsi delamo obračune svojega dela. Nekateri potem obesijo rezultate na velik zvon, drugi pa jih zaradi svoje skro-minosti zamočijo. K njim spada tudi Društvo invali-dov v Laškem. In kaj nam je o tem povedal predsednik društva Franci Zgajner?

Kakšne akcije ste izpe-ljali letos? Društvo invalidov Laško je po večkratnih prizadevanjih začelo delati šele v preteklem letu. V društvo je vključenih preko 800 invalidov, mislim pa, da bomo kmalu imeli 1000 članov. V sedmih kra-jevnih skupnostih imamo organizirana poverjeništa, v ostalih pa jih šele priprav-ljamo. Preko teh poverjeni-štev vzpostavljamo živ stik s člani društva, tako da smo vedno sproti obveščeni s te-žavami posameznih članov. Pri društvu imamo tudi ko-misijo za pravna in druga posredovanja. Tako na raz-lične načine pomaga članom in skupno s službo za druž-bene zadeve pri občinski skupščini Laško rešujemo njihove probleme.

In težave društva? Trenutno je glavni pro-blem društveni prostor. Ni denarja. Vsa administrativna dela sedaj opravljamo člani UO po svojih domovih. Bolj se bi morali seznanjati s te-žavami posameznikov in jih skupno reševati, pa nimamo primernih prostorov.

Kako živijo invalidi? Skoraj polovico našega članstva predstavljajo invali-di brez pravnega statusa onemogle osebe. Njim je na-še društvo posvetilo največ-jo pozornost. Vključitev te-lesno in duševno prizadetih otrok v družbeno življenje in delo je naš osnovni cilj.

Kako je z interesnimi de-javnostmi invalidov?

Kljub finančnim težavam društva se zavedamo, da mo-ramo začeti tudi z interesni-mi dejavnostmi invalidov. Na športnem področju smo za-čeli s streljanjem in kegla-njem. Pri streljanju smo do-segli že nekaj vidnih uspehov v tekmovalstvu s sosednjimi društvi. V prihodnje moramo razširiti te dejavnosti.

Kakšen pa je program va-sega dela?

Akcijski program društva smo sestavili na osnovi po-treb naših članov in v krat-kem se glasi takole: »Stori-ti moramo čimveč v prid in-validov. Program dela kaže našo pripravljenost, da pov-sod pomagamo. Uresničeva-nje takšnega programa pa ni samo naloga našega društva, temveč družbe kot celote.

ANDREJ MAVRI

SENTJUR

NOVA STANOVANJA

V razdobju enega meseca sta bila predana v uporabo kar dva 24-stanovanjska blo-ka. Prvi je bil zgrajen s sredstvi samouprave stano-vanjske skupnosti, drugega pa je financirala tovarna Al-pos. V gradnji je še en blok, ki bo pod streho čez 14 dni, vseljiv pa bo spomlad. S tem je blokovska gradnja v so-seski center končana in bo potrebno urediti le še oko-lico. Nova dva bloka sta lo-cirana med Pešnico in cesto proti Dramijam, kjer bodo v letu 1975 odprli tudi novo igrišče. E. REČNIK

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH

Občinska konferenca SZDL Sentjur je sprožila akcijo za ponovno ožvitev izobraževa-nja odraslih, ki je pred leti zaradi pomanjkanja finan-čnih sredstev prenehala. Vsa sredstva za izobraževanje pri-ustreznih institucijah bodo združili in pričeli s strokov-nim, splošnim in družbeno-političnim izobraževanjem. Prvi cikel predavanja za mla-de komuniste bo že v me-secu januarju. Nadaljevali bo-do s predavanji in seminar-ji za člane delegacij samo-upravnih interesnih skupno-sti, člane delavske kontrole in vodstvene člane mladinskih aktivov.

Šola za starše, ki je pred leti prenehala z delom, bo tako spet začela, prav tako pa tudi šola za življenje v mladinskih organizacijah.

ŠE ENA ŠOLA VEČ V ŠMARSKI OBČINI

Šolski prostor v šmarski občini se večja takorekoč iz tedna v teden. Takšna ugotovitev naj bi veljala tudi za otvoritev no-vega šolskega poslopja v Pristavi, odnosno dokončanje tretje faze gradnje šole. Denar za novo šolo, ki stoji nedaleč od sta-re, ki je bila ob potresu zelo poškodovana, je zbralo 24 mari-borskih podjetij. V za našo šolo namenjen denar je vstet tudi solidarnostni prispevek Kozjanskemu.

Ko že govorimo o sredstvih za gradnjo nove šole, naj pove-mo se to da bo po ocenah stala okoli 3,6 milijona dinarjev. Šola gradi mariborski Marles, pouk pa se bo predvidoma začel že konec januarja.

Gerard Mazej, predstavnik skupščine občine Maribor, je ob otvoritvi poudaril, da je nova šola prispevek Mariborčanov po-trebnemu območju. Z njo naj si Obsoščljani ustvarijo boljše možnosti za izobraževanje, šola pa naj bo trajen spomenik ne samo mariborske pač pa celotne slovenske solidarnosti.

V znak prijateljstva in sodelovanja sta se pobratili tudi kra-jevni skupnosti Podčetrtrek in Jožica Flander iz Maribora. Obe krajevni skupnosti sta že pred tem vzajemno sodelovali in pri tem dosegli pomembne in obojestranske koristi. MILENKO STRASEK

MALA ANKETA

BODOČNOST JE VERA

... je zapisal naš pesnik Oton Zupančič. In da je res tako, je bilo čutiti v prijetnem razgovoru z mla-dimi iz Laškega, ki jih že ob zaključku tega leta pre-vevajo najlepše želje za naš lepši in boljši jutri. Nji-hova enotna in največja želja pa je: mir in sreča za vse ljudi na svetu. Leto se izteka, še nekaj dni, pa si bomo stisnili roke. Mladi Laščani pričakujejo nasled-nje leto z optimizmom, čeprav se zavedajo, da jih ča-kajo nove in morda še bolj odgovorne naloge.

Božo SOLA, predsednik OO ZSMS, Volna Laško:

Mladi v delovnih organi-zacijah se moramo čim-bolj organizirati v vseh strukturah družbenega življenja in delovanja na-sploš, da bomo enotni pri uresničevanju sklepov vseh treh kongresov, zve-znih in republiških in da bi te sklope uresničevali v praksi, da bomo čim-prej prešli iz vizije ko-munizma v resnično ko-munistično družbo. Leto, ki je že skoraj za nami, je bilo stabilizacijsko, ak-cijsko in solidarnostno.

Franc CESTNIK, pred-sednik OO ZSMS, pivovarna Laško:

Zame se je to leto, ki se izteka, srečno zaklju-čilo. Čeprav imam velike težave s stanovanjem, ki je pereč pri številnih mo-jih vrstnikih. Vendar na-slednje leto pričakujem z optimizmom in želim, da bi v naslednjem letu sta-bilizacija pokazala po-zitivne rezultate. Da bi se pri nas v naslednjem, 1975. letu, bolj odrazile pozitivne spremembe ob združitvi v HP.

Seveda želim vso srečo vsem ljudem na svetu, posebno pa članom kolektiva Pivovarne Laško.

Tako mislijo, želijo in obljubljajo mladi Laščani ob koncu tega leta, ki je bilo za nekatere manj za druge bolj srečno in veselo. Mladi iz Laškega so pripravlje-ni v naslednjem letu še bolj poprijeti za delo v šolah, organizacijah in delovnih kolektivih, s katerimi živijo, delajo in načrtujejo skupaj z vsemi delovnimi ljudmi naš še boljši, še lepši — jutri. Stojijo na trdnih tleh in se zavedajo vseh svojih nalog, ki so si jih že zasta-vili za prihodnje leto.

Tekst in foto: Mateja Podjed

MAGDA NAPRET, pred-sednica osnovne organiza-cije ZSMS, osnovna šola Primoža Trubarja Laško:

Želim, da bi mladi na naši šoli bolj aktivno in z večjo zavestjo izpolnje-vali vse naloge, ki si jih je zadala mladinska orga-nizacija. Saj bi potem ve-liko manj dela padlo na samo vodstvo organizaci-je, ki je sedaj preobrem-enjeno. Ob koncu leta bomo imeli sestanek os-novne organizacije in že-lim, da bi bila večja ude-ležba na tem sestanku tudi s strani predavate-ljev.

Tanja KOS, članica OO ZSMS Merx Laško:

Obiskujem šolo za bla-govni promet v Celju. Le-to, ki se izteka, je bilo zame dokaj uspešno in si osebno želim, da bi bilo tako tudi v naslednjem letu. Želim si, da bi us-pešno končala šolo in da bi dobila dobro zaposli-tev. Želim tudi, da bi bi-lo manj konfliktov med ljudmi doma in šrom po svetu in da bi bilo nasle-dnje leto srečno in mir-no. Da ne bi bilo slišati za lakoto, pomanjkanja, vojno in sovraštva.

Draga BRKLJACIČ, član izvršnega odbora OO ZSMS, pivovarna Laško:

Letošnje leto je bilo za-me, moram priznati, ze-lo uspešno, saj sem nare-dila diplomlo in dobila mesto pripravnika v la-ški pivovarni. Želim, da bi uspešno opravila pri-pravniško dobo in da bi potem ostala v kolektivu pivovarne, ki je zelo pri-jeten. V naslednjem letu želim veliko uspehov vsem članom delovnega kolek-tiva, ki me je sprejel medse, in mir v domovi-ni in po vsem svetu.

KMETIJSTVO

RAZVITIM UGODNOSTI

Cepprav smo na straneh našega časopisa bolj regijsko sodelovali, to velja tudi za kmetijsko stran, bo vendarle prav, da tokrat sežemo še malo dlje, v slovenski prostor in pogledamo, kaj se pripravlja na vrhu za naslednje leto in kakšne koristi bo imelo od tega naše, domače kmetijstvo.

Komisija Izvršnega sveta SRS za pospeševanje razvoja manj razvitih naj bi podpisala poseben družbeni dogovor o razvojni politiki za obdobje 1976—1980. Ta dogovor bi moral biti podpisan še naslednje leto, podpisniki pa bi bili izvršni svet, gospodarska zbornica, banke ter samoupravne interesne skupnosti s pordodja gospodarstva in družbenih dejavnosti. V sporazumu bo natančno določeno, koliko denarja bo v tem obdobju šlo za ceste, šolstvo pa kmetijstvo, skratka, za vse, kar je bistvenega pomena za hitrejši razvoj manj razvitih območij v Sloveniji. Tako je bilo rečeno pred nedavnim s strani članov komisije za pospeševanje razvoja manj razvitih območij v Sloveniji.

Kaj bo ta sporazum prinašal in kakšna bo njegova usmeritev? Bo spremenil sedanjo situacijo v kmetijstvu ali ne? Odgovor na to vprašanje je zaenkrat še težko dati, lahko pa predvidevamo, da bo kmetijstvo poleglo od tega znatne koristi.

Podpisniki sporazuma bodo upoštevali proizvodne usmeritve v skladu s programom kmetijskih naložb v družbeno organizirani proizvodnji. Zavzemali se bodo tudi za enakomerno izkoriščanje celotnega razpoložljivega kmetijskega prostora in seveda potenciala. Sporazum predvideva tudi večja vlaganja v enajstih nerazvitih občinah, obmejnih, hribovitih in drugih manj razvitih območjih Slovenije. V poštev pridejo seveda tudi občini Smarje pri Jelšah in Sentjur, ki bosta imele celo prednost pred drugimi.

To pomeni, da bodo za ta območja veljali drugačni zakoni, mišljene so predvsem dobe odplačevanja kreditov in pa udeležba slovenskih bank, ki bo za pet odstotkov večja kot drugod. Tudi odplačilna doba bo za štiri leta daljša kot na razvitih območjih.

V prizadevanja za čimprejšnjo odpravo nerazvitosti in seveda močnejše pospeševanje kmetijskih gospodarstev bo nujno treba pritegniti še kapital trgovine za izgradnjo skladišč in objektov za predelavo. Prav tako bo treba načrtno izpeljati melioracijo, kar bo povečalo obseg obdelovalne zemlje in čim bolj in racionalneje usposobiti kmetijsko pospeševalno službo.

Vsekakor okrepi, ki bodo z družbenim dogovorom dobili zakonsko podlago, s tem pa se bo najbrž precej spremenilo tudi v kmetijskem gospodarstvu na nerazvitih območjih. K temu bi pridali še to, da bo nujno treba poskrbeti za dobro kadrovske zasedbo, brez katere gotovo ne bo šlo. Prav tukaj pa smo še vedno šibki.

MILENKO STRASEK

MLADI V PREBOLDU

ZADRUŽNIKI NA NOVI POTI

Na pobudo poslovne enote Kmetijskega kombinata iz Zalca je bil pred šestimi leti ustanovljen v Preboldu Klub mladih zadružnikov, ki ga je sestavljalo sedemnajst mladih fantov in deklet kmečkega porekla. Zal pa je delo tega prizadevnega mladinskega aktiva že po treh letih zamrlo.

Lani so v Preboldu ustanovili nov aktiv, ki je začel delovati z vso paro. Mladi zadružniki iz Prebolda so sodelovali pri številnih akcijah v kraju in v občini. Letos spomlad so uničevali divji hmelj, udeležili pa so se tudi različnih tekmovanj in kvizov v občinskem in republiškem merilu, na katerih so dosegli lepe rezultate.

Veliko pozornosti so mladi posvečali izobraževanju na kmetijskem področju, zato so se udeležili posebnih seminarjev, na katerih so poslušali predavanja o sodobnem načinu kmetovanja ter o delu in življenju na kmetih. Se posebej pohvalno je, da so mladi vsako leto or-

ganizirali kuharski tečaj, ki se ga niso udeležila samo dekleta, pač pa tudi fantje. Opis njihovega dela pa ne bi bil popoln, če ne bi omenili tudi tega, da vsako leto sodelujejo na hmeljarskem prazniku s svojo princeso, poleg tega pa v tradicionalni povorke ki vedno prikazuje izseke iz značilnega hmeljarskega življenja.

Pred kratkim je aktiv mladih zadružnikov iz Prebolda pripravil zabavni večer, na katerega so povabili pevko Marjano Deržaj. Prav z organizacijo takih prireditev, pa si prislužijo denarce za razne izlete, zabave in ne nazadnje za prirejanje raznih strokovnih predavanj.

Na koncu velja poudariti tudi to, da so mladi zadružniki iz Prebolda prejeli za svoje delovanje že vrsto nagrad v republiškem in občinskem merilu, za kar gre zahvala, kot sami pravijo, neumorne mu predsedniku Ivanu Uplazniku in mentorju Francu Drči.

JANEZ VEDENIK

AKCIJA ŠTIRIH ČASOPISOV

ZA KONEC V LASTNICU

Pravijo, če je začetek slab, je po navadi konec dober. Podobno bi lahko trdili za solidarnostno akcijo štirih slovenskih časopisov (Kmečki glas, Večer, Novi tednik, Naš čas). Namreč, prvo akcijo na Babni gori na Kozjanskem so spremljale težave. Nagajalo je vreme, ki je bilo letos še posebej muhasta. Zadnja akcija v letu 1974 v Lastnici pa je bila najbolj organizirana in vreme je bilo zelo naklonjeno. Bil je lep sončen dan.

Medtem ko so po potresu na Kozjanskem obnavljali in gradili hiše in šole, je bila akcija štirih časopisov usmerjena v gradnjo vaških cest. Na Kozjanskem je še vse polno kolovozov kot edina prometna povezava s kmetijami, kmetije pa potrebujejo urejene ceste, še zlasti sedaj, ko se povsod gradi in obnavlja. Razveseljivo je pri tem nekaj drugega. Primeru akcije štirih časopisov sta sledila Maribor in Hrastnik in nikjer ni rečeno, da ne bodo sledili še drugi, kajti akcija štirih slovenskih časopisov se v letu 1975 nadaljuje.

V vseh štirih krajevnih skupnostih: Vinski vrh, Prevorje, Loka pri Zusmu in Polju ob Sotli, kjer so potekale delovne akcije, so ljudje krajev Babna gora, Zegar, Hrastje, Lastnica akcijo štirih časopisov lepo sprejeli. Zanje je to veliko pomenilo. Dobili so ceste, to pa je njihovo življenje. Čeprav so v Hrastju in Lastnici še nedokončane, bodo nadaljevali v letu 1975 skupno z drugimi akcijami štirih časopisov. Ob tem je treba opozoriti na izredno solidarnost slovenskih delovnih organizacij, saj je sodelovalo v tej akciji preko 30 delovnih organizacij širom Slovenije med njimi zelo veliko iz celjskega območja. Tudi domače delovne organizacije so sodelovale, zlasti iz Rogaške Slatine in Smarja, medtem ko je bil odziv Sentjurskih slab.

Pred dnevi je bila zaključna delovna akcija v Lastnici, ki jo je organizirala krajevna skupnost Polje ob Sotli v okviru solidarnostne akcije štirih slovenskih časopisov. Kako nujno so potrebo-

Na zaključni delovni akciji v Lastnici je delalo mlado in staro. Na cesti se je tisti dan zbralo več kot trideset domačinov in še od druge so prišli na pomoč.

vale v Lastnici kmetije ceste, se je videlo na akciji sami. Ljudem so obrazli kar žareli od veselja. Akcije se je udeležilo preko 30 domačinov, sodelovale pa so s tovarnjaki in traktorji delovne organizacije: cestno podjetje Celje, SGP Rog. Slatina, Donat in steklarna Boris Kidrič iz Rog. Slatine ter Hmežad — TOZD kmetijstvo Smarje, s svojo delovno enoto v Polju ob Sotli.

Dan je bil sončen, položni griči Lastnica so bili pobeljeni, tovarnjaki pa so brneli po novem cestišču in vaška cesta se je kar sproti pomikala v hrib. Kolovoz se je umikal novi cesti. Od časa do časa je bilo čuti pesem. Zdaj je zapela ena skupina, že takoj zanjo druga. Pod udarci lopat in kram-pov so nastajali obcestni jarki.

Na cestišču smo srečali predsednika krajevnih skupnosti Polje ob Sotli, Ivana Cagliča, ki nam je povedal

SMARJE

UGODNEJŠA OCENA

Nekoliko pesimistične napovedi pred trgatvijo in po njej v vrštajnskih gorica-h pa tudi drugod po šmarnski občini so sedaj dobile le malo bolj ohrabrujočo podobo. Vina je sicer res manj, je tudi bolj kislo, kljub temu pa odstotek izgube zaradi de-ževja ni tolikšen, kot je bilo mišljeno. Tudi cena vina ni pretirana, četudi gre za kva-litetno vino, saj vinogradniki višrtajnskega območja gleda-jo na to bolj kot kdaj koli. Zelo malo je namreč mešane-ga vina, to je znanega roza vina, vprašanje pa je, kako bo vino šlo v promet. Se bodo tudi letos izkazali v Brežicah in odkupili letino po primernih cenah?

Po zadnjih vestih prodaja-jo v Virštajnu liter domače-ga vina od 10 dinarjev pa tja do 13. Glede na to, da je bilo lani vino v tem času okoli 10 dinarjev, cena nika-kor ni visoka.

neka zanimivosti teh krajev. Dejal je: »Vasi naše krajevne skupnosti so bile vsa leta odmaknjene in zapostavljene. Pomagamo si kar kakor vemo in znamo, občina nam skopo odmerja sredstva. Prav zaradi tega je toliko bolj dobrodošla vaša akcija. Nam ste veliko pomagali.

Od tod je bilo med vojno izseljenih 1.200 ljudi, sedaj jih je samo še 580, kar zgo-vorno priča, da se jih je po vojni zelo veliko odselilo drugam. Kmetije so sposobne za sodobno kmetovanje, ven-dar brez cest je to nemogo-če. Možnosti zaposlitve ni, za-to bi naš kraj resnično po-treboval obrat, kjer bi se la-hko ljudje zaposlovali. Seve-da pa bi jih še kar precej lahko kmetovalo, če bi bili ugodnejši pogoji za sodobno kmetovanje.

Poglejte, tale sadovnjak. To je last treh kmetov, ki pa ga opuščajo, ker ne morejo prodati jabolk, čeprav so plemenite sorte. To je velika škoda. Obljubili so nam, da bodo obnovili šolo. Radi bi se razvijali, pa sami ne zmo-remo.

Ob zaključku delovne akci-je je Jože Lužar, šofer celj-skega Cestnega podjetja de-jal: Akciji štirih časopisov smo se takoj odzvali in ka-kor vidite, sodelujejo tudi

podjetja iz Rog. Slatine in Smarja. Takih akcij je treba še več, kajti vasi po Kozjan-skem potrebujejo predvsem ceste.

Franc Sarlah, vodja delov-ne akcije: »S to cesto bomo povezali mnogo vasi in kme-tij. Občina je do problemov naših krajev večkrat gluha in nas zapostavlja, kakor vse obrobne kraje v občini. Za-nimivo je, da nam je občina dala le 200 tisoč starih di-narjev, medtem ko so vašča-ni Lastnica zbrali kar 1 mi-lijon starih dinarjev. In če upoštevamo še vaš prispe-vek, potem upam, da bomo v letu 1975 cesto lahko do Križan vrha dokončali.

Po akciji smo se zbrali na Juričanovi kmetiji. Zvečer so vaški fantje zapeli pod okni domačije. Ze dolgo nisem čul kmečkih fantov tako lepo pe-ti, zato smo petje, toliko bolj občuteno poslušali. In ne-hote me je zaneslo v fan-tovska leta. Ničkolikokrat smo zapeli fantje na vasi, pred več kot dvemi deset-letji. Še stari Juričan je od veselja zavriskal, ko se je vr-tel z mladimi.

Po novi cesti se je spreha-lal mesec.

MILAN STANČER

agrotehnika

CENJENI KUPCI!

Še v teh dneh do novega leta se oglasite v naši blagovnici v Celju, kjer vas bomo postregli s potrebnimi pripomočki za vašo kmetijo, vaš avto in vaš vrt.

Za obisk in nakupe v letu 1974 se vam iskreno zahvalujemo.

V letu 1975 pa vam želimo obilo uspehov pri vašem delu.

Se priporoča

Kolektiv AGROTEHNIKE Celje

-mst-

DELAVČEVE NOVOLETNE ŽELJE

PIVO JIM JE KRUH

Kdo ne pozna laške pivovarne in njenega proizvoda — zlatorumenega piva? Še prav posebej pa poznajo to tovarno v Laškem delavci, ki so zaposleni v njej, teh pa je kar 280. Stara je že ta laška pivovarna. Svoje korenine je pognala prav na tem mestu leta 1938. Vojna vihra tudi njej ni prizanesla. Zrušile so jo nemške bombe, toda leta 1947 je pivovarna spet začela obratovati. Danes naredijo delavci, seveda s pomočjo sodobne tehnologije in strojev, šeststo tisoč hektolitrov piva na leto.

To leto se počasi, a vztrajno izteka. Pravzaprav se nam zdi, da je vsak naslednji dan tega leta kar malo krajši od prejšnjega, v resnici pa je temu kriv le prednovoletni utrip, ki se je naselil v vse ljudi; tudi v delavce v Pivovarni Laško. Prijetno je bilo kramljati z njimi, še posebej zato, ker so polni optimizma in ker smo videli, kako tesno so navezani na svojo tovarno v Laškem, ki jim za vsak dan odreže kos kruha. Ne pritožujejo se. Rezina kruha, pravijo, je dovolj velika, čeprav je včasih bela, včasih črna, spet drugič namazana z maslom.

AVGUST AŠKERC je v pivovarni zaposlen že celih devetnajst let in pravi, da bo tu tudi ostal. Sedaj je na mestu varilca piva, a če je potreba, poprime tudi za vsako drugo delo. S svojo družinico živi na Lahovnem, 5 km iz Laškega. Pravi, da je z letom, ki se izteka zadovoljen, saj je doživel tiho in speljal vanjo vodovod, ki je bil pri štiricilinski družini res nujno potreben. Žena mu doma gospodinja, fantka hodita v šolo, on gre vsak dan na delo v tovarno.

Za leto 1975 pa si želi, da bi bili vsi njegovi zdravi in da bi v kolektivu našel toliko razumevanja, kot ga je doslej.

FANI VIŠNAR je delavka v stekleničnici. Ze šestnajst let prihaja točno ob šestih uri na delo v tovarno. Navezana je nanjo, tako kot vsi, ki so v njej zaposleni. »Tovarna nam daje kruha«, pravi Fani »in tega se v veliki večini vsi zavedamo. Meni in moji družini in številnim drugim delavcem je tovarna priskrbela streho nad glavo, kar je za vsakega človeka velikega pomena. Saj vemo, kako pomembno je, v kakšnem okolju in v kakšnih razmerah živi naš delovni človek. Če je zadovoljen in srečen doma, bo tudi svojemu podjetju koristil po svojih najboljših močeh.«

Fani ima moža, ki je že upokojen in dve hčeri. Ena si nabira znanje na medicinski šoli v Ljubljani, drugo je pot zanesla tja daleč v Avstralijo. Drugo leto se morda že vrne iz tujine, iskreno upa Fani in potem bodo, če že ne skupaj, vsaj blizu.

Da bi se zdrava in srečna vrnila nazaj v domovino, to je za prihodnje leto Fanina največja želja. Lepa. Skromna, materinska. In še pravi, da si želi, da bi bil mir pri nas in povsod na svetu, še posebej tam, kjer zdaj divjajo nepotrebne vojne. »Nam je pravzaprav zelo dobro, čeprav se

res neprestano jezimo zaradi teh nesrečnih cen, ki se kar naprej dvigajo. Če ne more biti še bolje, kar si seveda vsak želi, potem si zaželimo, da nobeno naslednje leto ne bi bilo slabše od letošnjega.«

ANTON OJSTERSEK je delavec v Pivovarni že šest let. Čeprav je še mlad, si je že ustvaril družino. Le s stanovanjem je še zaenkrat težko, ker živijo v stari in na pol razdrti bajti, ki je že kdo ve kdaj odslužila svojemu namenu. Toda on in njegova družinica se prihodnjega leta vesele. Tovarna je Antonu dodelila kredit, s katerim si bodo lahko začeli graditi novo hišo. Seveda bo potrebno še veliko njihovega truda in denarja, preden se bodo lahko povsem preselili. Pa bo potem bolj veselo!

V sladarni je namestnik obratovodja KAREL BOLHA. V tovarno je prišel že leta 1949 in od takrat do danes, se spominja Karel, se je veliko spremenilo. Proizvodnja se je izboljševala iz leta v leto, večalo se je število zaposlenih, modernejši je tehnološki postopek, boljšali in izpopolnjevali so se stroji. Razumljivo je, da se je v šestindvajsetih letih marsikaj spremenilo in Karel je lahko še posebej ponosen, saj je eden redkih, ki so lahko na najbolj neposreden način spremljali potek in razvoj tovarne.

Prehude skrbi Karla in njegovo družino ne tarejo, vsaj zaenkrat ne in seveda si želi, da bi tako tudi ostalo. V naslednjem letu pa želi, da bi se njegovo podjetje še naprej tako dobro razvijalo, da bi kolektiv ostal tako prijeten, kot je sedaj, saj ve, da je z uspehom in napredkom kolektiva povezana usoda in sreča vseh zaposlenih.

Tudi mi vam kličemo, dragi pivovarji: SREČNO!

Tekst in foto:
MATEJA PODJED

**SREČNO
1975!**

Avgust Aškerc, Fani Višnar, Karel Bolha in Anton Ojsteršek

Spomin na fotoreporterjev obisk v celjski mestni hranilnici

**Vsem poslovnim
prijateljem, delovnim
ljudem in občanom
mnogo delovnih uspehov
in sreče v novem letu 1975
želi**

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

NOVOLETNA NAGRADNA KRIŽANKA

1. nagrada: 500,00 din
2. nagrada: 400,00 din
3. nagrada: 300,00 din
7. nagrad po 150,00 din
Celostransko rešitev
pošijte na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski

STEVILKE
MALA KRIZANKA
Vodoravno: utrdba, tri-
era, ais, ar, hm, ete,
eter. NSU, au, Ot, ena,
Mendel, Eroica.

1. nagrada (100 din):
MAJDA POTOČNIK, 63223
Loka pri Žusmu, Loka 53
2.—6. nagrado (po 50
din) prejmejo:
FRANC SRATINA, 63270

OLGA HUDINA, 63270
Laško, Rožnik 5
STANKA KROFLIC, 63220
Store, Prožinska vas 71
DRAGICA CENTRIH,
63224 Dobje pri Planini,
Presečno 14
Vsem izžrebancem bomo
nagrade poslali po pošti.

SREČNO!

*	PAKUL- TETA	MAKEDON- KRALJ	ASJA KISIC	POD	PRETEF, SPOPAD	SLABO- UMNEJ	ENAR- CRKI	UGRA- BITEV	SVETI BIK	SRI 78 OLOSKI PISEK	KONJSKA SILA	URADNI SPIS	FRSA	POPOLNA ENAKOST	STINA PRED SIDI
DUHOV- NIK			OSREBNI PROSTOR RIMSKE MISE				HITER NAČIN PLA- VANJA			SIGASPA TVORBA					
ODDELEK STARE RIMSKE LEGIJE			TRALO PRIPRAV- NITKA SLUŽBA				KOKOSO- VINA PRITOK REKA			VRSTA POSODE GRKI JUNAK					
GUHO ČAJNO PESIVO			NAZNA- NILO ZASTOP- NICA				REKA V ITALIJI FRANC. FISATELJ			SEDEM DNI IGRALCO BARER					
SIR IZ KISLUGA MLIKA					POSRA- VLJALEC SOB 2.TME			SINOVA LENA UNIČEV, ZELAZA				BOJNA NIVAL SVETA GORA			
*	SISTOČA MESTO V DOR				NASILJE AVTO- MOTO ZVEZA			HUNSKI KRALJ PRIPOVE- NIŠTVO				ČOB FRANČI- VALKA ARABIJCE			
EGIPČ. BOG SORCA			SOPROGA ZELEZNO VINO			MESTO OB SAVINJI MALAJ, BLAZNOST				ODLIČNA DRUŽINA KOSTILO				VERDE MESTO V FRAN- CIZI	
PRI- PADNIK INKOV			VELEBNJA GOVORICA VEZNIK			NOJU PODOBEN PTIČ	APHENERO +GLINA NEMSKI SPOLNIK				VOJNA OSJANKA DANŠKI OTOK				OTOK V ANTIP- LAGU YUANOJU
ODREDBA ODLOK					NERED, KAOS ANDREJ TUPOLEV			IVAN BUNIN		VOJAC- NICA NATREJ!					
STOIKSKI FILOZOF						FRERČKO ZNA- MENJE, NAPOVED			VOJSKO- VOJNA ATATURK					ELITNA BARBA IZ KO- SITRA	
NAJ- VIŠJI VRH TURČIJE						PRI- PADNIK KURDOV			DRUGI AMER. FRANČ- SEDIK					SLA- GAJKA DEBARSKI POLON	
															
*	UMRLA PARICLA FEVKA	ZOPR- NOST	KARLO- VAC	ŽULSKA KI PIEL	ŽENSKO IME	VIRGIL. DELO	AVTOČEV PODOB	GRKI BOG VOJNE	RADON PROSTI PREMET		KALIJ PAVEL GOLJA			GOTSKI KRALJ	SEV. DEŽELA
TRČAJ			ATLET- SKI REKVI- ZIT			ČRTA, PROGA				PROPA- DANJE					
ŽENSKO IME			MESTO V EGIPTU GURUJE V J.AMER.			ENOTA PO PA- RADAYU ZVITEK				VELIKA OPICA LOUSICA LOA DRA					
POKRI- VALO LAUDSKE NOGE			VED. IM. N. FENISA TIGROVA SAMICA				KUPICA, ČAJA NEST OČ- NOST				ARALJO VINO JALHAY, OTOK				
JUGOS. VOJNA KI ČASOPIS			NEGATIV ION POSE- LENJE				SPRO- STEV MATI BOGOV					BARSKO M.IME VERIŠKE			
DAL IMENA GL. MESTA ETIOPIJE GLAVNO MESTO NIGERIJCE					AVSTRIJ. FILOZOF REKA V BOSNI			DEKOR SERIJA, VESTA						PEKO- VINA TRKAC BISTLA	
LINHART TOKAJ		ESTIK. KOČA MUSKI KAVEN			NORV. LINGVIST DEL SAPRILA				MESTO V ST.ITA- LIJI OAVARA					IDENTAN VSTAJA	
ČMERA FRITR- DILNICA			STOFNJA RED- KEGLE M.IME			ORKE IZ JERMAN. KITOLO- SINE	DESTRO- KOVNAR FRID. ORCIJE			IME KORE- OGRAFA OPATNA	PRE- POVED BO.BOG LEBICA			TRKOVI- NA V ETLAN	ANGEL. BVENILO FIYO
STAR ISKRAZ ZA VIOLINO			FRANC. FISIK ELEMENT ARGON					ISTOČNI VAREVER OSEBNI ZAJEK							
OSLOVA SAMICA						ŠINGRO V GLASHI			NERA ZA VINO			GRAD BIEJU PTUJA			
OVČAR, PLAKAR						SILOVIT VIHAR			VRSTA PAPIRJA			JERERO V SEV. AMERIKE			

Bila je vojna.

Sleheri naš dom in sleheri kraj je dotlej že občutil tesnobo in grozoto vojne. Zdalj v poznji pomladi trinaštridesetega leta pa je drobna deklica naglo stopala po tihi gozdni poti. Ni se ozirala nazaj na križpotje, kjer so vojaki pregledovali dovolilnice in ljudem dovoljevali pot naprej to vasi, ali jih zavračali. Moreča misel se je od odraslih prelivala tudi v otroška srca.

Deklica se je spretno oddaljila iz območja stražarjev, tekla preko samotne jase nad rudnikom in zavila v gozd. Po bližnjici je hitela naprej in se ni ustavila niti ob velikem mravljišču. Tam je včasih s suho vejo drezala v njegovo središče, občudovala vrvež velikih gozdnih mravelj in se umaknila šele tedaj, ko so mravlje gomizljale že po njeni obutvi. Ni opazila niti veverice, ki je neugnano preskakovala z veje na vejo ter s košatim repkom in zvedavimi očmi pogledovala v svoje gozdno kraljestvo.

Ob robu kolovoza je deklica v rokf krčevito držala svetiljakovo se pločevinasto kanglico, ki jo je mami naredil stric kovač, mojster za vse. Kanglico za mleko iz nove pločevine.

Mojster kovač je zadnji kos pločevine skrbno hranil, pravzaprav že dolgo skrival za omaro. Nadlegovali so ga z raznimi svojimi potrebami, trgovine so bile prazne in pločevina je postala dragocena.

»Hudi časi šele pridejo,« je vedno dejal, in zdaj so tisti najhujši časi prišli... Vojna je uničevala vse. Na svetu za človeka ni hujšega od vojne.

Pa je stric kovač vendarle prinesel novo kanglico. Z mamico sta tiho razpravljala, si na kraju segla v roke, potem pa je dejal mali Martini:

»Zdaj imaš kanglico za mleko, ne bo se razbila kot se lahko steklenica. Srečno, Martina! In odšel je s trditimi koraki.

Vsako sredo se je Martina napotila na oddaljeno kmetijo. Tam je dobila liter sladkega mleka, ki ga je odnašala v steklenici. Kanglice dotlej niso imele, saj so pred Nemci morali zbežati v trdi noči preko vojaške meje, ki je delila domovino na dva dela, na dolensko stran. Nikesar niso mogli vzeti s seboj. Zavila jih je vase črna noč, slišalo se je le drsanje pasje verige, za katero so se držali, ko so drug za drugim: očka, mamica, bratec in Martina rezali temo. Hitro so se oddaljevali od domačije, kjer se je že slišalo volto drdranje bližajočih se vojaških tovornjakov. V dolini so Nemci že vse Slovence izgnali z rodne zemlje in ko so nekaj dni prej ogledovali tudi njihovo kmetijo, so ustrelili psa čunjava. Zaganjal se je vanje, saj je žival čutila sovražnika. Oče je odtrgal s strešnega žleba pasjo verigo, ki je bingljala v grozotno praznino noči.

»Oviž z verigo malega in dobro jo držite, da se v tem ne zgubimo! Gremo!« In šli so, le tako so se ubranili še bolj žalostne poti v taborišče.

Kadar je deklica mislila na tiste dni pobege, je bila žalostna. V srcu jo je stiskalo in ni se mogla več igrati z bratcem. Knjigo pravljic, ki jo je ob pobeu še hitro utaknila v vrečo, je vrgla na polico. Zrla je predse s sklonjeno glavico in bratec je vpil: »Martina se kuja, noče se igrati!« Mama je molčala.

Kot bi ji padla mrena z oči, je gledala v daljavo. V otroškem srcu pa je vrtala misel. Le zakaj mamica in stric kovač utihneta, ko se jima približa, in se pogovarjata tako tiho, da ju ne razume.

— Saj sem tudi jaz izgubila svojo posteljico, svoj lonček za mleko, svo-

jo šolsko torbo, zajčke in vse knjige, je modrovala v sebi. Le zakaj ob njej šušljajo?

— Hodila sem že v šolo in zdaj grem tako daleč sama po mleko, kruh, zelje in repo, da ne bomo še bolj lačni. Saj mama nima dovolilnice — se je trmasto upirala v sebi.

Spomnila se je domačije in preteklosti. Vse svoje knjige, šolske in pravljicne je nekoč zavila v rdeč papir, ki je ležal za omaro in ga je stric prinesel iz papirnice. Tam so izdela vali zastavice. Ko je izbruhnila vojna, so sosedovi na te pole rdečega papirja lepili nemški kljukasti križ, pa so jih kljub temu izgnali. V te rdeče papirje je zavijala svoje knjige, čeprav je bilo šole konec. Tudi te pravljice so bile dolgo zavite v tak rdeč papir, dokler jih ni mama ovila s papirnato vrečko.

»Nevarno se jim zdi vse, kar je rdeče, celo ovitek,« je dejala zaskrbljeno in vznemirjeno. Ze nekajkrat so jim vojaki premetali bomo sobo, iskali so partizane.

Cez nekaj dni je deklica oba ovitka raztrgala in sežgala. In pravljice so gledale v svet brez obleke, tako kot otroci, ki jih je vojna pregnala z domačij. Mamica je molčala.

In tako je zdaj hitela prvič z novo, lepo pločevinasto kanglico po mleko.

PAVLA ROVAN KANGLICA

— Le kako se bo smehljala gospodinja, ob pogledu na novo kanglico! Ne bo se več jezila na steklenico in iskala ljake. Kanglica se ne bo razbila, ima trden, širok pokrov.

»Kanglico boš izročila vedno le gosposinjki Angeli,« ji je še pri vratih zabičala mama.

— Zakaj le teti Angeli? Tudi stric Matevž je pri hiši in še bolj zgovoren je, si je mislila pametna Martina, rekla pa ni besede.

— Mamico je treba ubogati, je otrokom naročil očka takrat, ko so ga fašisti ponoči z drugimi vred odgnali v Italijo. Le kdaj se bo dragi očka vrnil, se je misel utrlila v deklici.

Teta Angela je novo kanglico obrabila na vse strani in ni bila preveč presenečena niti zgovorna, kot je pričakovala Martina.

»No, prav,« je dejala, se ozrla v deklico z zaskrbljenim pogledom in odšla s kanglico v hlev. Dolgo se ni vrnila. Martina se je medtem igrala z Mukijem, čuvarjem domačije. Vračajoč se iz hleva je teta zmajevala z glavjo. — Otroci si še, je godla do hišnega praga, deklica pa je veselo odhitela s polno kanglico mleka.

Ko je nosila mleko v kanglici, je med potjo včasih srnila nekaj požirkov še toplega mleka. Ni se mogla ustajati skušnjavi. — Le enkrat, samo enkrat bi se rada napila sladkega mleka in najedla kruha, je vse korpnelo v njej... in nagnila je glavjo še za en sam požirek.

— Zdaj pa nobenega požirka več! Tudi bratec in mama sta lačna! Trdno je zaprla pokrov kanglice in otipala kos kruha, ki ga ji je stisnila v žep kmetica, dobra teta Angela.

Ze nekaj dni so se odmeri streljanja približevali kraju in mama je

zato hotela sama do vasi po mleko. Dovolilnice pa spet ni dobila.

»Tudi vas bomo zaprli,« je rjovel ošabni oficir in jo porinil skozi vežo.

Zato je Martina ob še tako nevarnem, mrzlem ali deževnem dnevu sama odhitela s kanglico mimo stražarske zapornice, ovite z bodičasto žico, ki so jo stražili vojaki, tašisti s črno kapo. Na takšni kapi je bingljala velik cof. — S takim cofom bi se bratec lahko igral, ji je šinilo v glavo. Kako smešni so taki cofi! Vojaki vpijejo in cofi jim opletajo okoli glave. Namuznila se je in pospešila korak. Večkrat je morala pred stražarji dvigniti pokrov kanglice. Vse so hoteli videti in vedeti.

Nekoč so se ob njenem povratku taki črni cofi kar usuli iz stražarnice, jo obkolili in vpili: »Si videla bandite, ja, ja?« Deklica je molčala in hitela naprej. Do svojega doma je prišla lahko le mimo stražarnice in vojaških barak.

Mama je doma položila pokrov kanglice v šrambo in zavrela mleko. Oba z bratcem sta ob skodeli sladkega mleka bila srečna in kmalu sta legla k počitku. Mamica se mleka ni dotaknila. Zato je bilo mleka dovolj še za zajtrk.

»Hudo je z nami. Vojna in lakota sta sestri. Nimamo več domovine in

zato ne kruha, ne mleka. Očka ima tega še manj,« je zaihtela mama.

Včasih je morala Martina kar nadomestiti s kanglico k teti Angeli. Tedaj je teta s kanglico hitro odšla v svojo veliko kmečko šrambo. Dolgo se ni vrnila. Vračajoč se brez mleka ji je položila v kanglico kos kruha in jo pogladila po laseh. — Hitro se vrni domov in ne ustavljaj se, ti je še naročila. Pes čuvaj jo je spremljal do razpote in mahal z repom.

Nekega dne, ko je sijalo še toplo sonce skozi modro nebo, je ob poti našla gobe lisičke. — Morda jih je še kaj je premišljala in usmerila korak v gozd ter postavila prazno kanglico med praprot in listje k obraslemu štoru. Nestrpno je iskala gobe in se oddaljevala od štora... Zašla je vedno globlje v gozd in vse okoli nje je bilo kot v pravljici. Ko je tako skrivnostno šelestelo pod njenimi drobnimi koraki, se je zavedela, da na povratku ni dospela do prave stezice. Mračilo se je že, ko je še vedno zaman iskala kanglico. Vsa utrujena je še komaj hodila, drsela po praproti, ustavljajoč se ob štorih, ki so bili vsi slični tistemu, kateremu je odločila kanglico.

V tihi gozdu ji je postalo tesnobno. Začelo se je svetliti in zagledala je poleg jase belo cesto, ki je peljala proti domu. Pohitela je, da bi se pred policijsko uro dospela mimo stražarnice domov. Tiho je uhlela. Izgubila je kanglico in zvečer z bratcem ne bosta pila mleka.

Mama je zaradi izgubljene kanglice prebledela. Deklici je bilo hudo. Bratec je zaspal. Mama je neprenehoma ponavljala: »Joj, kanglica, kaj bo zdaj z nami, joj, kanglica...« Preden je Martina legla k počitku, jo je mamica obšla rekoč:

»Martina, zdaj si še pametna, velika deklica. Zaradi kanglice bi nas

vse postrelili. Zato ti nisi izgubila nobene kanglice, če jo bo kdo našel.»

Deklica je stremela v obupane oči svoje matere, ki je še enkrat ponovila: »Kanglica ni naša.« Sklonila je glavo in sedla.

Potem je deklica prinašala mleko spet v steklenici. Tudi teta Angela je naslednji dan jadikovala kakor mama. Na kraju se je umirila, — saj bo kmalu konec vojne, je dejala in vzela v roke spet steklenico. Našla ji je še skodelico mleka.

Deklica ni nikomur črhnila o izgubljeni kanglici. V sebi pa je prelmevala misli. Škoda, da ni več dobrega strica kovača, morda bi spet naredil kanglico. Iskali so ga fašisti in takrat je skočil skozi okno v gozd, ki se je širil takoj za vrtno lopo. Gozd je tedaj pomenil svobodo in stric kovač je tisti dan postal partizan.

Spet je bila sredo. Obula je ponošene čevlje in s steklenico pohitela na kmetijo po mleko. Ze od lažeh je slišala pogovor. Teta Angela je stala med podboji hleva obkrožena s partizani, in med njimi je bil stric kovač s kanglico v roki. S tisto kanglico, ki jo je izgubila v gozdu.

»Stric kovač!« je zaihtela in zavrla svojo koderasto glavico v njegov vojaški plašč. Teta Angela je brez besed s solznimi očmi partizanu kovaču vzela kanglico iz rok. Ta je vzdignil dekletce v zrak in jo spet postavil na noge.

»Našel sem kanglico v gozdu na pohodu. Takoj sem jo spoznal, saj sem jo jaz naredil. Glej, Martina, pametna si in z vojno odrasla. Ti in kanglica sta nam potrebni, da bomo hitreje zmagali in se bo vrnil tvoj očka.« Vzdignil je pokrov kanglice, ki ga je teta Angela položila na klop, pritisnil trdo na sredino in zavrtel obroč pokrova. Deklica ga je začudeno opazovala. Obroč je popustil in vanj je stric kovač položil popisan prepognjen listič.

»Zdaj veš, zakaj ne smeš kanglice nikjer odložiti.« Potem je pokrov spet položil na klop.

Teta Angela je zmajevala z glavjo — saj je še otrok, je nekajkrat ponovila in z mlekom napojeno kanglico zaprla s pokrovom. Stric kovač je Martini izročil kanglico. »Zdaj si naša kurirka!« je dejal, stisnil njeno drobno roko in jo pospremil do jase. Partizani so v hlevu pomagali teti Angeli. Martina je krčevito držala kanglico vse dotlej, dokler jo ni doma izročila mami.

»Stric kovač je našel kanglico,« je skrivnostno dejala.

Mama je presenečena zavpila: »Kanglico!«

Martina je mami zrla v nasmejane oči.

»Za strica kovača sem že pametna deklica in njegova kurirka. Kanglice ne bom nikoli več izgubila.« Mama je deklico poljubila.

Nekaj mesecev je Martina redno hodila s kanglico z dvojnimi pokrovi po mleko k teti Angeli. Partizane je srečala le dvakrat. Stric kovač ji je po teti Angeli podaril rdeč svinčnik. To je bila tedaj velika dragocenost.

Potem je prišla jesen in ob grozovitih oktobrskih ofenzivah so prebivalci kraja zbežali v gozdove pred nemško vojsko, ki je požigala in morila. Zbežali so tudi mamica, Martina in bratec. Vojaki so oropali vse hiše v kraju in ukradli so tudi kanglico.

Nikoli več se Martina ni vrnila v tisti kraj. Na kanglico pa še do danes ni pozabila. Kanglica v Martinini roki je bila najboljša kurirka, je potrdil hrabri partizan, dobri stric kovač, kadar je mladim pionirjem pripovedoval o osvobodilni vojni.

PLANINSTVO: S PETIMI MESECI V GORE!

Po svoje je Matjaž Ojsteršek med svojimi vrstniki velik posebnost. Zakaj? Preprosto zato, ker že od petega meseca svojega življenja redno hodi v gore! Da, prav ste prebrali! Od petega meseca. Res je, da sta ga v začetku oče in mama, oba tudi navdušena planinca (kakšno drugače pa se naj bi Matjaž zastrupil z gorami?), nosila v gore v posebno pripravljem nahrbtniku, vendar bil je v gorah.

Matjaž Ojsteršek obiskuje sedmi razred velenjske osemletke, to se pravi, da je star

tam okoli 13 let. Skoraj toliko pa je že tudi planinec. Ojsterškovi so prava planinska družina. Najprej je v mladosti zašel v gore oče, ki je tam tudi spoznal svojo kanejšo ženo. Potem je šlo nekako tako, kot v pravljici. Poročila sta se, rodila se je Matjaž in ker so starša še vedno vabile gore, je moral tudi majhni Matjaž z njima.

Njegov prvi vzpon je bil pri petih mesecih in to na Smohor. Nesel sem ga v nahrbtniku, žena pa v svojem poljub hrane še opremo za dojenčka, veselo pripoveduje

oče. Planinske poti so se potem nadaljevale vse do potega leta, ko je Matjaž prvič sam (seveda v spremstvu staršev, vendar z lastnimi nogami!) odkorakal reci in piši na Raduho in Peco. Zdaj se je v pogovor vključil še Matjaž, ki je kot vse kaže prebolel prvo tremo.

Ko sem bil star šest let, sem v spremstvu staršev stopil tudi na Triglav, se upravičeno pobaha. Pri hiši nimajo avta, pa ne zato, ker zanj ne bi zmogli denarja, temveč zato, ker so preprosto zaljubljeni v gore in raje vsepovsod

gredo peš. Tudi tja, kjer se drugi lepo pripeljejo. To pa ni več planinstvo. Zdaj pa naštejmo še nekaj »velikih« uspehov mladega planinca, na katere bi bil ponosen še marsikateri izkušenejši planinec. S sedmimi leti je prvič začel s slovensko transverzalo (prvi vzpon na Vršč) in jo končal lani. Prehodil je vse od Pohorja do Ankarana, to je 11 postojank! Opravi je tudi zavrsko pot od Kumrova do Janč nad Kresnicami, kot eden prvih Velenjčanov pa je prehodil Saleško transverzalo, ki so jo odprli letos. Sam je pomagal tudi pri trasiranju poti, ki je že prvo leto vzbudila veliko zanimanje tako med slovenskimi, kot tudi hrvaškimi planinci. V svo-

ji zbirki ima že bronast in srebrni znak za spominski vzpon na Stol, prihodnje leto 24. februarja pa bo tja odšel še tretjič in poskušal osvojiti še zlati znak. V »žepu« ima tudi transverzalo »Sutjeske«, kjer je prehodil Trebevič (1510 m), Bičjašnica (2067 m), Treskavico (2088 m), Zelen goro (1800 m) in dolino Sutjeske. Za razširjeno slovensko transverzalo mu še manjka samo 10 žigov!

Ima tudi bralno značko Planinske zveze Slovenije (izpolnil je pogoj, da je prebral tri knjige, izbral pa si je Steno, Med gorskimi reševalci in Iz mojega nahrbtnika) ter bronasto, srebrno in zlato značko »Pionir planince«, za katero je moral op-

raviti najmanj 20 izletov, ki morajo biti potrjeni z žigi in podpisi vodnikov izleta. Pri tem je seveda obvezna še pionirska planinska šola, ki je Matjaž tudi imal.

Ko bom velik, bi bil rad pravi plezalec. Upam, da mi bo to uspelo. Gore so moj drugi dom poleg pravega doma in šole. Za vse to pa sem hvaležen staršema, mami in očetu. Rad hodim v gore, ker je tam mir, tako lepa tišina in ob vsakem srečanju naletiš na prijatelja, kar drugje ni navada.

In Matjaž to ve. Osebnost mu verjamem da lahko ve. Čeprav je mlad.

Tekst in foto: Lojze Ojsteršek

BATA ŽIVOJINOVIĆ

BREZ IGRE NE MOREM

Prišel je v Celje nenadoma in tako je tudi odšel, zatem ko se je pozdravil z gledalci filma Derviš in smrt. Odpotoval je v Tuhinj, kjer snema nov film. Ta kratek čas sem izkoristil za najin pogovor, ki je bil prijeten, ker tudi Bata je prijeten sogovornik.

— Naj prvo vprašanje navežem kar na naslov: kaj je to igra?

— Pa veš, ne morem odgovoriti na to vprašanje. Je sicer veliko variant, marsikdo je že dal kakšno znamenito izjavo o definiciji igre, toda nobena še ni prava. Človek se sam sprašuje, kaj je to, toda odgovora ne najdem, vsaj celovitega ne. In če bi ga našel, je vprašanje, če bi me igra še tako privlačila kot doslej, ker resnično brez nje ne vem, kako bi živel. Sam sem bil že na srednjiigralški šoli v Novem Sadu pa pozneje na akademiji in Nušić bi rekel, da imam »osmogodišnje na obrazovanje«.

— Bata, zelo popularna osebnost si pri nas. Čemu priprisuješ to?

— Vsak igralec je več ali manj popularen.

— Kako si izoblikuješ odnos do vloge?

— Ta odnos je zelo važen, toda z leti, z izkušnjo že vnaprej veš, kakšna bo vloga. Meni se na primer ni zgodilo, da bi rekel med snemanjem režiserju: tega pa ne morem narediti, tega ni v meni, nimam od kod vzeti. To se mi ni zgodilo zaradi tega, ker dobro preštudiram scenarij, preden sprejemem vlogo. Igralec mora vedeti, v kaj se podaja, če sprejema snemanje pri filmu, ki je po svoji strokovni, obrtni plati zelo eksaktna umetnost.

— Torej, kakšne vloge ti najbolj ležijo?

— Vidiš, so igralci, ki ti celo življenje ne bodo mogli zaigrati določene vloge. Vsaj dobro ne. Tudi sam sem med njimi. Nekaj povsem drugega je

Ljuba Tadić, ki resnično lahko igra vse.

— Zakaj te tako malo vidimo na TV ekranu?

— So posebni vzroki. A ne zaradi tega, ker bi bil sprt s televizijo. Samo imam svoje načelo o pojavljanju na televizijskem ekranu. Nekaterim igralcem to škoduje, če ti prevečkrat »pridejo v dnevno sobo«. S filmom je drugače. V kino greš več ali manj zavestno in ljudi ne pošiljaš s svojo prisotnostjo, ker so se odločili, da te gredo gledat. Če te pa nekdo večer za večerom gleda na TV pa še v kinu, bogami...

— Tudi v slovenskem filmu te pogrešamo.

— Vsako leto sem v Pulji. In vsako leto je prišel k meni Stiglic, ki ga pošlujem nad vse, pa mi pravi: Kaj Bato, letos bova pa skupaj delala. Leto mine, mine tudi ljubla. No, na zadnji Pulji pa spet pride in reče isto. Samo nasmehnil sem se. Pa pride čez tri

mesece v Beograd s ponudbo in tako sem snemal »Povest o dobrih ljudeh«. Me je pa sram, ker prej nisem prebral celega Kranjčevega romana.

— Kakšen se ti zdi odnos med našim in tujim filmom?

— Nekateri ostro ločujejo evropski film od ameriškega. Ko sem se zadnjič pogovarjal z nekom, ki ima zelo dober vpogled v proizvodnjo ameriškega filma, sva govorila o tempu filma in prišla do spoznanja, da je ameriški hitrejši. Hudomušno mi je pojasnil to takole: ko mi v Ameriki montiramo film, stojimo pri montažni mizi, vi v Beogradu pa sedite.

Tako je minilo najine pol ure, prehitro, čeprav sva sedela v hotelu. Sicer je zvečer na predstavitvi skušal reševati svoj položaj z mojim nedvedjim priimkom, pa to je že druga zgodba, ki je tokrat ni v scenariju.

Tekst in foto: DRAGO MEDVED

Bata je v razgovoru zelo neposreden, sicer pa smo takšnega vajeni tudi v filmih. Foto: D. M.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

Urška ga je stresla in jela oštevati:

»Najprej piskaš in trobiš, da noriš ljudi in živino, zdaj pa žagaš in hrliš, da človek še svoje besede ne čuje.«

»Ali je prišla Jerca?« je vprašal Cenc napol v spanju.

»Figo je prišla. Sploh ne pride ali pa šele, ko bo prepozno.«

»Prepozno Jerca nikoli ni, rajši prezgoda. Noge ima in ti gre, da bi se še z vlakom dala. Niti čevlji ne da pri meni delati. Gotova pa je že doma in smrči v svoji postelji in še se je Cenc obrnil in zasmrčal.«

Kar pa je za Jerco rekel, ni bilo čisto res. Jerca je bila več ko za dvajset ur hoje daleč od Bistrice. Sinoči je hitela na vlak v Maribor. Tu je prenočil pri neki znani branjevki, zjutraj pa je poiskala najprej tistega gospoda, ki je bil pred leti pri St. Ošboltu za provizorja. Ko je temu na kratko razložila, kaj jo je prignalo v mesto, jo je ta poslal s hlapcem h kazniškemu kuratu — in tako je stala ob devetih že pred ravnateljem mari-borske kaznišnice. Kratko in jasno mu je razložila vso zadevo zaradi Pavle, ki jo je bila vzela za svojo, kako je to in da je reč nujna. Ravnatelj je koj spoznal, da Jerca ni kaka taka klepetava ženska, in ji verjel. Nekaj je še vprašal, potem pa obljubil, da bo Silvestra, ki je v tej kaznišnici sedel, trdo prijel in skušal iz njega kaj izveči. Naj bi prišla Jerca okoli poldne zopet sem v pisarno; tedaj bo morda že kaj izvedela.

Uro nato sta pripeljala dva paznika Silvestra vkle-njenega v ravnateljevo pisarno. Silvester, ki mu je bila desnica pohabljena, je mrko pogledal ravnatelja in mla-dega pisarja za mizo. Tedaj je dejal ravnatelj strogo:

»Nov zločin je prišel na dan, ki si ga zagrešil pred trindvajsetimi leti. Zaradi tega boš šel na vislice.«

Silvester je zlezal na kup. Strah in groza sta mu bila v očeh.

»Umoril si otroka,« je nadaljeval ravnatelj, »dveletno deklico, ki je bila dedinja velike kmetije.«

Silvester se je začudil. Ves iz sebe je bil zaradi strašne obtožbe in je vzkliknil, ne da bi dovolj pre-mislil:

»Ni res! Umoril je nisem.«

»Ne taj!« je zagrmel ravnatelj, »oni drugi je že pri-znal.«

»Kateri drugi?«

»To sam veš. Ti si spravil dekle v kraj, ti si kriv; oni je kriv le toliko, ker je vedel za tvoj zločin. Zato ga tudi ne čaka najhujša kazen. Ti pa pojdeš na vi-slice!«

»Prekletó!« je zaklel kaznjeneec in postal rdeč oz jeze; »stara mrha, ki je vse skuhal, bi se rad izmazal in mene potlačil... ali zdaj ne bom več tiho; vse bom povedal.«

»Ali torej priznaš, da si jo umoril?«

»Nikoli! Saj še živi, vsaj lani je še živel.«

»Seveda, reči ti je lahko! Kdo ti naj verjame?«

»Saj to dekle je Vanda ali — kakor jo zdaj kličejo: Pavla, tista, ki je lani na Ravnah služila in ki sem jo po nesreči oklal.«

Ko je ravnatelj na videz neverno majal z glavo, je Silvester na dolgo in široko pripovedoval, kako je bilo, ravnatelj pa mu je vmes še postavil razna vprašanja.

Pravil je, da je hotel Zagar po svojem jetičnem bratu Juriju na vsak način prevzeti Osoje. Edino tisto dekle, Jurijeva hčerka, mu je bila na poti; saj drugih otrok Jurij ni imel. Zato je obljubil njemu, Silvestru, ki je bil tedaj pri Hriberniku za hlapca, da mu da tisočak, če spravi otroka v kraj. On, Silvester, pa ni hotel, ker se ni maral z nedolžno krovjo omadeževati. Čez nekaj časa so prišli v tisti kraj cigani. Z njihovim poglavarjem se je menil Martin, tedanji Zagar in sedanji Osojnik, naj bi cigani ugrabili dekle in jo odpeljali; dobro bi ji jih poplačal za to. Ciganom pa se je zdelo ta reč prenevarna; vendar je obljubil, da odvede dekle, če mu jo pripelje v tabor. Tedaj je Martin njega, Sil-vestra, pregovoril, da je otroka na skrivaj odnesel k ciganom. Tem laže mu je to bilo, ker mu je pomagala Osojska dekla, s katero sta si bila dobra.

»Kako se piše ta dekla?« ga je prekinil ravnatelj.

»Liza Koren. Ze dolga leta je omožena z nekim cestar-jem pri Gradcu.«

Potem je Silvester pripovedoval dalje.

Ko je nesel deklico k ciganom, je vrgel kos njene obleke v vodo. Ta je obvisel v grmovju in tako so ljudje verovali, da je otrok zašel v vodo in utonil. Pol

leta po tem dogodku je Jurij umrl in Osoje je podedo-val njegov mlajši brat Martin. O dekletu dolgo ni bilo ne sluha ne duha. Pred desetimi leti so se cigani zopet prikazali v bistrški okolici. Tedaj se je Osojnik ustra-šil in poslal njega, Silvestra, gledat, če je dekle še pri njih. Čigani so imeli novega poglavarja, ki so ga klicali za Mirka, stari pa je bil tudi še tu.

Pokazali so mu dekle in ga spraševali po Osojniku. Gotovo so šli nadenj, da jim je moral spet kaj plačati. Silvester si je dekle dobro ogledal; ko pa mu je lani Osojnik pravil, da je prišla na čuden način na Ravn, in jo je tam spet videl, bi je skoraj ne bi spoznal. — Kaj se je po tistem ramušu na Ravnah, ko jo je oklal, z njo zgodilo, tega seveda ni vedel. Na kraju je še rekel, da lahko na vse to, kar je povedal, tudi priše. Bilo pa je vse tako jasno, da o njegovih besedah nihče ni mogel kaj dvomiti. Pisar, ki je vso Silvestrovo pripoved sproti za-pisoval, je izročil zapisnik ravnatelju in ta ga je na glas prebral, potem pa podpisal. Silvestra pa je dal odpeljati.

Točno opoldne je prišla Jerca v ravnateljevo pisarno in bila vsa zadovoljna, ko je čula, kaj je Silvester povedal. Zahvalila se je ravnatelju in ga prosila, naj ji da zapisnik prepisati, da bi ga vzela s seboj. Tej prošnji ravnatelj ni hotel ugoditi. Ko pa mu je dopovedala, da se jutri župan in najuglednejši kmet na Bistrici s hčerko tega goljufa ženi in da ga je treba te sramote in nesreče obvarovati, jo je uslišal; narekoval je pisarju kratek posnetek tega, kar je Silvester izpovedal, to potrdil s podpisom in pe-čatom in izročil Jerci.

S tem pisanjem je Jerca odšla in vsa nestrpna čakala na večerni vlak. Upala je, da bo ponoči že doma. Zgodila pa se je nesreča. Hudo deževje je na dveh krajih zasulo progo. Pač so tolažili potnike, da bo proga do osmih že popravljena in očiščena; pozneje pa so sporočili, da pred jutrom še ne bodo gotovi. Kaj naj bi bila počela? Vseeno ji je bilo, ali se pelje do pol poto in tam v kakem nezna-nem kraju v čakalnici prečepi ali pa ostane tudi to noč še v Mariboru. Mahnila jo je na pošto, oddala tam br-zojavko ter počakala na jutranji vlak, ki jo je pripeljal ob pol osmih na domačo postajo. Če poroke niso prelo-žili, potem bo prišla prepozno. Najela si je voz in vso pot naganjala voznika, naj hiti.

SLOVENIJALES

10 % NOVOLETNI POPUST -
DO 20. JANUARJA

ZA ZASTEKLENA OKNA KLI

ZA KLASIČNA OKNA LIP SLOVENJ GRADEC
IN ZA SUMO FURNIRANA VRATA

Staša Gorenšek

ZA KONEC STAREGA LETA

Le še nekaj dni starega leta nam je preostalo in prav kmalu bomo z lepimi željami veselo nazdravili novemu. Mnogim že visijo v omarah lepe nove obleke in čakajo na svoj trenutek, nekaj se jih gotovo še šiva in dokončuje, mnoge pa imajo še vedno probleme s svojo silvestersko garderobo.

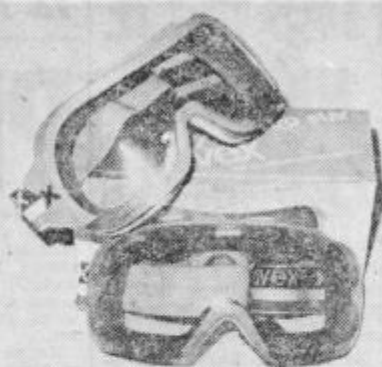
Ce ste se odločili, da boste dočkali Novo leto kar v stari obleki, naj bo ta nekoliko drugačna kot sicer in poskusite najti v teh dneh še toliko časa, da jo polepšate in dopolnite. Nekaj se bo pa le še dalo narediti. Predlagi so tu.

Gotovo imate vsaj kakšno boljko, najbolje dolgo večerno obleko, ki pa ste se je že naveličali, ker je preveč enostavna in dolgočasna. Poiščite zanjo dolg svilen šal v ustrezni barvi, ki si ga boste ob vratu zavezale ali spele z modno broško. Če ima obleka vzorec, bo šal seveda enobarven. Obleka s poudarjenim pasom bo lepo dopolnjena z veliko zavezano pentljo. Nekoliko svežnejši videz pa boste dosegle s kratkim brezokavnikom oziroma bošom, v katerega je vpisana svetloča nitka — lurex, in prav takšno čepico.

Kar poravnno se odločite za kakšen primeren dodatek. Pa veselo silvestrovanje in veliko lepega v novem letu!

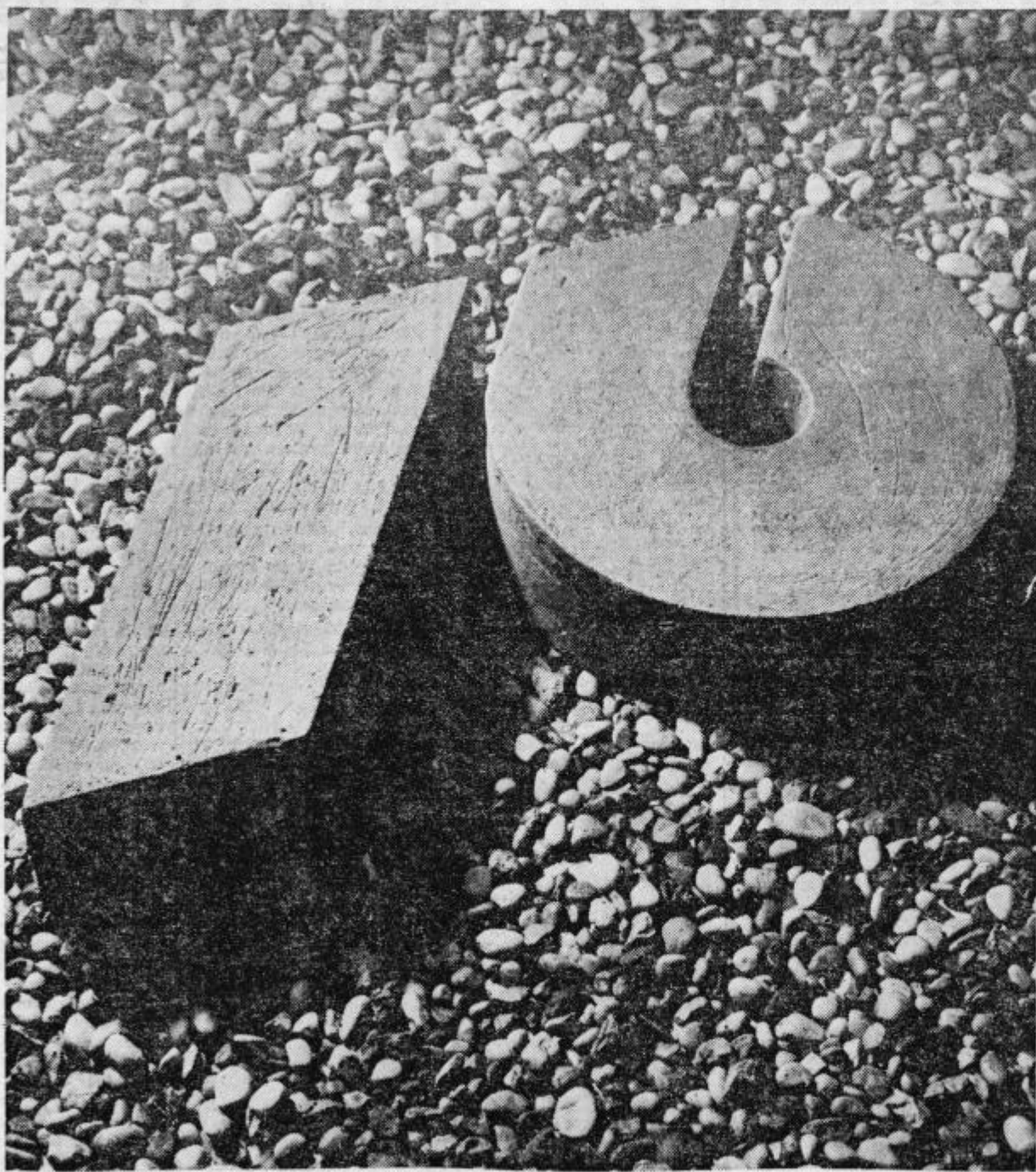
priporočamo

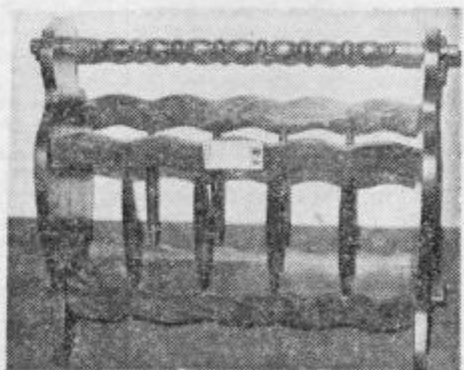
Ce iščete dobra smučarska očala, vam svetujemo očala UVEX, ki jih lahko kupite na športnem oddelku Veleblagovnice T. Cene: od 55,00 do 83,00 din.

pravi naslov za denarne zadeve

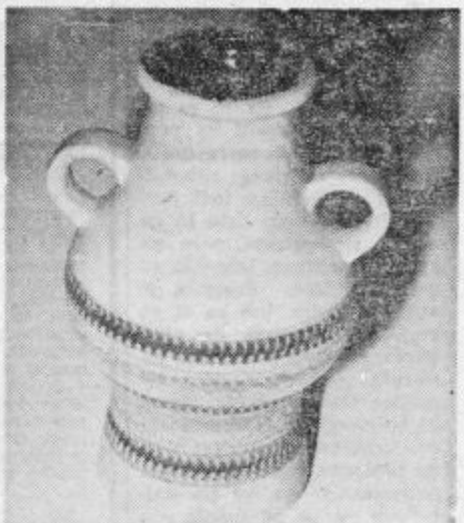
stanovanjsko posojilo
je za naše varčevalce zidak,
ki je vedno na zalogi
in s katerim lahko zgradite
še enkrat več

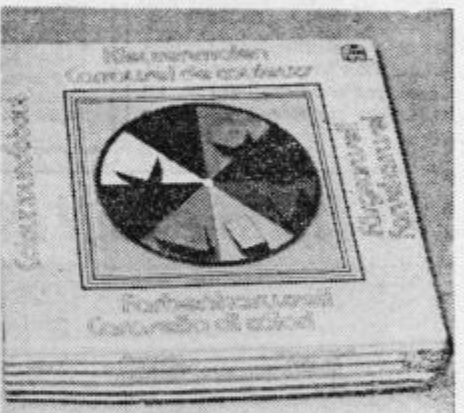
Ljubljanska banka

Praktična stojala za revije in časopise, narejena iz temnega lesa v rustikalnem stilu, prodajajo v trgovini Lesnina. Proizvajalec je Oprema Izola, cena pa 340,00 din.

V veleblagovnici Tkanina lahko izberete na oddelku steklo-porcelan med ostalimi modno oblikovanimi vazami tudi tole iz nemške keramike, ki stane 95,60 din.

Za vaše najmlajše od treh let naprej bo zelo koristna igračka vrtljak za spoznavanje barv, ki ga iz Holandije uvaža Mehanoteknika, prodajajo pa ga v veleblagovnici Tkanina. Cena 50,50 din.

ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT

TTKS CELJE
NIČ VEČ
ZAČASNA

Konstituirana je telesno-kulturna skupnost Celje, katere skupščino bo v naslednjih štirih letih vodil Franc Gazvoda. Za podpredsednika je bil izvoljen Karel Jug, za zbor porabnikov Drago Mravljak, za zbor izvajalcev Janez Paul in za sekretarja Pavle Bukovac. Izvršni odbor bo vodil Tone Erjavec, medtem ko bo podpredsednik Franc Ramskugler, člani pa Tone Goršič, Peter Hribernik, Mirko Kolnik, Jože Lubej, Darja Marolt, Marjan Nuncič, Sonja Ocvirk, Marjana Stamejčič in Tine Veber.

Delegacijo delegatov za republiško telesnokulturno skupnost Slovenije bodo sestavljali: Franc Gazvoda, Tone Erjavec, Janez Paul, Anica Vitanc in Franc Ramskugler.

Vili Končan se je ob koncu prvega zasedanja skupščine TTKS Celje zahvalil dosedanjemu vodstvu, zlasti še predsedniku začasne skupščine Francu Vitancu, za plodno delo, ki so ga opravili v pripravljalnem obdobju enega leta, tako da bo start novega vodstva veliko lažji in na dobrih temeljih.

Zaradi obilice predlogov za spremembe v statutu in poslovnici TTKS so se delegati dogovorili, da bodo o tem razpravljali na prihodnji seji skupščine, da bi se tako bolje pripravili in proučili predlagane spremembe. Na prvem zasedanju skupščine TTKS Celje so tudi pregledali dosedanje delo in ga ocenili za uspešno, nato pa sprejeli program izhodišč za prihodnje leto. Program je tempiran tako, kot so si ga v osnovi zastavili že pred letom, saj temelji na treh osnovnih postavkah: delu temeljne telesne vzgoje, športni rekreaciji in tekmovalnem oz. kvalitetnem športu. Vsaka postavka ima svoj obširen program, ki ga bo po najboljših močeh poskušala realizirati in tako prispevati k nadaljnji kvantitetni kot tudi k seveda kvalitetni rasti telesne vzgoje v celjski občini.

Na prvem zasedanju skupščine so izrekli delegati tudi nezadovoljstvo nad neprisotnostjo predstavnikov republiške TTKS in predstavnikov tiskarstva, radia in TV, saj je bil prisoten samo naš poročevalec.

TONE VRABL

IZ MOJE BELEŽNICE

PROVINCA NI PROVINCA

Novoletna številka NT je pred nami. Tudi športniki celjskega področja si želijo ob koncu leta mnogo. Skupaj z njimi tudi mi dopisniki in sodelavci športnih strani. Ob koncu leta napravimo vedno črto. Črto čez prehojeno pot.

Ko mi je urednik športne strani Tone Vrabl, naročil, naj malo pogledam po svojih dveh beležnicah, toliko namreč napišem preko 52 sobot in nedelj v letu, nisem imel težkega dela. Toda izbral sem le one dogodke, ki so mi ostali v spominu kot prelomnica nekega športnika, oziroma kot prelomnica dela v nekem kolektivu. Premalo je prostora, da bi lahko omenil vse uspehe ali neuspehe, toda kljub temu se bom potrudil in izbral nekaj dogodkov, ki se jih celjani radi spominjajo, kajti doživljajo so vezani na tradicijo celjskega športa, ki bje težak boj proti osrednjemu športnemu središču v Sloveniji, ki želi na račun provinc osvojiti kitiiti svoje uspehe.

Prvi listi beležke so razveseljivi. Pišemo komaj nekaj dni novega leta, ko smo od daljne Brazilije dobili veselo vest. Peter Svet je sam v Sao Paulo in brez spremljevalca dosegel v novoletnem teku lep uspeh. Uspeh katerega ni nihče pričakoval. Uspeh, ki je bil prvi korak k uspešnejši sezoni tega atleta v leto 1974.

Pozneje je samo stopnjal svojo kakovost. Zmaga v Velenju, osvojitve balkanskega naslova prvaka v krosu, visoka in gladka zmaga nad evsemogočnimi krajiem naših steza Korico. Se dobro se spominjam, da so novinarji bolj obkroževali poraženega Korico, kot zmagovalca. Toda tudi na tatarju je Svet potrdil svoje delo in trud trenerja Vaučca.

Nataša Urbančič se poslavlja. Kot najboljša športnica Jugoslavije in nosilka bronaste medalje iz Rima. To je lep zaključek atletske kariere te predvsem predane atletinje Kladivarja. Uspeh atletov je presenetil le odstop Mira Kocuvana. Verjetno bi lahko pisali danes mnogo več o atletiki in uspehih, toda Miro je sedaj kot trener prav tako zelo pomemben v vrstah Kladivarja. Atletika ga ni izgubila. Ostal je zvest dedemu tatarju.

Bilo je nekje v mesecu februarju. Košarkarji so bili boj za obstanek v II. ligi. Poleg težav, ki so jih imeli, so večkrat navdušili. Toda imeli so smolo. Smolo, ki se imenuje sodniki. Slovenski sodniki, ki so v zadnjem zveznem tekmovalju največkrat odkodovali ravno celjsko ekipo. Le zakaj? Se tako prispeva k razvoju košarke. Mar ni že Olimpija postala povprečna ekipa, in zakaj ravno v spodebeljši sod-

nikli iz metropole, rušite dolgoletno delo entuziastov? Na to celjani verjetno ne bomo dobili nikdar odgovora. Odgovor lahko damo sami, da v prihodnjem letu uspomo na republiškem prvenstvu in se ponovno uvrstimo v zvezno ligo.

Rokometarji so dosegli mnogo. Dobili so naziv občinstvo. Preko 2000 gledalcev na zadnjih tekmah pove, da je ta športna panoga v Celju zelo priljubljena. Noč čudnega. V letu 1975 praznujejo celjani 30-letnico obstoja in dela. Nekje si kitijo z uspehi in začotki rokometar. Toda val pri tem pozabljajo, da je Celje prava zibeljka rokometar. To bo potrebno v prihodnjem letu še samo pokazati na igrišču. Mladi, ki stopajo na plan, morajo ob trenerjih Selesu in Goršiču napraviti velik korak naprej. Vlado Bojčević pa je kot reprezentant pravi zastopnik pravičnega dela celjskega rokometnega društva.

Hokejisti imajo danes svoj dan. So v največjem zamahu dela. Uspehi so skromni. Z mladimi niso napravili dovolj. Toda močno pomajena ekipa se kali. Ob povratku Kerkoša, Brateca, Filipovića in Motela lahko v prihodnji sezoni prvič resno poselejo za najvišjim mestom v skupini B državnega prvenstva.

V Ljubljani se večkrat sliši: »V Celju stagnira hokej. Imajo led že sedem let, toda nobenega uspeha.« Seveda tovariši v Ljubljani pozabljajo, da si Celje ni nikoli spopelovala odličnih jesenskih hokejistov, da bi pokazali napredek. Vedno so igrali s svojimi igralci in lastnim kadrom. Brez večjih hratarin in ostalih možnosti za vadbo. Celjski hokejist po šoli ali delu zide na ledeno ploskev in to le enkrat

na dan. Zato ni napredka. Ni bliskovitega napredka, ampak je napredek, ki daje možnost mladim, da se razvijajo in krepijo. Iz množične baze bo prišla tudi kakovost. In to zdrava kakovost.

Se mi je ostalo mnogo v beležnici. Odlično uspehi Skolcov memorial v Celju, vzorno tekmovalje smučarjev na Golteh, nesečen poraz nogometašev v Trbovljah, ko so izgubili prvo mesto v republiški ligi, uspeh Jagra in Dobovičnika na republiškem strelskem prvenstvu. Uspehi celjskih kegljačev, posebno pa kogljavci, kot so Ludvigova, Urhova in Marinčeva. Triperesna deteljičica, ki je nastopila na svetovnem prvenstvu in dosledno izredno uspeh, še in še bi lahko beležili. Toda ob koncu lahko zabeležim le to:

»Celje je malo. Nekdaj smo rekli, da je športno mesto. To smo letos potrdili. Tudi v rekreaciji in Trim aktivijah. Vse te aktivije so se rojevale v Celju. Toda priznanja ni bilo. Nekateri so ocenili vse to kot vseslovenska aktivija, pa čeravno je ideja vedno prišla iz malega Celja. In ravno zaradi tega moramo biti ponosni, da smo športniki Celja, kajti Celje ima in bo imelo vedno mesto v športnem prostoru Slovenije.«

J. KUZMA

TRIM

Ze v prejšnji številki smo poročali o spremembah, ki se pripravljajo na področju sindikalnih športnih iger v Celju. Letošnje desete — torej jubilejne — igre tako po svoje pomenijo zaokroženo celoto, iz katere se bodo že v prihodnjem letu »rodile« še bolj razširjene in odprte sindikalne športne igre. Tako so pripravili tri sestanke, kjer so se zainteresirani izjasnili, kaj mislijo o novi obliki sindikalnih športnih iger, katerih glavni in osnovni namen je samo ta, da bi zajeli še večje število udeležencev.

Prihodnje SSI naj bi bile torej razdeljene takole:

Trim igre kovinske industrije,

Trim igre kemične, lesne in tekstilne industrije,

Trim igre gradbeništva,

Trim igre prometa in zvez,

Trim igre storitvene dejavnosti in kmetijstva ter

Trim igre družbenih dejavnosti.

Slednji so se odločili, da bodo zdravstvo in socialno varstvo, uprava, pravosodje in DPO ter denarni zavodi in zavarovalstvo teknovali skupaj, predstavniki vzgoje in izobraževanja ter kulture pa skupaj. Slednjim ta način odgovarja iz večih vzrokov: isto prosti termini, v glavnem tekmovalje v večernih urah in ob koncu tedna, približna enakopravnost v moči in drugo. Odločili so se tudi, da bodo nastopali s kombiniranimi ekipami (moški in ženske), kar se je izkazalo za zelo uspešno že pri prvih letošnjih igrah družbenih dejavnosti. Pravzaprav je ravno ta oblika bila povod za takšno odločitev.

Vsi navzoči na vseh sestankih so podprli idejo o novi usmeritvi sindikalnih športnih iger, vendar se pojavljajo tudi določeni pomisleki, ki jih bodo pač s prakso odpravili. Dejstvo je, da so celjani novo obliko sprejeli, saj je samo obogatitev dosedanjih sindikalnih športnih iger. In kakšen je program.

V januarju bo zaključek letošnjih SSI, februarja smučanje, marca namizni tenis, aprila odbojka in mali nogomet, maja isto in še kolesarjenje, junja igre reprezentanc, julija in avgusta trim pletanje, septembra nogomet za industrijo, košarka za industrijo in družbene dejavnosti, mali nogomet in odbojka, oktobra isto in novembra kegljanje ter decembra zaključek.

Bistvo novih iger je še v tem, da bo prišlo še bolj do izraza sodelovanje med posameznimi TOZD, kar ob sedanjem načinu iger ni bilo mogoče. Razširila pa se bodo lahko tudi interna tekmovalja, kar zlasti velja za večje kolektive. Do veljave pa bodo prišli tudi tisti manjši predstavniki, ki v dosedanjih igrah niso našli ustreznega prostora. Torej tudi naš »jag« za novo, bogatejšo usmeritev sindikalnih športnih iger v Celju!

TONE VRABL

IZ DELA SSD

ODLIČNO DELO

Na skupščini SSD Polet na osnovni šoli v Šmarju pri Jelajah, ki ji je prisostvovalo blizu 500 pionirjev in pionirk in celoten učiteljski zbor, so mladi društveni funkcionarji razgnali pred svojim članstvom razveseljive rezultate svojega dela. Društvo šteje 430 aktivnih članov. Kljub težavnim pogojem dela, saj je šola brez telovadnice, so razvili v posameznih sekcijah bogate oblike aktivnosti. V ospredju so tokrat planinci, ki jih je kar 122. Odlični mentorici Anka Jančevič in Anica Škornjak, planinski vodnici, neprenehoma skozi vse leto skrbita za organizacijo izletov z vagojno vsebino (na Triglavu je bilo letos že 26 pionirjev!), 40 jih tekmuje za znak pionir — planinec, na šoli pa se vrstijo tudi planinska predavanja in tudi planinska šola. Z razgibanim delom so pričeli tudi taborniki. Trenutno je v SSD že 10 vodov s preko 80 aktivnega članstva. Od športnih iger prevladuje rokomet (204), nogomet (77), košarka (74), od drugih panog pa strelstvo (72). Mogoče so še aktivnosti v atletiki, badmintonu, gimnastiki, plavanju, namiznem tenisu, smučanju in šahu. Na novo so ustanovili tudi košarsko sekcijo. Pionirji in pionirke pa v novem šolskem letu vse bolj posegajo tudi na občinskih prvenstvih SSD po najvišjih mestih. Tako so doslej osvojili že 7 pokalov!

Sprejet program dela za leto 1975, novi tekmovalni pravilniki in drugi akti nas prepričujejo o skrbnem in načrtnem delu tega mladega športnega kolektiva, ki se je že doslej uvrščal v republiki v prvo četrtino SSD. Nov upravni odbor bosta vodila prizadevna člana Matjaž Lojzen kot predsednik in Tatjana Kamenšek kot tajnica.

K. JUG

MNOŽIČNOST

V teh dneh so na vrsti občinska prvenstva SSD v košarki. Udeležba je prav množična, kar kaže na veliko priljubljenost te igre med pionirji in pionirkami SSD celjskega področja. V večjem številu občin so izvedli tudi prvenstva za mlajše kategorije, kar kaže na načrtno poučevanje te igre že v petih in šestih razredih osnovne šole.

Takšen sistem dela bo vsakekor priporočil, da bo ta igra dobila v prihodnje še več privržencev in večje razsežnosti, ki se bo odražala tudi v dvigu kvalitete.

K. JUG

KARATE

PRIJATELJSKO
SREČANJE

Pred dnevi je bilo v dvorani nove osnovne šole v Rimskih Toplicah drugo ekipno prijateljsko srečanje v počastitev dneva JLA. Udeležili so se ga ekipe Zagorja, Laškega, Novega mesta, Prule, Ljubljane, Postojane, Nove Gorice, Rimskih Toplic in Celja. V finalnem boju je ekipa Celja premagnila ekipo Laškega z rezultatom 2:1. Za celjsko ekipo sta točke prisloila tekmovalca Trank in Maruša, ki tudi drugič nista izgubila nobene borbe na tem tekmovalju. Točko za laško ekipo je prisloil Siljan po tem, ko je bil celjski tekmovalac Spiljak disqualificiran.

Treba je pripomniti, da so na tem tekmovalju sodelovali samo klubi skupnosti JUGOKAI in to predvsem zaradi tega, ker se ni hoteli udeležiti absolutnega prvenstva v počastitev dneva JLA v Trbovljah, na katerem je sodeloval kot glavni sodnik Japonec Takakari Tokukita. To pa predvsem iz razloga, kar smatramo, da sodelovanje z ljudmi, ki si s karatejem služijo denar, poleg tega pa še ustvarjajo sovraštvo med karate klubi in s tem med nami smisli ni mogoče, sploh pa ne na takšen dan kot je 22. december, dan JLA.

TONE MARUŠA

NATAŠA
IN BRANKO

Novinarji iz vse Jugoslavije, ki so glasovali za Sportske novice, so izbrali za najboljšo športnico Jugoslavije v letošnjem letu članico AD Kladivar Natašo Urbančič, ki je na evropskem prvenstvu v Rimu osvojila bronasto medaljo. To je vsekakor lepo priznanje atletinji, ki je v letošnjem letu končala bogato športno kariero.

Zveza letalskih organizacij Jugoslavije pa je izbrala najboljšega športnika svoje organizacije. Zlatega orla je dobil Celjan ing. Branko Leskovšek za osvojeno tretje mesto na evropskem prvenstvu v modelarstvu. V isti kategoriji je drugi Celjan Stanko Partelj odlični četrti. V kategoriji jadralnih letalcev pa si Celjana Marko Klinar in Ortomir Rojnik delita četrto in peto mesto.

Vrlim celjskim športnikom tudi naše čestitke z željo, da bi te uspehe ponovili in izboljšali še v prihodnjem letu.

PO PRVIH IGRAH DRUŽBENIH DEJAVNOSTI V CELJU

Posnetek je s sprejema za udeležence sindikalnih športnih iger delavcev v družbenih dejavnostih, ki so se med seboj pomerili v štirih panogah — kegljanju, odbojki, šahu in namiznem tenisu.

FOTO: BRANE STAMEJČIČ

Prvak prvih sindikalnih športnih iger delavcev v družbenih dejavnostih je zaslužen postala ekipa osnovne šole Hudinja. Predstavniki šole je sprejel pokal kot priznanje za dosegzen uspeh.

FOTO: BRANE STAMEJČIČ

Vsem sodelavcem športne strani v NT in športnega pregleda v RC ob koncu leta hvala za sodelovanje in želja, da se le-to nadaljuje tudi v prihodnje. Naše želje: uredništvo vsega tistega, kar bo pripomoglo k nadaljnjemu razvoju — seveda kvalitetnemu — telesne vzgoje na celjskem področju. Pomagali bomo vsi, kajti le tako bomo uspehi. Sicer pa — SREČNO 75!

POGLEJMO NAOKROG

LJUBEZEN PO SVETU

POTOLAŽENA LJUBOSUMNOST

So kraji, kjer je ekonomski odnos med ljudmi odvisen tudi od ljubezni. Ilekoli v Togu so že takšni patroni, da imajo tisti, ki imajo največ goved, tudi največ žen. Tisti, ki nimajo goved, so navadno tudi brez žene, brez ljubezni.

Kdo ve, če so Ilek, velja za lepo ljudstvo, sploh kdaj poznali občutek ljubezni in če jim beseda zvestoba na področju ljubezni sploh kaj pomeni? Najbrž ne veliko, ker ga ni Ilek, ki bi se jezil, če mu žena skoči brez plot, razen seveda, če zapeljivec nima s čim potolažiti njegove jeze. Tolažba navadno velja vsaj mlado govedo, zato ni čudno če kje kateri mož celo spodbuja svojo ženo k nezvestobi, seveda s pravnim zapeljivcem. Kdor ima več žena in če so mlade ter živahne, če so vrh tega še ekonomsko zbirne, more kaj hitro še bolj obogatiti.

Stvar je namreč tako urejena, da kdor več ima, tudi več dobi. Nevesta pri Ilek stane najmanj pet glav živine. Ženi se lahko tisti, ki jih ima in lahko plača. Tisti ki ima manj, težko pride do petice, kajti vaše lepote so zapeljiva skušnjava in že poskrbijo, da mu prej katera zmanjka za tolažbo prevaramu soprogu, kot da bi čredo povečal. Tako skrb in spretnost narekuje Ilekim ženskam tudi dejstvo, da žena uživa pri možu večji ugled, bolj ko zna poskrbeti za prirastek v hlevu. Ilek so pa nadvse obsedeni živinorejci in se zato stvari vedno sučejo tako, da imajo bogati vedno več, revni vedno manj. Ker pa vsi radi ljubijo, fantje komaj čakajo, da pridejo do goveda, ki ga potem v vročini ljubezenski noči enostavno napravijo.

Pa recite, če ljubezen ni ekonomska kategorija, tudi pri preprostih ljudstvih?

VROČE ŠALE

Mož se pritihotapi domov v zgodnjih jutranjih urah in se tiho, kar se da tiho, slači. Žena ga izza priprtih vek opazuje in nenaadoma vzklikne:

— Kje imaš spodnje perilo, nesrečnež??
— A, ga ni. Saj sem vedel, da me bodo nekoč oropali, izdavi mož presenečeno.

Sodnik vpraša pričo ženskega spola:

— Koliko ste stari?

Sledi zaklet molk.

Sodnik:

— Priča, svarim vas. Če ne boste odgovorili, bom povabil navzoče, da bodo ocenili vašo starost!

— Trdim, da zmorejo ženske veliko večje bolečine kot moški.

— Kako to veste, ste zdravnik?

— Ne, trgovec s čevlji.

Gospodinja novi podnajemnici: In ljubček v naše stanovanje tudi ne bo, se razumemo?

Podnajemnica razumevajoče: Seveda, pri vaših letih...?

V DVAJSETIH DNEH OKOLI SVETA

VARLJIVA UPANJA

(3)

in vojna, ki na vsakem koraku spominja, da je še ni konec. Preden zapišem nekaj več vtisov o nenavadni zgodbi o libanonskem zdravniku dr. Bal'a, še vedno ne morem mimo turistične ponudbe Beiruta. Kadarkoli sem se zaustavil ob ruševinah v Byblosu ali Baalbeku, sem si pred očmi zarisal nekatera poglavja iz knjige Zgodovina človeštva. Začetki civilizacije. Že 2000 let pred našim štetjem je v Byblosu neznano ljudstvo preizkušalo umetniške sposobnosti v bronu. Okraski, vrči, orožje... iz tistih časov kraljevine bron. A ko smo se sredi vročega novembra, sonce je premoglo celo 25 stop. Celzija, sprehajali med ruševinami feničanskih bivališč, kraljevskih

pomembni religiozni center, kjer so Rimljani zgradili impresivna svetišča v romanskem slogu s templi, ki so bili posvečeni Jupitru in Bakhu. Vsaka ruševina, vsak kamen, vsak detajl, od levje glave do monumentalne simfonije stebrov, pripoveduje svojo zgodbo. Za ljubitelje umetnostne zgodovine neprecenljiva poslastica.

Poklonili smo se pred veličastno človekovo roko, pred krili njegove misli, ki so znale pričarati temu času drobce, v mnogočem nepojasnjen, nekdanjega življenja.

A kljub temu zgodovina plačuje davek človekovemu pogledu v ta in jutrišnji svet.

Zato ni čudno, da je res filmsko privlačna preteklost obsedela v zadnji vrsti vprašanj, s katerimi smo zasuli vodiče. In čeprav ne morem popisati veličine Byblosa in Baalbeke, moram povedati, da me je najčvrsteje priklenila k sebi libanonska zemlja. Življenje na ulici. Bazarji. Arabska živahnost in nevsakdanjost. Novica, da poznajo Libanonci menda 20 vrst sadja, o katerem mi nismo prav nič vedeli. Nekateri naši turisti so zvedavo opazovali grozde še zelenih banan na plantažah. A ko so zvedeli, da stane kg banan v skorajda domovini tega južnega sadeža, po 750 starih din, jim je vzelo sapo. Tudi druge cene niso prirasle k tlom. Pivo stane okrog 1700 starih din. Pijancev ni ali pa so zelo zelo redki. Z neverjetno naglico gradijo. Nemirni Babilon. Turizem z jabolčnimi dnevi, kar so turistični iznajdljivci poskušali tudi pri nas. Najmodernejši hoteli. Prijetna klima, čeprav jo kazijo vojni spopadi.

Kamorkoli greste — v stari ali novi del Beiruta, v lepo podzemsko jamo Jeita Grotta, v Anjar in Sidon, na razgledne vožnje ob sredozemski obali ali po središčni, stari beirutski ulici, po skritih, ozkih uličnih prehodih, med branjevci in gorami ponujenega južnega sadja in povrtnin ter pisane-ga orientalskega blaga — turista spremlja utenjen občutek nevarnosti.

Nedaleč od Centre Urbain Starco, blizu obale, sva s kolegom prav na predvečer odhoda iz Beiruta odkrila veliko avtomobilsko razstavo najnovejših modelov ameriških avtomobilskih firm — Buick, Chevrolet, General Motors, Pontiac, meni neznan Astro III in druge. Libanonci niso bili gluhi za prikaz smetane avtomobilske industrije ZDA. Ampak pred vhomom v razstavo so obiskovalce pričakali do zob oboroženi vojaški, Z brzostrelkami. Ne le sredi mesta.

Ameriško ambasado stražijo oklepna vozila. Zaradi varnosti ljudi ali pa... Kdo ve! Ni nemalo čudno, da je poskrbljeno za uslužbenca dežele, ki je v vseh vojnah odrezala dober kos pogače prav zavojevalcu. In je imela prste zraven v vseh bitkah na vročih tleh bližnjega vzhoda.

Palestinska in kurdska taborišča v vsej brezstranosti, goli revščini najbolj pretresljivo govorijo o konfliktnih upanjih arabskega sveta. Smešna je ta politika. Izraelci napadajo Libanon, ker pudi zatočišče Palestincem, češ da njihovi komandosi vdirajo na izraelsko ozemlje. Palestinci pa bi radi košček odvzete, izgubljene domovine. In ker hočejo svoj dom, ki so ga že imeli, ker hočejo odvreti s sebe plašč nomadskega življenja, morajo umirati dan za dnem v kolibah, lesenih podrtijah in slomnatih hišicah, ali sredi kraljevstva bednosti, zato, da bi morda lahko kdaj prišli na svoje. Gostujejo v drugi državi. Delajo najslabša dela. In se tolečejo.

Za izgubljeno domovino.

Na vsakem koraku, iz slehernega arabskega napisa in skritega kotička preži nevarnost vojne. Na bližnjem vzhodu se ne bo tako kmalu miru brez razsodnih, modrih državnihski odločitev.

Zapisal sem, da se mi je to stanje — ne vojna ne mir — najbolj zapičilo v spomin. Če spregledam Zdenkino in Mirjanino zgodbo, dveh jugoslovanskih deklet, ki sta sami oziroma z družino odšli v vroči, rajski Libanon, kot so mislili njihovi, iskati drugačen svet sreče, ne morem nikakor ne, pozabiti dr. Bal'a.

Zdenka Tanmir, inženirka paleontologije iz Zagreba, ki se je poročila z Libanoncem — študentom, ki je študiral strojništvo pri nas.

Lažna, ekskluzivna in senzacionalna napoved, kako je zdravnik Bal'a odkril zdravilo proti raku, je najbolj odjeknila v Jugoslaviji. Naša ambasada še danes, ko je že znana resnica iz milnih mehurčkov, dobiva na kupe pisem in vprašanj občanov, kdaj se naj pridejo zdraviti. Da išče zadnje upanje, ker jih rak pritiska k tlom. Naši, ki so videli v kakšnih nemogočih razmerah se naši pacienti borijo za svoje življenje v bolniških sobah, na tleh in v hodnikih ob minimalni oskrbi brez posebnih zdravstvenih posegov za 300.000 starih din na dan, so jokali. Čakajo na smrt. Z zadnjim upom, da jim zdravnik Bal'a, šarlatan in prevarant, vrne življenje.

Libanonsko združenje zdravnikov je v dneh našega obiska sporočilo javnosti mnenje o zdravniških sposobnostih. O njegovih odkritjih brez znanstveno preverjenih dokazov. Prepozno. In morda tudi brez haska. Kajti človek tudi za ceno grozljive preizkušnje verjame v najtanjšo bilko življenja, če se jo lahko oprime. To sem razumel. Nisem pa razumel, kako so bili prav Jugoslovani iz vseh krajev Jugoslavije tisti, ki so najbolj množično, navzlic astronomskim vsotam, pridili v Beirut. Ne da bi se prej prepričali, kaj sploh lahko oblubi samozvani uničevalec raka, zdravnik Bal'a...

Na svidenje, Beirut! Čaka nas nekaj več kot pet ur zračne vožnje do Bombaya.

LAŠKO: DEDEK MRAZ VABI

Ni dolgo tega, ko smo obrnili zadnji list v koledarju, pa ga je že skoraj konec. Škoda, da ni vsaj malo snega, ki bi nam nekoliko popestril novoletno vzdušje. Otroci bi se ga še posebej razveselili, saj ga znajo najbolj izkoristiti. Tako se pa v teh skoraj spomladanskih dneh pode za žogo po šolskih in domačih dvoriščih, namesto, da bi se veselo prevračali po snegu. Sicer pa — ni še prepozno! Ej, lahko ga nam še zago-de tale koledarsko šele dobro začeta zima.

Pa vendar se to praznično vzdušje najbolje pozna prav na otrocih, ki so ob misli na dedka Mrza in darila kar malce pozabili, da šole še ni konec.

Tako je tudi v Laškem, kjer se po šolah skrbno pripravljajo na sprejem dedka Mrza. Na podružničnih šolah bo dedek Mrza obdaril tudi vse predšolske otroke do drugega leta. Otroci iz osnovne šole Laško so si že ogledali novoletno predstavo v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Ko bodo okrasili svojo šolo, razrede in Laško samo, bo zares vse nared za sprejem sivobradega dedka.

Upajmo, da ne bo prišel v Laško preveč utrujen in da ne bo pozabil obdariti kakšnega otroka.

Gazdna gospodarstva Celje

Celje, Ljubljanska 13

**ŽELI VSEM OBČANOM IN
DELOVNIM LJUDEM
SREČNO IN USPEŠNO LETO
1975**

KOVINOTEHNA

VELETRGOVINA S TEHNIČNIM BLAGOM

TOZD VELEPRODAJA,
Celje, Mariborska 7

bo prodala po sklepu DS

**osebni avto
PEUGEOT 404**

leto izdelave 1970

Avtomobil je v voznem stanju in registriran
do konca februarja 1975.

Izključna cena je 10.000.— din.

**JAVNA DRAŽBA BO 9. JANUARJA 1975 ob
13. uri v KOVINOTEHNI CELJE — TRANS-
PORTNI ODDELEK, Mariborska 17.**

Ogled vozila je mogoč na dan dražbe od 10. ure
dalje v garažah podjetja.

Varščino v višini 10 odst. od izključne cene morajo
interesenti vplačati pred pričetkom dražbe.

**od naročnika
do naročnika**

Izletnik

Celje

**SREČNO IN USPEŠNO LETO 1975
ŽELIMO VSEM ČLANOM NAŠEGA
KOLEKTIVA, OBČANOM IN
POSLOVNIM PRIJATELJEM**

kava - izbrana za vas

**KUPITE
DANES
CENEJE!**

Do 15. januarja 1975 vam
nudimo ob nakupu pohiš-
tva, gradbenega materiala
ter oken in vrat:

5 % popust pri plačilu
z devizami in

2 % popust pri gotovin-
skem plačilu nad 5.000 din

CELJE, Čuprijska 1 — pohištvo
Babno 3 — gradbeni material

lesnina

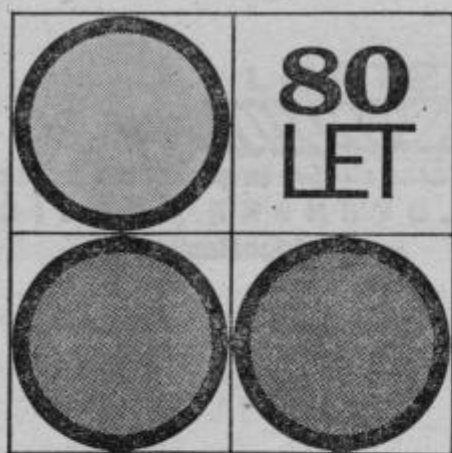
KONUS

OZD KONUS Slovenske Konjice

se priporoča s svojim proizvodnim programom, ki zajema:

proizvodnjo vseh vrst usnja, usnjeno in krzno konfekcijo, copate, EXTREMULTUS^R jermene, KONITA FLEXILA, OPETNICE, izdelke iz plastične mase KOTERM tekstilne utenzije, strojilne ekstrakte, furfural in talne obloge KOSON —

ter želi vsem delovnim ljudem in občanom srečno in uspešno NOVO LETO 1975!

EMO

Z optimizmom stopamo v novo leto. Prepričani, da bomo lahko še trdneje gospodarili, dosegli še boljše poslovne rezultate in si še z večjo storilnostjo ter našimi lastnimi napori zagotovili najboljši položaj na trgu. Pa ne samo dobro gospodarjenje. Zavedamo se, da nas čaka mnogo nalog tudi pri razvoju samoupravnih odnosov in pri utrjevanju delegatskega sistema. Vemo, da vse to lahko zmoremo.

Zato srečno in uspešno leto 1975 vsem članom našega kolektiva in vsem našim sodelavcem ter poslovnim partnerjem.

DES

**PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO
ELEKTRIČNE ENERGIJE
SLOVENIJE**

TOZD ELEKTRO CELJE

Mariborska cesta 2

ŽELI ODJEMALCEM ELEKTRIČ-
NE ENERGIJE USPEŠNO NOVO
LETO 1975

**POHIŠTVENA
INDUSTRIJA**

GARANT
POLZELA

VELIKO USPEHA V NOVEM LE-
TU 1975 ŽELIMO VSEM OBČA-
NOM IN POSLOVNIM PRIJATE-
LJEM TER SE PRIPOROČAMO S
SVOJIMI KVALITETNIMI IZDELKI

LESNA INDUSTRIJA

BOR
LAŠKO

PROIZVAJA: VSE MIZARŠKE IZDELKE OTROŠKE SORF STAJICE,
TV MIZE, OTROŠKE POSTELJE IN VSE VRSTE REZANEGA LESA

VSEM DELOVNIM LJUDEM,
OBČANOM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM ŽELIMO USPEŠNO
IN ZADOVOLJNO NOVO LETO
1975

Tovarna strojev in plastičnih izdelkov
SLOVENSKE KONJICE
Jugoslavija

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN
OBČANOM ŽELIMO OB NOVEM
LETU ŠE OBILO DELOVNIH US-
PEHOV V LETU 1975

KOLEKTIV OZD KOSTROJ

PROIZVODNO PODJETJE

Žarja

ŽALEC

ENOTE ZDRUŽENEGA DELA

- POHISTVENA INDUSTRIJA PETROVCE
- MODNA KONFEKCIJA ŽALEC
- KLJUČAVNIČARSTVO
- PLESKARSTVO

ŽELI VSEM OBČANOM IN
POSLOVNIM PRIJATELJEM
SREČNO IN USPEŠNO NOVO
LETO 1975 IN SE PRIPOROČA
S SVOJIMI USLUGAMI!

Koteks
Tobus

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠIČEV !

Tudi letos odkupuje Koteks Tobus
svinjske kože. Pri vzreji prašičev pa-
zite, da se njihova koža ne poškoduje.

Nepoškodovane in nerezane kože imajo
pri odkupu večjo vrednost. Svinjske
kože oddajte najbližji zbiralnici Koteks
Tobus ali kmetijski zadrugi, kjer od-
kupujejo tudi kože drugih živali.

OB NOVEM LETU ČESTITAMO VSEM POSLOVNIM
PRIJATELJEM

UMETNI BRUSI IN NEKOVINE
63214 ZREČE — YUGOSLAVIA

ŽELI VSEM SREČNO IN USPEŠ-
NO NOVO LETO 1975

SREČNO
IN USPEHA POLNO
NOVO LETO 1975

VAM ŽELI

INDUSTRIJA VOLNENIH IZDELKOV

· volna · LAŠKO

GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE

TOZD
GRADBENA ENOTA
CELJE n. sol. o.
63000 CELJE, ULICA XIV. DIVIZ.

VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM
ŽELIMO SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1975

OBNOVA V NOVIH PROSTORIH!

Leto se izteka. Ostalo je samo še nekaj dni in stopili bomo novim nalogam, novim uspehom in novim težavam naproti. Sklenili bomo leto z obračuni. Povrnili se bomo na začetek letošnjega leta in ugotovili, kaj vse smo uspeli narediti, kaj smo dobro in kje slabo delali. Vedno je tako. Vsako leto. Povsod, še posebej pa po podjetjih.

Obrtno gradbeno podjetje OBNOVA iz Celja se še posebej veseli svojega delovnega uspeha, saj se bo z novim letom preselilo v novo zgrajeno halo na Lavi.

Gradbeno podjetje OBNOVA je nastalo iz gradbenega servisa nekdanje stanovanjske uprave leta 1960. Kmalu pa so se k Obnovi priključila še druga podjetja in nekateri servisi. Med prvimi sta se k Obnovi priključila obrata kamnoseštvo in pekarstvo, ki sta bila do leta 1963 v sklopu podjetja Ingrad. V naslednjem letu, se pravi leta 1964, se je k Obnovi priključilo lesno podjetje Lava, 1965 slikarstvo Dom, podjetje Doiomit iz Frankolovega, servis stanovanjske skupnosti Center in servis stanovanjske skupnosti Dolgo polje. Od nastanka gradbenega podjetja Obnova je torej minilo že štirinajst let. V tem času je to podjetje premostilo veliko težav in slavilo številne delovne zmage. Prav v teh dneh, ko se že nekateri poslavljamo od leta 1974, pa slavi Obnova še eno delovno zmago. Na območju Lave, v podaljšku nove Dečkove ceste, je Obnova odkupila 8000

kv. metrov zemljišča, na katerem namerava Obnova postopoma zgraditi vse svoje obrate. En objekt, in sicer hala v velikosti 90x12 metrov, bo izgotovljen prav v zadnjih dneh tega leta. V priložje te hale se bodo v prvih dneh leta 1975 preselile mehanične delavnice, skladišča za obrtne obrate in garaža za avtopark. V etaži pa so predvideni prostori za poslovne prostore. Čez nekaj let bo Obnova zgradila na tem obsežnem območju halo za vse svoje obrate.

V Obnovi je sedaj zaposlenih 450 ljudi in je razdeljena na tri TOZD. To so TOZD — obrtni sektor 1, TOZD — obrtni sektor 2 in TOZD gradbeni sektor. Gradbeno podjetje Obnova v glavnem izvaja zaključna dela v gradbeništvu. Tudi TOZD gradbeni sektor se vse bolj specializira za izvajanje zaključnih del, kot so: izvedba fasad, izdelava estrihov v objektu in oblaganje sten s plošča-

mi iz gipsa. Gradbena operativna pa je prav tako specializirana za izgradnjo stanovanjskih objektov, manjše novogradnje in pa adaptacije lokalov. Težišče Obnove pa je v TOZD 1 in 2, ki sta se specializirali za izdelavo zaključnih del v gradbeništvu. Obrate za zaključna dela bo gradbeno podjetje Obnova v naslednjih letih še okrepilo, kajti tehnološki postopki pri sami gradnji se vedno bolj izpopolnjujejo, medtem ko so zaključna dela ostala na skoraj isti razvojni stopnji. Prav zato bo treba posvečati obratom za zaključna dela v prihodnjih letih več pozornosti.

Posebno lepe uspehe je dosegla Obnova pri gradnji stanovanj na območju Nove vasi, kjer je v rekordnem času zgradila več stanovanjskih objektov. Stanovanj ni nikoli dovolj in le redko se zgodi, da je kakšen stanovanjski objekt zgrajen pred pogodbenim ro-

kom. Toda 24-stanovanjski stolpič v Novi vasi je bil tehnično prevzet dva meseca pred potekom roka, kar je še posebej razveseljivo za vse tiste, ki se bodo lahko toliko prej vselili v nova stanovanja, ki po svoji funkcionalnosti in tehnični izdelavi ne zaostajajo za drugimi najbolj priznanimi stanovanjskimi podjetji. Tak uspeh pri stanovanjski gradnji pa je vsekakor tudi posledica premišljenega projekta, ki je bil izdelan v projektivnem oddelku Obnove.

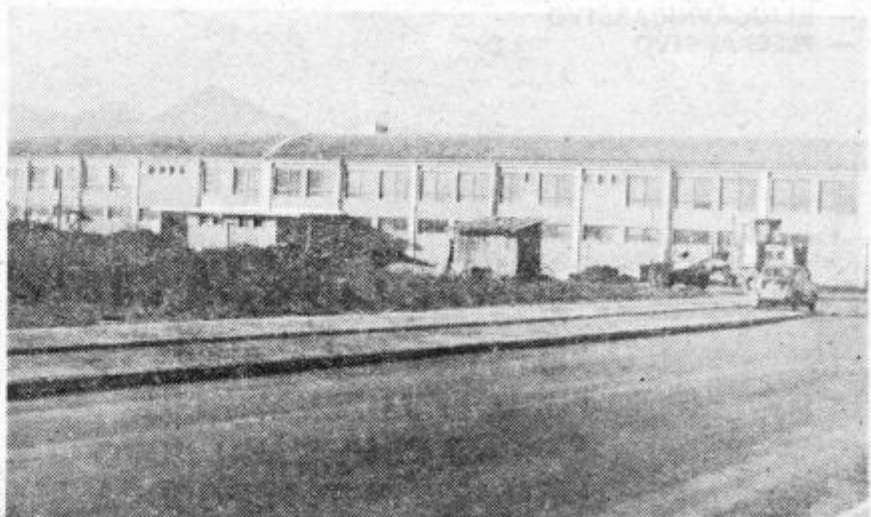
Naj naštujemo še nekatere druge pomembne objekte, ki jih je zgradilo

gradbeno podjetje Obnova v zadnjem obdobju. Pionirskega doma v Ulici 29. novembra so še posebej veseli solarji, za naše najmlajše je zgradila Obnova vrtec na Dolgem polju in samopostrežno trgovino na Dolgem polju. V glavnem pa nastopa Obnova kot kooperant večjih gradbenih podjetij na celjskem področju. Uspešno sodeluje z gradbenima podjetjema Ingradom in Gradisom, razen tega pa še izvršuje zaključna dela na ljubljanskem področju, v Zaslavju, Slovenj Gradcu, Velenju in v Rogški Slatini. V zadnjem času pa se

je zaradi povečane stanovanjske gradnje orientirala na celjski bazen.

Tudi v prihodnjem obdobju si gradbeno podjetje Obnova želi uspešno sodelovati z večjimi gradbenimi podjetji, posebej z gradbenim podjetjem Ingrad, ki je z uvedbo sodobne tehnologije postalo glavni proizvajalec stanovanj na celjskem območju, vendar pa mu primanjkuje obrati za zaključna dela, ki pa naj jih bi še naprej uspešno izgovarjalo gradbeno podjetje Obnova iz Celja.

Torej — res uspešno in delovno, s polno novostjo v novo leto!

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO
TURISTIČNO IN PROIZVODNO
PODJETJE

ŽELI VSEM DOBAVITELJEM, POTROŠNIKOM IN OBČANOM

**srečno
novo
leto**

ZAHVALJUJEMO SE ZA ZAUPANJE OB
NAKUPU TER SE PRIPOROČAMO TUDI
V PRIHODNJEM LETU

LIP KONJICE: 25 LET DELA

IZ MALEGA RASTE VELIKO

LIP v številkah

1974

celotni dohodek — 225 milijonov dinarjev
ostanek dohodka — 19 milijonov dinarjev
amortizacija — 11 milijonov dinarjev
poprečni OD — nad 2600 dinarjev
izvoz — 38 milijonov investicije v OS — 15 milijonov dinarjev

1975

celotni dohodek — 300 milijonov dinarjev
ostanek dohodka — 25 milijonov dinarjev
amortizacija — 10 milijonov dinarjev
izvoz — 50 milijonov dinarjev
investicije v OS — 15 milijonov dinarjev
poprečni OD — 3000 dinarjev

Lesno industrijsko podjetje Slovenske Konjice je zrastle leta 1950 iz manjših razdrobljenih žag in mizarских delavnic, saj sta bila žagarstvo in lesno predelovalna dejavnost ena najstarejših tradicionalnih poklicnih usmeritev tamkajšnjega prebivalstva. OZD LIP je letos torej na pragu pomembnega četrstoletnega razvoja in napredka. Iz skromnih začetnih delavnic se je LIP razvil v organizacijo združenega dela, ki združuje šest TOZD s skupno skoraj 1200 zaposlenimi. TOZD so med seboj izvedle delitev dela in se specializirale glede na proizvodni program celotnega podjetja. Delitev dela je takšna —

— TOZD Slovenske Konjice izdeluje sedežno kosovno pohištvo iz bukke in bora ter vrata;

— TOZD Oplotnica proizvaja okna z navojnicami;

— TOZD Poljčane izdeluje otroško pohištvo;

— TOZD Slovenska Bistrica kartonsko embalažo, lesno embalažo in kooperacijo s proizvajalci kmetijskih strojev in prikolice;

— TOZD Vitanje izdeluje okna brez navojnic;

— TOZD Polskava pa vezana okna in omarno pohištvo.

Ko je Lesno industrijsko podjetje pričelo po specializaciji proizvodnje les plemenititi doma do končnih izdelkov, so postali njegovi izdelki na

tržišču zelo iskani. Tako ni naključje, da so v podjetju prodali vso za leto načrtovano proizvodnjo že lani. Pa tudi sicer je OZD LIP v tem letu zabeležila ugodne proizvodne rezultate. Tako znaša celotni dohodek podjetja 225 milijonov dinarjev, ostanek dohodka 19 milijonov, amortizacija 11 milijonov, povprečni osebni dohodek delavcev pa je letos nad 2600 dinarjev. LIP je izvozil za 38 milijonov dinarjev blaga, investirali pa so 15 milijonov dinarjev.

Za prihodnje, jubilejno leto velja, da bo to leto visoke tehnologije in kakovosti proizvodov ter še bogatejšega plemenitenja lesa. Tako računajo, da bodo povečali proizvodnjo otroškega pohištva za 25 odst., garnitur iz bukke za 12 odst., porast proizvodnje stavbnega pohištva računajo na 7 ali 8 odstotkov, proizvodnjo vrat za 15 odst., kartonske embalaže za 25 odst., žagarstvo naj bi obdržalo letošnje dosežke, pri navojnicah pa predvidevajo večjo povpraševanje po sklenjenih popolni ponudbi oken in balkonskih vrat. Celotni dohodek bo po predvidevanjih znašal prihodnje leto 300 milijonov dinarjev, ostanek dohodka — 25 milijonov, amortizacija — 10 milijonov, izvoz — 50 milijonov dinarjev, povprečni osebni dohodki zaposlenih pa bodo znašali nad 3000 dinarjev.

V enem letu se bodo zvrstile v vseh TOZD LIP Slovenske Konjice proslave ob 25-letnici obstoja podjetja. V temeljni organizaciji v Oplotnici bodo proslavljali že konec tega meseca, ko bodo podelili tudi številna priznanja dolgoletnim delavcem. Ze leta 1953 je namreč odprlo Lesno industrijsko podjetje v Oplotnici majhno mizarско delavnico, v kateri je bilo zaposlenih kakih 10 mizarjev. Delavci so v sklopu konjiškega podjetja sestavljali prvo kuhinjsko pohištvo. Leta 1955 in 1956 so se končno preusmerili na izdelovanje stavbnega pohištva.

Ze od vsega začetka so delali delavci oplotniškega obrata v zelo težkih prostorskih pogojih. Vendar pa Lesno industrijsko podjetje ni moglo zadostiti njihovi potrebi in posta-

vitvi novega obrata v Oplotnici. Delavci zaradi tega niso obupali. Iz lastnih sredstev in s pomočjo sredstev ostalih TOZD so postavili nov proizvodni obrat za izdelovanje oken z navojnicami. Naložba je znašala 500 milijonov dinarjev, zaradi modernjših strojev pa se je proizvodnja v dveh letih povečala za 40 odst., pri istem številu zaposlenih. Naj naštejemo še nekaj finančnih pokazateljev: vrednost prodaje je v letošnjem letu dosegla skoraj 5 milijard starih dinarjev, vrednost proizvodnje pa preko 6 milijard. Za prihodnje leto v TOZD Oplotnica računajo, da bodo proizvedli okrog 40—50 tisoč oken z navojnicami, še posebej pa se bo proizvodnja dvignila bolj kot prejšnja leta zato, ker so kupili nov

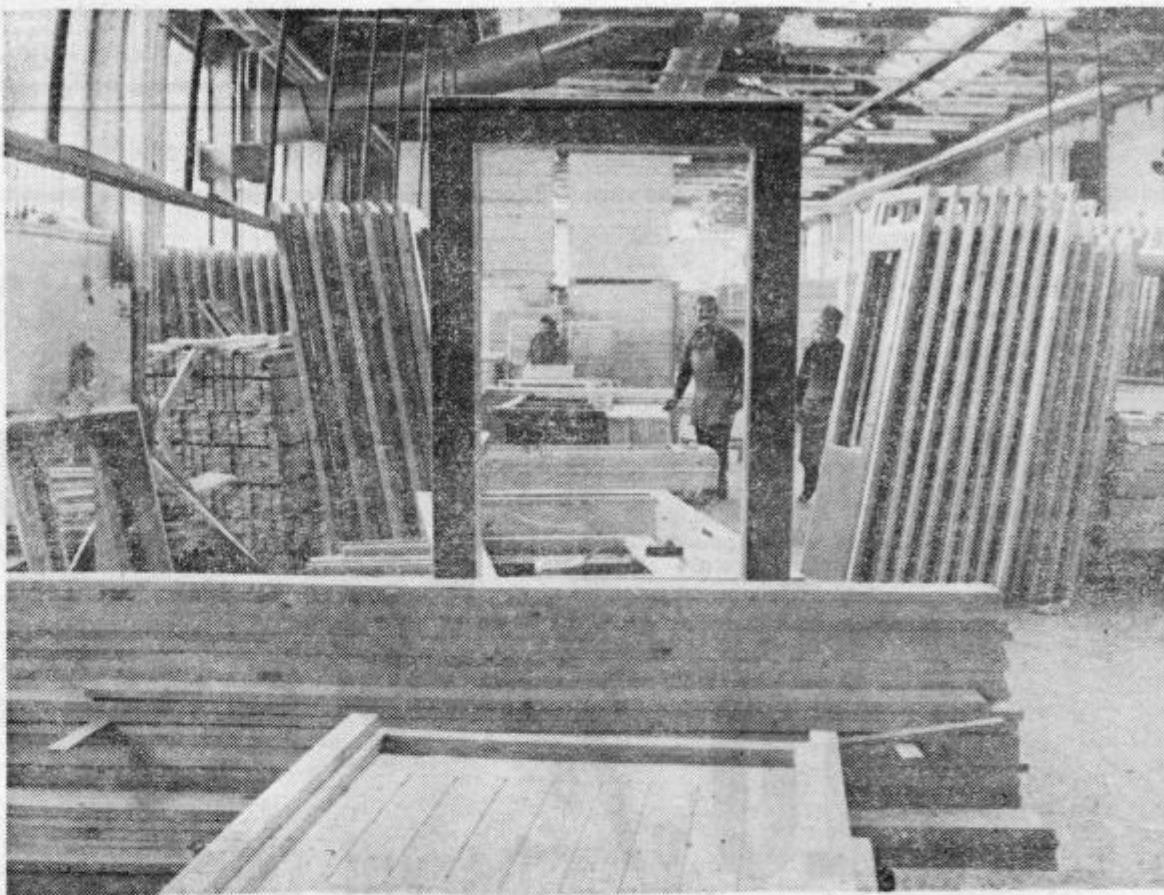

stroj za proizvodnjo plastičnih navojnic.

OZD LIP je našla med našimi lesnoindustrijski-

mi proizvajalci pomembno mesto. Še posebej zaradi visoke stopnje oplemenitenja lesa, ki jo v svojih TOZD dosegajo. To lesno podjetje je vodilno tudi v kakovostni in količinski proizvodnji otroškega pohištva, garnitur iz bora in stavbnega pohištva nasploh. Da pa lahko dosega tako pomembne rezultate, gre pohvala skrbno izbranemu programu vsake TOZD posebej.

Prednosti programiranega razvoja so se pokazale tudi pri hitrem plasmaju novih izdelkov na domačem in tujem trgu, čeprav specializiran program ne izključuje nadaljnjega povezovanja OZD LIP s sosednjimi podjetji v regiji ter v slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Še posebej velja to za povezovanje s proizvajalci surovin.

Vsem delovnim ljudem in občanom
želimo v novem letu 1975 obilo sreče
in delovnih uspehov

KOLEKTIV OZD LIP

DELOVNI KOLEKTIV

TOVARNE
NOGAVIC

POLZELA

POLZELA

ŽELI DELOVNIM LJUDEM
IN POSLOVNIM PARTNERJEM
USPEŠNO 1975. LETONOVOLETNIM ČESTITKAM
IN ŽELJAM VSEH DELOVNIH
LJUDI SE PRIDRUŽUJE TUDI*Juteks*tekstilna tovarna
ŽALECSREČNO IN USPEHOV POLNO
NOVO LETO 1975

EXPORT - IMPORT

TEHNO-MERCATOR

CELJE

NOVOLETNI POPUST**10⁰/0**

manjši in večji gospodinjski stroji

barvni televizorji GORENJE

ZA NAKUP Z DEVIZAMI10 % novoletni popust
in stalni 3 % popust

Trgovsko podjetje na veliko in malo s servisi

AVTO CELJE

CELJE, Ljubljanska 11

vam nudi v svojih prodajalnah diagonalne in radialne avto plašče letnega in zimskega profila. Za vas smo pripravili velik izbor zimskih avto plaščev SEMPERIT, snežne verige, nosilce smučk, avtokozmetiko za zimsko obdobje, hladilna sredstva in vse ostale potrebščine za nego in vzdrževanje avtomobila v zimski sezoni.

V servisnem obratu v Celju, Ipavčeva 21, vršimo zimsko zaščito spodnjega ustroja avtomobilov, v specializirani delavnici v Celju, Medlog 16, pa vršimo strokovno in hitro montažo avto plaščev in uravnovešanje koles za osebne in tovarne avtomobile ter avtobuse.

Obiščite nas in zadovoljni boste!

Priporoča se in vsem čestita ter želi srečno vožnjo v novem letu 1975.

AVTO CELJE
CELJE

KMETIJSKI KOMBINAT
Hmežad

ŽALEC

KMETIJSTVO — ŽIVILSKA INDUSTRIJA —
TRGOVINA — GOSTINSTVO — GRADBENIŠTVO

**PRIDRUŽUJEMO SE
ČESTITKAM IN ŽELIMO VSEM
DELOVNIM LJUDEM IN
POSLOVNIM SODELAVCEM
USPEŠNO IN SREČNO NOVO
LETO 1975**

slovenske železarne

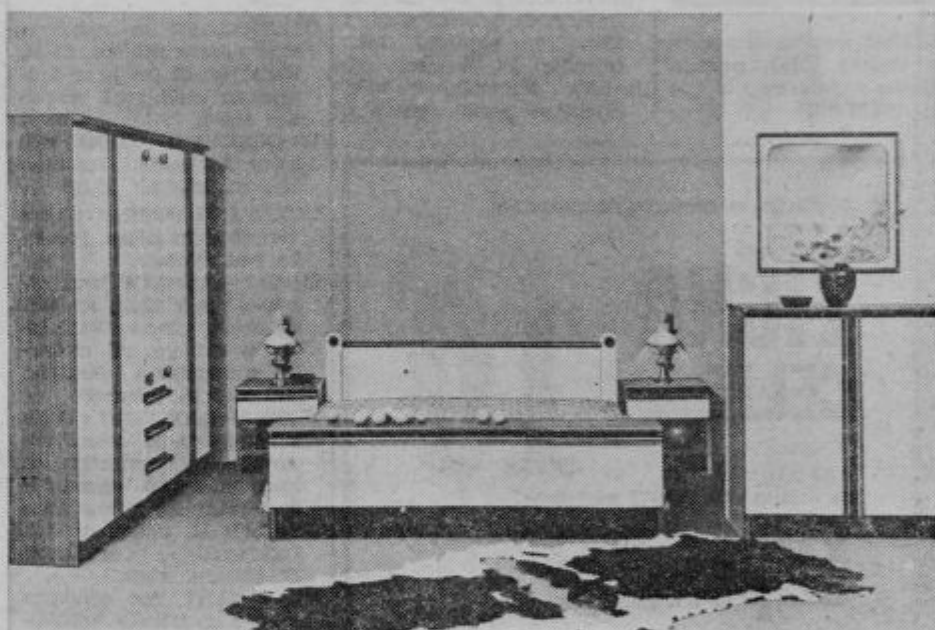
žična

tovarna žičnih izdelkov
CELJE

Delovni ljudje
kolektiva želimo
vsem občanom in
poslovnim
sodelavcem srečno
in uspešno novo leto

**En ogled je vreden
več kot 1000 besed...**

SPALNICA • PETRA •

PRIVOŠČITE SI VELIKO UDOBJE NA MAJHNEM PROSTORU

Zaželeli vam že 14 kvadratnih metrov, da si omislite eno izmed inacic spalnice PETRA: kombinacija furnirja tanganjika in belo obarvanih površin (na sliki), vso v furnirju tanganjika ali pa v hrastovem furnirju. V petdelno omaro lahko shranite oblačila tudi veččlanska družina. Prostor za posteljnino ob vznožju postelje.

KREDIT DO 15.000 DINARJEV. OB NAKUPU Z DEVIZAMI 5-ODSTOTNI POPUST.

PETRO si lahko ogledate v naši prodajalni. Za dodatne informacije pišite na naslov: Lesnina, SJEP, 61000 Ljubljana, Parmova 53.

lesnina
CELJE, ČUPRIJSKA 1

MALI OGLASI

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (SIFRO), NI MAJMO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISMEMO PONUDBO, KI JO, ZAPECATE. NO V PISEMSKEM OVITKU IN Z OZNACBO SIFRE — OZNAKE NA OVITKU, PRINESITE ALI POSLJITE V NAS OGLASNI ODDELEK, KJER JO BO DVIGNIL PRINASELEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNJE INFORMACIJE. ZATO NAPROSAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NASLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRATI OBVEŠČAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREDOJEMO PREKLICEV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNICE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLICUJE LE URADNI LIST SRS LJUBLJANA, VESELOVA 11 IN ZVEZNI LIST BEOGRAD, JOVANA RISTIČA 1. HKRATI OBVEŠČAMO, DA MALIH OGLASOV BREZ PREDHODNEGA VPLACILA NE OBJAVLJAMO.

Avtomoto društvo Slander Celje, Ljubljanska 37, sporo, da vsem članom, da ima na zalogi članski material za leto 1975, ki ga lahko dvignejo vsak dan do 18. ure in vsako soboto do 12. ure.

Priporočamo, da store to čimprej, ker je v članskem materialu tudi Zakon o temeljnih varnostih cestnega prometa, ki je stopil v veljavo s 1. oktobrom 1974.

Istočasno sporočamo, da lahko v naši pisarni uredite vse v zvezi s podaljšanjem registracije motornega vozila, to je obvezno zavarovanje, prijavo, koleki in tehnični pregled ter zeleno karto.

PRODAM

PARCELO na Polzeli s kletjo (vrstna hiša), prodam ugodno. Informacije po tel. 068-27-793.

ZEMLJISCE — nad 6 ha, 3 ha gozda (vse ob asfaltirani cesti) možnost gradnje hiše, prodamo v Savinjski dolini, zaradi smrti lastnika. Ponudbe pošljite na upravo lista pod »Zelo ugodno«.

SPACKA, dobro ohranjenega, letnik 1963, prodam ugodno. Ogled: Celje, Prežihova 58.

SIVALNI STROJ, kredenco, poceni prodam. Gros, Opekarniška 1, Celje.

2 KOMPLETNI zimski kolesi za Princa 1200, prodam. Kersnikova 32/a, Celje številka stanovanja 13.

FIAT 124, letnik 1969, dobro ohranjen, prodam. Vzamem tudi ček. Kličite na telefon 225-12, Celje.

DVOSOBNO stanovanje, takoj vseljivo v Celju, prodam. Vprašati pri Teršek, Škvarčeva 6.

GRADBENO PARCELO v izmeri 500 kv. m, prodam v Zalcu. Informacije: Gotovlje 39, Zalec.

PRASICA, mesnatega za zakol, cca 150 kg, prodam. Poženel, Celje, Lisce 3.

OMARO enodelno in pomivalno korito, prodam. Malgajeva 16, pritličje — desno.

AMI 8 star 2 leti, dobro ohranjen, prodam. Ponudbe pod: »LETNIK 1972« ali po telefonu 26-770.

AVTO R 10 MAJOR, prodam tudi po delih. Edi Vengust, Cesta na grad 66/A — Celje.

STROJ za kopiranje načrtov prodam. Vprašati: Oblakova 18, med 10. in 14. uro.

RAZTEGLJIVO MIZO s štirimi tapetiranimi stoli in kavč z dvema predalom, poceni prodam. Ponudbe na upravo lista pod »Izredna prilika«.

ENOSTANOVANJSKO novo hišo v dvojčku na Ostrožnem s komfortnim 5-sobnim stanovanjem, garažo, parcelo 750 kv. m, prodam. Cena 500.000 din z vračunanim prometnim davkom. Informacije dopoldne: Trgoagent Maribor, tel. 062-22-270 ali 23-163, popoldne osebno na naslov: Celje, Prešernova 14, Meško.

NAVADNO OPEKO, dravsko mivko in gradbeni les, prodam v Petrovčah. Marinkovič Gabrijel, Celje, Škvarčeva 6.

KRAVO brejo, kosilnico za traktor, dvobrazdni plug in Fiat 750, prodam. Jošt, Creskova 12, Strmec.

RADIO, kuhalnik, likalnik, posteljno perilo, prodam.

Ogled vsak dan razen nedelje in praznikov od 12. do 13. ure pri Marici Pogacnik, Trg petega kongresa 10/II nadstropje desno, druga vrata.

ZASTAVO 750, letnik 1965, prodam za 6000 din. Lampert, Slance 7, Teharje.

ZAGO za hladovino, nekaj fosnov, 2500 strešne opeke, prodam. Vprašati: Skofja vas 30/D, pri vratarju.

CEVLJARSKI STROJ prodam. Golavšek, Sempeter 89 v Sav. dol.

LOKAL v strogem centru Celja, dva vhoda iz ulice, primeren za vsako dejavnost, ugodno prodam. Ponudbe pod »Vseljiva«.

PRASICA 130 kg prodam. Cena po dogovoru. Ivan Korent, Ložnica 19 pri Zalcu.

SPACEK karamboliran, letnik 1972, naprodaj. Celje, Zvezna 4, popoldne od 15.—16.

KRMILNIKE in napajalnike za vzrejo 2000 kom. brojlerjev — piščancev, prodam ugodno. Ivan Kovše, Zvodno 5, (ribogojnica) Celje.

SPALNICO skoraj novo in nov pletilni stroj znamke Standard, prodam. Milan Angelovič, Ljubljanska 31/I, nadstropje.

POSESTVO v Ljubljani 3,5 ha pri Kozovinc, štev. 55, prodam, za 5.000 din.

KUPIM

STANOVANJE 2 manjši ali 1 veliko sobo, kuhinjo in shrambo, po možnosti z malo vrta, v okolici Tremerij, Nove vasi ali Ostrožnega kupim. Antonija Čakš, Zg. Hudinja 59, Celje.

HISO starejšo za adaptacijo v okolici Sentiurja ali Celja, v bližini železniške postaje, kupim. Vzamem tudi starejše ljudi v oskrbo za kasnejši prevzem posesti. Ponudbe pod »Okolica Sentiurja«.

STANOVANJA

MLAD PAR pred poroko išče neopremljeno sobo in kuhinjo v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Mirna«.

MLADA zakonca iščeta prazno sobo ali manjše stanovanje v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Dobra plačnika«.

OPREMLJENO in ogrevano sobo oddam dekletu. Celje, Nazorjeva 27 (to je na Ljubljanski cesti pred vrtnarsko šolo).

V OGREVANO SOBO vzamem dve dekleti. Informacije na telefon: 22-123.

OGREVANO SOBO s posebnim vhom iščem. Ponudbe pod »Nujno«.

MLADA ZAKONCA brez otrok iščeta v Celju ali bližnji okolici neopremljeno sobo in kuhinjo, po možnosti s kopalnico. Ponudbe pod »Mirna zakonca«.

NOVO GARSONJERO v Celju s kopalnico in centralnim ogrevanjem, zamenjam za staro enosobno stanovanje brez centralne in kopalnice v Celju ali bližnji okolici. Informacije: Celestinova 27 (Skalna klet).

MLAD FANT išče ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Celje«.

ZAPOSILITEV

AVTOMEHANIČAR s poklicno avtošolo se želi zaposliti v Celju za soferja, ima 1 leto prakse. Ponudbe pod »Zanesljiva«.

ZA DELO V KUHINJI sprejmemo čistilko — NK delavko. Nastop zaposlitve 10. 1. 1975. Pismene vloge pošljite na naslov: Pionirski dom Cvetke Jerinove, Celje, Ulica 29. novembra 14.

V POPOLDANSKEM času sprejemam honorarno delo na domu, pisarniškega dela z lastnim pisalnim strojem.

Jožica Žagar, Kasaze 60/a, Petrovče.

RAZNO

GARAŽO v Vrnčevi ulici oddam najboljšemu ponudniku. Ponudbe na upravo lista pod oznako »Takoja«.

AVTO MOTO DRUŠTVO SLANDER CELJE prične v torek 14. januarja 1975 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema Avtomoto društvo Slander Celje, Ljubljanska 37, vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure.

X
Ostrožne

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA

V SR SLOVENIJI, PODRUŽNICA CELJE

objavlja naslednja prosta delovna mesta:

- INŠPEKTORJA
- KONTROLORJA
- LIKVIDATORJA
- ŠTIRIH REFERENTOV v pripravi AOP
- ŠTEVCA

Za delovno mesto inšpektorja se zahteva visokošolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri, za delovno mesto kontrolorja pa višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri. Za delovna mesta likvidatorja in referenta v pripravi AOP (priprava materiala za elektronski računalnik) je potrebna ekonomska srednja šola, štiriletna administrativna šola ali gimnazija, za delovno mesto števca pa končana osemletka.

Kandidati naj pošljejo pismene ponudbe z dokazili o šolski izobrazbi in kratkim življenjepisom do 9. januarja 1975 Kadrovske službi Podružnice.

Komisija za medsebojna razmerja

ŽIČNA CELJE

razpisuje za šolsko leto 1974/75 naslednje

štipendije

1. Za šolanje za ESŠ
1 štipendijo

2. Za šolanje na TSŠ
1 štipendijo

Kandidati naj naslovijo prošnje na Slovenske železarne »ŽIČNA« — tovarna žičnih izdelkov Celje — Ipavčeva ulica 20, komisiji za medsebojna razmerja do 31. 12. 1974.

Prošnje je treba izpolniti na obr. DZS.

Kandidati bodo obveščeni s sklepom komisije v 15 dneh od sprejema sklepa.

V NOVO LETO
S SPECIALNIM
PIVOM

NOVOLETNIK

H P PIVOVARNE LAŠKO

DOMAČA KRONIKA

KINO

KINO UNION:

Od 26. do 29. decembra, italijanski barvni: TUDI ANGELI JEDO FIZOL, od 30. do 31. januarja, ameriški barvni film: POZEJDONOVA AVANTURA, od 4. do 7. januarja, ameriški barvni film: TRADER HORN, 8. januarja, ameriški barvni film: VAGABUNDI ZAHODA, METROPOL:

Od 24. do 26. decembra, nemški barvni film: LJUBEZEN JE ZGOLJ BESEDA, od 27. do 30. decembra, ameriški barvni film: VRNITEV MOZA TRINITA, od 31. decembra do 3. januarja, ameriški barvni film: POLETNE ZELJE — ZIMSKE SANJE, od 4. do 6. januarja, ameriški barvni film: DAN PLACILA, od 7. do 8. januarja, italijansko francoski film: PRVA SPOKOJNA NOC.

DOM: Od 26. do 31. decembra, slovenski barvni film: SREČNO KEKEC, ob 16. uri. Ob 18. in 20. uri pa angleško italijanski film: ROPANJE PO ZAPOVEDI ANGLEŠKE TAJNE POLICIJE, od 1. do 5. januarja ob 16. uri: RISANI FILMI, ob 18. in 20. uri pa od 1. do 3. januarja, ameriški barvni film: Z MOJO ZENO PA NE, od 4. do 8. januarja, italijanski barvni film: SKALPEL — BELA MAFIJA.

SLG

Četrtek, 26. decembra Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, ob 9. uri za osnovno šolo Zalec in osnovno šolo Sentvid pri Grobelnem, ob 12. uri pa za Zavod Ivanke Uranjekove.

Ob 19.30: Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI.

Petek, 27. decembra ob 10., 13. in 16. uri Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, gostovanje v Velenju.

Sobota, 28. decembra ob 10., 13. in 16. uri Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, gostovanje v Velenju.

Nedelja, 29. decembra ob 10. uri, PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, za delovni kolektiv METKA iz Celja, ob 15. uri pa isto delo za delovni kolektiv AERO iz Celja.

Ponedeljek, 30. decembra Janez Zmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, ob 10.45 za osnovno šolo Petrovče, ob 14.30 in 17. uri pa za delovni kolektiv CINKARNA Celje.

DEŽURNI VETERINARJI

CELJE: Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 23-164.

SENTJUR PRI CELJU: od 26. decembra do 6. januarja vet. Branko Hus, Sentjur, telefon 740-150.

SMARJE PRI JELSAH: 27. decembra vet. Vlado Ožura, Ratauska vas, Rogaska Slatina, telefon 810-989, 3. januarja vet. Stefan Kupec, Smarje pri Jelšah, telefon 820-151.

ZALEC: Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 710-952, lahko kličete tudi postajo milice, telefon 71-922.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC: 26. decembra dr. Ivan Sviben, 27. decembra dr. T. Tanasković, od 28. do 30. decembra dr. Janez Cukjati, od 31. decembra pa do 1. januarja do 22. ure dr. Lojze Rizmalič, od 22. ure do 3. januarja dr. Andrej Ločniškar, 3. januarja dr. Ivan Sviben, od 4. do 6. januarja dr. Janez Cukjati, 6. januarja dr. T. Tanasković, 7. januarja dr. Lojze Rizmalič, 8. januarja dr. Ivan Sviben.

SMARJE PRI JELSAH: 26. decembra dr. Bogdan Fürst, od 27. do 30. decembra dr. Dragica Plasaj, od 31. decembra do 5. januarja dr. Nada Mikulič, od 6. do 7. januarja dr. Erna Gruner, 8. januarja dr. Dragica Plasaj.

SENTJUR: od 26. do 27. decembra dr. Ante Svetina, od 28. do 29. decembra dr. Ivan Moser, 30. decembra dr. Ante Svetina, od 31. decembra pa do 2. januarja dr. Hilda Prebil, od 3. do 5. januarja dr. Andrej Ločniškar.

SLOVENSKE KONJICE: 26. decembra dr. Božidar Topolšek, 27. decem-

bra dr. Branka Stefič, 28. decembra dr. Anka Kolar, 29. decembra dr. Branka Stefič, 30. decembra dr. Božidar Topolšek, 31. decembra do 1. januarja dr. Božo Pahlina, 2. januarja dr. Olga Varga, 3. januarja dr. Anka Kolar.

POROKE

CELJE:

Poročilo se je 10 parov, od teh: MARJAN VEBER in ANITA BOŽIČ, oba iz Celja; MARJAN PENEV in NADA PROSENC, oba iz Brežic ter JELENA POPOVIČ in FARUK ALU-NOVIČ, oba iz Celja.

LASKO

RADIOVOJ KOTNIK, delavec, Ljubljana in ALENKA DERVAR, dijakinja, Lebnik; MILAN PLISEK, električar, Hrastnik in KRISTINA DACAR, delavka, Brezno ter JOŽEF PLAHUTA, strojni ključavničar in ŠTEFANIJA PODBEVSEK, delavka, oba iz Rečice.

SLOVENSKE KONJICE

JAKOB KRANJC, 28, Pula in GABRIJELA BASIČ, 28, Ljubljana; FRANC PLAVČAK, 64, Mlače in JULIJANA VIRBNIK, 61, Škale.

SENTJUR PRI CELJU

JOŽEF VOUK, 24, delavec, Kamenno in MATILDA MAJEN, 22, poljedelka, Sentjur ter MAKŠIMIR HROVAT, 21, natakar in REZIJA PROŠIČ, 21, gospodinja, Vrbovo.

ZALEC

MAKS JAVORNIK, 23, kovinostrojar, Vinska gora in ŠTEFKA LESJAK, 19, šivilja, Lipje.

ROJSTVA

CELJE:

25 dečkov in 31 deklic
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 2 deklici
SENTJUR PRI CELJU
1 deček in 1 deklica

TV SPORED

NEDELJA

9.25 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
10.15 Otroška matineja: Viking Viki, življenje v gibanju — barvna oddaja (Lj)
10.46 Poročila (Lj)
11.19 Mozaik (Lj)
11.15 Kmetijska oddaja (Zg)
12.15 Oberstdorf: Smučarski skoki — barvni prenos (EVR)
Nedeljsko popoldne:
Veseli planarji — barvna oddaja
Igre brez meja
Za konec tedna
17.50 Mlada za vas — barvna oddaja (Lj)
18.00 Poročila (Lj)
18.05 Videoq — serijski barvni film (Lj)
19.00 Ključek pri dedku Mrasu (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Odprani — TV nadaljevanje (Bgd)
20.45 Propagandna oddaja (Lj)
20.50 30 let od tistega silvestra (Lj)
21.20 Sportni pregled (Bgd)
22.55 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravec:
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Kratki filmi (Bgd II)
20.00 Karavana: Nerečja II. (Bgd II)
21.00 Celovečerni film (Bgd II)

PONEDELJEK

9.30 TV v šoli (do 10.35) (Bgd)
15.30 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.00 Kofarkarski finale v Sočnu — posnetek (Sk-Lj)
17.20 E. Majaron: V znamenju dvojčkov — 8. del (Lj)
17.35 Mozaik (Lj)
17.40 Obzorik (Lj)
17.55 Naši zbori — Trbovlje — barvna oddaja (Lj)
18.25 Svet črt — barvna oddaja (Lj)
18.55 Odlično (Lj)
19.05 Ključek pri dedku Mrasu (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 H. Böhl: Kakor v slabem romanu — drama TV Zagreb (Lj)
20.50 Sodobna oprema — barvna oddaja (Lj)
21.00 Kulturne diagonale (Lj)
21.30 Mozaik kratkega filma (Lj)
TVD
UHF — oddajnik Kravec:
17.20 Poročila (Zg)
17.30 Lulke (Sk)
17.45 TV vrtec (Zg)
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Narodna glasba (Bgd)
18.45 Branje (Sa)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 Aktualna oddaja (Bgd II)

21.05 24 ur (Bgd II)
21.20 Celovečerni film (Bgd II)

TOREK

17.20 F. Baum: Čarovnik iz Ozza — 3. del barvne oddaje (Lj)
17.45 Obzorik (Lj)
18.00 Zvilenje v gibanju — barvni film (Lj)
18.25 Mozaik (Lj)
18.30 Priznanje po svetu (Lj)
19.00 Ključek pri dedku Mrasu (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Novoletni spored
21.30 Novoletna oddaja — barvni posnetek iz Wiesbadna (Zg)
23.00 Celovečerni film — do pribl. 4.30 (Bgd)
UHF — oddajnik Kravec:
16.30 Poročila (Zg)
16.40 Otroška igra (Zg)
18.00 Informativna oddaja (Zg)
18.15 Resna glasba (Bgd)
18.45 Dokumentarna oddaja (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Novoletni spored (Zg II)

SREDA

9.00 Novoletna čestitka (Lj)
9.05 Kurirski festival (Lj)
9.35 Trije šeljni na Pepelko — barvni film (Lj)
11.00 Stirje letni časi — barvna oddaja TV Zagreb (Lj)
11.45 P. M. Lefevre: Poroča cesarja Janeza — barvna oddaja (Lj)
12.10 Poročila (Lj)
12.15 Dunaj: Novoletni koncert — barvni prenos (EVR)
13.30 Garmisch: Smučarski skoki — barvni prenos (EVR)
15.30 Sport v letu 1974 (Zg)
16.25 Nikogar ni doma — film (Lj)
16.35 Viking Viki — barvni film (Lj)
17.00 Mladi za mlade — oddaja TV Zagreb (Lj)

17.40 Maček s klobukom — barvni film (Lj)
18.05 Poročila (Lj)
18.10 Mozaik (Lj)
18.15 Narodna glasba (Lj)
18.45 Kilaška (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Vse na danar in zbeži — barvni film (Lj)
21.20 Tjardović: Mala Pkramy — opereta TV Zagreb (Lj)
22.30 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravec:
16.20 Novoletni otroški spored (Zg II)
16.50 Janke na dvoru kralja Arthura — film (Bgd II)
18.00 V gosteh pri orkestru (Bgd II)
19.30 TV dnevnik (Bgd)
20.00 Novoletni spored T (Bgd II)
22.30 24 ur (Bgd II)
22.45 Zolna zemlja — serijski film (Bgd II)

ČETRTEK

9.30 Poročila (Lj)
9.35 Vse je okroglo od sreče (Lj)
9.50 Risanka (Lj)
10.00 Volk samotar — barvni film (Lj)
11.20 Poletje v Grozljani — barvna oddaja (Lj)
14.00 Novoletne oddaje vseh jugoslovanskih TV centrov
16.40 Srečni časi (Lj)
18.10 Poročila (Lj)
18.15 Mozaik (Lj)
18.20 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
19.15 Risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 M. Vitezović: Dimitrije Tucović — barvna TV nadaljevanje (Lj)
21.00 Svet v letu 1974 (Lj)
21.30 M. de Falla: Lulke mojstra Pedra — barvna oddaja (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravec:
16.00 Kako ukrade milijon dolarjev — film (Bgd II)
18.00 Novoletni spored TV Zagreb (Bgd II)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 Srečanje virtuozov (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Jugoslavija v letu 1974 (Bgd II)

PETER

10.00 TV v šoli (Bgd)
15.55 Smučarski skoki — barvni posnetek iz Innsbrucka (Lj)
17.25 Pisani svet (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Kvartet DO (Lj)
18.45 Mozaik (Lj)
18.50 Doktor, pomagajte mi: Otrok in spolnost (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski znanstveni/politični komentar (Lj)
19.55 Propagandna reportaža (Lj)
20.00 3-2-1 (Lj)
20.05 Jesen Chahennov — barvni film (Lj)
22.25 Propagandna oddaja (Lj)
22.30 TV klišop (Lj)
22.50 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravec:
16.30 Bistrotiki (Zg)
16.00 Kronika (Zg)
18.15 Zdravo mladi (Zg)
19.00 Risanka (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 TV drama (Bgd II)
21.11 24 ur (Bgd II)
21.25 Studio 3 (Bgd II)
22.35 Zofarova glasbena oddaja (Zg II)

SOBOTA

10.00 TV v šoli (Bgd)
16.25 Kofarka. Bosna: Zadar — prenos (Sa-Lj)
v odmoru Propagandna oddaja
18.00 Obzorik (Lj)
18.20 Mozaik (Lj)
18.25 Pellerinova hči — barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjopolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Humoresta Charliea Chaplina (Lj)

20.30 Smučate s Karliom Schranzen (Lj)
20.40 TV magazin — oddaja TV Zagreb (Lj)
21.25 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.30 Pet iz Valoegua — film (Lj)
23.15 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravec:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Mladinska oddaja (Zg)
19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.00 Človekov vapon — serijski film (Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.45 Sedem dni (Bgd)
22.05 Mračni JUNE — TV nadaljevanje (Zg II)
22.50 Makedonija v NOB (Bgd II)

PROMETNE NESREČE

USTRASIL SE JE

JOSIP JURAK, 31, iz Cirgovca pri Pregradi, je vozil za kolono vozil skozi Bezovje. Opazil je, da je za njim pripeljal neznan voznik in Jurak se je ustrašil, da se bo le-ta zaletel v njegov avto, zato je močno zavil v levo, pa ga je zaradi prevelike hitrosti zaneslo v desno na travnik, kjer se je prevrnil na streho. Pri nesreči se je težje ranila sopotnica OTILJA FILIPOV, 31, iz Rogaske Slatine, na avtomobilu pa je škoda za 30.000 dinarjev.

STEKLA JE PROTI DOMU

FRANCIŠKA VAHTER, 72, iz Tepanja, je hodila po levi strani ceste s skupino pešev in pred domačo hišo nenadoma stekla čez cesto v trenutku, ko je mimo pripeljal z osebnim avtomobilom Mariborčan VLADIMIR HORVAT, 28. Le-ta je zbil Vahterjevo na prtljajnik avtomobila, od tam pa je padla na rob ceste in zaradi hudih poškodb med prevozom v celjsko bolnico umrla.

PESCA JE POVOZIL

VOJKO PODGORSEK, 22, iz Sentruperta, je vozil z osebnim avtomobilom skozi laškovo vas, ko je nenadoma z njegove desne strani prečkal cestišče 42-letni TOMAZ PUSNIK iz Prepreč. Ob trčenju je pesca zbil 39 metrov naprej, kjer je mrtev obležal na travniku. Voznik Podgoršek so odvzeli vozniško dovoljenje, ker je alkoskop pokazal preko polovice, pa tudi prometnega, ker je avtomobil nesposoben za vožnjo.

MRTEV TRAKTORIST

JOZE HOHNJEC, 62, iz Bistriče ob Sotli, je vozil neregistriran traktor po kolovozni poti proti Srebrniku. Ko je peljal po zelo strmim bregu navgor, je verjetno nameraval prestaviti v nižjo prestavo, bil pa je uročen in se je prednji del traktorja dvignil ter prevrnil nazaj in pokopal pod seboj Hohnjeca, ki je zaradi hudih poškodb na kraju nesreče umrl.

NA CESTI JE OBRACAL

VLADO PODGORSEK, 36, iz Brežic, je v Krški vasi dohitel 7-letnega kolesarja IZTOKA VOLKA iz Krške vasi, ki je tik pred osebnim avtomobilom zavil v levo in se hotel obrniti, pa ga je zbil na bankino. Najprej so ga odpejali v brežiško, nato pa v zagrebško bolnico, kjer je umrl.

NEPREVIDEN PESEC

FRANC KROPEJ, 22, iz Bukove pri Konjicah, se je v Prelogah srečeval s tovornjakom in je zato zasenčil luči. Ko pa jih je prizgal, je na kratki razdalji pred seboj zagledal FRANCA JEVSENAKA, 61, iz Konjic, ki je bil na sredini ceste ob kolesu in jo prečkal takoj izza tovornjaka. Franc Kropelj, ki je vozil s hitrostjo okoli 90 km/uro, ga je zbil, pri čemer se je Jevšenak tako hudo poškodoval, da je takoj umrl.

VLAK JE USEL

IVAN MLAKAR je vozil vlak proti celjski železniški postaji in ko je prevozil nezavarovan prehod je po približno 10 metrih ustavil in po obvestilu kretnika JOZETA VEHOVARJA vlak odklopil, le-ta pa se je pomaknil nazaj in zadeli priložni tovornjaka, ki ga je vozil ANTON CESAR, 33, z Novega mesta. Nastala je škoda za 2.000 dinarjev.

POBEGNIL JE

ALOJZ KUM, sofer avtobusa, se je v Medlogu srečeval z drugim avtobusom, medtem pa ga je pričel prehitevati voznik osebnega avtomobila FRIC DROBNE, ki je zato tik pred avtobusom zavil v desno in ga opazil po levem prednjem blatniku. Voznik Drobne na kraju nesreče ni počakal, čeprav je povzročil škodo za 4.500 dinarjev.

In spet bo eno leto mimo!
Kar čez noč njegov odhod,
ga bo pogreznil v zgodovino,
za družbo pajkom v kot.

A, mi smo upniki, občani!
Odhaaja, a si nismo bot!
Je obetov polno prišlo lani,
napol spolnilo jih — falot.
Je reklo mlado, da zlasalo,
bo našo inflacijo.
Obljubljalo, da privezalo,
trdno bo stabilizacijo.

Rotilo nas, da sapralot,
cenam bo zavrl tek.
Pa se je kot Don Kihot
z mlino bodlo cel vek.

Pa hmelj je letos bil pod ceno,
živina skor' za božji lon.
Je trikrat dražje vse leseno,
a les pri kmetu pol zastonj!

So jagode v dežju zorele,
je sadja kakor toče b'lo.
So reke mleka že šumele,
za dinar pa vse bolj hudo.

Tud' delavce je naplahtalo:
»Ko ostarim, bo stanovanj,
da z njimi vse se bo kepalo.«
Pa brez strehe revežev ni manj.

Smo tolkli bika, ubili vola,
češ, zdaj bo vendar končno red,
ko pride delavska kontrola,
pa smo na istem kakor pred ...

... obešena na paragrafe,
kontrola, slamnat ta možic,
še ni napravil prida zdrahe,
revež šibkih je nožic.

Pa sporazume smo kovali,
republiške, občinske, hišne.
Se kar najprej se TOZDOVALI,
moči trošili smo — odvišne.

Je dolžno nam še leto staro,
ohcet resda gromozansko.
Kaj iz tega bo nastalo,
firbec martra nas neznansko.

Oštirji, kmetje, trgovina,
naj bi nov postali par ...
Je mar težava še edina,
najti pravšenj še oltar?

Kak' zakon ta se bo obnesel
seveda danes jasno ni ...
Savinjčan Gornji pa odnesel
je pete takšni ohceti.

Sest kongresov smo imeli,
v republik' tri, v zvezi tri.
Enega teh pa kar v Celji —
zdaj gora nalog nam preti.

Z ljubeznijo po svetu podkurili,
smo prepir od Solle pa do Rinke.
Eni so hudi, drugi spet hvalili
gole prsi kakšne črne domačinke.

Oddaj smo radijskih vam natrosili,
za dan žena — dostojno kot se šika,
smo mamce z več otroki počastili,
vam dali zgled — če še katero mika.

Smo muziko vam leto vse vrteli —
bogme, ni ga blizu tac'ga godca.
Smo s filmarji vam firbee
napolnili,
če še mogli nismo vam želodca.

NOVOLEETNA KRONIKA

PO HITRI NOVINARSKI PESNITVI

Bahalo se je domišljavo,
leto staro, takrat mlado.
Mi smo vzklikali mu: Bravo!
pa nas je za nos, za brado.

Delavcem se je priliz'valo,
da s prvo travo več mesa,
jim na mize bo poslalo.
Je čudna, glej, resnica ta!?

Skaf mesa lahko si skuha,
kdor jerbias jurjev poln ima.
Kmet pa škili — primojdruha,
kam teličke naj proda?

Kmeta kmet za grlo grabi.
Čudna je ta kmečka muza.
Bolj ko so zanj časi slabi,
silažna dražja je koruza.

Vse sorte smo dogovorili,
da bo tako in spet tako!
No, nekaj smo zares storili,
in kar še ni, pač menda bo?

Spomladi leto nam je vpilo:
Dol! Zgine naj razlikovanje!
Pa se na jesen je spomnilo,
da uravnilovka je — sranje.

A zdi se in najbrž tako je,
če res bi vprašali mladino,
tozdirali bi se v dvoje,
za jutri močno domovino.

Da ne pozabimo, seveda,
obljubljenih ženitev kup.
Premnoga zdaj se spreneveda,
nevesta vseh obljud!

Smo s standardom kar na tesno.
Kak' delavski pomoči plači,
v Celji reševali so kongresno?!
A ukazali so cenam — skači!

Hudujejo trgovci z novci,
se na kritike o cenah.
Saj vendar niso vsi artikli,
zamotani v istih šrenah.

Ce nove cene olja imamo-
se kaviar ni podražil ...
A pralni prašek, za reklamo,
Slovencem žepe je umil.

Da, da, procese, ali pa potrese
nam leto letošnje je nakopalo.
In zdaj tako brez kazni jo odnese,
a mlado bo v probleme pokopalo.

IN ZDAJ SE MI

Smo leto dni vam trosili novice,
zapise, reportaže, komentarje,
pa slike vmes — še veselice —
ceneno res — za male d'narje.

Kako se svet okrogli kaj obnaša
smo malo v »cajtengah« pisali,
pa smo zato, če že kdo vpraša,
urednika okrog sveta poslali.

Kaj naj še rečemo ob koncu leta?
Če vsaj tolikšno, kot bilo je,
če vsaj tolikšno sen zdaj obeta,
porečemo čez leto — bilo lepo je.

In srečno vsem, ki so nam zvesti!
Srečno vsem, ki nas ne poznajo,
pa kanijo nam v družbo sesti.
Naj v letu novem srečo le
poznajo!

Po naročilu in zahtevi uredništva stih
klepal:

JURE KRASOVEC

